

JUDr. Pavel Rychetský

Právník roku 2014

Profil
advokátní
kanceláře
DUNOVSKÁ
& PARTNEŘI
(str. 29)

**Převod práva
z notářského
zápisu** se svolením
k přímé
vykonatelnosti
(str. 59)

**Úskalí stavení
promlčecí doby**
podle nového
občanského
zákoníku
(str. 67)

Blázek®

Less than a heart

WWW.BLAZEK.CZ

obsah

úvodník

- 2 Předpoklady úspěšného politika

názory

- 5 Od nezávislosti k závislosti
6 Jsou právníci opravdu suchaři aneb jací vlastně jsme?
8 Testy insolvence: „Či je koláč?“

právník roku 2014

- 11 Právník roku 2014

rozhovor

- 17 Pavel Rychetský: „Justice není v rukách ministerstva spravedlnosti a všichni zasvěcení to vědí.“

lidé

- 21 Kdo kam

profil

- 29 Profil advokátní kanceláře
DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o.

z právní praxe

- 35 Zajištění bankovních záruk
39 K převodu podílu v s. r. o. a jeho dokládání rejstříkovým soudům
43 Reorganizace bez znaleckého posudku aneb co v zákoně nenajdete
45 Majetkový „cloud“ aneb svěvěnské fondy po česku
47 Ukládání sankcí ve správním trestání
51 Právní pomoc advokáta při podání vysvětlení
54 Průměrný výdělek dle zákoníku práce aneb kdy si (ne)vybrat dovolenou
56 Minimální inzertní ceny pro internetový prodej
59 Převod práva z notářského zápisu se svolením k přímé vykonatelnosti
61 Hlasování zastupitelstva obce a trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 trestního zákoníku
63 Zlepšení systému vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii

- 65 K problematice zvýšené ochrany odborových funkcionářů
67 Úskalí stavení promlčecí doby podle nového občanského zákoníku
71 Kolektivní správa autorských práv opět v hledáčku Ústavního soudu
75 Samostatně převoditelná práva dle zákona o obchodních korporacích
78 Výzva k plnění vs. předžalobní výzva dle §142a občanského soudního řádu
81 Máte padáka. Nebo ne?
84 Nutná obrana
87 Novela zákona o zaměstnanosti stanoví nové sankce za nelegální zaměstnávání
91 Trestný čin tzv. „sprejerství“
93 Stavba jako pojem občanského práva
97 Kdy nemůže společník obchodní společnosti vykonávat své hlasovací právo?
98 Obrana proti porušování práv z ochranné známky
100 Budoucí zástavní právo
103 Nároková nebo nenároková prémie?
107 Tichá společnost – praktický způsob financování podnikání?
108 Společné jmění manželů po rekonstrukci
111 Zákon o státní službě: Co čeká státní zaměstnanec?
117 Prolongace nepeněžních forem jistoty ve vazbě na zadávací lhůtu

judikatura

- 120 Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu

lifestyle

- 136 Villas Valriche Mauricius
138 Vznik a pohyb dokumentů? Podle průzkumu často zdlouhavé.
140 S ČEZ v mobilu ušetříte čas a máte kontrolu nad výdaji
142 Splněný sen: Bang & Olufsen
144 Šéf Saxo Bank: Finanční svět čeká změna. Aktivní klienti už našli způsob, jak vlastní kapitál rozmnožovat
148 Luxus nejnáročnějších: horské chalety i privátní ostrov

- 152 JUDr. Martin Maisner, PhD, MCIArb.: „NovaVoice ze mne lepšího právníka neudělá, ale určitě mi pomůže stihnout více aktivit.“
153 Další možnost, jak udržet klíčové zaměstnance ve vaší firmě
154 Dokumenty s právním účinkem co by nemělo žádnému právníkovi uniknout
156 Svým klientům opravdu nasloucháme: nabídku pro právnícké profese jsme vytvořili podle jejich požadavků
159 Marina Island – Bydlení pro náročné romantiky
160 ZBIROH Historie královského hradu a zámku tří císařů
162 Čeští developeři energeticky úsporného bydlení mění zaběhlé pořádky
164 Chybí vám rovnováha?
167 Světluška umí rozzářit i potměnělé světy
168 Nová Karolina Park – správná adresa pro sídlo firmy
170 Diskusní setkání Klubu finančních ředitelů
172 Inspirace finského bydlení od YIT

Předpoklady úspěšného politika

Bly by nádherné, existovalo-li by něco jako seznam nutných předpokladů pro politickou práci. Tak jako fungují pravidla pro reklamu, tak jako jsou politici prodáváni jako prací prášky (nebo cokoliv jiného), tak by fungovala pravidla pro úspěch v této těžké práci.

Reklamní a marketingoví odborníci, většinou rozhodující o umístění politiků či provádějící kosmetické retuše při umistování těch „pravých“, poslední dobou čím dál více pokračují ve své odpovědné práci i po volbách a tím celou věc poněkud zatemňují. Mnozí z nich také jako „nezávislí“ novináři, protože jen u nich je přeci s ohledem na jejich „nezávislost“ zaručena objektivita.

O většinu iluzí jsem, myslím, již přišel, ale stále jsem si říkal, že hodnocení osoby, zvané politik, by se mělo vztahovat k jejímu určitému duševnímu potenciálu, určité osobní integritě, schopnosti komunikovat – prostě, zjednodušeně řečeno, k hlavě. Takových osob není mnoho a logicky nebudou tam, kde je jich zapotřebí, převažovat. Někteří ale přece jen jsou. Navíc pak bylo zvykem zachovávat dekorum a pěkně pokrytecky alespoň určité hodnoty deklarovat, i když bylo známo, že kde nic není, ani ... To ale bylo zvykem. Sice docházelo k určitým posunům a objevovaly se občas záblesky bezelstné pravdomluvnosti, ale zcela se demaskovat, se přeci jen tak úplně neslušelo.

A teď najednou se prostřednictvím práva zjevuje pravda v celé své kráse (no kráse – někdy je snad lepší nevědět). Říkám-li prostřednictvím práva, myslím prostřednictvím úřadu, který má s právem možná nejvíce společného.

V souvislosti s rezignací ministryně se totiž objevil konečně jasný kvalifikační předpoklad na ministra. Musí umět bouchnout do stolu. Možná překvapivé, ale kvalifikace to není špatná. Je ale pravda, že společnost si to žádá. Možná kdybychom se nacházeli jižněji, musel by adept na ministra i dobře střílet.

Je jen škoda, že se bouchací kvalifikace doposud více nezdůrazňovala. Myslím, že bychom mohli být dále a že zrovna na této kvalifikaci a kvalifikacích podobných by se našla shoda celým politickým spektrem.

A spousta dalších, podobně potřebných, i odbornějších kvalifikací by se dala nalézt. Například u ministra financí bych požadoval, aby byl dobrý na páce. ●

Mgr. Jaroslav Vaško

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu Passat: 4,0–5,4 l/100 km, 106–140 g/km.

Porsche Praha

**Prostornější interiér
díky platformě MQB.**

Nový Volkswagen Passat.

Suverénní jako Vy.

S modulární podvozkovou platformou MQB získal nový Passat dynamičtější proporce, nižší a širší karoserii i prostornější interiér. Kromě osvědčených technologií a asistenčních systémů přináší revoluční novinky Emergency Assist, Traffic Jam Assist či Trailer Assist.* Nový Passat Vás také nadchne vysokým komfortem, dravým a elegantním designem i nízkou spotřebou inovovaných a výkonnějších motorů.

Poznejte nový Passat v našem salonu a seznamte se rovněž s atraktivní nabídkou finančních služeb včetně kompletního bezplatného servisu.

Vyobrazený vůz může obsahovat prvky příplatkové výbavy.

* Jedná se o prvky výbavy dodávané na přání.

Das Auto.

Autorizovaný prodejce **Volkswagen Porsche Praha-Prosek**

Liberecká 12, 182 00 Praha 8, tel.: 286 001 720, www.porsche-prosek.cz, e-mail: vw.prosek@porsche.cz

Autorizovaný prodejce **Volkswagen Porsche Praha-Smíchov**

Vrchlického 31/18, 150 00 Praha 5, tel.: 257 107 111, www.porsche-smichov.cz, vw.smichov@porsche.cz

Pobočky:

- Praha: Sokolská 39, 120 00 Praha 2, tel.: 221 995 216-218, vyřizuje pohledávky DP hl.m. Prahy
- Přerov: nám. T.G.Masaryka 11, 750 02 Přerov, e-mail: akprerov@akbsn.eu
- SR: Špitálska 10. P.O.Box 22, 8514 99 Bratislava, Slovenská republika

Naše kancelář poskytuje právní služby ve všech oblastech práva, zejména v oblasti práva obchodního, občanského – procesního i hmotného, správního, rodinného, pracovního a trestního. Zabýváme se i rozhodčím řízením. S nárůstem klientely a rozšířením poskytovaných služeb jsme zřídili další pobočku v Praze a pobočky v Přeborě a ve Slovenské republice. Právní služby poskytujeme v jazyce českém, anglickém, francouzském, německém, polském, ruském a ukrajinském. Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák je členem mezinárodního sdružení International Jurists a může prostřednictvím tohoto sdružení zajistit poskytování právní služby po celém světě.

**Advokátní kancelář
byla vyhodnocena jako
„Právnícká firma roku“
v oblasti trestního práva
za rok 2010, 2011, 2012, 2013 a 2014.**

Od nezávislosti k závislosti

Na kravál okolo nezávislosti státních zástupců jsem delší dobu pohlížel s nezájmem. Jednak jim nic moc neschází a jednak, ať mi zainteresovaní prominou, poněkud to celé připomíná chrtí dostihy. V těch se parta psíků s abnormálně malou mozkovnou říti za něčím, co rozumně nahlíženo nemá cenu. Ani pro ty psy. Nedá se to sežrat, jakož i jinak rozumně zužitkovat. Leč když se to hýbe, tak pud velí, hurá za tím. Podobně jako mnohým s jen zanedbatelně větší mozkovnou pud velí začít bojovně pořívávat, zaslechnou-li klíčová slova. Jako třeba nezávislost. Či nezávislost, na čem, proč a s jakými důsledky, to jsou otázky, jež v jejich mozkovnách nemají místo. Hejbe se to, tak hybaj! Jako obvykle jsou na čele závodního pelotonu za chimérou víry občanská sdružení, co si hrají na politické strany. Ovšem důsledně bez jakékoliv odpovědnosti. S nimi pak rozličný komparz, jinak též lid obého pohlaví. Pochopitelně též nesmí chybět mediální mudrlanti, co justici rozumí jako koza kafi.

Nezávislost státních zástupců přitom jistě je legitimní téma. Jen se musíme ptát, co nevyhovuje na současném stavu, komu a proč, jaké postavení v soustavě státních či justičních orgánů má mít někdo, kdo je zástupcem státu, případně jak může být zástupce státu na státu nezávislý a tak dál. Zkrátka to je diskuse na úrovni odborníků na ústavní právo, nebo alespoň na právo. A ne profánního davu. V tomhle jsou na tom lékaři o poznání líp. Těm nikdo nekecá do toho, jak se léčí pode-

braný palec, natož pak provádí transplantace srdce. Ovšem právu a fotbalu u nás rozumí každý.

Jak jsem řekl, moc mne ta diskuse o nezávislosti státních zástupců netáhne. Současně si myslím, že sami státní zástupci si asi neuvědomují, jakou bestii pouštějí z řetězu, když se dali do party s vyznavači jediné pravdy. Poslední, oč tihle lidé totiž stojí, jsou opravdu nezávislí státní zástupci. Cílovou představou jsou „jejich“ státní zástupci. Takoví, co budou rozdávat obžaloby nalevo napravo a pročešávat tuhle zemi ocelovým kartáčem takzvané spravedlnosti. Zemi, kde už tak jsou stovky lidí úplně zbytečně stíháni a je mrzačen jejich život, kde ve jménu třídního boje s korupcí jsou konstruována naprosto nesmyslná obvinění. Zemi, kde se už zastupitelé veřejně a hromadně vyznávají z toho, že se bojí hlasovat, aby je za to nezavřeli, a kde jim nabízí pro ten případ pojišťovna pojistku jak pro dopravní nehodu. Zemi, kde se radní hlavního města namísto toho, aby sami rozhodli, schovávají za arbitráž. Jejich členové se ovšem ale také bojí trestního stíhání. A ne proto, že něco ukradli, ale kvůli tomu, jak by rozhodli. A už taky zemi, kde na jedné straně nikoho nevzruší zpráva o odposleších v kancelářích soudce a na druhé straně pro získání senátorského křesla stačí někoho udat. Klidně i úplně nesmyslně. Nicméně tohle všechno se rekonstruktérům státu náramně líbí a v tohle duchu budou po státních zástupcích chtít odměnu za jejich „nezávislost“, pokud ji spolu vybojují. Protože takhle oni si tu nezávislost představují. Klasickou ukázkou byla předložská presidentská amnestie. Měl na ní prezident právo? Měl. Musel o ní s někým diskutovat? Nemusel. Byl tedy nezávislý? Byl. Udělal ji dobře? O tom jistě může být diskuse, ale ne o tom, že ji mohl nezávisle rozhodnout. Třeba úplně špatně, ale nezávisle. A stejně ho kdekdo z těchto pravdařů chtěl ukřižovat a ti nemilitantnější dokonce soudit.

Státní zástupce dnes může zcela nezávisle rozhodnout. Jeho nadřazený to může změnit, ale to mi připadá logické. Od toho je nadřazený. Ovšem jen, dokud se to líbí těm, co teď nejvíce řvou o nezávislosti státních zástupců. Takže si zkuste představit, že takový nezávislý by chtěl

zastavit trestní stíhání již veřejně odsouzeného podezřelého, nebo ho dokonce nezávisle nezahájit. Mnohý příklad máme. Ještě dodnes občas rezonuje v médiích dopis městské státní zástupkyně, která na cosi upozorňovala svou podřízenou. Z mého pohledu běžné až banálně. A byla z toho aféra. Nikoliv kvůli principu, ale kvůli tomu, že šlo o možné stíhání politika a dopis se dal vyložit jako výzva k opatrnosti při rozhodování, jestli mu nadělit. Kdyby paní městská doporučila své podřízené, ať tomu šmejdovi ukopne hlavu, nikdo by ani necekl a v kavárně u Levýho vola by si její fotku dali na zeď hned vedle Che Guevary. Motivy mnoha z těch, co se dnes halasně bijí za nezávislost státních zástupců, jsou asi stejně upřímné jako nabídková akce drogových dealerů: „Přijďte si nezávazně a nezávisle vyzkoušet náš koks.“ A zítra uvidíme. Pročež i státní zástupci budou vidět. Ale už dnes by měli vědět, že prvním krokem od nezávislosti k závislosti je pustit se do politického boje s ad hoc spojenci tohohle druhu. Zkuste si představit, s jakou důvěrou bychom se dívali na soudce, kteří by se v politické šarvátky, třeba za nezávislou Soudcovskou radu, paktovali s podobnou smečkou. Nezávislost státního zástupce je i v současných právních podmínkách především věcí jeho osobní odvahy a integrity. A také důvěry druhé strany, že skutečně nezávislý je. A důvěru, jak známo, lze velmi snadno ztratit. Jakož i opravdovou nezávislost. ●

JUDr. Tomáš Sokol,
advokát

Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák

Jsou právníci opravdu suchaři aneb jací vlastně jsme?

Na nedávném udílení prestižních cen Právníka roku prohlásil zpěvák Petr Janda při pohledu na uznale aplaudující posluchače hitů jeho skupiny Olympie: „Právníci zřejmě nejsou až takoví suchaři, jak mě tady předem varovali.“ Možná to řekl trochu jinak, stenografický záznam dosud nebyl vyhotoven, ale plus mínus nějak tak to řekl. Přiznám se, že mě tím trochu zaskočil a přinutil k zamyšlení nad tím, co vlastně jsme zač.

Kdo vlastně jsme my právníci a samozřejmě i právničky (přičemž v dalším textu prosím chápat pod právníky obě pohlaví)? I přes množství profesí, které vykonáváme, lze asi bezpečně shrnout, že jsme vystudovali některou z právnických fakult (až na některé výjimky), a to s různou délkou studia, lišící se v řádu let. Můžeme dlouze polemizovat, která fakulta byla lepší, prestižnější, více nás naučila, ale je to jedno, jakmile jsme jednou právníci, tak jsme prostě právníci. Tím se lišíme od neprávnicků, tj. laiků, kteří se často i právem domnívají, že vědí o právu víc než my právníci, nicméně ani tato převaha z nich nečiní právníky, jakkoliv se jim to může zdát jako bezprávi konané právníky na neprávnicích. Což je samozřejmě nesmysl, protože my právníci právo netvoříme, právo tvůrci jsou tu jiní, ač někdy dokonce i právníci.

Jako právníci se často živíme právem, ale tento fakt není podmínkou, bez jejíhož splnění bychom ztratili status právníka. Což je naší výhodou, jsme tedy poměrně univerzálně nasaditelní i do jiných profesí, které s právem vůbec nesouvisí. Mnozí z nás řídí byznys na nejvyšší úrovni, zastávají úřady všeho druhu, věnují se politice, zpívají, lobují, sportují na profesionální úrovni a vykonávají spousty jiných aktivit, což pak znamená, že přestávají být právníky a sami se považují za byznysmeny, superúředníky, superpolitiky, zpěváky, lobbisty, sportovce a další nezařazené. Pro toto krátké pojednání se však omezím na právníky coby vykonavatele právnícké profese.

Nyní se dostáváme k náročnějšímu úkolu, tj. nutnosti správného pochopení termínu „suchar“. Z definice na Wikipedii lze vyčíst, že suchar je druh jednoduché sušenky vyráběné z mouky, vody a někdy soli. V minulosti se suchary brávaly na dlouhé námořní a vojenské výpravy vzhledem k jejich dlouhé trvanlivosti. Jejich hlavním účelem tedy bylo hlavně zasytit, jejich chuť byla často nevalná. Navíc byly velmi tvrdé a často prožrané červy.

Jak lze chápat tuto definici ve vztahu k nám, právníkům? Jinak řečeno, naplňujeme jednotlivé pojmové znaky definice do té míry, abychom mohli být považováni skutečně za suchary?

V první řadě tedy jde o to, zda jsme jednoduché bytosti (srovnej „jednoduché“). V definici se sice hovoří o sušenkách, ale to není podstatné, výkladem samozřejmě dospíváme k nutnosti definici aplikovat v širším kontextu tak, aby dávala smysl i ve vztahu k problematice, nad níž se právě zamýšlíme. Nevím, zda jsou právníci jednoduché bytosti, ale přikláním se k názoru, že většinou nikoliv. Vycházím i z názoru mnoha žen, žijících s právníky, a také mužů, žijících s právničkami, a dokonce i několika registrovaných partnerů, a ti takřka jednotně konstatovali, že život s právníky není určité jednoduchý. Právníci i nepatrné názorové odlišnosti prý považují za spornou agendu, v níž chtějí vyhrát, a tak jsou prý občas složití až nesnesitelní. V krajních případech dokonce údajně po skončení diskuze vystavují faktury za právní služby a trvají na proplacení od svých partnerek či partnerů, s nimiž vedli diskuzi, a to zcela bez ohledu na výsledek. Uváděná nejednoduchost právníků je ovšem vodou na náš mlýn, chceme-li zpochybnit, zda jsme suchaři.

Hmota podle definice, která nás utváří, tedy mouka, voda a někdy sůl, musí být chápána tak, že jsme spíše těstovitého typu, tedy žádní trénovaní šlachovití sportovci, nýbrž spíše obéznějších postav s různou mírou vystoup-

losti našich břich a v určitých případech trpíme i vysokým tlakem a cholesterolem díky vyššímu příjmu soli. Zde tedy nebezpečně vyhovujeme pojmovým znakům sucharů.

Dlouhé námořní výpravy občas absolvujeme, hlavně ti, kteří na to mají, vojenské již jen výjimečně, a většinou je i vydržíme, neboť jsme vytrvalí. Takže bod pro suchary. Zasytit se snažíme spíše sami, pokud však máme ratolesti, dbáme o ně také, ohledně nevalné chuti se musím důrazně ohradit, protože mi připadá nefér nás takto házet všechny do jednoho pytle. Jisté jsou mezi námi jedinci, kteří někomu nejsou po chuti, ba dokonce existují i horší případy animozity (cizí slovo je občas nutné, bystří pozornost čtenáře a dokládá vyspělost autora), ovšem většina z nás má právo se cítit dotčena. Zde bych tedy právníky vyjmul jako definici nevyhovující.

Posledním zkoumaným kritériem budiž naše údajná tvrdost a zamyšlení nad prožraností červy. Tvrdí být umíme a často musíme, protože v opačném případě jsme považováni za slabochy nedostatečně bojující na poli práva a takto i hodnoceni, škatulkováni a marketingově degradováni. Prožranost červy pak možno chápat velmi široce od alternativní stravy až po morbidní humor lékařů v márnici, resp. jakýsi výraz zkaženosti právníků v očích veřejnosti jako výsledek dlouhodobého snižování jejich vážnosti, vycházející z představ širokých mas, že právníci málo pracují, lžou a stejně pořád bohatnou. Vzhledem k nesmyslnosti těchto představ podle mého soudu ani v tomto případě právníci mezi suchary nepatří.

Na základě výše uvedeného rozboru tak dospívám k názoru, že se pan Janda nemýlil, když konstatoval, že my právníci nejsme až takoví suchaři, ačkoliv správně měl konstatovat, že my vůbec nejsme suchaři s výjimkou případů, kdy sršíme suchým humorem, který ovšem normální lidé (rozuměj neprávníci) málokdy pochopí. Jací tedy vlastně jsme?

Uznávám, že se téměř nesmějeme, ale to jen z důvodu, abychom nesnižovali důstojnost našeho stavu, pokud se smějeme, tak jen tajně, aby to nikdo neviděl. Jsme schopni se smát i nahlas a veřejně, pokud se trochu napijeme na kuráž, ale to nesmíme, abychom si zachovali požadovanou důstojnost, takže nahlas a veřejně se prostě nesmějeme. Oblékáme se často konzervativně, to je pravda, ale dámský kostým a pánský oblek, to je přece právnícká uniforma! A co teprve talár! Průvodčímu ve vlaku také nefikáme, že je suchar, když stále běhá v modrém, no tak co?

Záležitosti týkající se naší práce zásadně nekomentujeme, a pokud ano, tak jen slovy „no comment“ či „bez komentáře“. Nic víc ani nesmíme, všechno podléhá tolika druhům tajemství, že se v tom ztrácíme, a tak raději mlčíme, bulvární novináři nás nesnášejí, když jim nedodáváme senzace, ale my se většinou ubráníme. Doma na otázku „co je nového?“ musíme odpovědět „nic“, jinak máme problém. Sami se moc nevyptáváme, abychom předešli sporům a již výše zmíněné nutnosti zvitězit.

Takže když to vše pěkně shrneme, tak přece nejsme žádní suchaři, no ne? ●

JUDr. Josef Vejmelka,
advokát

Vejmelka & Wunsch s. r. o.

 VEJMELKA & WUNSCH
ADVOKATI ATTORNEYS AT LAW RECHTSANWÄLTE

Testy insolvence:

Všichni zápasíme s dopady nových kodexů do různých oblastí naší práce. V korporátním právu je jedna aktuální novinka. Testy insolvence. K čemu testy jsou a komu slouží?

Vybavuje se mi jedna scéna z filmu Maratónec s Dustinem Hoffmanem. Nacistický uprchlík Christian Szell v ní používá s chladnou samozřejmostí zubařské nástroje k mučení, aby se dozvěděl, zda může vyzvednout uloupené diamanty z bankovní schránky. Kdo viděl film, vybaví si scénu, ve které se Szell s vrtačkou v ruce ptá svázaného Hoffmana: „Je to bezpečné?“ Manažeři korporací si nyní musejí stejně jako Hofman v zubařském křesle před rozdělováním prostředků korporace zodpovídat tu stejnou otázku: „Je to bezpečné?“ A zákon vyžaduje pro správné zodpovězení otázky test insolvence. Když je výsledek testu pozitivní, pak, i když valná hromada schválí rozdělení zdrojů, manažeři je nesmí vyplatit. To ale není všechno.

Prostřednictvím testů insolvence se hraje hra o aktiva korporace. Této hře můžeme dát pracovní název „Čí je koláč?“ Hrají ji manažeři korporací, společníci (akcionáři) a věřitelé. Někdy i investoři. Peníze jsou v této hře až na prvním místě.

Povinně hrají hru manažeři. To oni nakládají s aktivy korporace. Členové statutárních a kontrolních orgánů obchodních společností mají zákonnou povinnost provádět testy insolvence. Znovu a znovu si musejí zodpovídat otázku, zda spravují zdravou společnost nebo společnost ohroženou úpadkem. Zákon ukládá manažerům finančně nezdravých korporací řadu povinností. Mimo jiné jim zakazuje distribuovat majetek společníkům, vyplácet dividendy a tantiémy, ale nejen to. Nová pravidla správy korporací vytváří domněnku, že členové statutárního orgánu, kteří souhlasili s vyplacením podílu na zisku v rozporu se zákonem, nejednali s péčí řádného hospodáře. Opak musejí prokázat oni, a když neunesou důkazní břemeno, vychází se z toho, že porušili svou povinnost. Na to navazuje pravidlo, že soud může v případě pozdějšího úpadku korporace rozhodnout na návrh insolvenčního správce nebo věřitele, že člen nebo bývalý člen statutárního orgánu ručí za závazky korporace. Rozhodne tak, když manažer věděl nebo měl a mohl vědět, že je korporace v hrozícím úpadku a neučinil za účelem jeho odvrácení vše potřebné a rozumné předpokládatelné. A o takovou situaci půjde vždy, když vedení společnosti úplně rezignuje na zpracování testu insolvence nebo na něj nenaváže kvalifikovanou rozhodovací analýzou, na základě které pak jedná.

Nová úprava vlastně posouvá na časové ose k dřívějšímu bodu neomezenou odpovědnost manažerů za závazky korporace, která byla dříve upravena až pro případ nepodání nebo opožděného podání insolvenčního návrhu. Manažeři tak mají ve hře o koláč dvojitou motivaci. Na jedné straně jim jde o to, zachovat si pozici a benefity. Na druhé straně jim jde o to, vyloučit svou neomezenou osobní odpovědnost. Někdy mohou být tyto zájmy v rozporu. Například tehdy, když manažeři v důsledku pozitivního testu insolvence přicházejí o bonusy (tantiémy).

Dále hru hrají společníci (akcionáři). Bylo by chybou domnívat se, že v praxi jen pasivně čekají na svůj díl koláče. Velmi často aktivně řídí „své“ korporace nebo v nich jinak prosazují svůj vliv. Je to dáno i tím, že u nás převládají rodinné firmy a korporace s homogenní kapitálovou strukturou.

Situaci, kdy společník využije svého vlivu ve společnosti a přispěje k její insolvenční, řeší různé právní řády. Anglické právo zná speciální skutkovou podstatu spočívající v protahování krizové situace. Nejenom manažeři, ale i společníci, kteří řídí společnost neformálně, odpovídají za škodu, kterou způsobí tím, že dopustí snížení vyhlídek věřitelů na uspokojení jejich pohledávek. Hovoří se o protřzení firemního závoje, které představuje výjimku z principu majetkové samostatnosti korporace. Německo má zase koncept odpovědnosti společníka za zničení společnosti. Vyžaduje po společníkovi ohled na zájmy společnosti. Ten chybí, pokud se společník stane insolventní z důvodu zasahování společníka do jejího majetku tak, že není schopna dostát svým závazkům. Společník musí v takovém případě nahradit škodu vyrovnávající trvalé poškození společnosti.

Český zákon o obchodních korporacích se vydal cestou, kdy vytvořil konstrukci vlivné a ovládací osoby. Uplatňuje-li někdo svůj zájem jako vlivná nebo ovládací osoba, což bude typicky společník, soud může v případě pozdějšího úpadku korporace na návrh insolvenčního správce nebo věřitele rozhodnout o tom, že osobně ručí za všechny závazky korporace. Motivace společníků je v zásadě stejná jako u manažerů. Na jedné straně usilují o aktiva korporace, na druhé straně se chtějí vyhnout osobní odpovědnosti za její dluhy.

Mezi hráče o koláč patří logicky i banky a další věřitelé. Jejich pozice ve hře jsou ale různé. Z praktického pohledu je můžeme rozdělit na dvě skupiny, na věřitele s vlivem a věřitele bez vlivu. Již to naznačuje, že někteří věřitelé mohou získat status vlivné osoby, jak o něm byla řeč výše, a ovlivňovat dělu koláče. Interními věřiteli s vlivem bývají sami společníci korporace, kteří mívají pohledávky z titulu práva na výplatu dividend, případně z jiných

„Čí je koláč?“

titulů. Mezi externími věřiteli figuruje nejčastěji jako vlivný věřitel banka. Naproti tomu nehomogenní skupina obchodních věřitelů bývá bez vlivu, i když v jednotlivých konkrétních případech tomu může být jinak. Jako věřitelé s různou mírou vlivu se ve hře pravidelně objevují stát, dodavatelé energií, zaměstnanci a podobně. Čím větší má věřitel pohledávku a vliv, tím větší má zpravidla zájem na testování finančního zdraví korporace dlužníka, tedy na informacích, které ovlivňují dobytost jeho pohledávky.

Všichni věřitelé jsou motivováni zájmem na inkasu pohledávek. Vlivní věřitelé mají současně zájem na omezení osobní odpovědnosti svých manažerů. Zejména banky mají reálnou možnost ovlivnit počínání korporátních dlužníků a směřovat je v těžkých dobách k finančním a jiným formám restrukturalizace. Právní úprava k nim ale není vstřícná a přináší jim a jejich manažerům značná rizika, pokud se podílejí na neformální restrukturalizaci korporace s pozitivním testem insolvence.

Banky, kampeličky a některé další instituce musejí povinně provádět testování finanční situace svých korporátních dlužníků nejméně jednou za čtvrt roku. Platí to podle nově nastavených pravidel kategorizace pohledávek, a to již pro druhý stupeň z pětistupňové škály kategorií pohledávek, tedy pro tzv. sledované pohledávky.

A nesmíme zapomenout na poslední hráče hry o koláč, na investory, kteří „čekají za bukem“ na převzetí a ovládnutí cizích korporací. Investořům mohou testy insolvence signalizovat zajímavou investiční příležitost.

Ale zpět k ústřední otázce „Čí je koláč?“. Psychiatr Miroslav Plzák ve své knize Tušení o lidské duši popisuje jeden praktický mechanismus, který nazývá filtr uskutečnitelnosti. Co to je? V podstatě jakási vnitřní zábrana, kterou ilustruje příměrem, že „český bezdomovec nebude usilovat o to, aby se oženil s Julií Roberts.“ Jako zkušený praktik ale druhým dechem popisuje i situaci, kdy filtr uskutečnitelnosti nefunguje: „Stačí, abychom onemocněli takzvaným erotomanickým bludem, a dojdeme

k přesvědčení, že Julia Roberts je nám souzena a máme na ni právo. Pak ji budeme nepřetržitě sledovat, obtěžovat, psát jí milostné dopisy a nezatrhneme nám to ani kalifornská policie, ale teprve kalifornský soud.“

Test insolvence vlastně není nic jiného než filtr uskutečnitelnosti. Díváme-li se na testovanou korporaci jasným zrakem, vidíme, zda se v ní nacházejí aktiva, která si lze brát, nebo zde takové hodnoty nejsou. V praxi ale existuje bohužel velmi častá situace, kdy manažeři a společníci pohlížejí na svou firmu očima zakalenými těžkou nemocí. Po vzoru doktora Plzáka můžeme tuto nemoc označit za blud velkých očí. Nemoc má za následek, že si společníci a manažeři rozdělují koláč, který jim nepatří. A také zde jim v tom zpravidla nezábrání policie, pro kterou bývají ekonomické děje zahaleny závojem tajemství, ale až insolvenční soud.

Základní princip hry o koláč, která se hraje prostřednictvím testů insolvence, spočívá v tom, že si společníci a manažeři mohou rozdělovat jen vlastní zdroje korporace, a to ještě ne vždy. Důkazem opaku snadno dovodíme, že si nemohou rozdělovat cizí zdroje. Situaci, kdy korporace nevrací, co si půjčila, ale rozděluje aktiva odpovídající cizím zdrojům svým společníkům a manažerům, lze vnímat jako krádež nebo (pomyšlené) jako perpetuum mobile. Perpetuum mobile je ovšem stroj, který generuje aktiva (aktivitu) bez vnějšího zdroje energie. A tady je háček. V našem případě existuje vnější zdroj energie a jsou jim právě ty cizí zdroje, nejčastěji bankovní a obchodní úvěry. Jen se na ně zapomíná.

Blud velkých očí často skrývají finanční výkazy. Pro nezavěčené fungují jako Potěmkinova vesnice. Účetní rozvaha na jedné straně zachycuje reálné hodnoty vlastního kapitálu a cizích zdrojů, na druhé straně ale, jak praxe ukazuje, mívá naprosto zkresené hodnoty aktiv korporace. Je to svým způsobem logické. Zpravidla vím, kolik jsem do firmy vložil a kolik jsem si půjčil, obtížně ale odhaduji reálnou hodnotu majetku, která se v čase mění. Účetní hodnota aktiv má hliněné nohy také z důvodu odpisů a dalších zkrslujících faktorů.

Odpovědnost za testování cizích korporací mají manažeři bank a dalších finančních institucí. Povinnost testovat finanční situaci svých korporací mají jejich manažeři. Abychom správně zodpověděli otázku, čí je koláč, musejí povinné osoby provádět testy férově. Nesmí stavět Potěmkinovy vesnice.[1] Pro interní manažery korporací je to těžké zejména u rodinných firem, ve kterých společník současně vykonává funkci jednatele, nebo u korporací, kde majoritní akcionář ovládá představenstvo. To paralyzuje systém dvojí kontroly, která má probíhat nejen na úrovni vlastnické, ale i na úrovni manažerské. Testy nejsou objektivní, když na jejich výsledku přímo závisí dividendy, tantiémy anebo jiné odměny těch, kdo je zpracovávají. Mají-li testy insolvence správně rozdělit koláč a současně chránit manažery bank a korporátních dlužníků, musejí být provedeny nezávisle. Podstatou testů je hodnocení rizika materiálního úpadku a (hypotetická) projekce stavu korporace do poměrů insolvenčního řízení.[2] Proto je velkou výhodou externích právnických a poradenských firem, které provádějí testy, mají-li v týmu zkušené insolvenční správce.[3] ●

JUDr. Michal Žižlavský,
advokát a insolvenční správce
ŽIŽLAVSKÝ, advokátní kancelář s.r.o.

Poznámky

[1] Analýze Potěmkinovy vesnice v případě společnosti Sazka a podrobnějšímu rozboru testů insolvence se věnuji v aktuálním čísle časopisu Bulletin advokacie 3/2015

[2] Viz <http://www.insolside.com/>

[3] Viz například <http://www.asis.cz/Clenove/>

ZIZLAVSKY

VELMI DOPORUČOVANÁ
KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ
KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ
KANCELÁŘ

**Chytří lidé problémy řeší,
moudří se jim s námi vyhnou ...**

- testy insolvence
- rozhodovací analýzy
- neformální restrukturalizace
- soudní reorganizace
- zastupování

Právník roku 2014

Právníci, kteří se zasadili o své obory. Aktuální úspěchy i celoživotní přínos. To vše přinesl jubilejní desátý galavečer celojustiční soutěže Právník roku. Hlavní pozornost se letos upínala k předsedovi Ústavního soudu, Pavlu Rychetskému, který vstoupil za svůj mimořádný celoživotní přínos českému právu do Právnické síně slávy.

Galavečer Právník roku, již tradičně pořádaný pod taktovkou České advokátní komory a společnosti EPRAVO.CZ, se za účasti ministryně spravedlnosti Heleny Válkové a nejvýznamnějších představitelů justice uskutečnil v pražském Kongresovém centru. Průvodcovské role se zhostil Ondřej Brzobohatý, který dokázal svým pohotovým moderováním i zpěvem vytvořit slavnostní a přesto velmi uvolněnou atmosféru. Skleněnou plastiku sv. Yva a titul Právník roku převzalo z rukou partnerů Právníka roku během historicky největšího galavečera deset osobností v sedmi řádných a třech mimořádných kategoriích (Právnická síň slávy, Pro bono, Talent roku).

Prvním oceněným večera byl v kategorii Občanské právo (hmotné, procesní) **JUDr. Petr Vojtek**, jeden z hlavních autorů nové Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy za bolest a ztížení společenského uplatnění. „Ocenění si velmi vážím a pokládám za velkou čest, že mi tou-

to formou vyjádřilo uznání tolik význačných odborníků. Zároveň ho považuji především za podporu myšlenky vytvořit pomůcku pro stanovení výše náhrady za nemajetkovou újmu na zdraví podle § 2958 občanského zákoníku, již jsem se právě v roce 2014 dosti intenzivně věnoval a kterou se podařilo vytvořit do podoby Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy za bolest a ztížení společenského uplatnění. Rozhodně musí odlesk ocenění dopadnout i na všechny ty, kteří se na vzniku Metodiky podíleli a dokázali upravit pro tento účel Mezinárodní klasifikaci funkčních schopností, disability a zdraví,“ řekl ke svému vítězství. Pod taktovkou Ondřeje Brzobohatého poté zahrál na klarinet a naplněný velký sál pražského Kongresového centra soudce Nejvyššího soudu ocenil bouřlivým potleskem.

V kategorii Trestní právo (hmotné, procesní) obdržel ocenění Právník roku **JUDr. Jiří Císař**, advokát a společník AK Císař a Nesvadba v Ústí nad Labem. V kategorii Obchodní právo následoval autor úspěšného

komentáře k zákonu o obchodních korporacích, advokát a společník z AK JŠK v Praze, **Mgr. Tomáš Doležil, Ph.D., LL.M., Eur.** Právo IT letos opanoval advokát a partner ROWAN LEGAL, **JUDr. Josef Donát, LL.M.** „Získat ocenění právníka roku v oblasti práva informačních technologií za první rok reálného nasazení nového občanského zákoníku, jehož terminologie se někdy (kolegové autoři NOZ mi snad prominou) blíží spíše době Marie Terezie, než době Marka Zuckerberga a jeho Facebooku, je pro mě osobně velikou poctou a povzbuzením. Nikdy bych tohoto ocenění nedosáhl bez podpory a nasazení kolegů z advokátní kanceláře ROWAN LEGAL, bez cílevědomé výchovy od mých rodičů a trpělivosti i tolerance mé rodiny, kterým z celého srdce děkuji,“ řekl Donát. S Ondřejem Brzobohatým poté zavzpomínal na období, kdy hrál na klavír.

Právníkem roku v kategorii Právo duševního vlastnictví se stala **JUDr. Veronika Křestánová, Dr.**, soudkyně Městského soudu v Praze, v kategorii Správní právo

pak **prof. JUDr. Petr Průcha, CSc.**, soudce Nejvyššího správního soudu. „Za ocenění chci upřímně poděkovat, velice mě těší. A to nejen za sebe, ale i za obor správní právo, u něhož nebývá pravidlem, že by jeho představitelé byli v této anketě pravidelně, resp. každoročně, oceňováni. Vnímám to i jako ocenění práce Nejvyššího správního soudu, kde působím. Naše novodobé správní soudnictví nepochybně významně přispívá ke kultivaci veřejné správy, a proto toto ocenění zprostředkovaně přísluší i ostatním mým kolegům soudcům,“ poděkoval Průcha. Další cenu si převzala emeritní ústavní soudkyně, **JUDr. Ivana Janů**. Odborná porota ji zvolila jako Právníka roku v kategorii Občanská a lidská práva a právo ústavní. Velký aplaus následně provázal ocenění **JUDr. Tomáše Durdíka**, soudce angažujícího se za lepší práva obětí trestných činů. Právem získal titul Právník roku 2014 Pro bono.

Na řadu přišla kategorie Talent roku, kde každoročně odborná porota objevuje výjimečné mladé, začínající právníky do 33 let. Hodnotitelé vyberou na základě předložených písemných prací účastníků tři písemné práce, které jsou finančně ohodnoceny. Cenu pak již tradičně předává spolu se zástupci právnických profesních komor ministr spravedlnosti a jinak tomu nebylo ani letos. Na prvním místě se letos umístila **JUDr. Katarína Maisnerová ml.**, kandidátka soudního exekutora v Praze s prací „Rovnost účastníků v exekučním řízení v roce 2014“. Druhou příčku obsadil **Mgr. Vít Křížka**, advokátní koncipient

v AK JUDr. Jaroslava Kalendová v Brně a interní doktorand PF MU Brno. Jeho práce nesla název „Jak myslí soudce? Krátké zamyšlení nad myšlením soudců a možnostmi jak toho využít.“ Třetím Talentem roku pak byl vyhlášen **Mgr. Vojtěch Mihalík**, advokátní koncipient u Mgr. Petr Houžvička, advokát v Břeclavi s prací „Silné a slabé stránky volební kampaně v právním řádu ČR.“

Hlavní „hvězdou“ večera se na závěr stal **JUDr. Pavel Rychetský**, předseda Ústavního soudu ČR. Z rukou loňského laureáta Právnické síně slávy, JUDr. Jana Brože, advokáta a zakladatele advokátní kanceláře Brož & Sokol & Novák, převzal za několikaminutového potlesku celého sálu sošku sv. Yva. „Tohoto ocenění si velmi vážím. Dostávám se tak do té nejlepší společnosti – vedle Dáši Burešové, Oty Motejla, zesnulého Zdeňka Kesslera, Antonína Mokrého a dalších, kterým se již této pocty dostalo. Troufám si říci, že jde možná o poctu pro českého právníka patřící mezi jednu z nejvyšších dosažitelných,“ řekl Rychetský.

Právník roku

Ocenění Právník roku může získat každý právník, který v oblasti svého působení dosáhl mimořádných úspěchů a byl nominován odbornou veřejností. Nominace probíhaly přes webové stránky www.pravnikroku.cz a o výsledcích rozhodovala odborná porota. Organizátory soutěže Právník roku jsou EPRAVO.CZ, akciová společnost, sídlem Praha 1, Dušní 10 a Česká advokátní komora, sídlem Praha 1, Národní 16.

Záštitu nad soutěží převzali předseda vlády České republiky, Bohuslav Sobotka a ministryně spravedlnosti Helena Válková. Záštitu v době vyhlášení letošního ročníku poskytl také primátor hl. m. Prahy Tomáš Hudeček. Spolupracujícími institucemi byly jako již tradičně Notářská komora ČR, Exekutorská komora ČR, Soudcovská unie ČR, Unie státních zástupců ČR, Unie podnikových právníků ČR a Jednota českých právníků. ●

PŘEHLED VÍTĚZŮ 10. ROČNÍKU CELOJUSTIČNÍ SOUTĚŽE PRÁVNÍK ROKU

právník roku 2014

Občanské právo	JUDr. Petr Vojtek soudce Nejvyššího soudu
Trestní právo	JUDr. Jiří Císař advokát a společník AK Císař a Nesvadba v Ústí nad Labem
Obchodní právo	Mgr. Tomáš Doležil, Ph.D., LL.M., Eur. advokát, společník z AK JŠK v Praze
Právo IT	JUDr. Josef Donát, LL.M. advokát, partner Rowan Legal v Praze
Právo duševního vlastnictví	JUDr. Veronika Křestanová, Dr. soudkyně Městského soudu v Praze
Správní právo	prof. JUDr. Petr Průcha, CSc. soudce Nejvyššího správního soudu
Občanská a lidská práva a právo ústavní	JUDr. Ivana Janů bývalá soudkyně Ústavního soudu
Pro bono	JUDr. Tomáš Durdík soudce Městského soudu v Praze
Talent roku	JUDr. Katarína Maisnerová ml. kandidátka soudního exekutora v Praze
Právnícká síň slávy	JUDr. Pavel Rychetský předseda Ústavního soudu

Občanské právo
JUDr. Petr Vojtek, soudce Nejvyššího soudu

Trestní právo
JUDr. Jiří Císař, advokát a společník AK Císař a Nesvadba v Ústí nad Labem

Právo IT
JUDr. Josef Donát, LL.M., advokát, partner Rowan Legal v Praze

Právo duševního vlastnictví
JUDr. Veronika Křestanová, Dr., soudkyně Městského soudu v Praze

Obchodní právo

Mgr. Tomáš Doležil, Ph.D., LL.M., Eur., advokát, spolčník z AK JŠK v Praze

Správní právo

prof. JUDr. Petr Průcha, CSc., soudce Nejvyššího správního soudu

Pro bono

JUDr. Tomáš Durdík, soudce Městského soudu v Praze

Občanská a lidská práva a právo ústavní

JUDr. Ivana Janů, bývalá soudkyně Ústavního soudu

Talent roku

JUDr. Katarína Maisnerová ml., kandidátka soudního exekutora v Praze

Právnická síň slávy

JUDr. Pavel Rychetský, předseda Ústavního soudu

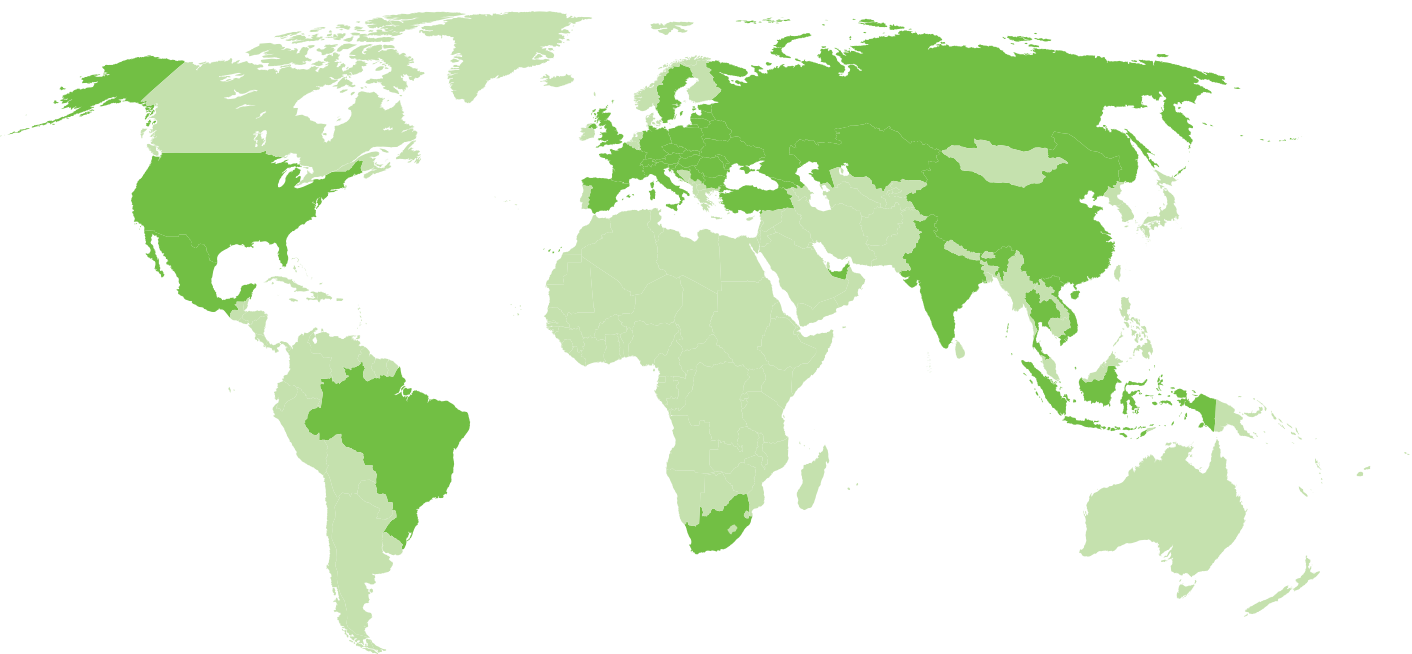
Rödl & Partner

Třikrát po sobě. To už není náhoda!

Také v letošním roce jsme získali titul

Právnická firma roku v oboru daňového práva.

Trojnásobný důvod k Vaší důvěře.

Praha | Brno

www.roedl.com/cz

Úspěch nezná hranic

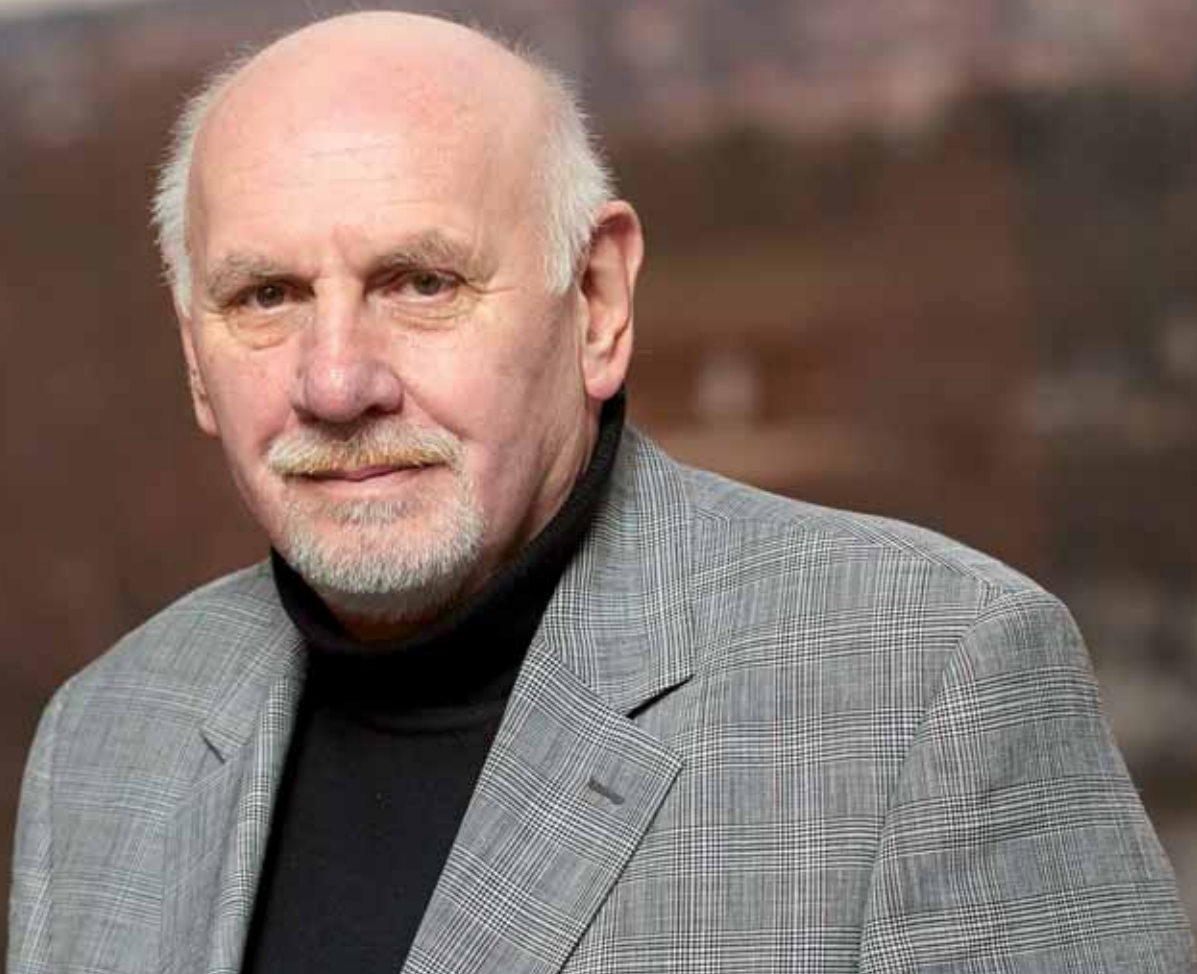
> 94 poboček > 43 zemí > jedna společnost

NE VŠECHNY PROBLÉMY LZE ROZPOZNAT NA PRVNÍ POHLED.

- Korporátní právo, M&A
- Obchodní právo, smluvní právo
- Právo nemovitostí, stavební právo
- Compliance, kartelové právo
- Podpora a poradenství českým podnikatelům při vstupu na německý trh
- Finanční právo
- Pracovní právo
- Soudní řízení, rozhodčí řízení, mediace
- Duševní vlastnictví
- Nový občanský zákoník – projekty implementace, školení

MY ŘEŠÍME PROBLÉMY DO HLOUBKY!

Advokátní kancelář Ueltzhöffer Klett Jakubec & Partneři je sdružením advokátů, které se vyznačuje obchodním myšlením a podnikatelským přístupem – právě tak, jak je tomu u společností našich klientů. Poskytujeme právní služby v českém, slovenském, německém a anglickém jazyce.

Pavel Rychetský:

„Justice není v rukách ministerstva spravedlnosti a všichni zasvěcení to vědí.“

Předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský nedávno vstoupil do Právnícké síně slávy v rámci celojustiční soutěže Právník roku. Je to patrně nejznámější, nejrespektovanější a také nejdůvěryhodnější právník v České republice. V rozhovoru pro EPRAVO.CZ tvrdí, že je dobré mít Ústavní soud namíchaný. Dokonce má celkem jasno, kdo by mohl nahradit Vlastu Formánkovou a Vladimíra Kůrku, kteří letos končí. Pavel Rychetský také hodnotí změny v justici. „Jestli vidím někde překážky transformace justice, tak v řadách soudních funkcionářů. Zejména v kolegiu předsedů krajských soudů,“ dodává s tím, že justice podle něj není v rukách ministerstva spravedlnosti.

Vážený pane předsedo, gratuluji ke vstupu do Právnícké síně slávy. Jaká byla Vaše první reakce?

„Musím říci, že jsem byl mírně překvapen. Říkám to nerad, ale mám spoustu jiných starostí a moc nesleduji deset let trvání této akce. Její vyvrcholení pro mě bylo, když byl do Právnícké síně slávy uváděn můj dlouholetý přítel, dnes již zesnulý Otakar Motejl. Od té doby, přiznám se, jsem to trochu vypouštěl. Netajím se tím, že si toho velice vážím. Zejména společnosti, do které se dostávám.“

Někteří z oceněných v uplynulých letech říkali, že jim ocenění naznačuje, aby skončili. Že to je cena za dlouhodobou kariéru...

„Já takovou negativní emoci nemám. Již delší dobu v sobě mám rozhodnutí, že se blíží čas, kdy chci s aktivním výkonem soudcovské činnosti u Ústavního soudu skončit. Pro mě to není žádné memento. Toto předsevzetí mám už od okamžiku svého druhého jmenování. Pokud má člověk vyjádřit pocity z takové významné pocty, koresponduje to s tím, že by měl skutečně končit. S jistou nadsázkou se dá říci, že už stejně vyšší mety nelze dosáhnout.“

Pokud si dobře pamatují, tak jste jako jeden z motivů proč ještě stát v čele Ústavního soudu, uvedl zajištění kontinuity. Letos dojde k poslední obměně dvou ústavních soudců a soud bude až do roku 2023 kompletní.

„To, v čem spatřuji ochotu ještě mandát opakovat, byť ne celý, není v kontinuitě personální. Naopak. Tam panuje výrazná diskontinuita. Je to v kontinuitě judikaturní. Trvalo

to skutečně řadu let, ať už za období prvního nebo druhého Ústavního soudu, než se vytvořily jisté judikaturní přístupy precedenčního charakteru, ale dokonce i doktrinální přístupy. Než se ustálila jistá paradigma, která by nikoho při vzniku moderního českého ústavního soudnictví nenapadla. Když jsem říkal, že jsem přijal opakovanou nominaci s ohledem na jistou judikaturní kontinuitu, tak se pod tímto pojmem skrývá především to, než se usadí poměry na Ústavním soudu. Když dojde k úplné obměně v podstatě všech patnácti soudců, chvíli to trvá. Někdy dokonce ta chvíle není měřená ani na měsíce nebo rok. Než se vytvoří a akceptují zásadní přístupy, návyky, soudcovské rozhodování, panuje jistota mezi soudci napětí.“

Jste tedy školitelem nových ústavních soudců?

„Snažím se jim jasně vymezit „vyoranou brázdou“, která není nedotknutelná. Než se ale rozhodneme ji měnit, musíme umět se v ní pohybovat.“

Zvládají to aktuálně všichni soudci do jednoho?

„Současný stav je zajímavý. Měl jsem jistý, nikoliv rozhodující vliv na nové složení Ústavního soudu. Samozřejmě jsem měl zájem, aby byl co nejlepší. Když se člověk dívá na Západ, třeba na Spolkový Ústavní soud Německé republiky, který je jakousi vlajkovou lodí evropského ústavního soudnictví, jsou to soudy, které jsou z majoritní části složeny z představitelů akademické obce. U nás se tímto vzorem nemohli dva předchůdci prezidenta Zemana řídit.“

Mám to chápat jako vzkaz o vhodné typologii zbývajících dvou ústavních soudců?

„Já to dopovím, není to tak jednoduché. Dnes je situace jiná, jsme 25 let po pádu minulého režimu, vyrostly nové generace. Jak si lze všimnout, v současném Ústavním soudu je akademická obec zastoupena výrazným způsobem. Neznamená to samo o sobě, že se tím vytvoří lepší Ústavní soud, jak dnes mohu konstatovat. Dokonce to znamená jisté, samozřejmě dočasné, problémy. A proto jsem řekl „než se poměry usadí“. Budu trochu drsný: oni mi dělají z pléna Ústavního soudu vědecké semináře a kolokvia. Ale já potřebuji, abychom soudili. Projednáváme konkrétní kauzy, které se bezprostředně týkají osudu člověka, instituce. Především se týkají ochrany základních práv a svobod. Nejsem moc rád z toho, že se bude hovořit nikoliv o tom jak rozhodnout, ale jaké větičky se objeví v odůvodnění. Metoda štěpení kozího chlupu podél není moc vhodná pro souzení. To musí být efektivní. Projednávání jedné kauzy opakovaně na mnoha plénech nejde. Musíme hlasovat.“

Abych se vrátil k typologii. Uvolněná místa tedy chcete zaplnit praktiky?

„Především je dobré mít Ústavní soud namíchaný. Každý na Ústavním soudu musí být na prvním místě „doma“ v oblasti ústavně-právní agendy. Je dobré, když se kromě toho objeví odborník na trestní, občanské, správní, daňové nebo azylové právo. Ústavní soud je kolektiv. Rozhodnutí nejsou individuální, ale jsou výsledkem patnácti názorů. Je třeba, aby názory nebyly stejné, jednotné, ploché a uniformní. Aby zazněly všechny varianty. Ústavní soud se liší od všech ostatních soudních institucí v civilizované společnosti tím, že jeho jednotlivé kauzy nejsou spor dobra a zla, pravdy a lži. Je to většinou spor dvou ústavou chráněných hodnot. Například ochrana osobnosti a lidské důstojnosti na jedné straně, právo na informace na druhé. Hodnoty nelze jednou pro vždy seřadit podle významu a důležitosti. V každé kauze převáží jedna nebo druhá.“

Opět se vrátím k personáliím. Člověka z jakého oboru byste rád na Ústavním soudu potřeboval?

„Asi vás překvapím. Evidentně budu hledat především, aby až v prvních dnech srpna tohoto roku vyprší mandát paní doktorky Formánkové, měl soudce na jejím místě stejné pohlaví. Aby to byla žena. Při jejím odchodu by z patnácti soudců byly ženy dvě, doktorky Tomková a Šimáčková. Samozřejmě, že se budu na prvním místě orientovat na člověka, který má bohatou zkušenost s ústavním právem. A není rozhodující, jestli to bude čistý akademik, anebo člověk z aplikační oblasti. Pripouštím, že tak, jako pan prezident v polo-

vině loňského roku po neúspěchu pana doktora Nykodyma artikuloval požadavek, že by u nás chtěl mít alespoň jednoho advokáta, já nyní artikuluji požadavek, podaří-li se, že to bude žena, bude to optimální. Ačkoliv nejsem genderový odborník a na povinné kvóty nemyslím, mám z čistě osobní zkušenosti za to, že v kolektivu patnácti soudců musí být alespoň tři ženy.“

A to druhé uvolněné místo?

„Opravdu to nechci příliš jednoznačně artikulovat. Může to vyvolat dohady a spekulace, že už je rozhodnuto. Mám ale dobrou zkušenost s lidmi, kteří sice mají pedagogickou a vědeckou zkušenost, ale když dostanou na stůl haldu soudních spisů, nemusí je celé číst. Vědí, kam se podívat a kde to nalistovat. Jinými slovy lidé, kteří také někdy byli u soudu.“

Jak byste ohodnotil aktuální kolegiální vztahy na Ústavním soudu. Panuje tam názorová rivalita?

„Poměry nemáme ještě zcela usazené. Kolega Uhlíř ještě neměl možnost sám se svou zpravodajskou zprávou předstoupit před plénum a konfrontovat ji.“

Je to nejtěžší zkouška pro nováčka?

„Je, když jde poprvé do pléna. Tříčlenné senáty jsou trochu rodinky, soudci si na sebe zvyknou. Celou dobu se trápím tím, že bych měl využít své právo to promíchávat, když vydvádám rozvrh práce. Aby nebyli celých deset let po těch v uzavřených senátech. Nebudu vysvětlovat, proč se mi to zatím nedaří. Mimo jiné proto, že si na sebe zvyknou a nechtějí rotaci.“

A ty vztahy?

„Rozhodně preferuji rozmanitost, a to především z hlediska názorového. To se v tomto soudu zatím rýsuje jako markantní jev. Někdy mám pocit, že až příliš. Je těžké se v plénu dopracovat k hlasování, dlouhou dobu se nevytváří většina, kterou zákon předepisuje. Dlouho se diskutuje a jsou tři nebo čtyři názory. Soud se mi rozpadá do několika skupin a nejsme schopni věc uzavřít. Rozmanitost vítám, je to nepochybně základní priorita ve složení Ústavního soudu. Na druhé straně je potřeba to trochu svázat tak, aby nebyla na úkor délky řízení a efektivity rozhodování.“

Jaká by byla Vaše hlavní rada Josefu Baxovi, pokud jde o Nejvyšší radu soudnictví?

„My jsme s Josefem Baxou dlouhodobě v kontaktu. Když jsem byl po Otovi Motejlvi poprvé ministrem spravedlnosti, nechal jsem si ho jako prvního náměstka. Když jsem byl naposled ministrem, byl stále mým prvním náměstkem. Do Brna odešel chvíli přede mnou, když se křoval Nejvyšší správní soud.“

O Nejvyšší radě soudnictví vedeme dialog kontinuálně už od roku 1998. To, na čem se nepochybně shodneme je, že Nejvyšší rada soudnictví již měla být. Ale je to velmi riskantní krok. Nedaleko jsou vidět nejenom pozitivní, ale i negativní zkušenosti. Na Slovensku, v Maďarsku. Představa, že to je všelék na neduhy české justice, to není reálná představa. Je to spíš přání. Podle mého soudu, a v tom se s Josefem Baxou shodneme, nemůže být Nejvyšší rada soudnictví zřízena v prvním kroku prostým zákonem bez změny Ústavy. Musí to být ústavní orgán. Zadržím, nesmí být příliš početná. Jakmile to je příliš početný sbor, není schopen efektivního rozhodování. Shodneme se také na tom, že v prvním kroku je oblastí agendy, kterou by měla převzít od ministerstva spravedlnosti, především personální. Výběr soudců, výběr soudních funkcionářů, vzdělávání soudců. Nevím, jestli má smysl vůbec někdy přenést na tuto instituci výkon státní správy soudnictví, rozpočtové a ekonomické věci. Spíš bych k tomu šel oklikou. Z celého velkého tělesa justice bych vyčlenil dva nejvyšší soudy, aby měly svou samostatnou rozpočtovou kapitolu. Tím bych je separoval od ministerstva spravedlnosti. To už je skutečně vzdálená hudba budoucnosti. Nakonec se shodujeme i na tom, že nemůže být jednobarevná a složená jen ze soudců. To je naprosto vyloučeno. Podle mého soudu, nerad bych předbíhal, jsou varianty poloviny soudců a poloviny politiků. To by se mi nelíbilo. Anebo soudci a zástupci ostatních právnických profesí.“

Někteří soudci ale kritizují už dnes fakt, že jsou v kárném řízení před Nejvyšším správním soudem zastoupeny jiné právnícké profese.

„To je naprosto účelová a falešná námitka. Je to velmi pozitivní. Víte, česká justice trpí chronicky od dob Rakouska-Uherska hermetickou uzavřeností. To považují za neduh české justice. Že si vždycky sama vychovávala své pretendenty, sama si je dosazovala prostřednictvím soudních funkcionářů. Rád bych viděl propustnost právnických profesí.“

Bude pro Josefa Baxu těžší sehnat nebo zajistit politickou podporu, nebo podporu ze strany justice?

„To je opravdu zajímavá otázka. Kdykoliv se v minulosti objevila otázka soudcovské rady, vždy byla hlavní překážka v Poslanecké sněmovně. Ani první krok neměl šanci projít. Na to ostatně „dojel“ ministr Otakar Motejl a podal demisi. Dnes se mi zdá, že z hlediska složení našeho zákonodárského dvoukomorového sboru je mnohem příznivější situace. Politická reprezentace je nakloněna tomuto základnímu, systémovému a reformnímu kroku. Naopak se mi zdá, že se největší odpůrci, pod různými záminkami, rekrutují z řad soudních

funkcionářů. Všichni zasvěcení to vědí, justice není v rukách ministerstva spravedlnosti. Jako bývalý ministr spravedlnosti vím, že jaké personální návrhy jsem dostával, takové jsem podepisoval. Fakt je, že jestli vidím někde překážky projektu transformace justice, nikoliv v politické oblasti, ale spíš v řadách soudních funkcionářů, zejména v kolegiu předsedů krajských soudů.“ ●

Autor: Jaroslav Kramer

Foto: Boris Stojanov

CEVROINSTITUT

[vysoká škola]

gen. Ing. Jiří Šedivý

JUDr. Cyril Svoboda

**Unikátní společné studium
diplomacie a bezpečnosti!**

cevroinstitut.cz

lidé

Petra Konečná

Dvořák Hager & Partners v Praze posiluje o novou vedoucí advokátku

Tým advokátní kanceláře Dvořák Hager & Partners v Praze posiluje na pozici vedoucí advokátky Petra Konečná, která doposud působila v kancelářích Felix a spol. a v advokátní kanceláři Schönherr, kde poskytovala poradenství celé řadě významných mezinárodních i českých korporací, a to zejména pro německy mluvící klientelu.

Petra Konečná je advokátkou, která se ve své praxi zaměřuje především na bankovníctví a finance, kapitálové trhy, pracovní právo, právo obchodních společností a M&A. Petra Konečná má rovněž rozsáhlé zkušenosti v oblasti syndikovaného financování či opčních a obdobných plánů pro zaměstnance. Dále poskytuje právní poradenství v oblasti korporátních akvizic a také při přípravě a vyjednávání komplexní smluvní dokumentace.

Petra Konečná absolvovala Právnickou fakultu Západočeské Univerzity v Plzni. Absolvovala také roční studijní program na právnické fakultě na Technische Universität in Drážďanech ve Spolkové republice Německo. Kromě češtiny hovoří plynule německy a anglicky. ●

Erik Kolan

Advokátní kancelář Glatzova & Co. jmenovala nového vedoucího advokáta

Přední advokátní kancelář v české republice Glatzova & Co. oznámila jmenování nového vedoucího advokáta.

Advokát **Erik Kolan** působí v kanceláři Glatzova & Co. od roku 2010 a jeho posun na vyšší pozici je oceněním kvalitní práce, kterou v kanceláři Glatzova & Co. vykonává.

Erik jako vedoucí advokát bude mít na starosti zejména oblast správního práva a správního soudnictví. Erik Kolan je advokátem od roku 2010. Je členem České advokátní komory. Jeho specializace zahrnuje správní právo, včetně správního soudnictví, energetiku (OZE), nemovitosti a mezinárodní arbitráže. Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V roce 2008 na Ludwig-Maximilians-Universität Mnichov získal titul Magistr evropského a mezinárodního hospodářského práva (LL.M. Eur.) Hovoří česky, slovensky, anglicky a německy. ●

Petr Sprinz

Advokátní kancelář Havel, Holásek & Partners rozšiřuje svůj tým

Advokátní kancelář Havel, Holásek & Partners posílila svůj tým o advokáta Petra Sprinze, který se zabývá především insolvenčním právem, restrukturalizací a vedením sporů.

Petr Sprinz působil v advokátní kanceláři Weil, Gotshal & Manges více než tři roky, předtím pracoval v advokátní kanceláři Weinhold Legal a na ekonomické sekci Velvyslanectví ČR v Indii. Jeho právní specializací je

insolvence, vedení sporů, smluvní a energetické právo. V oblasti insolvenčního práva publikuje a přednáší v ČR i zahraničí. Petr Sprinz se podílel na poskytování právního poradenství při komplikovaných sporech a smluvních transakcích v hodnotě přesahující řádově miliardy korun. Na svou dosavadní praxi naváže i v kanceláři Havel Holásek & Partners, kde se bude věnovat především insolvenčním, restrukturalizacím, litigacím a poradenství v sektoru energetiky. Petr Sprinz vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci. Právo studoval také na Central European University v Budapešti a absolvoval studijní pobyty na Cornell University v USA, jakož i ve Velké Británii, Florencii a Paříži. Petr Sprinz hovoří plynule anglicky a ve volném čase aktivně sportuje. ●

Martin Šeda

Kinstellar posiluje své týmy

Kinstellar, přední mezinárodní advokátní kancelář, posiluje svůj tým v oblasti pracovního práva a ochrany osobních údajů a tým v oblasti financování a kapitálových trhů. Na pozici Senior Associate přichází do Kinstellar Martin Šeda, advokát, který dříve působil na stejné pozici v pražské pobočce mezinárodní advokátní kanceláře Hogan Lovells a který má více než desetiletou praxi. Do firmy také nastupuje renomovaný advokát Květoslav Krejčí, který přichází z mezinárodní advokátní kanceláře White & Case, kde působil více než 17 let a byl zde jedním z nejuznávanějších partnerů.

Květoslav Krejčí

Martin Šeda se profesně zaměřuje na oblast pracovního práva a ochrany osobních údajů a věnuje se také právu korporátnímu a komerčnímu. V oblasti pracovního práva poskytuje Martin praktické a vysoce kvalifikované poradenství a má významné zkušenosti nejen s řešením každodenních pracovníprávních záležitostí a individuálních pracovníprávních sporů, ale i s řešením pracovníprávních záležitostí souvisejících s domácími i přeshraničními fúzí a akvizicemi, restrukturalizacemi, změnami ve vrcholném managementu, rovným zacházením a s kolektivním vyjednáváním. Mimo to má Martin významné zkušenosti se samostatným vedením a uzavíráním transakcí.

Květoslav Krejčí má rozsáhlé zkušenosti s poskytováním právního poradenství při transakcích, které se řídí podle českého a anglického práva, a to především v oblasti kapitálových a akciových trhů, financování, ale i fúzí a akvizic, jakož i práva korporátního a řešení sporů. Květoslav je na základě nezávislého mezinárodního hodnocení právních kanceláří publikacemi jako Chambers, Legal 500 a IFLR 1000 řazen mezi přední odborníky a velmi doporučované právníky v oblasti bankovníctví, finance a kapitálové trhy. V minulosti zastupoval významné klienty především z oblasti finančních institucí, farmaceutických firem a energetických společností. Poskytoval právní poradenství společností jako je ČEZ v souvislosti s finančními transakcemi a kotací na burze cenných papírů, Raiffeisenbank, Česká spořitelna, ČSOB a České dráhy. Pracoval také na mnoha průkopnických transakcích a zaváděl nové právní přístupy a řešení na českém finančním trhu. Květoslav také poskytuje komplexní právní poradenství japonským investorům v jejich rodném jazyce a vyučuje na Univerzitě Karlově. ●

Jakub Celerýn

Advokátní kancelář Mališ Nevrkla Legal jmenovala dva nové partnery

Novými partnery renomované české advokátní kanceláře Mališ Nevrkla Legal byli k 1. lednu 2015 jmenováni její dlouholetí spolupracovníci JUDr. Jakub Celerýn a Mgr. Jan Pořízek.

Jan Pořízek

JUDr. Jakub Celerýn, který s kanceláří Mališ Nevrkla Legal spolupracuje od roku 2006, je uznávaným specialistou v oblasti obchodního práva, sporné agendy a medicínského práva. Má rozsáhlé zkušenosti také v oblasti práva nemovitostí a pracovního práva. Je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Hovoří plynule anglicky a rozumí německy.

Mgr. Jan Pořízek působí v kanceláři Mališ Nevrkla Legal od roku 2007. Ve své praxi se zaměřuje zejména na obchodní právo, spornou agendu a právo nemovitostí, je též uznávaným odborníkem v oblasti správního práva.

Magisterský titul získal na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, právo studoval také na řecké University of Athens. Hovoří plynule anglicky a na komunikativní úrovni rovněž řecky a německy. ●

ČERMÁK a spol.

advokátní a patentová kancelář
law and patent office

Jsme advokátní a patentová kancelář se zaměřením na právo duševního vlastnictví, zejména průmyslová práva a ochranné známky, a dále na obchodní a občanské právo. Po právní stránce jsme veřejnou obchodní společností advokátů a poskytujeme právní služby podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v platném znění. Disponujeme týmem více než čtyřiceti odborníků na právo a průmyslověprávní problematiku, včetně patnácti advokátů a pěti patentových zástupců. Na trhu jsme od června 1990. Čermák a spol. je nositelem řady domácích i zahraničních ocenění. K našim klientům dlouhodobě patří přední české i zahraniční společnosti.

V oblasti průmyslových práv provádíme rešerše, zajišťujeme podávání přihlášek patentů, užitečných a průmyslových vzorů, ochranných známek, označení původu a zeměpisných označení, topografií polovodičových výrobků, a to včetně přípravy nezbytných podkladů. Přímo zastupujeme před Úřadem průmyslového vlastnictví ČR, Úřadem Priemyselného vlastníctva SR, Evropským patentovým úřadem v Mnichově a Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) v Alicante, jakož i před Světovou organizací duševního vlastnictví v Ženevě. V ostatních zemích a teritoriích spolupracujeme s rozsáhlou sítí osvědčených podobně zaměřených kancelářů. Zajišťujeme průmyslověprávní ochranu po celém světě, vypracováváme vhodné strategie při postupu získávání průmyslověprávní ochrany včetně příslušných rozpočtů. Zajišťujeme správu a údržbu portfolií průmyslových práv. Zastupujeme ve sporných řízeních týkajících se průmyslových práv, zejména v určovací řízení, v řízení o neplatnost patentu, zrušení užitého vzoru, v řízeních o prohlášení neplatnosti a o zrušení ochranných známek. Zastupujeme rovněž před soudy v ČR a SR ve věcech porušování práv k duševnímu vlastnictví, ve věcech nekalé soutěže a občanskoprávních a obchodních sporech. Zastupujeme též ve sporných řízeních před Evropským patentovým úřadem a Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory).

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol.

Elišky Peškové 15 | 150 00 Praha 5

tel.: +420 296 167 111 | fax: +420 224 946 724 | e-mail: intelprop@apk.cz

www.cermakaspol.cz

NOVA VOICE®

PROFESIONÁLNÍ SOFTWARE PRO PŘEVOD MLUVENÉHO SLOVA DO TEXTU

NEPÍŠU, UŽ JEN DIKTUJI!

VÝHODY PŘI POUŽITÍ PROGRAMU:

Zrychlení práce při tvorbě dokumentů.

Program je vždy k dispozici.

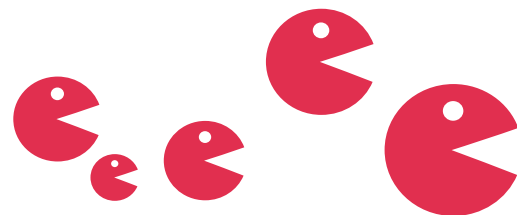
„Česká hlava“ 2009

Produkt byl oceněn v soutěži

invex

Na veletrhu INVEX 2008 získal produkt
ocenění „Křišťálový disk“

Consulting Company Novasoft, a. s.
Cedrová 1236, 252 42 Jesenice u Prahy, Tel: +420 261 220 064
e-mail: novavoice@ccnovasoft.cz

WWW.NOVAVOICE.cz

Sylvie Sobolová

Advokátní kancelář **Kocián Šolc Balaščík** jmenovala nové counsely

Advokátní kancelář Kocián Šolc Balaščík (KŠB) oznámila s účinností od 1. ledna 2015 jmenování svých čtyř zástupců do funkce counsel. Jmenování advokáti a daňový poradce působí v KŠB dlouhodobě a jejich posun do vyšší pozice je oceněním kvalitní práce, kterou pro advokátní kancelář KŠB odvádějí.

Christian Blatchford

Sylvie Sobolová působí v advokacii od roku 2002. Je členkou České advokátní komory. Specializuje se zejména na veřejné zakázky a podpory, právo duševního vlastnictví, právo EU, právo hospodářské soutěže, nekoulou soutěž, soudní spory a rozhodčí řízení, cenné papíry a kapitálové trhy. Vystudovala Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. Na Vysoké škole ekonomické získala v roce 2004 titul Ph.D. Hovoří anglicky, německy, francouzsky, španělsky.

Drahomír Tomašuk

Christian Blatchford je advokátem od roku 2003. Je členem České advokátní komory a Law Society of England and Wales. Specializuje se zejména na fúze a akvizice a projektové financování včetně PPP. Vystudoval

Filozofickou fakultu University of Manchester, absolvoval na College of Law v Guildfordu postgraduální studium v oboru práva a kurz praktického práva. Hovoří česky a anglicky.

Drahomír Tomašuk působí jako advokát v KŠB již třináctým rokem. Je členem České advokátní komory. Jeho specializací je telekomunikační právo, ochrana osobních údajů a bankovníctví, stejně jako správní řízení včetně správního soudnictví. Vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Hovoří česky, anglicky a německy.

Jan Černožouz

Jan Černožouz je daňovým poradcem od roku 2008. Je členem Komory daňových poradců České republiky. Jeho specializací je daň z příjmů právnických osob, mezinárodní zdaňování a daňové plánování, daň z přidané hodnoty podnikatelských, neziskových a veřejnoprávních subjektů a celní problematika. V rámci daňového týmu KŠB byl označen za jednoho z předních daňových poradců v České republice podle World Tax 2014. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze, Národohospodářskou fakultu. Hovoří anglicky. ●

noho z předních daňových poradců v České republice podle World Tax 2014. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze, Národohospodářskou fakultu. Hovoří anglicky. ●

Jiří Herczeg

Jiří Herczeg, kapacita v oblasti trestního práva, posiluje pražský tým **White & Case**

Pražská pobočka mezinárodní advokátní kanceláře White & Case oznamuje, že do její kanceláře nastoupil Doc. JUDr. Jiří Herczeg, Ph.D., přední odborník v oblasti trestního práva v České republice.

Jiří Herczeg rozšířil tým zaměřující se na poskytování právních služeb v oblasti soudních sporů a arbitráží vedených panem Ludkem Chvostou Sr. a v pozici Counsel se bude věnovat především oblasti trestního práva a hospodářské kriminality, zejména pak problematice tzv. kriminality bílých límečků neboli „white collar“.

Jiří Herczeg se kromě hospodářského trestního práva zaměřuje ve své advokátní praxi i na ústavní právo, ochranu základních lidských práv a svobod a řízení před Ústavním soudem ČR a Evropským soudem pro lidská práva. Absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy. Je docentem na katedře trestního práva Právnické fakulty UK a současně se věnuje advokátní praxi. V minulosti mimo jiné působil jako vyšetřovatel u Policie České republiky.

V rámci své publikační činnosti se zaměřuje především na otázky trestního práva hmotného a ochranu práv obviněných v trestním řízení. Za svou práci obdržel v roce 2005 prestižní Bolzanovu cenu. Dále se spoluautorsky podílí na učebnicích trestního práva hmotného i procesního, např. „Trestní právo hmotné, I. a II.“ a „Trestní právo procesní“. ●

Jana Šustová

Nové posily advokátní kanceláře **RAKOVSKÝ & PARTNERS**

Advokátní kancelář RAKOVSKÝ & PARTNERS, působící na českém trhu úspěšně již od roku 2003, rozšířila od ledna 2015 svůj tým o dvě nové tváře. Novými posilami jsou advokáti Boris Achmedov a Jana Šustová, kteří přinášejí bohaté zkušenosti z přední advokátní kanceláře i z nejvyšší soudní instance v zemi. Vedle využití své dosavadní praxe v oblasti soudního řízení a insolvence, nosných oborů AK RAKOVSKÝ & PARTNERS, se budou profilovat i v dalších odvětvích.

Boris Achmedov

Mgr. Jana Šustová přichází z advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ, kde se zaměřovala na oblast sporné agendy, rozhodčího řízení a korporátního práva, a od ledna 2015 posílila transakční a korporátní tým advokátní kanceláře RAKOVSKÝ & PARTNERS. Vzhledem k významným zkušenostem, například ve sporech týkajících se investiční výstavby, bude rovněž činná v oblasti soudního řízení. Absolventka Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze rovněž vedle praxe advokátky vyučuje občanské právo procesní na Právnické

fakultě Univerzity Karlovy v Praze a publikuje v odborném tisku.

Mgr. Boris Achmedov je absolvent Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Působil sedm let jako asistent soudce závazkového senátu u Nejvyššího soudu ČR a má mnohaleté zkušenosti se závazkovým právem a procesní agendou. Jeho další významnou specializací jsou oblasti práva autorského a práva informačních technologií. ●

Miroslav Sedláček

Advokátní kancelář **ŽIŽLAVSKÝ** rozšiřuje svůj tým

Advokátní kancelář ŽIŽLAVSKÝ rozšiřuje svůj tým o Miroslava Sedláčka, který se bude zaměřovat na soudní řízení a insolvenční agendu.

Miroslav Sedláček před svým příchodem do advokátní kanceláře ŽIŽLAVSKÝ působil v řadě mezinárodních advokátních kanceláří, naposledy v advokátní kanceláři Achour & Hájek. Ve své praxi se soustředil zejména na problematiku vnitrostátních a mezinárodních soudních sporů a arbitráží.

Vystudoval Univerzitu Karlovu v Praze a studoval na University of Turku. Absolvoval rovněž stáže u Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku a Soudního dvora Evropské unie v Lucemburku. Miroslav Sedláček je v současné době také interním doktorandem na katedře občanského práva Právnické fakulty Univerzity Karlovy, kde se zabývá vybranými otázkami civilního procesu

a pedagogickou činností. Je členem České advokátní komory, Jednoty českých právníků a Common Law Society. Hovoří plynule anglicky. ●

Jan Kotous

Ondřej Mánek

Mills Kirin

WOLF THEISS jmenovala dva právníky do pozice counsel a jednoho seniorního advokáta

Pražská kancelář WOLF THEISS, přední advokátní kancelář ve střední a jihovýchodní Evropě, oznámila tři povýšení: Jan Kotous a Mills Kirin byli jmenováni do pozice „counsel“ a Ondřej Mánek byl jmenován do funkce seniorního advokáta.

Jan Kotous má více než 14 let zkušeností v České republice. Mezi hlavní oblasti, kterými se zabývá, patří fúze a akvizice a korporátní právo. Také poskytuje právní poradenství ohledně různorodých otázek v oblasti regulace. Jan vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Kromě toho také získal titul LL.M. na University of San Francisco. Svoji kariéru zahájil jako podnikový právník jedné z předních českých bank. Členem České advokátní komory je od roku 2007. Než nastoupil do Wolf Theiss v roce 2011, působil v Norton Rose Fulbright, Clifford Chance a Squire Patton Boggs.

Ondřej Mánek nastoupil do Wolf Theiss v roce 2004 jako právní student. Ondřej se specializuje zejména na oblast

fúzí a akvizic, korporátního práva a IP/IT. Má rozsáhlé zkušenosti s poskytováním poradenství v oblasti akvizice ve výrobním průmyslu, chemii, zdravotnictví, pojišťovnictví, bankovníctví a dalších regulovaných oblastech. Ondřej absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a je členem České advokátní komory od roku 2011. Zkušenosti rovněž získal v Norton Rose Fulbright.

Mills Kirin nastoupil do Wolf Theiss jako seniorní advokát v září 2013. Mills má značné zkušenosti s poskytováním právního poradenství ve všech oblastech korporátního bankovníctví zahrnujících širokou škálu financování, včetně financování akvizic a restrukturalizací, v celém regionu střední, východní a jihovýchodní Evropy. Mills také pravidelně zastupuje private equity fondy při financování úvěrů a zabývá se i financováním projektů. Před příchodem do Wolf Theiss pracoval v advokátních kancelářích DLA Piper Weiss-Tessbach (Viedeň), CMS Cameron McKenna (Praha) a Gilbert + Tobin (Sydney). Mills získal akademický titul v oborech právo, obchod a softwarové inženýrství. Přednášel také několik let právo na Karlově univerzitě v Praze. Působí jako advokát v několika jurisdikcích Britského společenství a od roku 2007 je členem České advokátní komory jako zahraniční advokát. ●

**POMOZTE
NÁM NAKRMIT DĚTI
JÍDLEM A LÁSKOU**

VĚDĚLI JSTE, ŽE V ČESKÉ REPUBLICE SI
KAŽDÁ 10. RODINA
NEMŮŽE DOVOLIT PLATIT SVÝM DĚTEM ŠKOLNÍ OBĚDY?

TYTO DĚTI PŘÍCHÁZEJÍ O DŮLEŽITOU SOUČÁST PRÁVIDELNÉ STRAVY
A NAVÍC ZAŽÍVAJÍ POCIT VYČLENĚNÍ Z DĚTSKÉHO KOLEKTIVU, COŽ
MŮŽE MÍT VELMI NEGATIVNÍ DOPAD NA JEJICH PSYCHICKÝ ROZVOJ.

SOUHLASÍTE S TÍM, ŽE BY V ČR NEMĚLO ŽÁDNÉ DÍTĚ TRPĚT HLADEM?
POKUD ANO, POMOZTE TĚMTO DĚTEM LIBOVOLNOU ČÁSTKOU.
VŠECHNY PŘÍSPĚVKY DO KORUNY POUŽIJEME NA ZAPLACENÍ OBĚDŮ
KONKRETNÍM DĚTEM!

ČÍSLO TRANSPARENTNÍHO ÚČTU:
888 555 999 / 5500

S PODPOROU
**MP
SV**

OBĚDY PRO DĚTI

WWW.OBEDYPRODETI.CZ

MASERATI

GHIBLI

HLAVA ŘÍKÁ ANO.
SRDCE ŘÍKÁ
DEFINITIVNĚ ANO.

VSTUPE DO SVĚTA MASERATI S GHIBLI DIESEL
FULL-SERVICE LEASING SPLÁTKA 28 000 KČ BEZ DPH
48 MĚSÍČNÍCH SPLÁTEK / 80 000 KM

Modelová řada Ghibli nabízí vyspělé třílitrové motory spojené
s automatickou převodovkou ZF včetně pohonu čtyř kol.

www.maserati.com

 /MaseratiCeskaRepublika

SHOWROOM MASERATI – BUDOVA PPF GATE

EVROPSKÁ 17, PRAHA 6,

tel.: +420 220 512 855,

e-mail: maserati@scuderiapraha.cz,

www.scuderiapraha.cz

PROFIL ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘE **DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o.**

DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o., advokátní kancelář je velmi dobrou alternativou k velkým tuzemským i zahraničním advokátním kancelářím a garantem vysoce kvalitních právních služeb zejména v těchto oblastech:

- Bankovníctví & Finance
- Insolvence, Finanční restrukturalizace
- Fúze & Akvizice, Restrukturalizace
- Korporátní právo, Obchodní vztahy
- Soudní spory & Rozhodčí řízení
- Nemovitosti

Individuální a aktivní přístup, výjimečná kvalita práce a účast partnerů kanceláře na řešení případů je to, co nám umožňuje dlouhodobě zachovávat nejvyšší standardy, které klienti očekávají.

Kontakty a spojení:

DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o.

advokátní kancelář

Na Poříčí 1046/24

110 00 Praha 1

T: +420 221 774 000

E: office@dunovska.cz

www.dunovska.cz

Zakladatelé advokátní kanceláře
DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o.,
JUDr. Barbora Simon Dunovská,
Mgr. David Urbanec
a Mgr. Ing. Jan Vavřina.

profil

Zakladatelé advokátní kanceláře DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o., JUDr. Barbora Simon Dunovská, Mgr. David Urbanec a Mgr. Ing. Jan Vavřina představují svou advokátní kancelář a hovoří o svých začátcích i o svých zkušenostech a poznátcích z právní praxe:

■ **O vaší kanceláři se ví, že se specializujete na oblast bankovníctví a finance. Vaše jméno je spojeno s velkými případy insolvenčí, které proběhly i tiskem – Sazka, Less & Forest, a přitom nejste na trhu dlouho. Před tím než o tom, co děláte, budete detailněji hovořit, řekněte nám něco o vás – kdy a jak vaše kancelář vznikla?**

BD: Přestože kancelář jako právní entita vznikla na konci roku 2008, já spolu s oběma dalšími partnery, Davidem Urbancem a Janem Vavřinou spolupracujeme jako právníci, resp. advokáti již více než 15 let. Potkali jsme se v kanceláři profesora Bakeše, v níž jsem byla od roku 1995 partnerkou. David Urbanec nastoupil jako můj koncipient v roce 1996 a Jan Vavřina v roce 2000.

Začátek mé právní praxe – to byla neopakovatelná doba – vše se měnilo a vyvíjelo s obrovskou dynamikou – dělilo se Československo, včetně majetku bývalých státních federálních bank.... Byla to doba počátků moderního bankovníctví, nových trendů, banky přizpůsobovaly své fungování nové právně ekonomické situaci v České republice, zahraniční banky zahajovaly své působení, vznikaly brokerské a investiční firmy. Doba, kdy úvěrové smlouvy měly dvě stránky, skončila. Vytvářeli jsme nové vzorové právní dokumentace, zaváděli právní rámce pro nové modely financování, navrhovali jsme dnes již standardní vzory zajišťovacích dokumentů a mnoha dalších formulářů a postupů, jež dnes banky běžně používají.

Přicházeli zahraniční investoři, jimž jsme asistovali při akvizicích a poté při rozvoji jejich podnikání v České republice.

V průběhu několika let se v kanceláři profe-

sora Bakeše vytvořily dva týmy. Tým, který jsem vedla a jehož klíčovými členy byli David Urbanec a Jan Vavřina, kteří se později stali i partnery této kanceláře, měl na starosti také veškerou klientelu z oblasti finančního a bankovního práva. Spolu s tím, jak profesor Bakeš snižoval svou aktivní účast v kanceláři se i představy obou týmů o tom, kam směřovat v advokátní praxi, jak přistupovat ke klientům a jakou odbornost a klientelu rozvíjet, začaly rozcházet, až jsme dospěli k rozhodnutí o odchodu z kanceláře a vytvoření kanceláře vlastní.

■ **A jaké jste měli představy?**

DU: Naším cílem bylo prohlubování specializace v oblasti bankovníctví a financí a zároveň schopnost poskytnout kvalitní právní služby i v dalších hlavních oblastech obchodního práva.

Chtěli jsme budovat stabilní klientelu založenou na vysoké kvalitě právního poradenství, nikoli na množství nově přichozích a odchozích klientů, udržet dlouhodobé vztahy s klienty, zachovat osobní podíl jednoho z partnerů na zpracování každého případu a odstranit alibismus při doporučeních klientovi.

■ **Co tím přesně myslíte „odstranit alibismus“?**

BD: Konečné doporučení klientovi v tom, jaký krok má učinit, musí být podle našeho

názoru ve většině případů (resp. tam, kde je to možné) jednoznačné i když na věc existuje nejednotná právní interpretace a nejednotná judikatura, tj. nemůže být doprovázeno výhradami „za podmínky“, „pokud“ atd. Klienti potřebují jasně stanovisko a doporučení, za kterým si advokát bude stát a které ob stojí, i když je rozporováno protistranou, a popřípadě i v soudním řízení. Rozumíme tomu, že klienti chtějí srozumitelné stanovisko, jakou cestou své projekty a obchodní rozhodnutí zrealizovat, nikoli výčet právních ustanovení, díky jimž je taková realizace nemožná či problematická.

■ **Myslíte, že se vám podařilo splnit vaše představy?**

BD: Nerada hodnotím, takže mohu říci jen, že se snažíme.

Nejvíce si ale ceníme skutečnosti, že klienti, které jsme získali, od nás neodcházejí a spolupracují s námi dlouhodobě. Jsou mezi nimi významné obchodní, finanční a investiční společnosti a banky.

■ **Jaké jsou hlavní oblasti práva, v nichž se profilujete?**

DU: Vzhledem k tomu, že obchodní aktivity a potřeby našich klientů známe díky dlouhodobým pracovním vztahům velice dobře, jsme schopni poskytnout právní servis téměř v každé oblasti jejich podnikání s výjim-

kou zastoupení v trestním řízení, ale i v této oblasti jsme připraveni zastoupení převzít, nicméně rozsáhlejší kauzy předáváme kolegům, kteří se na trestní právo specializují a mají naši důvěru.

Naším klientům běžně poskytujeme právní služby v celé šíři obchodně právních vztahů, ale naší hlavní expertizou je oblast bankovníctví a financí.

Tím mám na mysli servis bankám a finančním institucím ve všech věcech souvisejících s jejich aktivitami a podnikáním. Sem patří poskytování různých druhů financování včetně faktoringu, forfaitingu, poskytování zajištění, směnec, vymáhání pohledávek a dispozice s nimi atd. Navrhujeme a upravujeme vzorové smluvní dokumentace, poskytujeme expertní stanoviska, interpretujeme základní regulační normy upravující nejenom bankovní, ale i peněžní trh a platební styk.

Pro několik bankovních klientů pracujeme jako externí právní poradci pro oblast tzv. work out (rizikových úvěrů), restrukturalizací a insolvence již řadu let. Například pro ČSOB jsme v této pozici od roku 1994, pro Sberbank CZ od 2010, pro HSBC od 2007 a pro ČS od 2013.

Vzhledem k tomu, že významné české výrobní a obchodní firmy jsou financovány banka-

mi, pro které v této oblasti pracujeme, podílíme se samozřejmě na velkých a složitých případech restrukturalizací jak bilaterálních, tak multilaterálních úvěrových vztahů, které mnohdy zahrnují i nutnost korporátní restrukturalizace dlužníka.

■ Jak jste získali velké banky jako klienty?

BD: Jak jsem již uvedla, finanční právo je součástí mé praxe od samého počátku. V roce 1993 a 1994 jsem získala výjimečnou zkušenost – jako právní poradce ČSOB jsem spolu s týmem NM Rotchild asistovala při restrukturalizaci bilance ČSOB a převodu rizikových úvěrů na Českou Inkasní a Slovenskou Inkasní, včetně zvýšení základního jmění ČSOB. Transakce proběhla úspěšně a s ČSOB spolupracuji nepřetržitě dosud.

Po roce 1994 jsem se stala externím právním poradcem nově vytvořeného oddělení rizikových úvěrů v ČSOB, přičemž má role nebyla omezená pouze na tuto oblast. Můj tým byl součástí veškerých právních změn, které v té době v bance probíhaly – koncipování, změny dokumentací pro různé bankovní obchody, poradenství právnímu oddělení a jednotlivým pobočkám banky. Stáli jsme při vzniku nových trendů financování, jakým bylo napří-

*„Klienti potřebují jasné stanovisko a doporučení, za kterým si advokát bude stát a které obstojí, i když je rozporováno protistranou, a popřípadě i v soudním řízení...“
říká JUDr. Barbora Simon Dunovská*

klad financování tuzemských pohledávek (factoring), a připravovali vzorovou smluvní dokumentaci pro první faktoringovou společnost, která na českém trhu vznikla. Dnes je tato společnost pod svým současným názvem ČSOB Factoring stále naším klientem. Naše klientela z oblasti bank a finančních společností se rozrůstala a naše zkušenosti se prohlubovaly.

■ Zastupujete klienty i v insolvenčních řízeních?

BD: Ano, patří to k naší specializaci, většinou zastupujeme věřitele v komplikovaných, velkých insolvenčních. Oba moji partneři působí i jako insolvenční správci v rámci naší společnosti. Jan Vavřina, který je zodpovědný za oblast insolvencí, má také zvláštní povolení pro výkon insolvenčního správce velkých firem a finančních institucí. Zkušenosti získané z pozic insolvenčních správců jsou velmi cenné a využíváme je při zastupování věřitelů i dlužníků v insolvenčních řízeních.

JV: Známe důkladně celý proces insolvenčního řízení od jeho zahájení až po jeho skončení. Identifikovali jsme jeho slabá místa. Insolvenční řízení, aby bylo úspěšné, vyžaduje aktivní přístup věřitelů a spolupráci s insolvenčním správcem. Tím, že sami vykonáváme činnost insolvenčních správců, víme, jaké kroky musí insolvenční správce

činit a jaké má nejen deklarované, ale skutečné nástroje k získání informací o majetku, který byl dlužníkem těsně před prohlášením úpadku z majetku společnosti úpadce vyveden. Dokážeme účinně komunikovat s insolvenčními správci a insolvenčním soudem. Dokonalá znalost insolvenčního prostředí je naší velkou předností. Naším klientům pomáháme efektivně řídit insolvenční procesy, když důraz klademe i na daňové souvislosti. Obrovské zkušenosti jsme získali v mediálně sledovaných případech, například Sazka, ECM Real Estate Investment, Less & Forest, Job Air Technic, či skupiny subjektů známých jako Sklo a Porcelán. Povídání o insolvenčním procesu je na samostatný rozhovor.

■ Takže bankovníctví především?

DÚ: V žádném případě to takhle chápat nelze. Nebankovním klientům, jak jsme již zmínili, poskytujeme právní servis v souvislosti s běžným chodem podniku, a to nejen korporátní poradenství, jež zahrnuje např. poradenství a zastupování managementu, regulace vztahů mezi korporací a statutárními orgány, ale i veškeré vztahy vznikající při obchodní a výrobní činnosti klientů.

Samozřejmostí jsou služby v rámci M&A. V poslední době jsme se ale soustředili na implementaci nových pravidel a možností, jež přinesl nový občanský zákoník a předpisy související.

Poradenství bankovním klientům ale také přesahuje do mnoha jiných právních sfér. V rámci restrukturalizace je například nutné řešit změny korporátní struktury a korporátních dokumentů společnosti dlužníka, prodaje ztrátových nebo neziskových částí podniků dlužníka, popř. jeho majetku, dceřiných společností, vztahy mezi dceřinými společnostmi. Nedávno to například byla korporátní restrukturalizace dlužníka banky formou rozdělení odštěpením s vytvořením nové společnosti.

JV: Rád bych ještě zmínil důležitou oblast naší praxe, jíž je sporná agenda. Její zaměření souvisí do jisté míry opět s oblastmi naší expertízy. Sporná agenda je součástí řešení rizikových úvěrů i insolvenčního řízení. Myslím, že za dobu naší praxe máme v oblasti procesního práva opravdu bohaté zkušenosti. Díky tomu máme možnost zastupovat klienty v soudních i arbitrážních sporech značného rozsahu, v různých věcech, jež vyplývají z jejich aktivit. Jedná se zejména o vymáhání pohledávek, směnečné spory, spory o náhradu škody.

Díky expertize v oblasti insolvencí a směnek jsme také angažováni bankami ke zpracování expertních stanovisek pro účely mezinárodních arbitráží.

■ Z médií je patrná i vaše účast na charitativních projektech. Jak se v této oblasti angažujete?

BD: Snažíme se připomínat si skutečnost, že svět není jen místo, kde se všichni mají dobře, a uvědomujeme si svou odpovědnost vůči těm, kdo pomoc potřebují. Bezplatné právní poradenství společností i jednotlivcům, kteří mají obtížný přístup ke kvalitním právním službám, považujeme za důležitou součást naší praxe. Proto jsme koncem roku 2012 rádi přijali nabídku stát se výhradním právním poradcem a jedním z partnerů Sdružení Linka bezpečí, které bylo založeno za účelem pomoci dětem a mladým lidem nejen v jejich obtížných životních situacích, ale i při jejich každodenních starostech a problémech.

■ Jaké místo na trhu zaujímáte?

BD: My jsme středně velká specializovaná právní firma, schopná úspěšně konkurovat větším místním nebo zahraničním firmám v oblastech naší expertízy, zejména v oblasti bankovníctví a financí, kde své stabilní a velmi důležité místo na trhu určitě máme.

Od roku 2012 jsme každoročně vyhodnocováni referenčním průvodcem právních firem Legal 500, edice Evropa, Střední Východ & Afrika jako jedna z doporučených vedoucích firem v České republice pro oblast bankovníctví, finance a kapitálové trhy. V komentáři k trhu právních služeb v České republice nás Legal 500 označil za „banking and finance boutique“, myslím, že toto označení je docela výstižné.

■ V čem jsou vaše přednosti a na co jste hrdí?

BD: Asi by bylo jednoduché vyjmenovat přednosti dobrých právníků, ale nakonec, to jediné, co se počítá, je výsledek, kterého dosáhneme pro klienta, jeho spokojenost a jeho volba spolupracovat s námi na dalších případech. To je, proč jsme hrdí na to, že naše vztahy s klienty jsou dlouhodobé.

Vážíme si toho, že klienti nás angažují zejména v případech, jež nejsou standardní, nejsou dostatečně řešeny soudní judikaturou anebo vyžadují inovativní přístup. V takových situacích se nespolehneme na standardizovanou univerzální dokumentaci ani na vzory vypracované pod vlivem zahraničních právních úprav, ale koncentrujeme se na specifika posuzovaného případu, potřeby klienta a hlavně případnou prosaditelnost zvoleného řešení před tuzemskými soudy.

Ceníme si i toho, že se nám podařilo vytvořit stabilní tým velmi zkušených právníků, který tvoří zejména advokáti Lucie Krémářová

vá, Michal Koňuch, Barbora Tušilová a Jakub Backa. Vesměs všichni jmenovaní působili v mém týmu ještě před založením advokátní kanceláře DUNOVSKÁ & PARTNEŘI.

V rámci kanceláře jsou pro nás důležité přátelské pracovní vztahy, týmová práce, otevřenost a čestnost a předávání profesních zkušeností a zásad přístupu ke klientům mladším kolegům.

■ Jak vnímáte první rok s novým občanským zákoníkem?

DU: V první řadě je nutné říct, že české občanské právo svou moderní rekodifikací zoufale potřebovalo. Dosavadní stav založený na socialistickém občanském zákoníku z roku 1964, byť rozsáhle novelizovaném, byl v celé řadě ohledů neuspokojivým. Z tohoto hlediska je nutno na nový zákoník pohlížet jako na počín vesměs pozitivní, žádoucí a chtěný. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že, stejně jako každý nový produkt, i nový zákon trpí mnohými dílčími nedostatky. A stejně jako v případě „vyladování“ nové technologie, i nový zákoník bude muset projít spoustou korektivních procedur.

■ V čem je tedy největší problém nové právní úpravy?

DU: Těch problematických oblastí je opravdu mnoho, a čím víc do tajů nového zákona pronikáte, tím více jich nacházíte. Hlavním problémem bude pravděpodobně již samotná obsáhlost zákona, množství právních institutů, které v sobě sdružuje. K tomu, aby vzniklo takové dílo, je opravdu třeba enormního a dlouholetého úsilí řady odborníků, veřejná diskuse napříč právníky (ale i dalšími) profesemi a rovněž ohromná spousta praktických zkušeností. Toho se patrně novému zákonu nedostalo v dostatečné míře.

■ Na jaké konkrétní problémy jste tedy už narazili?

DU: Jedním z nich je otázka zástavy souboru pohledávek. To je něco, na co jsme se s příchodem nového občanského zákoníku velmi těšili, neboť to velmi usnadní bankovní praxi a financování podnikatelů. Ale ačkoliv na to nový zákon pamatoval, ukázalo se, že tento koncept může ztroskotat na úplně něčem jiném. Připomínám, že i při těch největších transakcích je nutno dopředu myslet i na sebemenší detaily, včetně záležitostí neprávních, řekněme administrativních. Protože i sebelépe připravená transakce se může podstatně zadrhnout právně na něm. U zástavy pohledávek se takovým detailem uká-

zala být notářská komora, která poté, kdy již byla do Rejstříků zástav vedených notáři zapsána řada zástavních práv k souborům pohledávek, rozhodla, že takové zápisy provádět nelze.

Zcela jiným případem je třeba problematika plné moci pro zastupování na valné hromadě obchodní korporace. Tady se ukázalo, že zákonodárce dostatečně nesladil obecnou představu o formě plné moci pro právní jednání s praktickými potřebami při řízení korporací. Záležitost již dospěla (tedy velmi brzy) k Nejvyššímu soudu ČR. A ačkoliv právě nejvyššímu soudu často vyčítám určitou odtažitost od praxe a rozhodnutí, která jsou více teoretická, než naplňující svým výkladem potřeby praktického života a společnosti, v tomto konkrétním případě se soud snažil svým výkladem přispět právě potřebám praxe, dle mého názoru však své rozhodnutí zdůvodnil velmi nepřesvědčivě až kontroverzně. Nicméně pro potřeby praxe to asi účel splnilo. ●

JUDr. Barbora Simon Dunovská

V advokacii působí od roku 1993, v letech 1995-2008 byla partnerkou pražské advokátní kanceláře, kde vedla tým právníků specializovaný na finanční právo a bankovníctví. Jako právní poradce bank a finančních společností vystupovala v mnoha případech finančních a korporátních restrukturalizací. Její dlouholetá praxe je zaměřená zejména na oblast standardních i nestandardních způsobů financování a poradenství při řešení rizikových úvěrů. Pro roky 2012 a 2013 byla vybrána referenčním průvodcem Legal 500 jako doporučená advokátka pro oblast bankovníctví, finance a kapitálové trhy.

Mgr. David Urbanec

Advokátní praxi vykonává od roku 1996. Působí jako právní poradce významných bank v případech rozsáhlých restrukturalizací a insolvenčních řízení. Má bohaté zkušenosti se zastupováním finančních institucí v soudních sporech. Vystupuje jako expert na české směnečné právo v rámci arbitrážních řízení vedených u Rozhodčího soudu při Mezinárodní obchodní komoře v Paříži. Je vedoucím týmu právní podpory klientům při implementaci nového občanského zákoníku. Pro roky 2012, 2013 a 2014 byl vybrán referenčním průvodcem Legal 500 jako doporučený advokát pro oblast bankovníctví, finance a kapitálové trhy.

Mgr. Ing. Jan Vavřina

Působí v advokacii od roku 2000. V rámci kanceláře se specializuje na oblast soudních sporů, exekuce a insolvence. Praktické zkušenosti v oblasti insolvence získal nejenom z pozice zástupce velkých věřitelů, ale i jako insolvenční správce v rámci společnosti AB insolvence v.o.s. Vzhledem ke svým zkušenostem z technických odvětví (je absolventem ČVUT) je vyhledávaným odborníkem na oblast závazkového práva a spornou agendu, a to zejména v odvětvích IT, stavebnictví a také v oblasti mediálního práva.

PEVNÉ ZÁKLADY / VYSOKÉ CÍLE

**DUNOVSKÁ
& PARTNEŘI**

**BANKOVNICTVÍ A FINANCE
INSOLVENCE
FINANČNÍ RESTRUKTURALIZACE
FÚZE A AKVIZICE
KORPORÁTNÍ PRÁVO
NEMOVITOSTI
SOUDNÍ SPORY**

Individuální a aktivní přístup, výjimečná kvalita práce a osobní účast partnerů kanceláře na řešení případů je to, co nás odlišuje od konkurence a umožňuje nám dlouhodobě zachovávat nejvyšší standardy. Proto jsou klienti ochotni svěřit nám ty nejsložitější případy a důvěřovat našemu úsudku. Důvěřujte i Vy.

www.dunovska.cz

Zajištění bankovních záruk

Dne 26. 8. 2014 Nejvyšší soud ČR vydal rozhodnutí sp. zn. 29 Cdo 4340/2011, které významným způsobem mění nahlížení na problematiku zajištění bankovních záruk.

Kromě zvláštního případu úvěrového financování podle ust. § 41 zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon, dále jen „IZ“) není možné po zahájení insolvenčního řízení získat právo na uspokojení ze zajištění náležejícího do majetkové

podstaty dlužníka. Obecné soudy měly již v minulosti tendenci rozšiřovat nemožnost vzniku práva na uspokojení ze zajištění také na případy, kdy právo na uspokojení sice vznikalo teprve po zahájení insolvenčního řízení, avšak s účinky zpětně k datu před zahájením insolvenčního řízení.[1]

V rozhodnutí ze srpna loňského roku však Nejvyšší soud zašel ještě dál a ve vztahu k zániku práva na oddělené uspokojení získaného po podání návrhu na prohlášení konkursu (pozn. judikát se vztahuje na situaci podle již zrušeného zák. č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, v rozhodném znění (dále jen „ZKV“), avšak tato judikatura je dle našeho názoru aplikovatelná i na IZ) vyslovil názor, že ač lze platně uzavřít zástavní smlouvu k zajištění budoucí pohledávky, samotné zástavní právo vznikne až okamžikem, kdy vznikne zajišťovaná pohledávka (byť s pořadím ke dni, kdy byly splněny formální podmínky pro vznik zástavního práva). Pokud zajišťovaná pohledávka (a tedy dle názoru

Nejvyššího soudu i zástavní právo) vznikla až po prohlášení konkursu, tak nelze věřiteli přiznat, ohledně takového zástavního práva, právo na oddělené uspokojení (resp. uspokojení ze zajištění).

Banky tak nemohou získat právo na uspokojení ze zajištění k regresním pohledávkám z titulu plnění z bankovních záruk, pokud k plnění z bankovní záruky dojde až po zahájení insolvenčního řízení. Banky přitom nejsou schopny v době, kdy rozhodují o vystavení bankovní záruky, s dostatečnou mírou jistoty předvídat, zda hrozí, že se v době trvání záruky ekonomická situace dlužníka zhorší natolik, že proti němu bude zahájeno insolvenční řízení.

Přestože jsme toho názoru, že existují právní instrumenty, kterými banka může své postavení ve vztahu s příkazcem záruky posílit a zajistit si tak i pro tyto případy pozici zajištěného věřitele v případném insolvenčním řízení, považuje

jeme rozhodnutí za nešťastné a je ho potřeba podrobit kritice, a to hned v několika směrech.

Závěry Nejvyššího soudu jsou podle našeho názoru problematické z obecného hlediska občanskoprávního, tím spíše pak ve specifických poměrech insolvenčního práva. Dále tyto závěry neodpovídají smyslu a účelu zákona.

Občanskoprávní hledisko

Občanský zákoník č. 40/1964 Sb. (dále jen „SOZ“ nebo „starý občanský zákoník“) upravoval ve svém § 155, že: „Zástavním právem může být zajištěna i pohledávka, která má v budoucnu vzniknout, anebo pohledávka, jejíž vznik je závislý na splnění podmínky.“, obdobně ustanovení nalezneme v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“ nebo „občanský zákoník“) v jeho § 1311: „Zástavním právem lze zajistit dluh peněžitý i nepeněžitý, podmíněný nebo i takový, který má vzniknout teprve v budoucnu.“. Tato ustanovení OZ i SOZ představují průlom do doktríny akcesority zástavního práva ve vztahu ke vzniku zajištění – zákon zde umožňuje zřídit zajištění, aniž by existoval dluh (resp. v dřívější terminologii pohledávka), který má být zajištěn.

Ostatně jak správně připomíná ve svém článku T. Richter,[2] tak již komentářová literatura k SOZ dovodila, že: „V mezidobí od vzniku zástavního práva do vzniku dlužníkovou závazku jde sice o zajištění pohledávky, ale bez úkojného práva ze zástavy. ... Pořadí takto zajištěné budoucí pohledávky v konkurenci s jinými zástavními věřiteli, jejichž pohledávky jsou zajištěny na téže zástavě, se řídí dobou, kdy uvedené zástavní právo, byť s blanketní pohledávkou, vzniklo, a nikoliv dobou, kdy ze strany věřitele dojde k plnění a jemu odpovídajícímu závazku dlužníka splnit řádně a včas své povinnosti vůči věřiteli.“[3]

Za daných okolností se můžeme podívat, proč Nejvyšší soud ve své rozhodovací praxi neochvějně razí teorii akcesority v tak přísné podobě a v případě zástavy budoucích pohledávek konstruuje model latentního či spícího, avšak zatím neexistujícího, zástavního práva.

Specifické prostředí insolvence

I kdybychom přes veškeré výhrady vznesené výše přijali závěry Nejvyššího soudu v obecné občanskoprávní rovině, musíme je kategoricky odmítnout ve zcela specifickém prostředí konkurzním, resp. insolvenčním.

Soud prvního stupně správně potvrdil, že smyslem předmětných ustanovení ZKV je zabránit tomu, aby ve lhůtě dvou měsíců před podáním návrhu na prohlášení konkursu nebo po podání tohoto návrhu (v prostředí IZ po zahájení insolvenčního řízení) docházelo k uzavírání nových zástavních smluv mezi věřitelem a úpadcem, nikoli postihnout „bdělé“ věřitele, kteří si své pohledávky za obchodním partnerem zajistili zástavním právem v době, kdy tento partner ještě nebyl v úpadku, ani jeho budoucím úpadku nic nenasvědčovalo.

Jak jsme naznačili výše, není možné klást na banky břemeno, aby v době, kdy rozhodují o vystavení bankovní záruky, měly znalost o tom, jaká bude ekonomická situace jejich dlužníka (klienta banky) v době, kdy bude bankovní záruka uplatněna jejím beneficentem. To platí tím spíše, že bankovní záruky se zřídka vystavují na dobu kratší jednoho roku, a že není neobvyklé, že z iniciativy beneficienta jsou záruky (i opakovaně) prolongovány.

Umožňuje-li zákon přihlásit podmíněnou pohledávku, která se po splnění podmínky stane pohledávkou nepodmíněnou, pak stejný princip musí z logiky věci platit u pohledávek budoucích. Plněním z bankovní záruky podle našeho názoru nedochází ke změně pohledávky nezajištěné na pohledávku zajištěnou, jak to pravděpodobně chápe Nejvyšší soud a proto u těchto situací shledává rozpor s § 14 odst. 1 písm. e) ZKV či prizmatem dnešní úpravy s § 109 odst. 1 písm. b) IZ. I budoucí pohledávka z regresního nároku zajištěná zástavním právem k majetku úpadce se přihlašuje do konkursního řízení jako pohledávka s právem na oddělené uspokojení, tedy jako pohledávka zajištěná. Nejinak tomu je i v insolvenčním řízení.

Závěr, že banky při plnění na bankovní záruku po zahájení insolvenčního řízení nabývají právo na uspokojení zajištění nově (a to i když zřídily zástavní právo léta před zahájením insolvenčního řízení), nepovažujeme za správný.

Smysl a význam zákona

Právo není samoučelné a připíná se k určité hodnotové soustavě a znát zákony neznamená držet se jejich slov, ale pochopit jejich účinnost a sílu.[4] Ústavní soud ve své ustálené judikatuře mnohokrát zopakoval, že obecným soudům nelze v řešení sporných případů tolerovat příliš formalistický postup za použití v podstatě sofistického odůvodňování zřejmě nespravedlnosti.[5]

Nejvyšší soud v rozhodnutí sp. zn. 29 Cdo 4340/2011 sofisticky argumentuje, že nezvnikne-li (zastavená) pohledávka, není zde

ani zástavní právo, touto argumentací však dochází k popření smyslu a významu ustanovení SOZ, OZ, ZKV i IZ.

V důsledku rozhodnutí Nejvyššího soudu budou „potrestány“ banky, přestože si při vystavení záruky a zřízení zástavního práva k budoucí regresní pohledávce počínaly obezřetně, racionálně, s péčí řádného hospodáře (ale i s péčí odbornou), a přestože neučinily žádný úkon, který by byl contra legem či in fraudem legis.

Nejvyšším soudem podaný výklad ustanovení o zajištění budoucích pohledávek v kontextu konkursního (ale i insolvenčního) práva překračuje ústavní meze interpretace právních norem a je nutné se od něj distancovat.

Závěr

Výše jsme uvedli, že existují právní instrumenty, jak situaci nastolenou komentovaným rozhodnutím řešit, to však nemůže být důvodem pro to, abychom rezignovali na kritiku konkrétního rozhodnutí, které nejenže je sporné v rovině teoreticko-právní, ale i přehlíží smysl právní regulace a abstrahuje od účelu existence normativního právního systému, když zcela odhlíží od potřeb obchodní praxe. ●

Mgr. David Urbanec, advokát a partner
Mgr. Aleš Hradil, advokátní koncipient
DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o.

Poznámky

- [1] Srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR sen. zn. 29 NSČR 16/2011 ze dne 30. 11. 2011.
- [2] Tomáš Richter: Zajištění dluhů podle nového občanského zákoníku – zástavní právo, Obchodněprávní revue 9/2013, s. 241n.
- [3] Jiří Švestka, Jiří Spáčil, Marta Škárová, Milan Hulmák a kolektiv Občanský zákoník I, II, 2. vydání, Praha 2009, s. 1097.
- [4] Celsus, Digesta 1.3.17.
- [5] Srov. např. nálezy ÚS sp. zn. Pl. ÚS 21/96, sp. zn. Pl. ÚS 19/98, sp. zn. I. ÚS 2736/07 či sp. zn. I. ÚS 2232/07.

SingleCase

Uživatelsky příjemný online systém,
který Vám do spisu **vrátí pořádek**

**Dokumenty z e-mailu
i datové schránky pohromadě**

**Automatické verzování
a integrace s Microsoft Word**

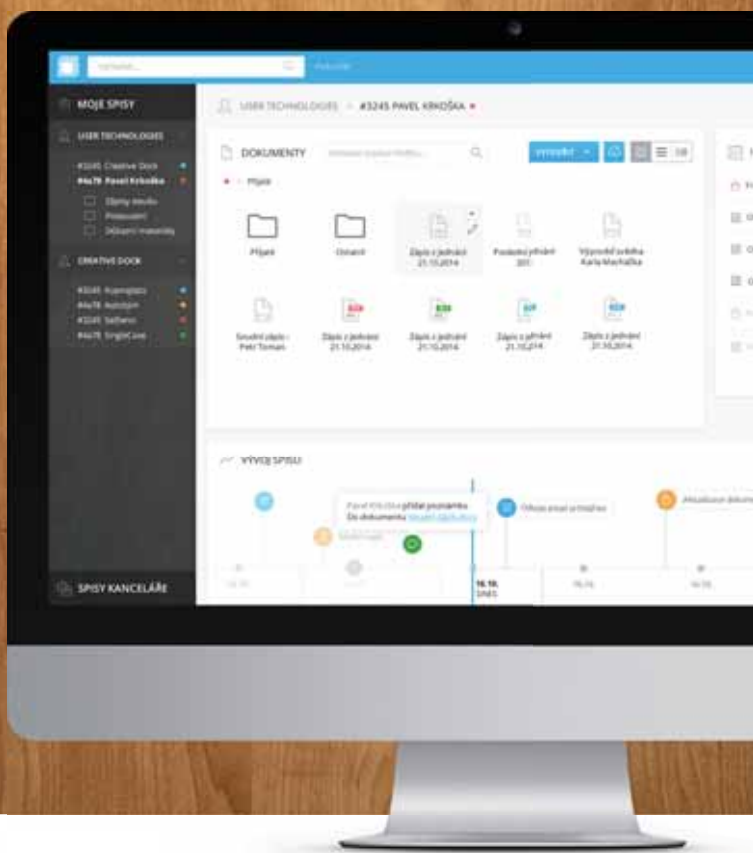
**Hlídání úkolů a důležitých
termínů**

Chytré vykazování a reporting

**Bankovní úroveň zabezpečení
dokumentů**

**„Díky chytrým upozorněním vykazují hned
a na nic nezapomínám. Fakturovat můžu
rovnou z aplikace.“**

JUDr. Jakub Kříž, Ph.D., advokát

www.singlecase.cz

Ozvěte se nám **+420 739 475 360**

ÚSTAV LÉKAŘSTVÍ A KOSMETIKY

nabízí převratnou novinku

VITAL INJECTOR

Toužíte po viditelném omlazení a hydrataci pokožky? Přicházíme s novou a především účinnou službou právě pro vás!

Vital Injector připomíná „pistoli“, kterou vyškolený lékař přikládá na ošetřovanou plochu kůže. Ta vytvoří podtlak, přisaje se na kůži a z hlavičky pistole vyletí pět jehliček, jež do dermis vpichují kyselinu hyaluronovou. Vzhledem k možnosti naprosto přesného zvolení hloubky i dávky materiálu, který se uvolní při jednom výstřelu u všech vpichů, dosahujeme dokonale rovnoměrné hydratace celé ošetřované plochy.

Docílíme tak úžasného a okamžitého výsledku! A vy se můžete těšit z mladistvého vzhledu a hydratované pokožky!

Navštivte Ústav lékařství a kosmetiky a svěřte se do péče zkušených odborníků v oblasti estetické medicíny na klinické úrovni. Jsme zařízení s nejdelší tradicí a nejvíce zkušenostmi v České republice. Již od založení ÚLK v roce 1958 jsme právem považováni za prestižní pracoviště. Zároveň je pro nás samozřejmostí využívání nejnovějších technologií a nejkvalitnějších metod, přípravků a přístrojů při každém zákroku.

Tvář ÚLK Diana Kobzanová
s prim. MUDr. Mirkou Pelechovou

Nabízíme Vám i mnoho dalších služeb estetické medicíny:

- Face lift bez skalpelu pomocí biodermálních 3D nití
- Ultrapulzní frakční CO₂ laser
- Mikrojehličková frakční radiofrekvence
- Cévní a epilační lasery
- Korekce mimických vrásek botulotoxinem
- Beautytek Light
- A mnoho dalších...

Více informací o službách ÚLK naleznete na:

www.ulk.cz

Ústav lékařství a kosmetiky

Vyšehradská 49 - Emauzy

128 00 Praha 2

Tel.: 221 964 111

email: prijem@ulk.cz

K převodu podílu v s. r. o. a jeho dokládání rejstříkovým soudům

Nová úprava právní regulace společnosti s ručením omezeným zákonem č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (dále jen „ZOK“) s sebou přináší nejen věcné hmotněprávní změny, ale také navazující změny procesní povahy.

Můžeme nově mít nízký základní kapitál, různé druhy podílů, můžeme emitovat kmenové listy, můžeme zřizovat kolektivní jednatelstvo či rozpustit rezervní fond. Můžeme leccos, ledaže to zákon zakáže, přičemž základní limity dává kromě ZOK především nový občanský zákoník (č. 89/2012, dále jen „NOZ“).

Současně byla přijata nová úprava veřejných rejstříků, která mimo jiné reguluje také rejstřík obchodní (zákon č. 304/2013 Sb., dále jen „RejZ“). I tento zákon přináší mnoho změn, ať již je to spolkový rejstřík, nebo sjednocení pravidel pro jednotlivé veřejné rejstříky. Významné však je to, že reaguje na „privatizaci“ nového soukromého práva, tedy nenutí strany, aby informace, které jsou součástí jejich obchodních záležitostí, byly dávány všanc veřejnosti.

Snížilo se proto zejména penzum listin povinně ukládaných do sbírky listin – namátkou již není nutné ukládat smlouvu o převodu závodu (dříve podniku) a postačí např. prohlášení stran (§ 2180 NOZ, resp. § 66 písm. s) RejZ).

(Tichý) převod podílu v s. r. o.

Ačkoliv úprava společnosti s ručením omezeným zná kromě podílu také kmenový list, který podíl může nahradit, standardy převodu podílu se koncepčně nemění. Podíl je i nadále převáděn smlouvou s tím, že má-li tento převod mít účinky vůči společnosti, musí mít smlouva písemnou formu s úředně ověřenými podpisy. Díky zákonu implikuje, že lze provést tichý převod, tedy s účinky jen mezi smluvními stranami, aniž by to vyvolalo změnu společníka v seznamu společníků nebo v obchodním rejs-

tříku. Tento závěr podle mého názoru nenarušuje ani dikce § 6 ZOK, protože převod podílu není změnou společenského smlouvy[1]. Opačný přístup obhajuje P. Čech, když převod podílu § 6 ZOK podřizuje a odvolává se na starou judikaturu k obchodnímu zákoníku[2] a na závěry J. Dědiče a P. Šuka[3]. I nadále se domnívám, že § 6 podporu pro tento výklad nedává, nejen proto, že převod podílu není změnou společnosti, ale výkonem vlastnického práva společníkem, ale také proto, že § 209 odst. 2 (a § 210 odst. 2) ZOK je k § 6 ZOK lex specialis. Odkaz na argumentaci Dědiče a Šuka je navíc zavádějící, protože ti se otázkám tichého převodu nijak nevěnují. Ostatně vazbu na § 6 ZOK je třeba vnímat citlivě, protože řeší specifikum úředně ověřeného podpisu, aniž by tím např. negoval jinde regulované požadavky na notářský zápis – což myslím nesprávně argumentačně popřel Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí sp. zn. 29 Cdo 3919/2014 ze dne 27. listopadu 2014[4].

Dokládání převodu rejstříkovému soudu

Jak plyne z řečeného, má-li být převod podílu účinný vůči společnosti samotné, je třeba doložit účinnou smlouvu o převodu podílu s úředně ověřenými podpisy. Společnost poté provede změnu v osobě společníka v seznamu společníků.

Má-li mít však převod podílu skutečně účinky erga omnes, musí být také zapsána změna společníka do obchodního rejstříku. Tento zápis je pouze deklaratorní, tedy nepromítnutí změny společníka do obchodního rejstříku neznamená, že by ke změně společníka nedošlo, nicméně není kryta principem publicity. Neprovedení zápisu změny společníka do obchodního rejstříku při tichém převodu není podle mého názoru porušením povinnosti udržovat zapsaný stav v souladu se stavem skutečným již proto, že jde o převod s účinky inter partes a společnost tak tuto změnu neví. Bude-li jí však oznámena, má společnost, coby zapsaná osoba, povinnost návrh na zápis změny společníka podat (§ 11 odst. 2 RejZ); neučiní-li tak, mohou tak učinit podle mého názoru sami společníci (§ 11 odst. 3 RejZ).

Je logické, že změna bude pravidelně dokládána samotnou smlouvou o převodu podílu, která se sice nebude ukládat do sbírky listin, ale bude založena do rejstříkového spisu[5]. Zákon však v tomto bodě výslovně úpravu nemá a již neexistuje ani vyhláška regulující přílohy návrhů na zápis do obchodního rejstříku, která tuto otázku regulovala výslovně. Je tedy dokládání smlouvy jediným možným řešením?

Rozhodné je platné právo, výslovně § 19 RejZ, který normuje, že zápis musí být doložen listina-

mi o skutečnostech, které mají být do veřejného rejstříku zapsány, a listinami, které se zakládají do sbírky listin. Změna společníka se zapisuje, nicméně její důkaz se do sbírky listin neukládá, tedy zkoumat je třeba jen slova „doložen listinami o skutečnostech, které mají být ... zapsány“. Návrh podává primárně společnost, tedy předpokládám, že jí byla smlouva doručena, protože tak výslovně normuje § 209 odst. 2 ZOK. Rejstříkový soud provádí pouze deklaratorní zápis a zákon nestanoví, že jediným důkazem převodu má být smlouva. Jediné, co zákon předpokládá, je, že účinky vůči společnosti váže na projev vůle stran, jejichž podpisy jsou úředně ověřeny. Důkazem o zapisované skutečnosti tak nemusí být nutně jen smlouva, ale i jiný souhlasný projev vůle předvodce a nabyvatele, ostatně obdobně jako např. u převodu závodu, kde to zákon v návaznosti na § 2180 NOZ stanoví výslovně, když odkazuje na „doklad“ – který je vykládán nikoliv jen jako „smlouva“, ale i jako jiné „prohlášení“ stran. Zákon i zde ponechává volnost stranám, pouze předpokládá, dovozují, souhlas obou stran smlouvy.

Při převodu podílu je tak podle mého názoru rozhodnou listinou podle § 19 RejZ nejen převodní smlouva, ale také jakékoliv jiné souhlasné prohlášení stran, které převod potvrdí a z důvodu dikce § 209 odst. 2 ZOK by bylo možné dovodit, že podpisy na takovémto prohlášení by měly být úředně ověřeny, byť ani to není z pohledu pravidel interpretace nezbytné nutné, protože návrh zde podává společnost, která svým návrhem stvrzuje, že jí byla smlouva podle § 209 odst. 2 ZOK doručena, tedy identifikaci stran zná.

Rizika neplatnosti převodní smlouvy si nesou strany samy s tím, že ochranu třetích stran skrze princip publicity obchodního rejstříku řeší i samotné doložené prohlášení – byla-li by samotná smlouva předložena společnosti neplatná (zpravidla relativně[6]), spornou vadu může sanovat předložené prohlášení stran. Ostatně stejná rizika sebou nese i převod závodu, kde navíc není vyžadováno úředně ověřených podpisů. Soukromou vůli stran obsaženou ve smlouvě o převodu podílu či ve smlouvě o převodu závodu tak rejstříkové soudy zkoumat nemají, pouze evidují změny a zkoumají tak tu listinu, která jim za účelem důkazu byla předložena. ●

.....
Doc. JUDr. Bohumil Havel Ph.D.,
of counsel
PRK Partners s.r.o.,
advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Havel, B., in Štenglová, I., Havel, B., et al., Zákon o obchodních korporacích. Komentář, Praha: C.H.Beck, 2013, str. 16, 402 nebo Lasák, J., in Lasák, J., Pokorná, J., et al. Zákon o obchodních korporacích, Komentář, I. díl, Praha: Wolters Kluwer, 2014, str. 113
- [2] Čech, P., Ještě k převodu kmenového listu (a formě smlouvy o převodu podílu), Právní rádce, [Systém ASPI] RaP – Rekodifikace & praxe (Wolters Kluwer) [cit. 2015-2-4] ASPI_ID LIT48806CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]
- [3] K některým výkladovým otázkám právní úpravy podílu v obchodní korporaci, Obchodněprávní revue, 6/2014, str. 171
- [4] Srov. např. Kavan, P., Remes, J., Zmocnění podle § 441 odst. 2 ObčZ ve vazbě na § 6 odst. 1 ZOK v podání Nejvyššího soudu CR: opravdu prakticky vyřešený problém?, Právní rozhledy, v tisku (citováno dle manuscriptu).
- [5] Walder, I. in Hampel, P., Walder, I., Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, Komentář, Praha: Wolters Kluwer, 2014, komentář k § 19 nebo Čech, P., l.c.
- [6] Navíc s nemožností stran vznést námitku neplatnosti tehdy, pokud by samy neplatnost způsobily – § 579 odst. 1 NOZ.

VYTVÁŘENÍ A UKLÁDÁNÍ elektronických dokumentů s jistotou právní účinnosti v celé EU

NEMĚŇTE SYSTÉM!

Doplňte jej raději o automatizované řešení s detailním dodržení norem vyžadovaných českou i evropskou legislativou.

www.LongTermDocs.eu

Long-Term
Docs

asociace insolvenčních správců

- seznam insolvenčních správců
- centrální evidence prodejů
- garance odbornosti
- důvěryhodnost
- profesionalita

Reorganizace bez znaleckého posudku aneb co v zákoně nenajdete

Reorganizace patří k jednomu ze tří základních řešení úpadku podle českého insolvenčního práva[1]. Vedle oddlužení, které je řešením osobního bankrotu, patří reorganizace spolu s konkursem ke korporátním insolvenčním řešením.

Bývá nazývána sanační variantou, na rozdíl od konkursu, který je nazýván variantou likvidační. Tato adjektiva poměrně přesně vystihují výrazně pozitivnější vizi, kterou reorganizace nabízí. A nabízí ji především věřitelům, neboť oni jsou těmi, o jejichž zájmy jde v úpadkových procesech na prvním místě. Již zákonná definice reorganizace [2] však napovídá, že výhodnost tohoto řešení by měla být vnímána i dalšími zúčastněnými subjekty. Kromě postupného uspokojování pohledávek věřitelů, jejichž výtěžnost, diskontovaná časovou hodnotou peněz, má být stejná nebo vyšší než hodnota plnění dosaženého v konkursu [3], jde zejména o to, že v reorganizaci zůstává zachován provoz dlužníkovy podniku – dnes obchodního závodu. Raději ponechme stranou aktuálně se objevivší polemiku o tom, zda lze termín podnik, stále obsažený v řadě právních předpisů, ztotožňovat bez dalšího s pojmem obchodní závod, zavedeným novou občanskoprávní úpravou. Samotné zachování provozu podniku (going concern) implicitně představuje uchování a záchranu základní hodnoty dlužníkových aktiv. Zároveň však na rozdíl od likvidačního

konkursního řešení, zpravidla spočívajícího v ukončení provozování podniku a výprodeji jednotlivých dílčích aktiv, představuje zachování provozu podniku rovněž záchranu pracovních míst dlužníkových zaměstnanců. Rovněž pro dlužníka je tento způsob řešení úpadku reputačně šetrnější, nehledě na možnost, že mu může být zachován vlastnický podíl na korporaci i do budoucna, pokud to pro věřitele bude výhodné. Konečně je možné uzavřít i business pohledem s tím, že korporace, jejíž insolvence byla řešena reorganizací, zůstává obchodním partnerem do budoucna, což není k zahození (samozřejmě s poučením z minulého vývoje).

Jako advokáti i insolvenční správci se tak za situace, kdy reorganizace nabízí věřitelům vyšší míru uspokojení jejich pohledávek, snažíme podporovat právě toto řešení. Často to bývá cesta obtížná a je třeba překonávat řadu překážek i nedůvěru subjektů, které nemají s reorganizací zkušenosti. Vitáme, že se v poslední době podnikatelé a zájmové organizace věřitelů snaží prosadit snadnější přístup k reorganizaci a její preferenci tam, kde je to vhodné. Po-

kud tyto snahy nabudou i legislativní podoby, bude to jen ku prospěchu věci.

Koncepce reorganizace byla do našeho insolvenčního zákona (účinného od 1. 1. 2008) převzata z americké právní úpravy dané předpisem zvaným Bankruptcy Code, zejména pak z jeho 11. kapitoly (Chapter 11). Americký hmotně právní koncept je však zasazen do našeho formalistického procesního prostředí, které se i dnes hrdě hlásí ke svým rakousko-uherským kořenům. Hmotně právní úprava reflektující ekonomické požadavky tržní ekonomiky se střetává s typicky formalistickými a časově náročnými mantinely. Reorganizační proces lemuje milníky řady soudních jednání, schůzí věřitelů, hlasování, jakož i celá řada striktních lhůt pro účastníky. Na druhou stranu soud lhůtami vázán, avšak vycházející z arbitrárního pořádku, rovněž nemůže jednat v časově krátkých horizontech. V praxi pak nastává situace srovnatelná s tím, jako kdybyste chtěli, aby závodní monopost F1 jezdil 300kilometrovou rychlostí po rozeklaných uličkách středověkého města.

Příklady, kdy dochází ke slyšitelnému skřípání ekonomických a procesně právních hledisek bychom našli nespočet. Je tedy velmi obtížné vysvětlovat zahraničním investorům, či věřitelům, proč jsou některé věci u nás tak právně komplikované, když ekonomické řešení, které je konečně tím, co věřitele nejvíce zajímá, bývá často dosažitelné snadno. Chtěl bych se krátce zastavit pouze nad jedním zajímavým aspektem reorganizačních procesů v České republice. Jedná se o problematiku znaleckého posudku, resp. jeho případné absence. Zákon ukládá insolvenčnímu soudu, aby s rozhodnutím o reorganizaci automaticky spojil i rozhodnutí o ustanovení znalce za účelem ocenění majetkové podstaty [5]. Znalec pak oceňuje majetkovou podstatu se zohledněním zákonné fikce, že provoz dlužníkovy podniku skončil ke dni podání znaleckého posudku [6]. Takto je totiž možné zjistit likvidační hodnotu atomizované majetkové podstaty pro případ krizové likvidační varianty řešení úpadku, kdy by se provoz podniku nepodařilo zachovat a následoval by prodej majetkové podstaty konkursní cestou, zpravidla po jejích jednotlivých složkách. Analýzou relevantního trhu distressed assets je pak možné dojít ke správnému ocenění výtežnosti pohledávek cestou konkursu. Toto je jakási výchozí minimální hodnota, kterou musí reorganizační řešení překonat, aby bylo pro věřitele skutečně atraktivní. Soudní praxe již za dobu účinnosti insolvenčního zákona dospěla k poměrně standardní formulaci znaleckého úkolu, spočívající ve výslovném uložení povinnosti ocenit majetkovou podstatu se zohledněním zákonné fikce skončení provozu dlužníkovy podniku a dále odhadnout výtežnost pohledávek věřitelů při řešení úpadku konkursem v porovnání s reorganizací. Rovněž je znalcům ukládáno, aby výtežek diskontovali časovou hodnotou peněz podle jeho očekávaného dosažení dle reorganizačního plánu. Je možné říci, že odborně fundované znalecké ústavy si již s těmito znaleckými úkoly dokážou poradit. Na základě znaleckého posudku následně

insolvenční soud vydá usnesení o ceně majetkové podstaty a nic již nebrání schůzi věřitelů, aby hlasovala o reorganizačním plánu.

Drobnou komplikaci představuje nutnost schválení znaleckého posudku předcházející schůzi věřitelů, a to dokonce kvalifikovanou dvoutřetinovou většinou všech přítomných věřitelů. Věřitelé mají často různou motivaci pro svá hlasování a dosažení dvoutřetinové většiny přítomných nemusí být vždy jednoduché. Nadto znalecký posudek může obsahovat i vady a odpovědní věřitelé pro něj nemusejí chtít hlasovat právě z tohoto důvodu, ačkoliv reorganizační řešení preferují. Zákon v takovém případě umožňuje schůzi věřitelů přijmout usnesení, kterým určí osobu nového znalce. V situaci, kdy je podnik provozován v insolvenčním řízení však čas běží rychleji než normálně, resp. se ho kriticky nedostává. Co když věřitelé věří v životaschopnost reorganizace a pouhé neschválení znaleckého posudku není pro ně faktickou překážkou pro učinění vlastní ekonomické úvahy ohledně podpory reorganizačního plánu? V zákoně odpověď nenajdeme. Jako obvykle však s řešením přišla judikatura, která je ve věcech insolvenčního práva našťastí dosti dynamická. Nejvyšší soud České republiky ve svém publikovaném rozhodnutí 29 NSČR 18/2010 vyslovil tento názor: „Jinak řečeno, předpokladem hlasování věřitelů o předloženém reorganizačním plánu není schválení znaleckého posudku ve smyslu § 155 insolvenčního zákona. Tato skutečnost také sama o sobě není důvodem, pro který by neměl být předložen reorganizační plán v zákonem určené lhůtě osobou k tomu oprávněnou. (...) Za dané situace tedy v době konání schůze věřitelů, která hlasovala o přijetí předloženého reorganizačního plánu, neexistovala žádná překážka, jež by takovému hlasování bránila a nebyla uplatněna žádná skutečnost, jež by pro účely posouzení, zda takové hlasování mělo být v daném místě a čase připuštěno, měla význam. Odvolací soud tedy nepochybil,

jestliže pro výsledek odvolacího řízení pokládal za určující aplikaci § 348 insolvenčního zákona, aniž se samostatně zabýval tím, zda insolvenční soud mohl nebo měl zadat vypracování nového znaleckého posudku.”

Tento přístup je nanejvýše rozumný, neboť výhodnost reorganizačního řešení ve srovnání s konkursním posuzuje skutečně autoritativním způsobem insolvenční soud (a to při rozhodování o schválení reorganizačního plánu přijatého schůzí věřitelů). Je tomu tak i přesto, že je výhradním právem věřitelů zvolit pro něj nejrentabilnější variantu řešení úpadku dlužníka (insolvenční řízení se vede pro věřitele). Výslovnou zákonnou podmínkou pro schválení reorganizačního plánu soudem však není schválení znaleckého posudku schůzí věřitelů. K rozhodnutí tak soud může (a má) dospět i na základě jiných důkazů, kterými mohou být listinné důkazy, znalecké posudky předložené účastníky řízení, stanovisko insolvenčního správce, popř. ekonomických poradců angažovaných v řízení apod. Trvání na schválení znaleckého posudku, resp. revizního znaleckého posudku by bez dalšího nemuselo a nemělo být formalistickým, či alibistickým požadavkem soudu pro úspěšnou realizaci reorganizace, jak uzavřel i Nejvyšší soud České republiky. Je však dlužno podotknout, že podobných situací, na jejichž řešení nenaleznete odpověď přímo v insolvenčním zákoně, je celá řada. Některé otázky již zodpověděla judikatura insolvenčních soudů, jiné na odpovědi ještě čekají. ●

Mgr. Adam Sigmund,
advokát a insolvenční správce se zvláštním
povolením
Asociace insolvenčních správců o.s.

asociace insolvenčních správců

Poznámky

[1] § 4 insolvenčního zákona: a) konkurs, b) reorganizace, c) oddlužení a d) zvláštní způsob řešení úpadku pro určité subjekty nebo pro určité druhy případů

[2] § 316 insolvenčního zákona: Reorganizací se rozumí zpravidla postupné uspokojování pohledávek věřitelů při zachování provozu dlužníkovy podniku, zajištěné opatřeními k ozdravení hospodaření tohoto podniku podle insolvenčním soudem schváleného reorganizačního plánu s průběžnou kontrolou jeho plnění ze strany věřitelů.

[3] § 348 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona: Každý věřitel podle něj získá plnění, jehož

celková současná hodnota je ke dni účinnosti reorganizačního plánu stejná nebo vyšší než hodnota plnění, které by zřejmě obdržel, kdyby dlužníkům úpadek byl řešen konkursem, ledaže přijímající věřitel souhlasí s nižším plněním.

[4] zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (novelizován celkem 27 krát, naposledy zákonem č. 294/2013 Sb.)

[5] § 153 insolvenčního zákona: Jestliže insolvenční soud rozhodne, že způsobem řešení úpadku je reorganizace, spojí s tímto rozhodnutím i rozhodnutí o ustanovení znalce

za účelem ocenění majetkové podstaty; současně znalci uloží, aby posudek vypracoval písemně.

[6] § 155 insolvenčního zákona: Pro účely ocenění majetkové podstaty (...) platí, že provoz dlužníkovy podniku skončil ke dni podání znaleckého posudku; částí majetkové podstaty, ke kterým je uplatněno právo na uspokojení ze zajištění, se ve znaleckém posudku ocení i odděleně.

Majetkový „cloud“ aneb svěřenské fondy po česku

Pojďme se společně podívat blíže, co svěřenský fond vlastně je a jak funguje.

Přestože je výše uvedený institut součástí českého právního řádu již více než rok, informace, které se o něm za tu dobu dostaly mezi laickou ale i odbornou veřejnost, jsou často velmi povrchní. Až příliš často zjišťuji, že o podstatě a smyslu svěřenských fondů se toho ví pramálo, mnozí nevědí ani to, že nějaké svěřenské fondy vůbec existují. To se, bohužel, týká rovněž profesí, u kterých by našinec přinejmenším elementární znalost očekával. Obávám se, že podobně tomu může být i s řadou dalších novinek, které do právní a obchodní reality české kotliny přinesl nový občanský zákoník (NOZ).

Přirovnání svěřenského fondu ke cloudu, odborníci z IT stejně jako kolegové právníci mi jistou míru zjednodušení jistě prominou, jsem při jednání s klienty s úspěchem použil již několikrát. Zkusím tedy totéž zopakovat i na tomto místě, abychom si přiblížili, co svěřenský fond vlastně je a jak funguje.

V poslední době jsou často slyšet hlasy, že svěřenské fondy jsou jen dalším nástrojem pro ukrývání majetku a jako takové by se měly regulovat a nejlépe zcela zrušit. Jistě nelze vyloučit, že svěřenský fond (stejně tak jako struktura s. r. o., různé offshore holdingové struktury a mnohé další nástroje) nelze využít či zneužít k nekalým účelům. Není to však svěřenský fond, kdo resp. co je špatné údajně již z povahy věci, nýbrž jeho uživatel. Podobně jako střelné nebo jiné zbraně, nebo slovy trestního zákoníku jakýkoliv předmět resp. „cokoliv, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším“ (např. také masivní svícen, automobil atd.). Ekonomický a historicky osvědčený účel svěřenského fondu je ochrana majetku, jeho soustředění a zajištění jeho úspěchu podle předem určených pravidel.

Účel a struktura svěřenského fondu

Svěřenský fond tvoří určitá množina majetku, který dosavadní vlastník (zakladatel svěřenského fondu) ze svého majetku vyčlení a svěří správci svěřenského fondu za určitým účelem. Je to podobné, jako když na svém počítači uplo-

adujete data do tzv. cloudu, tedy situace, kdy vaše data jsou fyzicky uložena někde mimo počítač uživatele na úložišti provozovaném někým jiným, a to zpravidla proto, aby uživatel měl k těmto datům přístup kdykoliv a odkudkoliv. Zde však současně narážíme na další charakteristické prvky svěřenského fondu, které jej od datového cloudu významně odlišují.

Podstatným znakem svěřenského fondu je to, že majetek do něj včleněný (vložený) přestává být majetkem zakladatele (vkladatele), který tak o své vlastnické právo přichází a sám s takovým majetkem nemůže dále nijak přímo nakládat. Držba a správa majetku přechází na správce svěřenského fondu, který se však nestává jeho vlastníkem. Takže majetek ve svěřenském fondu se jakoby vznáší mimo vlastnické vztahy. Ano i ne, ale hlavně pouze dočasně. O tzv. beneficiantovi ovšem až za chvíli.

Ve statutu svěřenského fondu zakladatel určí, jakému účelu má ten který svěřenský fond, resp. majetek v něm, sloužit. Jeho účel může být veřejně prospěšný (např. zřizování a provoz nemocničních či pečovatelských zařízení, financování stipendijních programů, muzejních sbírek či galerií apod.), anebo soukromý, tedy ku prospěchu určité osoby (její rodiny), na něčí památku nebo i za účelem investování pro dosažení zisku. Veřejně prospěšné svěřenské fondy lze s jistotou mírou nepřesnosti připodobnit doposud známým nadacím resp. nadačním fondům. Privátní svěřenské fondy se však zdají být větší neznámou, byť z hlediska historického vývoje se právě pro soukromé účely svěřenské fondy, v zahraničí známé jako trusty, zrodily.

K čemu tedy může být svěřenský fond dobrý? Poněkud sterilní odpověď by mohla znít, že k uchování a zajištění sukcese majetku. V nedávné historii bychom našli celou řadu příkladů, jak např. významní průmyslníci a obchodníci vytvořili velké bohatství a jimi získaný majetek vložili do různých trustů tak, aby tento majetek mohl přetrvat jejich vlastní existenci, jakož i případné spory o dědictví mezi jejich potomky a příbuznými. Vytvořili tak majetkový odkaz, který nezřídka slouží k zajištění nejen jejich rodiny a dětí, ale mnohdy i k dalším filantropickým cílům. Vyčlenění různých částí majetku do různých svěřenských fondů nebo i jiných struktur pomáhá, zejm. u rozsáhlejších majetkových souborů, efektivnější správě majetku, nezřídka motivované také finanční úsporou.

Z pohledu české právní úpravy (stejně jako těch zahraničních) není rozhodující, jak rozsáhlý majetek do svěřenského fondu vložíte. To, co dělá svěřenské fondy smysluplnými, je jejich účel a opravdu vysoká míra flexibility jejich vnitřního uspořádání. Záleží totiž pouze na zakladateli, koho pověří správou svěřenského fondu (zde záleží opravdu na důvěře, odtud z angličtiny „trust“) a jak široké mu svěří pravomoci. Ve statutu svěřenského fondu může zakladatel velmi konkrétně nadefinovat co, kdy a jak se má s majetkem resp. jeho výnosem stát, nebo naopak dát svěřenskému správci více či méně volnou ruku, aby o tom v souladu s účelem svěřenského fondu rozhodl sám.

Bude samozřejmě záležet na tom, zda zakladatel svěřenského fondu sleduje např. zajištění svých dětí na studiích, předejití rodinných sporů o dědictví či pokračování obchodní činnosti jeho společnosti v době, kdy sám chce odejít do ústraní, ale nemá vlastního následovníka, kterému by svoje podnikání předal.

Právo na plnění ze svěřenského fondu (ať již z vytvořeného zisku nebo z vlastní majetkové podstaty) lze vázat na různé podmínky, takže zakladatel při důkladném uvážení a správném nastavení může velmi precizně určit, kdy například jeho zatím nezletilí synové jako tzv. beneficianti budou mít možnost nabýt podíly na firmě, kterou jejich otec založil a úspěšně rozvíjel, pokud sami osvědčí, že dokážou splnit otcovy představy o tom, jak by se měli o firmu dále starat. Svěřenský fond však v moderní době nalezne nezřídka uplatnění u rodin se složitějšími vztahy, např. má-li jeden z partnerů děti z dřívějšího vztahu a chce je majetkově zajistit vůči novému partnerovi. Beneficiantem tak může být kterákoliv osoba, kterou zakladatel při založení svěřenského fondu určí nebo jejíž určení případně svěří svěřenskému správci.

Využití svěřenských fondů v praxi

Možnosti uplatnění svěřenských fondů jsou velmi široké a varianty jejich vnitřního uspořádání ještě bohatší. Meze se tu prakticky nekladou. Právě proto je třeba také zvážit možné důsledky a přemýšlet do budoucna. Svěřenský fond se zpravidla konstituuje na dlouhou dobu (desetiletí) a je proto velmi důležité vzít v potaz celou řadu významných okolností a zohlednit možné překážky či rizika, které v době zakládání svěřenského fondu nemusí být zřejmé. Pomoc zkušeného odborníka se pak skutečně vyplatí, neboť neuvážené kroky zde mohou mít závažné následky.

V mnoha zemích světa se institut trustu těší velké oblibě a je hojně využíván. Nejinak tomu může být i u nás, přičemž zkušenosti ze zahraničí jsou nejen vítanou inspirací, ale i měřítkem úspěchu trustů jako takových. Výhody, které svěřenský fond může nabídnout, jiné právní nástroje nabídnout neumí, nebo je cesta k podobnému výsledku komplikovanější či nákladnější. Společně s kolegy z Asociace pro podporu a rozvoj svěřenských fondů (APRSF), jež sdružuje zkušené profesionály z oblastí právního, finančního, daňového i investičního poradenství, správy majetku a dalších souvisejících oborů, se snažíme poukazovat na nové možnosti, které tento právní institut otevírá. Nepouštíme však ze zřetele ani potřebu vyřešení některých sporných otázek, které se stávající právní úpravou souvisejí. Svěřenské fondy tak, jak jsou v českém právním systému zakot-

veny, si rozhodně nezasluhují neuvážené zatracování, jehož se jim aktuálně často dostává. Naopak chceme přispět k diskusi a pomáhat hledat vhodná řešení např. v souvislosti s často skloňovanou registrací svěřenských fondů, která však současně nesmí jít proti smyslu a účelu svěřenských fondů jako takových např. tím, že by je „svlékala do naha“. Vyprázdněním smyslu a účelu svěřenského fondu jako nástroje ochrany majetku by zákonodárce dosáhl jedině toho, že by jen dále podpořil vznik trustů nebo podobných struktur v zahraničí. To by ovšem byla pro mnohé zájemce o české svěřenské fondy velmi špatná zpráva. ●

**JUDr. Petr Jakubec, advokát, partner
Ueltzhöffer Klett Jakubec & Partneri,
advokátní kancelář**

Ukládání sankcí ve správním trestání

Ukládání sankcí ve správním trestání je do značné míry negativně poznamenáno legislativní nedostatečností právních předpisů upravujících podmínky správněprávní odpovědnosti vůbec.

Tato nedostatečnost je zvláště patrná v oblasti trestání za tzv. jiné správní delikty, kde je správní orgán z hlediska právních norem odkázán na mnohdy kusou (pokud vůbec nějakou) úpravu obsaženou v jím aplikovaném speciálním předpisu a správní řád[1],

tedy předpis, který není primárně určený pro oblast správního trestání a který v tomto ohledu poskytuje zcela nedostatečnou oporu. Chybějící právní úprava je proto v právní praxi dotvářena judikaturou správních soudů a Ústavního soudu. Základní premisou, z níž soudy při této činnosti vychází je, že trestání za jiné správní delikty musí podléhat stejnému režimu jako trestání za přestupky, resp. trestné činy[2]. Správní orgány tak musí v rámci rozhodovací praxe nejen aplikovat předpisy správního práva, jejichž úprava je sama o sobě mnohdy nepřehledná, ale rovněž zohledňovat zásady a jiné aspekty práva trestního, a dalších právních odvětví, samozřejmě včetně práva ústavního, a související judikaturu. Toto výrazné zatížení odpovědných osob pak přispívá k tomu, že správní řízení vedená ve vztahu k jiným správním deliktům a v nich vydaná rozhodnutí bývají stížena řadou různých vad, a to, bohužel, nejen těch založených nedostatečným zohledněním analogie s přestupkovým, resp. trestním právem.

V naší právní praxi jsme se v poslední době setkali s několika případy, kdy zásady pro určení výše sankce, ať již plynoucí přímo z textu zákona či judikatury, nebyly dodrženy. Na některé z těchto zásad si proto dovoluujeme upozornit.

V dané souvislosti nelze pominout, že v současné době prochází legislativním procesem návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Pojem přestupek užívaný v návrhu tohoto předpisu nezahrnuje pouze přestupky v dnešním slova smyslu, ale rovněž jiné správní delikty. Účelem navrhovaného předpisu je komplexní obecná úprava správněprávní odpovědnosti fyzických osob, právnických osob a podnikajících fyzických osob a správního řízení, v němž je tato odpovědnost uplatňována. Lze tedy předpokládat, že s novou právní úpravou, která v mnohém vychází z dosavadní judikatury, dojde k zpřehlednění situace na poli správního trestání. V jaké konkrétní podobě a kdy se tak stane, však v současné fázi legislativního procesu nelze předjímat.

Zákaz ukládání likvidačních pokut

Zásadou, která není v mnoha předpisech upravujících správní trestání uvedena, přesto by však měla být vždy dodržována, je povinnost zohledňovat při stanovení výše pokuty osobní a majetkové poměry sankcionované osoby a s ní související zákaz ukládání likvidačních pokut. Potřeba tohoto přístupu vyplývá zejména z požadavku na rovnost v právech a potřebu individualizace trestu. Za likvidační pokutu je dle judikatury považována sankce natolik nepřiměřená poměrům sankcionované osoby, že sama o sobě může vést k platební neschopnosti, ukončení podnikatelské činnosti či k tomu, že na dlouhou dobu bude v podstatě jediným smyslem dalšího podnikání sankcionované osoby splácení uložené pokuty. Likvidační pokuta zároveň zakládá reálné riziko existenčních potíží sankcionované osoby či její rodiny. Správní orgán by tedy měl v rámci úvah o výši sankce zohlednit majetkové poměry sankcionované osoby i v případech, kdy právní předpis (či předpisy), dle kterého je sankce ukládána, majetkové poměry mezi kritéria rozhodná pro určení výše sankce nezahrnuje. Je-li však v takovém případě s ohledem na výši zvažované pokuty a dosud získané poznatky o poměrech pachatele zřejmé, že pokuta nebude mít likvidační účinky, nemusí se správní orgán majetkovými poměry pachatele dopodrobna zabývat. Nelze-li však existenční dopad pokuty na pachatele vyloučit, musí správní orgán poměrům pachatele věnovat potřebnou pozornost a v odpovídající míře k nim přihlídnout. V této souvislosti je proto vhodné ve správním řízení, v němž hrozí uložení sankce natolik intenzivní, že by mohla mít likvidační charakter, poskytnout správnímu orgánu odpovídající informace o majetkových poměrech. Na okraj je třeba v souladu s judikaturou doplnit, že uložení likvidační pokuty není vyloučeno absolutně, a tato za mimořádných okolností uložena být může. K uvedenému srov. zejména usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, sp. zn. 1 As 9/2008, které vychází z předchozí judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu, v němž se rozšířený senát k problematice likvidačních pokut a možnostem jejich ukládání detailně vyjadřuje.

Absorbční zásada

Dalším jevem, ke kterému dle našich zkušeností v praxi často dochází, je ukládání samostatných sankcí za správní delikty spáchané v jednočinném či vícečinném souběhu, resp. stanovení výše uložené sankce dle zásady kumulativní (součet sankcí ukládaných za jednotlivé sbíhající se delikty), nikoliv dle zásady absorpční (tedy dle ustanovení vztahujícího se

na delikt nejpřísnější postžitelný). Potřeba ukládání sankce v souladu se zásadou absorpční je ve vztahu k přestupkům výslovně zakotvena v § 12 odst. 2 přestupkového zákona[3], aplikace této zásady pro oblast trestání jiných správních deliktů – v případech kdy relevantní právní předpis neobsahuje odchýlné ujednání, je pak soustavně potvrzována judikaturou. Tato zásada se tak uplatní vždy, kdy je ve společném řízení ukládána sankce za více správních deliktů. K tomuto srov. např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 12. 1995, sp. zn. 6 A 216/93, vztahující se k jednočinnému souběhu správních deliktů, rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 12. 1997, sp. zn. 6 A 226/95 zabývající se vícečinným souběhem správních deliktů či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2014, sp. zn. 7 As 34/2013, v němž se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou trestání vícečinného souběhu správních deliktů postžitelných podle různých právních předpisů. V souvislosti s výše uvedeným lze doplnit, že ve správním trestání – nestanoví-li zvláštní předpis jinak, by se za současného právního stavu při ukládání sankcí za sbíhající se delikty neměla uplatňovat zásada asperační, dle níž se sankce vyměřuje podle sazby za nejpřísnější sbíhající se delikt, jejíž horní hranice se zvyšuje (jako je tomu v právu trestním)[4].

Legitimní očekávání

Povinnost správních orgánů respektovat legitimní očekávání účastníka řízení a tedy rozhodovat tak, aby při rozhodování skutkové shodných anebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, je výslovně zakotvena ve správním řádu, konkrétně v jeho § 2 odst. 4. Význam legitimního očekávání účastníků řízení a skutečnost, že konstantní správní praxe a na ni případně navazující rozhodovací praxe správních soudů (a interpretace v nich obsažená) v materiálním smyslu dotváří interpretovanou právní normu, je opakovaně zdůrazňována judikaturou jak Nejvyššího správního soudu, tak Ústavního soudu. Srov. např. náleží Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2008, sp. zn. I. ÚS 629/06 či rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, sp. zn. 1 As 67/2013.

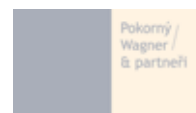
Přesto dochází k zásadním rozdílům mezi rozhodnutími vydanými ve skutkové obdobných věcech nejen různými správními orgány, ale i mezi rozhodnutími vydanými týměž správním orgánem.

Po správních orgánech nelze samozřejmě požadovat, aby pokud se dosud zastávaná rozhodovací linie přestane jevit právně konformní, nadále vydávaly rozhodnutí, o jejichž správnosti či legalnosti mají důvodné pochybnosti. K jakémkoliv změně rozhodovací praxe však musí správní orgány přistupovat nanejvýš

obezřetně, do budoucna a pouze tehdy, jsou-li pro to dány závažné a principiální důvody. Legitimita změny správní praxe závisí na otázce, do jaké míry mohl adresát normy rozumně počítat s tím, že se výklad dané normy změní, a to i za nezměněných právních předpisů. To platí zejména se zřetelem na ustálenost, jednotnost, dlouhodobost a určitost správní praxe, na význam daného výkladu práva pro adresáty právní normy, i s ohledem na změnu právních předpisů s danou správní praxí souvisejících a na eventuální změnu relevantních společenských okolností, které mohou objektivně přispívat k poznání správného výkladu práva (a tedy k poznání práva v materiálním smyslu)[5].

Skutečnost, že účastník řízení jednal v důvěře a v souladu s dosavadní rozhodovací praxí, by (pokud bude vůbec shledána odpovědnost za spáchání správního deliktu) měla zcela zásadním způsobem ovlivnit intenzitu ukládané sankce, resp. samotné uložení takové sankce. Pokud totiž má ze zásadních a principálních důvodů dojít ke změně správní praxe, nelze dle názoru autorů tohoto článku sankcionovat účastníka řízení jednajícího v dobré víře v právní konformitu svého jednání. Po jakou dobu má takováto nesankcionovatelnost, či následně omezená sankcionovatelnost, daného jednání trvat, závisí na okolnostech, mimo jiné na skutečnosti, jakým způsobem a v jakém rozsahu je veřejnost se změnou správní praxe seznamována (zveřejňováním stanovisek, vydaných rozhodnutí apod.). ●

Michela Karpíšková, advokátka
Pavel Beránek, advokát
Advokátní kancelář
Pokorný, Wagner & partneři, s.r.o.

Poznámky

- [1] Z. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.
- [2] Srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 6 A 126/2002 – 27.
- [3] Z. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
- [4] K tomuto srov. navrhované znění ustanovení § 36 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, jehož nyní navrhované znění s využitím zásady asperační v oblasti správněprávní odpovědnosti počítá.
- [5] Srov. výše zmiňovaný náleží Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2008, sp. zn. I. ÚS 629/06.

PPS
advokáti

Důvěra a podpora našich klientů, stejně jako pracovní nasazení a výsledky celého našeho týmu jsou hlavními faktory dosavadního úspěšného fungování završeného ziskem ocenění » **Právníká firma roku pro regionální kancelář** « v soutěži pořádané společností EPRAVO.CZ

Na trhu právních služeb od roku 2002

Hradec Králové

Velké náměstí 135/19
500 03 Hradec Králové
Tel: +420 495 512 831-2

Praha

Římská 14
120 00 Praha 2
tel. +420 224 237 905

Vysoké Mýto

Jiráskova 154
566 01 Vysoké Mýto
tel. +420 465 423 200

Rychnov nad Kněžnou

Poláčkovo náměstí 85
516 01 Rychnov nad Kněžnou
tel.+420 494 321 351

Kolín

Chelčického 1380
280 02 Kolín
tel. +420 777 783 098

www.ppsadvokati.cz

Komentáře Wolters Kluwer

Nejrozsáhlejší komentářová řada

Občanský zákoník. Komentář

Jiří Švestka, Jan Dvořák, Josef Fiala a kolektiv

První kompletní komentář nového občanského zákoníku na trhu. Vyšlo v šesti rozsáhlých svazcích.

JUDr. Petr Vojtek, soudce Nejvyššího soudu a spoluautor komentáře k novému občanskému zákoníku v části relativních majetkových práv, získal ocenění **Právník roku 2014** v kategorii **Občanské právo**.

JUDr. Veronika Křestánová, Dr., soudkyně Městského soudu v Praze a spoluautorka komentáře k novému občanskému zákoníku v oblasti licencí, získala ocenění **Právník roku 2014** v kategorii **Právo duševního vlastnictví**.

Zákon o obchodních korporacích Komentář

Jan Lasák, Jarmila Pokorná, Zdeněk Čáp,
Tomáš Doležil a kolektiv

Komentář zákona o obchodních korporacích, který zahrnuje doprovodné zákony a daňové a účetní souvislosti. Rozsáhlý komentář s velkým důrazem na judikaturu použitelnou i pro novou právní úpravu.

Mgr. Tomáš Doležil, Ph.D., LL.M., Eur., advokát, společník AK JŠK v Praze, spoluautor komentáře k zákonu o obchodních korporacích, získal ocenění **Právník roku 2014** v kategorii **Obchodní právo**.

Ústava České republiky Komentář

Pavel Rychetský a kolektiv

Podrobný komentář Ústavy České republiky.

V rámci udílení cen **Právník roku 2014** byl do **Právnícké síně slávy** uveden pan **JUDr. Pavel Rychetský**, předseda Ústavního soudu a spoluautor komentáře k Ústavě ČR.

Vychází ve
II. Q 2015

Trestní zákoník Komentář

Antonín Drašík a kolektiv

Rozsáhlý komentář trestního zákoníku.

JUDr. Tomáš Durdík, soudce Městského soudu v Praze a spoluautor připravovaného komentáře k trestnímu zákoníku, získal v rámci **Právníka roku 2014** ocenění v kategorii **Pro bono**.

Vychází ve
II. Q 2015

Zákon o obcích Komentář

Martin Kopecký a kolektiv

Podrobný komentář zákona o obcích.

Prof. JUDr. Petr Průcha, CSc., předseda senátu Nejvyššího správního soudu, člen katedry správního práva Masarykovy univerzity v Brně a spoluautor komentáře zákona o obcích získal ocenění **Právník roku 2014** v kategorii **Správní právo**.

Vychází ve
II. Q 2015

Pavel Rychetský

Petr Vojtek

Tomáš Doležil

Veronika Křestánová

Petr Průcha

Tomáš Durdík

Blahopřejeme všem oceněným v soutěži Právník roku 2014!

Právní pomoc advokáta při podání vysvětlení

Podání vysvětlení je upraveno hned v několika právních předpisech.

Jedná se o § 158 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu (dále jen „trestní řád“), dále § 61 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, § 60 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích a konečně § 11 odst.

1 písm. a) zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii. Pro účely tohoto článku se však budeme držet trestního řádu.

V § 158 odst. 3 trestního řádu je uvedeno, že policejní orgán opatřuje k objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, potřebné podklady a nezbytná vysvětlení a zajišťuje stopy trestného činu. V rámci toho je také oprávněn vyžadovat vysvětlení od fyzických a právnických osob a státních orgánů.

V § 158 odst. 5 trestního řádu je pak výslovně stanoveno, že při podání vysvětlení má každý právo na právní pomoc advokáta. Výše uvedené naplňuje čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, kde se jasně uvádí, že každý má právo na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení. Osoba podávající vysvětlení pak musí být o právu na právní pomoc advokáta policejním orgánem vždy

poučena. Je ale jen na zvážení osoby podávající vysvětlení, jestli takovou možnost využije a advokáta si sama zajistí. Na rozdíl od některých případů obhajoby (např. nutná obhajoba) totiž není povinností orgánů činných v trestním řízení advokáta při podávání vysvětlení zajistit/ustanovit.

O podaném vysvětlení, jakožto o úkonu trestního řízení, sepisuje policejní orgán dle § 158 odst. 6 trestního řádu úřední záznam. Úřední záznam pak slouží státnímu zástupci a obviněnému ke zvážení návrhu, aby osoba, která takové vysvětlení podala, byla vyslechnuta jako svědek, a soudu k úvaze, zda takový důkaz provede. Toliko k základní právní úpravě.

Co se jednotlivých stádií trestního řízení týká, podat vysvětlení je možné jak před zahájením trestního stíhání, tak po jeho zahájení (§ 164 odst. 1 trestního řádu)[1].

Podání vysvětlení před zahájením trestního stíhání

Ohledně tohoto stádia trestního řízení připomínám, že vysvětlující osoba není formálně v postavení obviněného. Je třeba ale mít

na paměti, že osoba podávající vysvětlení může být policejním orgánem již v tuto chvíli ze spáchání trestného činu (neformálně) podezřívána a není vyloučeno, že vůči ní bude trestní stíhání zahájeno. Je tedy docela dobře možné, že se osoba podávající vysvětlení stane osobou obviněnou právě v důsledku podaného vysvětlení. Dodejme však, že také může jít o osobu, která může mít později postavení svědka nebo poškozeného.

Podání vysvětlení po zahájení trestního stíhání

Podle § 164 odst. 1 trestního řádu lze podat vysvětlení i poté, co bude zahájeno trestní stíhání. V této fázi trestního stíhání již nasvědčují odůvodněné skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin, a je dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba – obviněný. Policejní orgán provádí výslech obviněného, stejně tak dalších svědků či jiných osob, když tito jsou také často předvoláváni právě k podání vysvětlení.

Ať už jde o fázi před zahájením trestního stíhání, nebo poté, tak platí, že osoba podávající vysvětlení není trestně stíhaná (ve věci, ve které

podává vysvětlení) a trestní řád jí nepřiznává právo na obhajobu. Zde se ale již dostáváme k základnímu problému.

Poskytování právní pomoci a výkon obhajoby

Jak je uvedeno výše, osoba podávající vysvětlení má právo na právní pomoc advokáta. Poskytování právní pomoci tak, jak ji vnímá § 158 odst. 5 trestního řádu, však není obhajobou ve smyslu trestního řádu. Z toho pak také vyplývá, že postavení advokáta vůči osobě podávající vysvětlení je značně odlišné od postavení obhájce obviněného a že i poskytování právní pomoci advokátem při podání vysvětlení se od výkonu obhajoby liší.

Nutno říci, že poskytování právní pomoci je mnohem užší činnost než výkon obhajoby po zahájení trestního stíhání. Jen pro demonstraci si uvedme, o jaká práva (činnosti) vlastně jde. Advokát v rámci poskytování právní pomoci při podání vysvětlení může klientovi vysvětlit význam podání vysvětlení a jeho důležitost v následném řízení, probrat s ním otázky mlčenlivosti, či možnosti odepřít vysvětlení. Dále je oprávněn poučit klienta o problematice případné právní kvalifikace skutku, k němuž je vysvětlení podáváno. Pokud se však advokát v rámci podání vysvětlení více angažuje a snaží se zjistit nutné informace, je policejním orgánem často napomínán s tím, že jde pouze o podání vysvětlení a že má tedy mlčet.

Advokát při poskytování právní pomoci není v postavení obhájce, nemůže proto postupovat analogicky podle § 41 trestního řádu a do úkonu podávání vysvětlení nemůže v podstatě nijak zasahovat. Zejména nemůže klást osobě podávající vysvětlení otázky, není oprávněn požadovat účast na jiných úkonech ve věci, kterých se osoba podávající vysvětlení neúčastní, ani nahlížet do spisu a vzhledem k tomu, že se o podání vysvětlení sepisuje pouze úřední záznam (nikoliv protokol), nemůže advokát ani vznášet námitky v průběhu úkonu a proti obsahu protokolu. Právě tyto úkony jsou však stěžejní pro zvolení správné strategie obhajoby a pro její řádný výkon. K tomu dodávám, že určit správný postup a strategii při výkonu obhajoby je zásadní již od samého počátku vedení trestního řízení a nejlépe již v okamžiku podání vysvětlení. Ačkoliv je možnost použití úředního záznamu jako důkazu v následných stádiích trestního řízení omezena[1], i tak zde může hrát každá jednotlivá informace sdělená orgánům činným v trestním řízení velkou roli, neboť příslušné orgány těmito informacemi pak již jednoduše reálně disponují a vědí o nich.

Jak je uvedeno výše, obhájce má právo již od zahájení trestního stíhání být přítomen při vyšetřovacích úkonech, jejichž výsledek může být použit jako důkaz před soudem (§ 165 odst. 2 trestního řádu). Zde bych rád upozornil na následující. Domnívám se, že pokud již bylo zahájeno trestní stíhání a přesto je činěn úkon podání vysvětlení, policejní orgán by měl při podání vysvětlení účast obhájce připustit. Ne vždy se však toto děje a úřední záznamy jsou tedy sepisovány i po sdělení obvinění konkrétní osobě bez účasti obhájce. Jak má pak ale obhájce podané vysvětlení zhodnotit a případně i použít při obhajobě obviněného? Pokud se obhájce sepsání úředního záznamu osobně neúčastní, často není možné reálně zhodnotit, co osoba podávající vysvětlení skutečně vypověděla. Existují totiž skutečnosti, které ze samotné listiny vyčíst nelze. Z osobní účasti na úkonu lze poznat především reakce vyslyšející osoby (Zadržává se při odpovědích? Je si odpovědi jistá? Zamotává se do problematiky nebo naopak zní, jako když si výpověď přesně připravovala?).

S tímto pak souvisí další věc, a to případný souhlas obžalovaného se čtením takového úředního záznamu v hlavním líčení. Pokud se obhájce seznámí s úředním záznamem a osobu podávající vysvětlení následně navrhne předvolat jako svědka, nelze v hlavním líčení předestít tuto výpověď sepsanou jako úřední záznam a musí tedy vycházet pouze ze skutečnosti, které osoba vypoví během hlavního líčení jako svědek. Tato osoba se však může od podaného vysvětlení odchýlit a v takovém případě by bylo vhodné ji s její dřívější výpovědí konfrontovat.

Konečně se v praxi jeví problémem velmi časté „předvolávání“ k úkonu podání vysvětlení pomocí telefonu. Jak policejní orgán, tak osoba, která má vysvětlení podat, si domluví konkrétní čas tohoto úkonu, což jistě samotný průběh celé komunikace značně urychlí. Avšak během tohoto telefonátu není tato osoba o možnosti opatřit si advokáta a zajistit si jeho přítomnost poučena, naopak je dokonce někdy navozen dojem, že „vlastně o nic nejde“. Poučení je pak sice provedeno před započítáním úkonu jako takového, avšak to je již často pozdě, neboť by se musel celý úkon rušit, opakovat, odkládat a osoba podávající vysvětlení na tomto většinou netrvá a vysvětlení nakonec podá. Opatřit si advokáta v okamžiku, kdy je osoba již přítomna na Policii ČR, je prakticky nemožné.

Závěr

Vzhledem k tomu, že osoba podávající vysvětlení nemá často žádnou jistotu, zdali se nachází v očích policejního orgánu v pozici

„svědka“, či „podezřelého“, lze maximálně doporučit, aby si přítomnost advokáta i u tohoto úkonu zajistila. Trestní řád obsahuje v § 158 odst. 8 trestního řádu několik případů, kdy osoba podávající vysvětlení není povinna vysvětlení podat. Ať už z důvodu, že je to osoba vázaná státem uloženou či uznanou mlčenlivostí nebo z důvodu, že by osoba podávající vysvětlení mohla způsobit nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobě blízké, je vhodné zkontaktovat s advokátem, zda se možnost vysvětlení neposkytnout na ni nevztahuje. Stejně tak je advokát oprávněn poskytnout právní pomoc klientovi tak, aby osoba podávající vysvětlení uplatnila sama námitky proti postupu policejního orgánu. I toto může být právě pro další postup zásadní. Konečně i samotná přítomnost advokáta během podání vysvětlení může zákonnosti provedení tohoto úkonu značně pomoci.

Další otázkou však zůstává, zdali by neměla být práva advokáta při podání vysvětlení rozšířena tak, jak je trestní řád přiznává obhájci při výkonu obhajoby, tedy umožnit řádný výkon obhajoby již ve stádiu před zahájením trestního stíhání. Z pohledu obhájce se domnívám, že ano, neboť k rozlišování obhajoby a poskytování právní pomoci z hlediska práv a povinností obhájce/advokáta nevidím rozumný důvod. Stejně tak se domnívám, že by problematika právní pomoci při podání vysvětlení měla být velmi podrobně zhodnocena v rámci rekodifikace trestního procesu. ●

JUDr. Jiří Váňa, advokát
JUDr. Petr Toman, partner
TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář, s. r. o.

TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
 ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
 www.iustitia.cz

Poznámky

- [1] Pokud jde o přípravné řízení trestní.
- [2] Podle § 211 odst. 6 trestního řádu lze uveřejnit úřední záznam číst u hlavního líčení jako důkaz pouze se souhlasem obžalovaného a státního zástupce. Podobně podle § 314d odst. 2 trestního řádu.

▣ ▣ ▣ HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

Advokátní kancelář **HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI** patří mezi renomované kanceláře zaměřené na komplexní právní služby pro soukromý i veřejný sektor. Kancelář je členem **mezinárodní sítě** právních kanceláří **International Alliance of Law Firms** zaměřených na poradenství v obchodním právu. Poskytujeme **multidisciplinární služby** v rámci spolupráce s významnými poradenskými firmami zejména v rámci fúzí, akvizic, restrukturalizací, služeb projektového poradenství, veřejných zakázek a projektů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, zpracování analýz, metodik a legislativních prací. V soutěži Právníká firma roku byla advokátní kancelář **HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI** opětovně vyhlášena doporučovanou či velmi doporučovanou kanceláří zejména pro oblasti **pracovního práva, veřejných zakázek a práva duševního vlastnictví**, kde byla za rok 2012 vyhlášena **vítězem**. Mezi **hlavní nabízené služby kanceláře** patří právní poradenství v následujících oblastech:

- Veřejné zakázky
- Veřejná podpora
- Projekty financované z EU fondů
- Výzkum, vývoj a inovace
- Plánování a financování sociálních služeb
- Analýzy, metodiky, studie proveditelnosti, legislativní podpora

- Obchodní právo
- Fúze, due diligence, reorganizace
- Právo duševního vlastnictví
- Pracovní právo
- Nemovitosti a stavební právo
- Retail / Ochrana spotřebitele
- Řešení tuzemských a mezinárodních sporů, činnost rozhodců

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

Palác Anděl, Radlická 1c/3185, 150 00 Praha 5

Tel: (+420) 296 325 235, recepce@holec-advokati.cz

Průměrný výdělek dle zákoníku práce aneb kdy si (ne)vybrat dovolenou

Období jarních prázdnin a lyžařských dovolených právě nastalo. Za dobu čerpání dovolené přísluší zaměstnanci náhrada mzdy nebo platu ve výši průměrného výdělku. Problematika průměrného výdělku je upravena v ustanovení § 351 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, v platném znění (dále jen „zákoník práce“). Cílem tohoto příspěvku je provést shrnutí právní úpravy výpočtu průměrného výdělku a na konkrétních příkladech ilustrovat jak se liší výše měsíční odměny zaměstnance v závislosti na tom, zda čerpá dovolenou, či ne.

Metoda výpočtu průměrného výdělku

Obecně se dle ustanovení § 353 zákoníku práce průměrný výdělek zjistí z hrubé mzdy nebo platu zúčtované zaměstnanci k výplatě v rozhodném období a z odpracované doby v rozhodném období.[1]

Průměrný výdělek se zjišťuje jako průměrný hodinový výdělek. Je-li třeba zjistit průměrný měsíční výdělek zaměstnance (průměrný měsíční výdělek zaměstnance je rozhodující například při výpočtu odstupného), obsahuje zákoník práce vzorec jeho výpočtu z výdělku hodinového.

Rozhodné období

Rozhodným obdobím pro výpočet průměrného měsíčního výdělku zaměstnance je předchozí kalendářní čtvrtletí, přičemž průměrný výdělek se zjistí k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po rozhodném období. Průměrný výdělek se tedy zjišťuje čtyřikrát do roka, vždy k 1. 1., 1. 4., 1. 7. a 1. 10. Vybere-li si zaměstnanec

svou dovolenou v průběhu I. kalendářního čtvrtletí roku 2015 (období leden až březen), rozhodným obdobím bude IV. kalendářní čtvrtletí roku 2014 a průměrný výdělek bude určen k 1. 1. 2015.

Hrubá mzda nebo plat zúčtované zaměstnanci k výplatě v rozhodném období

Pojem hrubá mzda nebo plat znamená, že mzda (plat), která je uvedena ve mzdových podkladech (např. ve mzdovém listu vedeném zaměstnavatelem) nepodléhá z hlediska své výše dalším korekcím o srážky, odvody a podobně. Podkladem pro výpočet průměrného výdělku je však zásadně (s některými níže uvedenými výjimkami) mzda dosažená za vykonanou práci. Pro výpočet průměrného výdělku se proto nepoužijí náhrady mzdy a jiné příjmy poskytované zaměstnanci za dobu, kdy nepracoval, jako je náhrada mzdy za některé překážky v práci, cestovní náhrady, odměna za pracovní pohotovost, nemocenské dávky poskytované za dobu dočasné pracovní neschopnosti, peněžité pomoc v mateřství a jiné.

Kromě pravidelně měsíčně poskytovaného plnění bývají součástí mzdy nebo platu také různé premie, bonusy či odměny, jimiž je zaměstnanec motivován k dosažení optimálních pracovních výsledků. Tyto pobídkové složky mzdy nebo platu bývají poskytovány za delší období (typicky půlroční bonusy, roční odměny), jsou zaměstnanci zúčtovány k výplatě najednou a započítávají se do základu pro výpočet průměrného výdělku. Je-li zaměstnanci v rozhodném období zúčtována k výplatě mzda nebo plat za delší období, než je kalendářní čtvrtletí, určí se pro účely zjištění průměrného výdělku její poměrná část připadající na kalendářní čtvrtletí, zahrne se do výpočtu za toto čtvrtletí a zbývající část (části) této mzdy nebo platu se zahrnují do hrubé mzdy nebo platu při zjištění průměrného výdělku v následujících obdobích – čtvrtletích. Důvodem této úpravy je zkrácení výše průměrného výdělku v případě, kdy by dané plnění bylo zahrnuto do mzdy nebo platu v jediném (rozhodném) čtvrtletí. V praxi se lze setkat nejméně se dvěma různými způsoby zohlednění poměrné části mzdy (platu) připadající na rozhodné období.

a) Dle první metody se zúčtovaná mzda (plat) za delší období rozdělí na tolik částí, za kolik

čtvrtletí byla poskytnuta (půlroční bonus se rozdělí na dvě části). Ke mzdě (platu) se v rozhodném období připočítá část, která připadá na jedno čtvrtletí (jedna polovina z půlročního bonusu) a ostatní části se připočtou ke mzdě (platu) v dalším čtvrtletí, popřípadě dalších čtvrtletích, odpovídajících v součtu celkové době, za kterou byla dlouhodobá složka mzdy (platu) poskytnuta (druhá polovina z půlročního bonusu se připočte ke mzdě (platu) v následujícím čtvrtletí, u roční odměny se bude přičítat její jedna čtvrtina ještě v následujících třech čtvrtletích). Zápočet plnění poskytovaných za delší než čtvrtletní období se však v rozhodném období zahrnuje vždy jen v rozsahu odpracované doby zaměstnancem v tomto období (jinými slovy polovina půlročního bonusu se u zaměstnance, který byl v rozhodném čtvrtletí tři týdny nemocný a týden na dovolené, zahrne v rozsahu odpracované doby, tedy v rozsahu přibližně dvou třetin, tj. za dva odpracované měsíce).

b) Druhá metoda navíc zohledňuje období, kdy zaměstnanec práci nekoná a zdá se tak být přesnější. Principem této metody je zjistit hodinovou sazbu dané odměny. Postup je takový, že celá částka odměny poskytované za delší období je vydělena počtem hodin, které zaměstnanec v daném období skutečně odpracoval (u půlročního bonusu v daném pololetí, u roční odměny v daném roce). Zjištěná částka připadající na jednu hodinu pak bude vynásobena počtem skutečně odpracovaných hodin připadajících na rozhodné kalendářní čtvrtletí.

Na rozdíl od plnění poskytovaných zaměstnanci za období delší než je kalendářní čtvrtletí se uvedená pravidla neuplatní při poskytování části mzdy (platu) za období kratší, byť byla poskytnuta jen v jednom čtvrtletí (mimořádná odměna či prémie za měsíc prosinec se zúčtuje celá do IV. čtvrtletí).

Odpracovaná doba v rozhodném období

Za odpracovanou dobu v rozhodném období se považuje nejen doba, kdy zaměstnanec skutečně konal práci, ale veškerá doba, za kterou mu příslušela mzda (plat). Kromě doby, po kterou zaměstnanec skutečně pracoval, se tak jedná například o dobu účasti na školení nebo jiných formách přípravy anebo studiu za účelem prohloubení kvalifikace, zaškolení či zaučení zaměstnance, nebo doba strávená na pracovní cestě jinak než plněním pracovních úkolů, která spadá do pracovní doby, za kterou se zaměstnanci poskytují (nekrátí) mzda (plat).

V případě, že je v rozhodném období zaměstnanci zúčtována mzda (plat) za přesčasovou práci vykonávanou v jiném období, je třeba za-

hrnout do dosažené hrubé mzdy (platu) i daný příjem. Z tohoto důvodu je třeba do odpracované doby zahrnout také hodiny práce přesčas, za kterou byla tato mzda (plat) poskytnuta.

Průměrný výdělek v praxi

Výpočet průměrného výdělku lze ilustrovat na následujících příkladech letní dovolené v roce 2014. Dva zaměstnanci, kteří vykonávají stejnou práci a mají stejnou měsíční mzdu 25 000 Kč, obdrželi v měsíci červnu 2014 čtvrtletní bonus ve výši 5 000 Kč. Oba zaměstnanci v rozhodném období (II. čtvrtletí 2014) odpracovali plnou pracovní dobu, která činila 520 hodin (včetně tří placených svátků, za něž se poskytuje nezkrácená měsíční mzda).

Průměrný hodinový výdělek (PHV) = (75 000 Kč + 5 000 Kč) : 520 hod. = 153,85 Kč

Dovolená v červenci 2014

V měsíci červenci odpracoval zaměstnanec X plnou pracovní dobu a zaměstnanec Y si vybral 10 dní dovolené.

V červenci 2014 činil nominální fond pracovní doby 184 hodin a zaměstnanec X, který odpracoval všech 184 hodin, tak obdržel pravidelnou měsíční mzdu ve výši 25 000 Kč.

Zaměstnanec Y si v červenci vybral 10 dní dovolené a odpracoval pouhých 104 hodin. Za odpracovaných 104 hodin mu náleželo 14 130 Kč (25 000 Kč : 184 hod. = 135,87 Kč x 104 hod.), za 80 hodin dovolené pak náhrada mzdy ve výši 12 308 Kč (153,85 Kč x 80 hod.). Celkový příjem zaměstnance Y za měsíc červenec tak činil 26 438 Kč, což je o 1438 Kč více než jeho pravidelná měsíční mzda.

Nabízí se argument, že uvedený rozdíl je dán čtvrtletním (mimořádným) bonusem. Bonus jistě hraje roli, ale zaměstnanec Y by vydělal více i tak (důvodem je výše nominálního fondu pracovní doby). Nebýt bonusu, obdržel by zaměstnanec Y za odpracovaných 104 hodin opět 14 130 Kč a za 80 hodin dovolené pak náhradu mzdy ve výši 11 538 Kč (PHV = 75 000 Kč : 520 hod. = 144,23 Kč x 80 hod.), celkem tedy 25 668 Kč za měsíc červenec, což je o 668 Kč více než jeho pravidelná měsíční mzda.

Dovolená v srpnu 2014

V měsíci srpnu naopak zaměstnanec Y odpracoval plnou pracovní dobu a zaměstnanec X si vybral 10 dní dovolené.

V měsíci srpnu 2014 činil nominální fond pracovní doby 168 hodin. Za předpokladu, že si zaměstnanec Y nevybral žádnou dovolenou a odpracoval veškerých 168 hodin, pak obdržel pravidelnou měsíční mzdu ve výši 25 000 Kč.

V případě, že si zaměstnanec X vybral 10 dní dovolené, obdržel 13 095 Kč za odpracovaných 88 hodin (25 000 Kč : 168 hod. = 148,81 Kč x 88 hod.) a 12 308 Kč jako náhradu mzdy za dovolenou (153,85 Kč x 80 hod.). Celkový příjem zaměstnance X pak činil 25 403 Kč, což je sice o 403 Kč více než jeho pravidelná měsíční mzda, ale v porovnání se zaměstnancem Y, který si vybral 10 dní dovolené v červenci 2014 vydělal o 1035 Kč méně.

Nebýt čtvrtletního bonusu dostal by zaměstnanec X v srpnu za odpracovaných 88 hodin opět 13 095 Kč a náhradu mzdy za dovolenou ve výši 11 538 Kč (144,23 Kč x 80 hod.), což je celkem pouhých 24 633 Kč. Zaměstnanec X tak vydělal o 367 Kč méně než kolik činí jeho pravidelná měsíční mzda a oproti zaměstnanci Y dostal stejně jako v předchozím případě o 1035 Kč méně.

Jak vyplývá z uvedených příkladů, v praxi může nastat situace, kdy zaměstnanec paradoxně vydělá v období čerpání dovolené více než v měsících výkonu práce pro svého zaměstnavatele. Vyšší mzda (plat) za měsíc, ve kterém zaměstnanec čerpá dovolenou, může být zapříčiněna například mimořádným bonusem v předchozím kalendářním čtvrtletí nebo vyšší nominálního fondu pracovní doby. Pro zaměstnance, zejména pak pro ty, kteří si vhodně vyberou svoji dovolenou, se nepochybně jedná o příjemně zjištění při pohledu na výplatní pásku. Vzhledem k tomu, že nominální fond pracovní doby činí v měsíci únoru 2015 pouhých 160 hodin, jarní lyžování se zaměstnancům rozhodně více vyplatí v měsíci březnu 2015, jehož nominální fond pracovní doby činí 176 hodin. ●

Zuzana Ferianc

Baker & McKenzie, s.r.o., advokátní kancelář

BAKER & MCKENZIE

Poznámka

[1] Odlišná pravidla se uplatní v situaci, kdy zaměstnanec v rozhodném období neodpracuje alespoň 21 dnů. Důvodem může být mateřská dovolená či čerstvý nástup do zaměstnání. V takovém případě se namísto průměrného výdělku použije výdělek pravděpodobný. Stanovení pravděpodobného výdělku však není předmětem tohoto příspěvku.

Minimální inzertní ceny pro internetový prodej

Jednou z praktik, jejímž prostřednictvím se výrobci snaží usměrňovat cenovou politiku svých online distributorů, je určování jednotných inzertních cen pro internetový prodej zboží. Přípustnost této politiky nebyla zatím v českém ani unijním právu spolehlivě otestována. O to více vystupuje do popředí potřeba pečlivého ošetření všech soutěžních rizik.

V souvislosti s rozvojem online obchodu se soutěžní specialisté čím dál častěji setkávají s dotazy výrobců, do jaké míry mohou usměrňovat prodejní politiku svých online distributorů. Výrobci mnohdy preferují, aby distributoři poskytovali zákazníkům předprodejní služby (poradenství při výběru, montáž, zaškolení apod.), popř. poprodejní služby (servis apod.). Tito distributoři jsou však nuceni prodávat zboží za vyšší ceny, což zhoršuje jejich situaci v cenové soutěži s provozovateli e-shopů, kteří žádné služby neposkytují a mohou zboží nabízet za nižší ceny.

Jedním ze způsobů, jímž se výrobci snaží ovlivňovat obchodní politiku svých distributorů, je stanovování tzv. jednotných inzertních cen pro online prodej. Tato metoda spočívá v tom, že distributoři na základě dohody s výrobcem uvádějí na svých internetových stránkách jed-

notnou cenu určenou výrobcem s tím, že cenu, za kterou zboží zákazníkovi ve skutečnosti prodají, jsou oprávněni stanovit nezávisle bez jakéhokoliv ovlivňování ze strany výrobce.

V rozhodovací praxi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže („ÚOHS“) nebyl dosud zaznamenán případ, který by se zabýval omezením možnosti prodejce svobodně uvádět cenu v internetových obchodech, resp. by tuto možnost omezoval jen na unifikovanou doporučenou cenu. Takové rozhodnutí nebylo dosud vydáno ani soudními orgány EU, resp. Evropskou komisí.

Americké soudy: liberální přístup

Problematika určování minimální inzertní ceny pro internetový prodej (Internet Minimum Advertisement Price; „IMAP“) byla v ne-

dávné minulosti předmětem některých rozsudků (nižších) soudů v USA. Tady je možné poukázat na případ Worldhomecenter.com,^[1] v němž Oblastní soud státu New York konstatoval, že požadavek dodavatele, aby odběratel na svých internetových stránkách uváděl minimální inzertní cenu, je samostatným institutem a není totožný s dohodami o dodržování cen pro další prodej s tím, že za určitých okolností může být toto jednání povoleno.

Nadepsaný soud uvedl, že na rozdíl od předchozích případů, ve kterých byla IMAP sjednána s cílem omezit ceny pro další prodej, měl v tomto případě prodejce k dispozici několik způsobů, jak sjednat se zákazníkem nižší (resp. jinou) cenu. Dodavatel totiž ve svých obchodních podmínkách uváděl, že prodejce může nabízet zákazníkům možnost sjednat si prostřednictvím telefonu nebo emailu cenu nižší než inzertní. Vedle toho mohl prodejce nabízet slevové kupóny, na jejichž základě zákazník

mohl při platbě za zboží uplatnit a získat slevu z inzertní ceny zboží.

Nadepsaný soud uzavřel, že dodavatel nabídl prodejci několik způsobů, jak se od doporučené inzertní ceny odchýlit, a neuznal argument, že inzertní cena je pro internetové obchody automaticky cenou prodejní. Podle soudu dodavatel tímto způsobem nereguloval prodejní cenu jako u dohod o dodržování cen pro další prodej, ale pouze cenu inzertní, proto neshledal toto ustanovení jako protisoutěžní.

Z dosavadní praxe v USA tedy vyplývá, že v situaci, kdy provozovatel e-shopu bude mít možnost sjednat se svými online zákazníky jinou než „vizualizovanou“ inzertní cenu, nepředstavuje daná obchodní praktika nedovolené určování cen pro další prodej. Možnost cenové soutěže mezi jednotlivými provozovateli e-shopů zůstává zachována a jejich zákazníci mají i nadále možnost zvolit si takového dodavatele, jehož cena je pro ně nejvýhodnější.

Česká praxe: nejasná pozice

V této souvislosti je však třeba podotknout, že aplikace konceptu resale price maintenance ze strany amerických soudů je výrazně liberálnější a nelze ji, dle našeho názoru, mechanicky přenášet do kontextu tuzemského, popř. unijního soutěžního práva. ÚOHS ani soudní orgány EU se k této otázce ve své rozhodovací praxi zatím nevyjádřily. Jakkoli nelze předvídat, jak by tuto otázku v budoucnu posoudily, není vyloučeno, že shora popsany liberální přístup amerických soudů by neakceptovaly a zaujaly by přístup výrazně odlišný.

Pro ÚOHS, jakož i Komisi a soutěžní orgány řady členských států EU, je zatím charakteristický spíše restriktivní přístup, v jehož rámci vykládají institut resale price maintenance širokým, resp. stále se rozšiřujícím způsobem, a zahrnují pod něj řadu praktik, které – jakkoli mohou nominálně umožňovat prodejům volné určování cen pro další prodej – vedou ve svých faktických důsledcích k omezení cenové konkurence a ke sjednocení cenové hladiny.

V této souvislosti dle našeho názoru existuje bohužel riziko, že určování jednotných inzertních cen pro online prodej by mohlo ve svých důsledcích nepřímo vést k omezení cenové konkurence mezi provozovateli e-shopů, popř. k faktickému znevýhodnění internetových prodejtů vůči prodejům v kamenných prodejnách. Neopominutelnou okolností přitom je, že tento vývoj by byl objektivně mimo sféru vlivu výrobce, což by však nic neměnilo na jeho případné právní odpovědnosti.

I kdyby totiž provozovatelé e-shopů na svých stránkách ve spojení s inzertní cenou uváděli, že tato cena je pouze doporučená a nevylučuje sjednání ceny nižší, je otázkou, do jaké míry by zákazníci aktivně iniciovali jednání o cenách a jaké dopady by tato jejich aktivita, nebo naopak pasivita, měla na výslednou cenovou úroveň.

Dle našeho názoru nelze pominout riziko, že vzhledem k tradiční podobě online nákupů, kdy inzerovaná cena je de facto cenou prodejní a nepodléhá dalšímu vyjednávání, by tento „psychologický stereotyp“ iniciativu k dalšímu jednání významně omezoval. Jinými slovy řečeno, i pokud by reklamní sdělení na internetu obsahovalo upozornění, že tato cena není konečná, nemuseli by zákazníci z různých důvodů toto sdělení zaregistrovat, mohli jej přehlédnout, nevěnovat mu dostatečnou pozornost, resp. by mu nemuseli přikládat dostatečnou váhu.

V takovém případě by zákazníci nevyvíjeli na prodejce žádný tlak na snížení ceny, u většiny provozovatelů e-shopů by nakupovali za inzertní cenu, což by mělo za následek ustavení jednotné cenové hladiny a vyloučení (či omezení) cenové konkurence. V takové situaci by tudíž existovalo významné riziko, že ÚOHS danou obchodní praktiku posoudí jako dohodu o nepřímém určení pevné ceny pro další prodej ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů.

První eurovlaštovka: britský precedent

Obdobně restriktivní přístup zaujal v dubnu 2014 britský soutěžní úřad, který shledal jako protisoutěžní praktiku společnosti Pride Mobility Products Limited, výrobce vozítek pro handicapované, která svým online distributorům určovala, že (některé) její výrobky nesmějí na svých stránkách inzerovat za cenu nižší, než byla doporučená cena pro další prodej.[2]

Ačkoli dealeri mohli na svých stránkách uvádět sdělení, že je zákazníci mohou kontaktovat (emailem nebo telefonicky) za účelem sjednání „nejlepší ceny“ (best price resp. value price), úřad konstatoval, že tato obchodní politika měla za cíl (a ve svých důsledcích též vedla k) omezení cenové transparentnosti a soutěže mezi distributory (která již byla v rámci daného systému selektivní distribuce významně omezena).

Nadto v rámci šetření bylo prokázáno, že doporučené prodejní ceny byly stanoveny na velmi vysoké úrovni, která byla zcela svévolná a zcela neodpovídala reálné ekonomické hodnotě

produktů. To vedlo na straně prodejců k masivním slevám (50 až 70 %). Vzhledem k tomu, že doporučená prodejní cena běžně reflektuje reálnou ekonomickou hodnotu produktu, ani poskytování slev z přemrštěné doporučené ceny údajně nezaručovalo zákazníkům, že jejich jednání s prodejci jim zajistí výhodnou cenu (bargain deal). Nadto, dle názoru soutěžního úřadu i malá sleva stačila k tomu, aby (handicapovaný) zájemce upustil od dalšího srovnávání cen, což dále omezovalo soutěžní tlak na prodejce.

S ohledem na tyto okolnosti britský soutěžní úřad uzavřel, že daná praktika v posuzovaném případě nepřipustně omezovala cenovou soutěž mezi distributory a označil ji za protisoutěžní.

Závěr

Jak ze shora uvedeného vyplývá, určování jednotných inzertních cen pro online prodej je potenciálně rizikovou politikou. Výrobce, který o jejím uplatňování uvažuje, by v zájmu vyloučení odpovědnosti měl prokázat, že tato praktika ve svých důsledcích vede k ekonomickým přínosům, které převažují nad jejími negativními důsledky.

Za tím účelem by však výrobce měl být schopen prokázat, že stanovení jednotné inzertní ceny pro internetový prodej je nezbytné, aby zajistilo dostatečné prostředky pro poskytování souvisejících služeb a dostatečnou pobídku k překonání parazitního jednání online prodejců.

V každém případě lze doporučit, aby obchodní politika spočívající v určování jednotných inzertních cen byla v zájmu vyloučení všech soutěžních rizik předem pečlivě posouzena. ●

Robert Neruda, partner
Roman Barinka, advokát
Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář

Poznámky

- [1] United States District Court, rozsudek ve věci No. 10 Civ. 3205 – Worldhomecenter.com, Inc. v. Franke Consumer Products, Inc. ze dne 22. června 2011
- [2] Srov. rozhodnutí Office of Fair Trading ze dne 27. dubna 2014 ve věci Pride Mobility Products Limited čj. CE/9578-12.

Máte právo na lepší banku

Expobank

Banka pro Vás

Novelizace úrokové sazby? To není náš případ. Garantujeme 1,1 % p.a. po celý rok 2015 bez jakýchkoliv dalších podmínek. Naši poradci si nikdy nehledají alibi a jsou kdykoliv k dispozici, aby hájili Vaše zájmy. Digitální podpis je u nás zcela legitimní způsob komunikace. A jako malé zadoostiučinění Vám budeme k účtu úschov vést osobní nebo firemní účet zdarma. De facto jsme Banka pro Vás. Posudte sami.

HLAVNÍ PARTNER PRÁVNÍKA ROKU

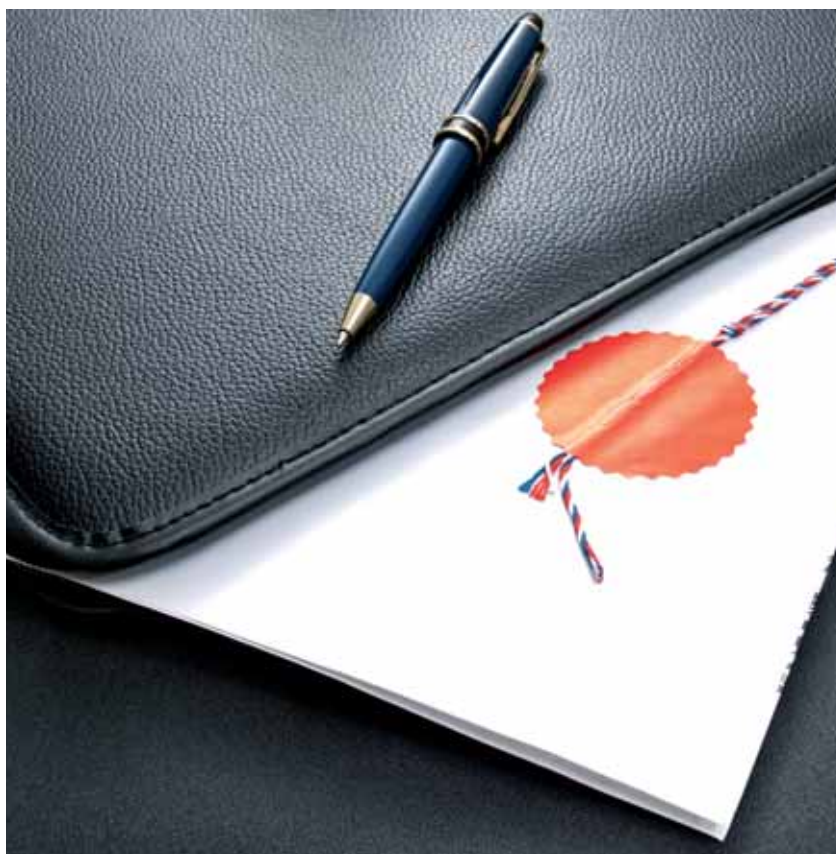
www.expobank.cz
Volejte zdarma 800 700 800

Převod práva z notářského zápisu se svolením k přímé vykonatelnosti

Zákon č. 358/1992 Sb., notářský řád, ve znění pozdějších prepisů (dále jen „notářský řád“) upravuje v ustanoveních § 71a a § 71b pravidla pro sepisování notářských zápisů se svolením k přímé vykonatelnosti, tedy notářských zápisů, na jejichž podkladě může být proti účastníkovi nařízen a veden výkon rozhodnutí.

Notářský zápis se svolením k přímé vykonatelnosti, ať už v podobě jednostranného uznání dluhu či zápisu o dohodě o splnění pohledávky, se za splnění podmínek daných notářským řádem stává vykonatelným exekučním titulem. Tento článek se zabývá tématem převodu práv věřitele z notářského zápisu se svolením k přímé vykonatelnosti postoupením pohledávky a vlivem takového převodu na přímý výkon rozhodnutí vůči dlužníkovi či více dlužníkům na základě takového notářského zápisu.

Notářský zápis se svolením s přímou vykonatelností je exekučním titulem dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen «exekuční řád»). Judikatura se shoduje v tom, že notářský zápis se svolením k přímé vykonatelnosti může být exekučním titulem i pro nového vě-

řitele, na kterého byla převedena pohledávka vtělená do notářského zápisu: „Je nesprávný závěr (vyvozovaný ze zásady, že notářský zápis nemá hmotněprávní povahu), podle něhož dojde-li k postoupení pohledávky vtělené do notářského zápisu na jiného, nemůže být tento zápis pro nového věřitele titulem“ (Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 986/2005 ze dne 29. listopadu 2005).

Je třeba splnit několik podmínek, aby notářský zápis se svolením k přímé vykonatelnosti zůstal exekučním titulem, který může být bez dalšího použit postupníkem pro výkon roz-

hodnutí proti majetku dlužníka poté, co dojde k převodu pohledávky na postupníka. Tyto podmínky jsou upraveny především v ustanovení § 36 odst. 3 a 4 exekučního řádu.

Zprv je tedy nezbytné prokázat, že na nového věřitele přešlo právo z exekučního titulu, v daném případě tedy práva z notářského zápisu se svolením k přímé vykonatelnosti. Převod práva lze prokázat právě smlouvou o postoupení pohledávky. Podmínka uvedená ve čtvrtém odstavci ustanovení § 36 exekučního řádu se týká formy listiny, kterou je převod práva prokazován. Listina prokazující přechod či převod

práva musí být dle tohoto ustanovení ověřena státním orgánem nebo notářem, pokud přechod práva nevyplývá přímo ze zákona, jak by tomu bylo například v případě, kdy by věřitel právnícká osoba fúzovala a na nástupnickou osobu by tak ze zákona přešla veškerá práva a povinnosti věřitele včetně těch z notářského zápisu se svolením k přímé vykonatelnosti.

Nejvyšší soud ČR dovodil, že jelikož má smlouva o postoupení pohledávky povahu soukromé listiny, lze přechod práva prokázat pouze tehdy, jsou-li na smlouvě o postoupení pohledávky podpisy účastníků (postupitele a postupníka) zákonným způsobem ověřeny, ověření podpisů je vzhledem k principu formalizace předpokladů nařízení exekuce nezbytné (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Cdo 383/2004 ze dne 30. září 2004 a usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 591/2006 ze dne 21. června 2006).

Kromě písemné formy s ověřením podpisů postupníka a postupitele je třeba, aby byla pohledávka z notářského zápisu ve smlouvě o postoupení pohledávky dostatečně určitě označena tak, aby nemohlo dojít k záměně s jinou pohledávkou. Smlouva o postoupení pohledávky přitom nemusí nutně odkazovat právě na notářský zápis se svolením k přímé vykonatelnosti vztahující se k pohledávce, aby byla schopna doložit přechod práva z exekučního titulu na nového věřitele (Srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 2882/2005 ze dne 14. března 2006).

Ač je předložení smlouvy o postoupení pohledávky administrativně nejméně náročné i nákladné zejména s přihlédnutím k tomu, že jde o soukromoprávní listinu, lze prokázat přechod práva z notářského zápisu i jinak. Dalším způsobem je prokázání přechodu prostřednictvím souhlasného prohlášení postupitele a postupníka učiněného dle ustanovení § 80 odst. 1 notářského řádu, v němž účastníci prohlásí, že smlouvu o postoupení pohledávky z exekučního titulu uzavřeli. I v tomto případě by notářský zápis měl uzavřenou smlouvu o postoupení pohledávky řádně specifikovat (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 968/2005 ze dne 30. srpna 2006 a usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 2302/2005 ze dne 29. listopadu 2006). Dle usnesení Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 22 Co 210/2007 ze dne 12. července 2007 by k prokázání převodu pohledávky mělo postačovat i soukromoprávní prohlášení s úředně ověřenými podpisy účastníků.

K exekučnímu návrhu nového věřitele vůči dlužníkovi je tak nezbytné přiložit jak exekuční titul, kterým je notářský zápis se svolením k přímé vykonatelnosti, tak samotnou smlouvu o převodu pohledávky s výše uvedenými nále-

žitostmi či jiný dokument prokazující převod pohledávky na nového věřitele splňující náležitosti podle ustanovení § 36 odst. 4 exekučního řádu, popřípadě úředně ověřené kopie těchto dokumentů.

Zvláštním případem postoupení pohledávky, jejíž výkon může být na základě notářského zápisu se souhlasem s přímou vykonatelností nařízen, je pohledávka, u které na straně dlužníků stojí více subjektů, jež jsou zavázáni společně a nerozdílně. I v takovém případě lze samozřejmě postoupit pohledávku a s ní spojené právo přímého výkonu z notářského zápisu na nového věřitele. K tomu, aby exekuce mohla být nařízena a vedena proti všem solidárně zavázaným dlužníkům, je nutné, aby ve smlouvě o postoupení pohledávky bylo dostatečně určité stanoveno, že předmětem převodu byla skutečně pohledávka za všemi subjekty, nikoliv pouze za některými z nich. V opačném případě by mohlo dojít k situaci, kdy by byla pohledávka postoupena pouze za částí solidárně ručících dlužníků a postupník by mohl vymáhat pohledávku pouze za těmito. K této problematice se vyjadřuje rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1162/2006, ze dne 30. dubna 2008, který stanovil, že: „...má-li více dlužníků splnit dluh témuž věřiteli společně a nerozdílně, je věřitel oprávněn postoupit pohledávku ve smyslu ustanovení § 524 a násl. obč. zák. i jen vůči některému z těchto dlužníků. Postupník se v takovém případě stane věřitelem pohledávky pouze ve vztahu k tomuto dlužníku; ostatní spoludlužníci jsou k témuž plnění i nadále zavázáni postupiteli“.

Vzhledem k výše uvedenému lze tak shrnout, že postoupení pohledávky, jež je přímo vykonatelná proti dlužníkovi na základě exekučního titulu, kterým je notářský zápis se svolením dlužníka k přímé vykonatelnosti, je možné a účinky svolení s přímým výkonem zůstávají zachovány za podmínky prokázání převodu práva z tohoto exekučního titulu na nového věřitele. Nový věřitel, který má zájem na vymáhání pohledávky vůči dlužníkovi prostřednictvím exekučního řízení, by měl věnovat pozornost především formálním náležitostem smlouvy o postoupení pohledávky a náležitěmu určení pohledávky v této smlouvě. ●

Mgr. Ing. Jana Švaričková,
advokátní koncipientka
Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fraňa
a partneři, s.r.o.

Hlasování zastupitelstva obce a trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 trestního zákoníku

V posledních letech se množí případy, kdy jsou trestně stíháni členové zastupitelstev měst a obcí v souvislosti s výkonem svých funkcí. Ne vždy je přitom lehké rozlišit, kdy je stíhání zastupitele důvodné, a kdy by měla být jeho odpovědnost ponechána v rovině politické. Obzvláště ožehavou se jeví otázka, zda a za jakých podmínek trestně stíhat jednotlivé zastupitele, či dokonce celá zastupitelstva, za samotné hlasování, např. o dispozici s majetkem obce.

V praxi se lze setkat zejména s případy, kdy hlasování pro konkrétní návrh orgány činné v trestním řízení posuzují jako trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „TZ“), popř. jako trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 TZ, pokud dovodí, že přijetím takového rozhodnutí zastupitelstva vznikla obci škoda.

Tento postup orgánů činných v trestním řízení je však v několika ohledech problematický.

Škoda jako znak objektivní stránky trestného činu

Specifickým problémem při posuzování trestnosti hlasování zastupitelů může být určení, zda přijetím daného rozhodnutí zastupitelstva vznikla obci škoda. „Škoda se chápe jako újma, která nastala (projevuje se) v majetkové sféře poškozeného a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi, a je tedy napravitelná poskytnutím majetkového plnění, především poskytnutím peněz.“[1] Skutečnou škodou ve smyslu § 220 TZ se přitom rozumí „především jakékoli zmenšení hodnoty (užitné i směnné) opatrovaného nebo spravovaného majetku, k němuž by nedošlo, kdyby byl majetek spravován nebo opatrován řádně. Škodu

lze mj. spatřovat i v případě, jestliže při dispozici se spravovaným nebo opatrovaným majetkem pachatel v důsledku porušení povinnosti neobdrží za jeho zcizení (nebo za zcizení jeho části) odpovídající protihodnotu, kterou by jinak bylo možno získat.“[2]

Pojetí povinnosti zastupitelů spravovat majetek obce

Zatímco stanovení výše vzniklé škody, kterou způsobí svým úmyslným jednáním např. člen orgánu obchodní korporace, je v zásadě jednoduché, neboť primárním účelem existence obchodních korporací je maximalizace zisku a stanovení škody obvykle spočívá v pouhém zjištění, o kolik se snížil zisk či zmenšil majetek takové korporace, u obce, která je veřejnoprávní korporací, se touto jednoduchou matemati-

kou řídit nelze. Obce, resp. orgány obcí[3] dle § 2 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (dále jen „zákon o obcích“), pečují o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem. Rovněž ve slibu, který dle § 69 zákona o obcích zastupitel po svém zvolení skládá, se uvádí, že funkci bude vykonávat v zájmu obce a jejích občanů. Je přitom otázkou, zda rozhodnutí zastupitelstva, které vede k maximálnímu majetkovému (penězi vyčísitelnému) prospěchu obce, bude vždy v jejím nejlepším zájmu, resp. v nejlepším zájmu jejích občanů. Typicky si lze např. představit situaci, kdy zastupitelstvo rozhoduje o směně pozemků, která z účetního hlediska vychází pro obec záporně (nabývaný pozemek má nižší hodnotu než pozemek, za který jej obec získala), má však pozitivní dopady penězi obtížně vyčísitelné (zlepšení životního prostředí, dopravní situace, kulturní rozvoj obce, zachování části tradiční historie obce apod.). V takovém případě si zastupitelé dokonce budou účetní nevýhodnosti transakce zpravidla vědomi, přesto budou pro příslušné rozhodnutí hlasovat, neboť jej budou považovat za rozhodnutí v zájmu obce.

Rizika trestního postihu hlasování zastupitelů

Hrozba trestního postihu se v takovém případě jeví jako nežádoucí, neboť může vést k tomu, že se zastupitelé budou hlasování pro projekty, výhodné pro obec z jiného, než čistě finančního hlediska, obávat. Právě za taková rozhodnutí by přitom měli zastupitelé nést primárně odpovědnost politickou a odpovědnost trestněprávní by měla nastupovat ve zcela výjimečných případech korupce, manipulování veřejných zakázek apod., kdy účetně nevýhodné rozhodnutí nemá zjevně žádné opodstatnění. Orgány činné v trestním řízení by se proto měly vyvarovat mechanického (čistě účetního) posuzování znaků objektivní stránky trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 TZ a ve vztahu k zastupitelům obcí by je měly hodnotit důsledně s ohledem na výše uvedené ustanovení zákona o obcích, podle nichž je charakter povinnosti zastupitele spravovat nebo opatrovat majetek obce odlišný od obdobné povinnosti zástupců obchodních korporací a jiných osob, na které se skutková podstata trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku primárně vztahuje.

Subjektivní stránka trestného činu

Dále je třeba upozornit na enormní náročnost prokazování subjektivní stránky trestného činu v těchto případech. Zastupitelé jsou

volenými zástupci obyvatel příslušné obce. Vzhledem k tomu, že zastupitelé hlasují o záležitostech obce v širokém rozsahu, kdy, zejména u větších měst, není prakticky možné, aby všichni zastupitelé skutečně detailně chápali všechny možné dopady a rizika jednotlivých rozhodnutí, nelze automaticky dovodit úmysl všech zastupitelů hlasujících pro dané rozhodnutí způsobit obci škodu. Právě to se v některých případech děje, když jsou z úmyslného trestného činu obviněni všichni členové zastupitelstva hlasující pro takové rozhodnutí. Mnoho zastupitelů hlasuje buď na zásadě své vlastní, nedostatečně hluboké a kvalitní analýzy problematiky, která však není v množství a složitosti řešených problémů obce často možná, nebo na základě podkladů vypracovaných jinými osobami (k tomu viz níže). Porušení povinnosti při správě cizího majetku je přitom trestným činem úmyslným a k uplatnění této skutkové podstaty proto musí pachatel naplnit subjektivní stránku trestného činu nejméně formou nepřímého úmyslu, který spočívá v tom, že pachatel ví, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem, a pro případ, že jej způsobí, je s tím srozuměn.[4] V případě hlasujícího zastupitele tedy může k naplnění příslušné skutkové podstaty trestného činu dojít pouze tehdy, pokud si je zastupitel vědom způsobilosti rozhodnutí, pro které hlasuje, způsobit obci škodu (k pojmu škody v tomto případě viz výše), a se vznikem této škody je srozuměn. Je však krajně nepravděpodobné, že by zejména znak srozumění se způsobem škody mohl být přítomen u celého hlasujícího zastupitelstva. Kolektivní způsob trestního stíhání pro úmyslný trestný čin bude proto zpravidla nevhodný.

Podklady pro hlasování zastupitelů

Zastupitelé navíc často, zejména pokud jde o velké projekty zahrnující hodnocení složitých odborných otázek, hlasují na základě podkladů zpracovaných odbornými zaměstnanci městských (obecních) úřadů, popř. dokonce na základě právních stanovisek advokátů. Pokud takové stanovisko přijetí rozhodnutí doporučuje a zastupitel nemůže v rámci svých znalostí rozpoznat, že se jedná o doporučení nesprávné, těžko lze dovodit úmysl zastupitele způsobit obci škodu a trestní postih by měl být v takovém případě vyloučen. K těmto případům se vztahuje i judikatura Nejvyššího soudu ČR, který ve svém usnesení ze dne 19. 1. 2011, sp. zn. 5 Tdo 848/2010 uvedl, že „Jestliže se laické osoby spolehnou na právní rady advokáta jako osoby práva znalé, aniž by zde byly nějaké konkrétní okolnosti, ze kterých by mohly usuzovat na nesprávnost takových rad, nelze u nich zpravidla dovodit úmyslné zavinění.“

Způsob dokazování úmyslu

Jiná situace samozřejmě nastává, pokud si je zastupitel vědom, že přijetí rozhodnutí, pro které hlasuje, způsobí obci skutečně škodu a není v zájmu obce a jejích obyvatel. Lze si však obtížně představit, že by pro takové rozhodnutí hlasoval, pokud by k tomu nebyl motivován vlastním ziskem či jiným prospěchem. Právě k těmto zjištěním by proto měly orgány činné v trestním řízení primárně směřovat, aby byla dostatečně prokázána subjektivní stránka trestného činu. Pokud takové poznatky o korupčním jednání nejsou k dispozici, zavinění zastupitele ve vztahu k úmyslnému trestnému činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 TZ lze dovodit jen obtížně a v úvahu by ve většině případů měla připadat maximálně odpovědnost za trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku v nebalostní formě dle § 221 TZ.

Závěr

Závěrem je třeba uvést, že nelze opomenout možné negativní dopady přílišné aktivity orgánů činných v trestním řízení v této oblasti na fungování zastupitelstev, zejména menších obcí. Obavy z případného trestního stíhání za každé jednotlivé hlasování mohou řadu potenciálně kvalitních zastupitelů od kandidatury odradit, což je důsledek zjevně nežádoucí. Je proto nutné, aby orgány činné v trestním řízení postupovaly při uplatňování trestněprávní odpovědnosti zastupitelů za hlasování uvážlivě a přistupovaly k ní pouze ve výjimečných případech, kdy existují jednoznačná zjištění nasvědčující naplnění skutkové podstaty trestného činu, zejména jeho subjektivní stránky. ●

JUDr. Jiří Richter, advokátní koncipient
KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.

Poznámky

- [1] ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník - Komentář, 2. vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, s. 1409-1410.
- [2] ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník - Komentář, 2. vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, s. 2185-2186.
- [3] VEDRAL, J. a kol.. Zákon o obcích (obecní zřízení) - Komentář, 1. vydání, Praha: C. H. BECK, 2008, s. 16-17.
- [4] Viz § 15 odst. 1 písm. b) TZ.

Zlepšení systému vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii

Centrální depozitář cenných papírů, a.s. (dále jen „CDCP“) vede v České republice v souladu se zákonem č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, evidenci zaknihovaných cenných papírů a provádí vypořádání obchodů s investičními nástroji. S ohledem na zvyšování bezpečnosti a účinnosti vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropě vydal Evropský parlament a Rada (EU) v druhé půlce minulého roku nařízení č. 909/2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (dále jen i „Nařízení“).

Po každém obchodu s cennými papíry na regulovaných finančních trzích i mimo ně následují procesy vedoucí k vypořádání obchodu – dodání cenných papírů proti jejich zaplacení. Instituce centrálního depozitáře existuje v každém členském státě EU, nadto fungují dvě mezinárodní instituce (Clearstream Banking Luxembourg a Euroclear Bank).

Přeshraniční investiční obchody

Při přeshraničních investičních obchodech se zvyšují nejen náklady na jejich vypořádání, ale z pohledu investora narůstá i míra rizika oproti vypořádáním v rámci hranic jednotlivých zemí. Tyto skutečnosti jsou dány zejména nejednotnou délkou vypořádacího cyklu v členských státech EU, rozdílnými pravidly pro fungování centrálních depozitářů jednotlivých států a odlišnými vnitrostátními režimy udělování povolení pro činnost centrálních depozitářů. Nařízení se snaží problémy v tzv. poobchodní fázi vedoucí k roztržitosti trhu odstranit.

Ohledně obchodů s převoditelnými cennými papíry, které jsou prováděné v obchodních systémech a v nichž účastník vypořádacího systému na vlastní účet nebo jménem třetí strany v daném systému vypořádává obchody s těmito cennými papíry, je dnem vypořádání zásadně nejpozději druhý obchodní den po uzavření obchodu. Centrální depozitář má pro včasné vypořádání obchodů ze strany svých účastníků zavést podpůrná a motivační opatření. Tato opatření mají zahrnovat mechanismus peněžitých sankcí, které by pro účastníky, jenž způsobí selhání vypořádání, sloužily jako účinný odrazující prostředek. Veškeré důležité informace o případech selhání sděluje centrální depozitář Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (dále jen „ESMA“).

Totožnost účastníka, který soustavně a systematicky nedodává finanční nástroje k určenému dni vypořádání, může být centrálním depozitářem po zavedení postupu s ústřední protistranou[1] a obchodním systémem a po konzultaci s příslušným orgánem[2] zveřejněna.

Centrální depozitáři si pro účely plnění úkolů podle Nařízení navzájem s jinými příslušnými nebo dotčenými orgány a s orgánem ESMA poskytují informace. Za účelem zajištění jednotných, účinných a efektivních postupů při vnitrostátních i mezinárodních transakcích spolu všechny tyto orgány úzce spolupracují. Do této spolupráce mohou být zapojeny i jiné veřejné orgány a subjekty.

Nařízení má dále omezit regulační složitost pro organizátory trhu a centrální depozitáře vyplývající z odlišných vnitrostátních pravidel. V budoucnu by mělo být díky Nařízení centrálním depozitářům umožněno poskytovat své služby i za hranicemi svého státu, aniž by museli dodržovat různé soubory vnitrostátních požadavků.

Nařízení sjednocuje i postup pro udělení (a odnětí) povolení k činnosti centrálního depozitáře, účinky povolení i konzultaci povolujícího orgánu s příslušným orgánem druhého zúčastněného členského státu v případě, že je o povolení žádající centrální depozitář například dceřinou společností centrálního depozitáře povoleného v jiném členském státě.

Nařízení dále požaduje propojení centrálních depozitářů, přičemž návrhy regulačních technických norem upřesňující informace ohledně požadavků na vedení obchodní činnosti, obezřetnostní požadavky a požadavky na přiměřenou ochranu propojeným centrálním depozitářům a jejich účastníkům a u přeshraničních dimenzí stanovenou jednoznačnou volbu práva, kterým se řídí aspekt fungování daného propojení, má předložit ESMA v úzké spolupráci se členy Evropského systému centrálních bank Komisi do 18. června 2015. Do 18. září 2019 mají všechna interoperabilní propojení centrálních depozitářů působících v členských státech umožňovat formu dodání cenných papírů proti zaplacení.

Evidenci každého centrálního depozitáře, který provozuje činnost v souladu s Nařízením včetně upřesnění služeb a případně druhů finančních nástrojů, pro něž tento centrální depozitář získal povolení, zpřístupní a povede ESMA na zvláštní veřejně přístupné internetové stránce.

Orgánem dohledu nad centrálním depozitářem je v České republice Česká národní banka (dále jen „ČNB“). Dle Nařízení má ČNB alespoň jednou ročně prověřit opatření, strategie, procesy a mechanismy zavedené centrálním depozitářem z hlediska souladu s Nařízením.

Jelikož zejména vypořádání provozované centrálními depozitáři je pro fungování trhu s cennými papíry proces systémového významu, zvyšuje Nařízení na finančních trzích jeho bezpečnost a účinnost. K lepší právní jistotě a zvýšení efektivity dochází i úpravou vypořádání finančního kolaterálu poskytovaného bankami na navýšení fondů a které vypořádacími systémy provozovanými centrálními depozitáři cenných papírů ve většině případů prochází. ●

.....
Mgr. Melanie Phamová
CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ, s.r.o.,
advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Ústřední protistranou je dle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, právnická osoba, která vstupuje mezi strany smluv uzavíraných na jednom či na několika finančních trzích, a stává se tak kupujícím pro každého prodávajícího a prodávajícím pro každého kupujícího.
- [2] Příslušným orgánem je u nás Česká národní banka. Dle Nařízení podléhá dohled nad centrálními depozitáři a udělování povolení k jejich činnosti právě příslušnému orgánu.

K problematice zvýšené ochrany odborových funkcionářů

Zvýšená ochrana odborových funkcionářů (členů orgánů odborových organizací) se uplatní zejména při rozvazování pracovního poměru. Dle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZP“ nebo „zákoník práce“) platí, že jde-li o člena orgánu odborové organizace, který působí u zaměstnavatele v době jeho funkčního období nebo v době jednoho roku po jeho skončení, musí si zaměstnavatel k výpovědi nebo okamžitému zrušení pracovního poměru takového odborového funkcionáře vyžádat předchozí souhlas odborové organizace. Za souhlas se přitom též považuje, pokud odborová organizace písemně neodmítla udělit souhlas v době patnácti dnů ode dne, kdy o něj byla zaměstnavatelem požádána. Souhlasu odborové organizace s výpovědí nebo okamžitým zrušením pracovního poměru funkcionáře odborové organizace přitom může zaměstnavatel použít pouze ve lhůtě dvou měsíců od jeho udělení (§ 61 odst. 3 ZP).

Pokud zaměstnavatel v souladu s ustanovením § 61 odst. 2 ZP odborovou organizaci požádá o předchozí souhlas s příslušným rozvazovacím úkonem, avšak odborová organizace souhlas odmítne udělit, jsou výpověď nebo okamžité zrušení pracovního poměru neplatné. Pokud však jsou ostatní podmínky platnosti výpovědi či okamžitého zrušení pracovního poměru splněny a po zaměstnavateli nelze spravedlivě požadovat, aby zaměstnance nadále zaměstnával, jsou vý-

pověď či okamžité zrušení pracovního poměru funkcionáře odborové organizace platné (§ 61 odst. 4 ZP).

O tom, zda jsou ostatní podmínky platnosti výpovědi či okamžitého zrušení pracovního poměru splněny a zda lze po zaměstnavateli spravedlivě požadovat, aby zaměstnance nadále zaměstnával, rozhoduje výlučně soud, a to v řízení o neplatnost takové výpovědi či okamžitého zrušení pracovního poměru zahájeném na základě příslušné žaloby zaměstnance.

Pokud jde o hlediska, na základě kterých může soud dospět k závěru, že po zaměstnavateli lze či nelze spravedlivě požadovat, aby zaměstnance nadále zaměstnával, zabýval se těmito již Nejvyšší soud České republiky, a to např. ve svém rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 172/2007 ze dne 20. 11. 2007.

Nejvyšší soud České republiky v odůvodnění svého rozhodnutí mj. uvedl, že „u žádného z výpovědních důvodů nelze předem vylučovat možnost situace, kdy na zaměstnavateli nelze spravedlivě požadovat, aby nadále zaměstnával zaměstnance, který je (resp. byl) členem příslušného orgánu odborové organizace“. Pokud jde konkrétně o výpovědní důvod dle § 52 písm. c) ZP, uvedl Nejvyšší soud České republiky, že „zvýšená ochrana členů příslušného odborového orgánu při rozvazování pracovního poměru z důvodu dle § 46 odst. 1 písm. c) SZP, resp. § 52 písm. c) ZP modifikuje nezávislý výběr nadbytečného zaměstnance tak, že z více zaměstnanců vykonávajících tentýž druh práce, který je v dalším období pro zaměstnavatele potřebný jen v užším rozsahu, je možno zaměstnance – funkcionáře odborové organizace vybrat jako nadbytečného pouze tehdy, nelze-li po zaměstnavateli spravedlivě požadovat, aby tohoto zaměstnance nadále zaměstnával“.

Pro posouzení uvedené otázky jsou přitom „rozhodující konkrétní okolnosti, za nichž k organizační změně u zaměstnavatele došlo“. Přihlížet je, dle názoru Nejvyššího soudu České republiky, třeba především k tomu, „jaký dopad na plnění funkcí zaměstnavatele na straně jedné a na postavení zaměstnance (např. vzhledem k jeho osobním, rodinným nebo majetkovým poměrům) na straně druhé by jeho další zaměstnávání v prvním případě či skončení pracovního poměru ve druhém případě mělo“. V tomto ohledu mají dle Nejvyššího soudu České republiky nepochybně „význam také dosavadní pracovní výsledky a postoj zaměstnance k plnění pracovních úkolů, včetně jejich srovnání s ostatními zaměstnanci zastávajícími stejnou funkci“.

Z praktického hlediska lze v judikatuře Nejvyššího soudu České republiky vysledovat zásadně dvě situace, v jejichž případě by bylo možné dospět k závěru o tom, že na zaměstnavateli nelze spravedlivě požadovat, aby zaměstnanec nadále zaměstnával ve smyslu § 61 odst. 4 ZP. Prvním případem je situace, kdy zaměstnanec – odborový funkcionář zastává jedinečné pracovní místo, které žádný jiný zaměstnanec u zaměstnavatele nezastává, přičemž zaměstnavatel rozhodne o zrušení právě tohoto pracovního místa. Druhým případem je situace, kdy zaměstnavatel rozhodne bez náhrady o zrušení celého organizačního útvaru, na němž je zařazen též zaměstnanec – funkcionář odborové organizace.

V souvislosti se zvýšenou ochranou odborových funkcionářů při rozvázání pracovního poměru je třeba se zmínit též o skutečnosti, že tato zvýšená ochrana může být v praxi využívána zcela účelově zaměstnanci, kteří očekávají příslušný úkon zaměstnavatele směřující k rozvázání jejich pracovního poměru a využitím ustanovení zákoníku práce o zvýšené ochraně odborových funkcionářů při rozvazování pracovního poměru se snaží následky takového rozvazovacího úkonu či samotný rozvazovací úkon zvrátit tím, že si založí vlastní odborovou organizaci a stanou se jejími funkcionáři.

Je zřejmé, že odborová organizace, kterou zaměstnanec takto účelově založil, předchodí souhlas s výpovědí či okamžitým zrušením pracovního poměru takového zaměstnance zaměstnavateli neudělí. Znesnadnit takové pokusy zaměstnanců měla pomoci novela zákoníku práce provedená zákonem č. 365/2011 Sb., která doplnila ustanovení § 286 ZP o čtyři odstavce vymezující mj. podmínky, které musí odborová organizace splnit, aby mohla působit u zaměstnavatele a vzniklo jí u zaměstnavatele právo jednat.

Stručně lze uvést, že těmito podmínkami jsou (i) skutečnost, že odborová organizace je k pů-

sobení u zaměstnavatele oprávněna podle stanov a (ii) alespoň tři její členové jsou u zaměstnavatele v pracovním poměru (§ 286 odst. 3 ZP). Při splnění těchto podmínek potom v souladu s ustanovením § 286 odst. 4 ZP vznikají oprávnění odborové organizace u zaměstnavatele dnem následujícím po dni, kdy zaměstnavateli oznámila, že splňuje podmínky pro působení u něj stanovené v ustanovení § 286 odst. 3 ZP.

Až do účinnosti uvedené novely zákoníku práce nebyly právními předpisy stanoveny žádné podmínky či předpoklady, za nichž se odborová organizace považovala za organizaci působící u zaměstnavatele, a odborová organizace tak dokonce mohla u zaměstnavatele působit, aniž by zaměstnavatel vůbec věděl o její existenci. Nejvyšší soud České republiky ve svém rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 1599/2001 ze dne 6. 6. 2002 výslovně uvedl, že „plnění povinností zaměstnavatele (dle § 61 odst. 2 ZP) není podmíněno předchozím formálním oznámením adresovaným zaměstnavateli o tom, že u něho působí (začala působit) základní odborová organizace“. Zaměstnavatel povinen plnit stanovené povinnosti i vůči odborové organizaci, která u něho „působila“ takovým způsobem, že to zaměstnavateli neoznámila ani nedala najevo.[1]

Zaměstnavatel potom logicky ani nepožádal takovou odborovou organizaci o předchozí souhlas s výpovědí či okamžitým zrušením pracovního poměru jejího funkcionáře, což mělo za následek neplatnost takové výpovědi či okamžitého zrušení pracovního poměru bez dalšího. Ani současná právní úprava nemůže takovému zneužívání práva ze strany některých zaměstnanců zcela zamezit, měla by jej však přinejmenším komplikovat.

V souvislosti s možným zneužíváním zvýšené ochrany odborových funkcionářů při rozvazování pracovního poměru si dále dovoluji uvést, že dle mého názoru by měla být skutečnost, jak dlouhou dobu odborová organizace u zaměstnavatele působí, samozřejmě též s ohledem na další konkrétní okolnosti každého případu, soudy posuzována jako jedno z hledisek, zda po zaměstnavateli lze, či nelze spravedlivě požadovat, aby zaměstnanec nadále zaměstnával ve smyslu ustanovení § 61 odst. 4 ZP.

Smyslem zvýšené ochrany odborových funkcionářů při rozvazování pracovního poměru ze strany zaměstnavatele zakotvené v ustanovení § 61 odst. 2 ZP je totiž poskytnout ochranu právě těm funkcionářům odborových organizací, kteří vystupují vůči zaměstnavateli jménem této odborové organizace, hájí práva a zájmy zaměstnanců a vůči nimž by tedy mohl zaměstnavatel postupovat diskriminačně.

Pokud je však odborová organizace založena, resp. zahájí své působení u zaměstnavatele,

jen několik dnů před tím, než zaměstnavatel přistoupí k plánovanému rozvázání pracovního poměru se zaměstnancem – funkcionářem odborové organizace, a je zřejmé, že účelem jejího založení a zahájení jejího působení u zaměstnavatele je získat zvýšenou ochranu jejich funkcionářů před plánovaným rozvazovacím úkonem ze strany zaměstnavatele, není pro zvýšenou ochranu odborového funkcionáře dle mého názoru důvod. Dotčený funkcionář odborové organizace totiž dosud nevystupoval vůči zaměstnavateli coby funkcionář odborové organizace, který by aktivně hájil práva a zájmy zaměstnanců a který by tak mohl být postižen případným diskriminačním postupem zaměstnavatele z důvodu postavení zaměstnance coby funkcionáře odborové organizace hájící práva a zájmy zaměstnanců.

Jiná by však samozřejmě byla situace, pokud by rozvázání pracovního poměru se zaměstnancem – funkcionářem odborové organizace bylo zaměstnavatelovou „reakcí“ na založení odborové organizace, resp. zahájení jejího působení u něj. V takovém případě je dle mého názoru zvýšená ochrana odborových funkcionářů dle ustanovení § 61 odst. 2 ZP na místě.

Posouzení, o jakou situaci se v konkrétním případě jedná a zda je na místě uplatnění zvýšené ochrany odborových funkcionářů při rozvazování pracovního poměru i v případě, že odborová organizace zahájila své působení u zaměstnavatele relativně krátce před rozvazovacím úkonem ze strany zaměstnavatele, tak bude primárně záviset na výsledcích dokazování v konkrétním případě a individuálním posouzení skutečností každého konkrétního případu soudem. ●

Mgr. Zuzana Kouřilová, advokátka
Bělina & Partners advokátní kancelář s.r.o.

 Bělina & Partners
advokátní kancelář

Poznámka

[1] doc. JUDr. Jan Pichrt, Ph.D. Komentář k § 286 ZP. In: Bělina, M. a kol.: Zákoník práce. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2012. 1010 s.

Úskalí stavení promlčecí doby podle nového občanského zákoníku

Tvůrci nového občanského zákoníku avizovali jen minimum zásahů do tehdejší úpravy promlčení. Přestože mělo jít de facto o pouhé sjednocení občanskoprávní a obchodněprávní úpravy, prošlo promlčení poměrně výraznými změnami.

V tomto článku se ovšem revolučním novinkám v úpravě promlčení věnovat nebudeme. Naopak se pozastavíme nad tím, zda nám převzetí dosavadní úpravy může přinést dosud netušené (či spíše zapomenuté) možnosti (z pohledu dlužníka) a rizika (pro věřitele). Mluvíme nyní o mechanismu stavení promlčecí doby po dobu soudního řízení, v němž byl promlčovaný nárok uplatněn. Tímto článkem chceme upozornit na potenciální rizika promlčení nároků, jež dosud poněkud opomíjeli doktrinalisté i soudní praxe. Riziko promlčení nároku i v průběhu běžícího sporu se ale s nástupem nové éry občanského práva, úzce navazujícího na prvorepublikovou soudní praxi, stává reálným.

Stavení promlčecí doby po dobu probíhajícího řízení o nároku na plnění automaticky přijímají nejen právníci, ale i laická veřejnost. Současná úprava (§ 648 NOZ) totiž navazuje na dokonale zažitou úpravu v § 112 občanského zákoníku a § 1497 obecného zákoníku občanského (dále jen „OZO“). Často se už ale zapomíná, že stavení promlčecí doby je podmíněno tím, že žalobce v řízení řádně pokračuje.

Tím se ostatně úprava občanskoprávního promlčení v minulosti lišila od promlčení obchod-

ních závazků. V jejich případě se promlčecí doba stavěla po dobu řízení jen tehdy, bylo-li ve věci meritorně rozhodnuto (zda řízení řádně pokračuje, se ovšem oproti občanskoprávní úpravě nezkoumalo).

Přes tuto rozdílnost bylo možné v minulosti vnímat tendence ke sjednocení praxe. Doktrína i judikatura (často velmi zjednodušeně) dovozovala, že věřitel v řízení řádně pokraču-

je tehdy, pokud soud může rozhodnout v meritu věci (tj. pokud nenastanou důvody pro odmítnutí žaloby, protože věřitel neodstranil vady žaloby, nebo není řízení zastaveno pro zpětvzetí žaloby, anebo pokud věřitel nepodal návrh na pokračování přerušového řízení). Zdálo se tak, že promlčecí doba v případě občanskoprávních závazků se stavěla de facto za stejných podmínek, jako promlčecí doba obchodních závazků.

Pokud by byly takové zjednodušující tendence správné, pak je otázkou, proč nová úprava stavení promlčení navazuje na úpravu občanskoprávní, nikoli obchodněprávní (jejíž aplikace byla v praxi jistě jednodušší přinejmenším co do hodnocení skutkových okolností podmiňujících stavení promlčecí doby).

Jsmo přesvědčeni, že převzetí občanskoprávní úpravy bylo provázeno myšlenkou, že vázat dobrodiní stavení promlčecí doby na pouhý výsledek sporu bez ohledu na jiné skutkové okolnosti by bylo v rozporu se smyslem a účelem promlčení.

Účelem promlčení je stimulovat subjekty, aby pod sankcí nevyvratitelnosti práva včas vykonávaly subjektivní občanská práva. Zákonodárce tímto nástrojem současně chrání dlužníky, aby nebyli po neomezenou dobu vystaveni hrozbě úspěšné žaloby a tím i nejistotě. Institut promlčení tak jednak vychovává věřitele, aby bděli svých práv, jednak napomáhá nastolit prostředí právní jistoty. V neposlední řadě promlčení brání přetrvávání „starých“ nevyvázaných nároků, jejichž přiznávání v soudním řízení je často spojováno s problémy při zjišťování skutkového stavu (vedoucími k zamítnutí žaloby či diskutabilnímu snižování míry důkazu).

Aby bylo možné účelu promlčení dosáhnout, lze stavět promlčecí dobu jen v nezbytné míře, po nezbytně nutnou dobu a jen ze zákonem stanovených důvodů. Dobrodiní stavení promlčecí doby nelze zneužívat.

Podmínka řádného pokračování v řízení je proto jedinečným nástrojem justice proti zneužívání soudního procesu. S ohledem na přetíženosť českých soudů a množství „pasivních“ řízení lze očekávat, že soudy ve své praxi při aplikaci § 648 NOZ naváží na judikaturu k § 1497 OZO. Tomu ostatně napovídají některá současná rozhodnutí, která připouštějí pasivitu žalobce, jen pokud nebrání skončení sporu rozhodnutím ve věci[1].

Žalobcům lze proto jen doporučit, aby vzali prvorepublikovou judikaturu v úvahu a podle ní se v soudním procesu chovali. Se kterými závěry by měli napříště operovat?

Tak například rakouský Nejvyšší soud konstatoval:

„Důvodem ustanovení § 1497 ob. z. obč. jest, že jest promlčení k tomu určeno, aby překazilo trvalé nedomáhání se nároku. Zda a kdy jest pasivní chování se žalobce ve sporu nezáležitým pokračováním ve sporu ve smyslu § 1497 ob.z. obč., řídí se tím, zda se jeví jako takové trvalé nedomáhání se nároku (...).“[2]

Nejvyšší soud Československa dovodil, že v řízení není řádně pokračováno tehdy, pokud bylo řízení dlouhou dobu (přerušeno):

„Nebylo-li v rozepři řádně pokračováno (§ 1497 obč. zák.), nanejvýš ponecháno-li řízení po drahnou dobu v klidu, jest k věci hleděti tak, jako kdyby žaloba nebyla bývala vůbec podána. (...) Vzhledem však k tomu, že klid řízení nelze považovati za řádné pokračování ve sporu, stává se přerušeni promlčení, nastavši podáním žaloby, bezúčinným a věc jest posuzovati tak, jako by žaloba nebyla vůbec podána a promlčení nebylo přerušeno bývalo. (...) Bylo-li klidu potřeba, na příklad ke smírnému vyřízení, nebo kdyby i z jiných důvodů bylo ponecháni řízení v klidu omluvitelno a odůvodněno, nebrání chodu řízení tak, by nebylo lze říci, že se nepokračuje řádně“[3]

Závěr o délce klidu řízení nasvědčující „neřádnosti“ pokračování v řízení posléze vysvětluje československý Nejvyšší soud v rozhodnutí z 8. 5. 1930, Rv I. 1593/29:

„(...) bylo podle všeho při stanovení této lhůty zákonodárcovým úmyslem, by pozdním uplatňováním nároku nebylo stíženo nebo docela znemožněno zjištění stavu, který tu byl v době odevzdání předmětu propachtovateli, by se řízení rychle provedlo. Tomuto zákonodárcovu úmyslu by se přičilo, kdyby žalující propachtovatel mohl, dodržev lhůtu § 1111 obč. zák., ve sporu libovolně pokračovati a jej protahovati, aniž by se musil obávat promlčení ve smyslu § 1489 obč. zák. (...) V souzeném případě nenastalo přetržení promlčení, neboť žalobce, který podal žalobu dne 31. prosince 1921, ponechal dne 31. ledna 1922 řízení v klidu, takže řádně ve sporu nepokračoval, a teprve dne 3. dubna 1928 učinil návrh na pokračování v řízení. Nastalo tedy promlčení žaloby ve smyslu § 1489 a 1497 obč. zák. a proto právem prvý soud žalobu zamítl.“

Závěr

Je zřejmé, že s ohledem na smysl a účel institutu promlčení nelze dovozovat stavení promlčecí doby v případech, kdy věřitel dostatečně neprojeví zájem, aby řízení pokračovalo a ve věci bylo (co nejdřív) rozhodnuto, a využívá soudní soustavu jako pouhý nástroj ke stavení promlčecí doby namísto řady jiných hmotněprávních nástrojů k prodloužení promlčecí doby, které jsou mu nabízeny zákonodárcem.

Citované závěry prvorepublikové soudní praxe by při vhodné aplikaci mohly napomoci částečně ulevit přetížené justici. Minimálně v těch případech, kdy věřitel zneužívá soudní proces

k prodloužení promlčecí doby, vkládá ust. § 648 NOZ soudu do rukou nástroj, kterým lze takovému jednání zabránit.

Už jen z těchto důvodů lze věřitelům jediné doporučit, aby dbali svých práv a nenechali se ukolébat myšlenkou, že stačí uplatnit nárok v soudním řízení a promlčecí doba bude bez dalšího a za všech okolností stavěna. Zejména je nutné varovat před bezdůvodným přerušeni řízení či opakovaným přerušeni na dobu delší, než je zákonná promlčecí doba. ●

Mgr. Marie Sciskalová, advokátka
RAKOVSKÝ & PARTNERS s.r.o.

RAKOVSKÝ & PARTNERS
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Poznámky

- [1] Např. rozsudek NS z 28. 8. 2011, sp. zn. 22 Cdo 3110/2010.
- [2] Rozsudek rakouského NS z 18. 9. 1923, sp. zn. Ob II 662/23.
- [3] Rozsudek NSČR z 24. 9. 1924, sp. zn. Rv II 324/24.

Exekuce.cz

O VYMÁHÁNÍ VÍME VŠE.

Exekutorský úřad Přerov, JUDr. Tomáš Vrána, soudní exekutor
Komenského 38, 750 02 Přerov

Telefon/Phone | +420 581 216 030, Fax | +420 581 738 020

Email | urad@exekuce.cz

Internet | www.exekuce.cz

V Z D Ě L Á V Á N Í   O T E V Í R Á   X   M O Ž N O S T Í

VOX®
kurzy, semináře
rekvalifikace

1. VOX a.s.

Senovážné nám. 978/23
Praha 1

Transferové ceny z pohledu daní, práva a auditu

SEMINÁŘ POŘÁDÁ SPOLEČNOST 1. VOX a.s.
a AK Rödl & Partner

- DOPORUČENÍ PRO TVORBU DOKUMENTACE TRANSFEROVÝCH CEN VE VAŠÍ FIRMĚ
- JAK SE PŘIPRAVIT NA DAŇOVOU KONTROLU
- ZOHLEDNĚNÍ NEJEN DAŇOVÝCH, ALE I PRÁVNÍCH A ÚČETNÍCH ASPEKTŮ PROBLEMATIKY OBVYKLÝCH CEN

30. 4. 2015, 9:00–14:00

SMOSK (K Centrum), Senovážné nám. 978/23, Praha 1

PŘEDNÁŠÍ

Ing. Jaroslav Dubský, FCCA (auditor, Associate Partner)
Ing. Miroslav Kocman, LL.M. (daňový poradce, Associate Partner)
JUDr. Pavel Koukal (advokát, Associate Partner)
Ing. Petr Tomeš (daňový poradce, Senior Associate)

PROGRAM

TRANSFEROVÉ CENY Z DAŇOVÉHO POHLEDU • Ing. Petr Tomeš, Ing. Miroslav Kocman, LL.M.
Identifikace transakcí a daňových rizik • dokumentace k transferovým cenám • přístup české daňové správy, nálezy z kontrol, judikatura • změna legislativy, nové vykazovací povinnosti • služby s nízkou přidanou hodnotou.

TRANSFEROVÉ CENY Z AUDITORSKÉHO POHLEDU • Ing. Jaroslav Dubský, FCCA
Převodní ceny – významné dopady na podniky z pohledu účetnictví a statutárního auditu • další souvislosti převodních cen na podniky (investiční pobídky, dotace).

TRANSFEROVÉ CENY Z PRÁVNÍHO POHLEDU • JUDr. Pavel Koukal
Zprávy o vztazích s propojenými osobami – současná praxe, nová úprava • odpovědnost členů statutárních orgánů a vedoucích pracovníků za problematiku transferových cen a transakce v rámci koncernu.

KÓD: 1501500   **CENA:** 2 490 Kč bez DPH / 3 013 Kč vč. 21% DPH

Kolektivní správa autorských práv opět v hledáčku Ústavního soudu

Poté, co Ústavní soud České republiky sp. zn. II ÚS 3076/13 vydal 15. dubna 2014 rozhodnutí, které se týkalo posuzování žalob kolektivních správců na vydání bezdůvodného obohacení za nakládání s autorským dílem bez licence, se téma kolektivní správy podruhé v krátké době objevuje v judikatuře Ústavního soudu. Tentokrát se soud zabýval otázkou, zda lze z pouhé fyzické přítomnosti televizoru v provozovně dovozovat sdělování chráněných děl veřejnosti.

Komentář k dubnovému nálezu Ústavního soudu jsme na epravo.cz přinesli v červnu loňského roku^[1], sluší se tedy pouze připomenout, že právní postavení kolektivních správců reguluje v České republice zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon. Ačkoliv jsou postavení kolektivních správců a navazující právní vztahy v zásadě soukromoprávní, Ústavní soud mj. nyní potvrdil, že kolektivní správa obsahuje rovněž prvky veřejnoprávní. Soud se dále vyjádřil k důležitému prvku v oblasti kolektivní správy, principu tzv. potenciální recepce.

Řízení před obecným soudem

Co se týče skutkového stavu, kolektivní správce INTERGRAM, jenž spravuje práva výkoných umělců a výrobců zvukových a zvukově-obrazových záznamů, se žalobou domáhal vydání bezdůvodného obohacení na stěžovateli, které měl získat tím, že ve své provozovně (pohostinství) bez potřebného licenčního oprávnění zpřístupňoval veřejnosti prostřednictvím zvukově obrazového zařízení (televizoru) záznamy uměleckých výkonů výkonných umělců a výrobců záznamu.

Stěžovatel pak v řízení před obecným soudem namítal, že televizor nebyl připojen k satelitu či anténě, tedy že nedocházelo k provozování veřejné produkce. Kolektivní správce navíc nijak neprokázal, že stěžovatel veřejně produkoval předměty ochrany autorů, jejichž práva

má INTERGRAM na základě zákona či smlouvy kolektivně spravovat. Z dubnového nálezu sp. zn. II ÚS 3076/13 vyplývá, že pro posouzení tohoto druhu žalob kolektivních správců je klíčové prokázat, že ke sdělování autorských děl veřejnosti skutečně docházelo po celou dobu uvedenou v žalobě a že se jednalo o díla autorů, jejichž práva je příslušný kolektivní správce oprávněn spravovat.

Krajský soud v Hradci Králové jako prvoinstanční soud žalobě na vydání bezdůvodného obohacení vyhověl a své rozhodnutí opřel o závěry kontroly v provozovně a výpověď zaměstnankyně stěžovatele, podle níž televizor bývá někdy zapnutý (doslova např. „Když je olympiáda.“). Toto stěžovatel připustil v rozsahu, že se televizor občas používá pro promítání soukromých videí motokářského klubu, a ke sdělování autorských děl spravovaných INTERGRAM tak nedochází.

Jak Ústavní soud hodnotí postavení kolektivních správců?

Přestože autoři komentáře k autorskému zákonu zdůrazňují především soukromoprávní charakteristiku právních vztahů, jež vznikají v souvislosti s kolektivní správou autorských děl, některá oprávnění kolektivních správců jsou zjevně povahy veřejnoprávní. Tento názor nyní výslovně potvrdil Ústavní soud, podle nějž tato povaha plyne především z jednoho z účelů kolektivní správy, totiž zajišťování veřejného zájmu na vzniku a šíření kulturní a tvůrčí činnosti.

Důsledkem těchto oprávnění jsou zvýšené nároky na činnost kolektivních správců, která musí slovy Ústavního soudu spočívat na zásadách opodstatněnosti a rozumnosti. Při kontrolách a uzavírání licenčních smluv proto musí kolektivní správci postupovat s péčí řádného hospodáře a odborně. Při prokazování musí dospět k jednoznačnému závěru, že dochází k zásahu do spravovaných autorských práv. Za péči řádného hospodáře totiž podle Ústavního soudu nelze považovat výkon kolektivní správy práv takovým způsobem, „který je sice formálně kolektivnímu správci autorským zákonem uložen, nicméně je bezohledný či tvrdý vůči uživatelům předmětů ochrany, popř. i vůči nositelům práv, nebo celkově neprozřetelný, a jenž se v konečném důsledku obrací proti samotným nositelům práv.“

Příkladem je současný případ, kdy kontrolor nijak neověřoval, zda je televizor skutečně funkční. Kolektivní správce tudíž nepřijatelně dovozoval skutečnosti nezbytné pro uzavření licenční smlouvy se stěžovatelem. Jedná se o poměrně silné vyjádření na adresu tuzemských kolektivních správců, které má potenciál do značné míry kultivovat jejich jednání a praktiky, jež jsou nezdídkou terčem kritiky veřejnosti.

Co musí kolektivní správce zkoumat?

V souvislosti s výše uvedeným předepsal Ústavní soud postup, co musí kolektivní správce při hodnocení otázky, zda bylo zasaženo do majetkového práva autorského, především zkoumat:

- Dochází ke zpřístupňování chráněných děl veřejnosti, a tedy k zásahu do autorských práv?
- Náleží předmětné dílo do kategorie nehmotných předmětů, nad nimiž vykonává příslušný správce kolektivní správu?

c) Zpřístupňuje díla uživatel předmětů ochrany v souladu s právními předpisy neboli má platně uzavřenou licenční smlouvu na jejich produkci?

Potenciální recepce

Ústavní soud se dále zabýval klíčovým aspektem pro posouzení, zda se jedná o zpřístupňování či sdělování díla veřejnosti, totiž o tzv. potenciální recepci. V této věci je klíčové rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (SDEU) C-306/05 SGAE v. Rafael Hotels. Španělský kolektivní správce SGAE vymáhal po hotelovém řetězci Rafael Hotels licenční poplatky za umístění televizorů na hotelových pokojích. Španělský soud položil SDEU předběžnou otázku, která se týkala výkladu čl. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti. Článek se týká práva na sdělování děl veřejnosti a práva na zpřístupnění jiných předmětů ochrany veřejnosti. Předběžná otázka měla za cíl zjistit, zda se v případě pouhého umístění televizního přijímače na pokojích jedná o sdělování díla veřejnosti tím, že veřejnost má k těmto dílům prostřednictvím televize přístup.

SDEU na tuto otázku odpověděl kladně a v bodě 47 rozsudku uvedl: „V důsledku toho je třeba na první a třetí otázku odpovědět tak, že ačkoliv pouhé poskytnutí fyzického zařízení nepředstavuje, jako takové, sdělování ve smyslu směrnice 2001/29, poskytování signálu hotelovým zařízením prostřednictvím televizních přijímačů klientům ubytovaným v pokojích tohoto zařízení představuje, nezávisle na užívané technice přenosu signálu, sdělování veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 této směrnice.“

SDEU, stejně jako český Nejvyšší soud ve svém rozsudku ze dne 22. října 2008, sp. zn. 30 Cdo 2277/2007, dospěl k závěru, že je irelevantní, zda zákazník (hotelový host) přístroje skutečně využije a zapne si jej. Ke zpřístupnění díla veřejnosti stačí, že je přístroj funkční a je k němu doveden signál, a konečný uživatel má možnost chráněná díla užít.

Tato podmínka potenciální recepce však nebyla splněna v konkrétním případě, kdy daný televizor podle tvrzení stěžovatele televizním signálem nedisponoval. O zásadu potenciální recepce se logicky kolektivní správci opírají, tato problematika je však značně diskutabilní a má řadu dalších důležitých aspektů, např. v souvislosti se sdělováním děl, která jsou licencována tzv. veřejnými licencemi a nespádají do povinné kolektivní správy podle § 96 autorského zákona. Tato otázka bohužel rámeč současného nálezu přesahovala, nicméně lze

očekávat, že se české soudy s tímto tématem budou muset vypořádat (např. díky kampani Hrajeme svobodnou hudbu[2]). Testování zásady potenciální recepce se tak zřejmě dočkáme i z tohoto úhlu pohledu.

Závěr

V konkrétním případě shledal Ústavní soud porušení práva stěžovatele na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, když krajský soud vycházel z nedostatečných skutkových zjištění. Z pouhé fyzické existence provozuschopného televizoru v provozovně totiž nelze bez dalšího dovozovat, že musí nutně dojít k uzavření smlouvy s kolektivním správcem a že dochází k bezdůvodnému obohacování. ●

Viktor Dušek, advokát
Filip Horák, advokátní koncipient
KPMG Legal s.r.o.

Poznámky

- <http://www.epravo.cz/top/clanky/kolektivni-sprava-autorskych-prav-ve-svetle-aktualniho-nalezu-ustavniho-soudu-94374.html?mail>
- Viz <http://www.pirati.cz/hudba/start>

Omán

Exotická novinka u břehů Indického oceánu

**Využijte právě
teď zaváděcí ceny!**

- Kvalitní hotely včetně luxusních resortů
- Komfortní lety s flydubai
- Odlety z Prahy a Bratislavy na 8 a 15 nocí
- Atraktivní zaváděcí ceny

5* hotel / 8 nocí
od 24 990,-
all inclusive

Platí do vyprodání kapacit.

☎ 800 12 10 10
www.fischer.cz

Cestovní kancelář

FISCHER

Svět vašich zážitků

POLITIK

MANAŽER

PRÁVNÍK

AUDITOR

FINANČNÍK

PRÁVNÍK
PROFESSIONAL
DRESS CODE

PRÁVNÍK
PERSONAL
STYLE

MARCO MIRELLI

DISCOVER MORE

WWW.MARCOMIRELLI.COM

PRAHA

HANSPAULKA, Na Kuthence 1, +420 725 325 523
JE NEZBYTNÉ SE PŘEDEM OBJEDNAT

BRATISLAVA

CITY GATE, Laurinská 19, +421 910 920 240
OTEVŘENO 7 DNÍ V TÝDNU

Samostatně převoditelná práva dle zákona o obchodních korporacích

Samostatně převoditelné právo je pojem neodmyslitelně spjatý s pojmem akcie, jež je nově dle zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), (dále také jako „ZOK“), definována jako cenný papír nebo zaknihovaný cenný papír, s nímž jsou spojena práva akcionáře, jakožto společníka, podílet se na řízení společnosti, jejím zisku a na likvidačním zůstatku při jejím zrušení s likvidací.

Dle dikce ust. § 281 odst. 1 ZOK platí, že v případě převodu akcie s ní přecházejí také veškerá akcionářská práva s ní spojená, ledaže zákon určí jinak. Zákon tak činí hned v odstavci druhém citovaného ustanovení, ve kterém je promítnuta zákonná výjimka z uvedené zásady a kterou představují právě samostatně převoditelná práva, jež zde zákon rovněž demonstrativně vyjmenovává. Jedná se o právo na vyplacení podílu na zisku, přednostní právo na upisování akcií a vyměnitelných a prioritních dluhopisů a právo na podíl na likvidačním zůstatku.

Kromě zákonem výslovně zmíněných práv je však na rozdíl od předešlé právní úpravy obsažené v tehdejší obchodní zákoníku nově možné okruh těchto práv dále rozšiřovat, a to prostřednictvím stanov společnosti, neboť zákon v tomtéž ustanovení výslovně připouští, že i jiná práva určená stanovami jsou taktéž právy samostatně převoditelnými. Musí však jít o práva majetková a navíc obdobná těm, jež jsou jako samostatně převoditelná stanovena přímo zákonem. Takovým právem může být například právo spojené se zvláštními druhy akcií podle ust. § 276 odst. 3 ZOK. Jedinou výjimkou je hlasovací právo, jehož samostatnou převoditelnost citované ustanovení v odstavci čtvrtém explicitně vylučuje.

Spojení samostatně převoditelného práva s cenným papírem

Stanovy společnosti nebo zákon dále mohou v souladu s ust. § 281 odst. 3 ZOK také určit, že samostatně převoditelné právo, které je jinak spojeno s akcií, se od akcie odděluje a je spojeno s cenným papírem vydaným k této akci. Tímto mohou být jednak opční listy a dále kupóny.

Opční listy upravuje ZOK v ust. § 295 a násl., kdy se jedná o cenný papír na doručitele pro uplatnění přednostního práva za získání akcií,

zaknihovaných akcií, dluhopisů nebo zaknihovaných dluhopisů. Opční list lze vydat také jako zaknihovaný cenný papír. Právní úpravu kupónů pak nalézáme v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“), jmenovitě v ust. § 523, kdy tento cenný papír slouží pro uplatnění práva na výnos spojeného s akcií. Kupón lze vydat pouze jako cenný papír na doručitele.

Jak v případě opčních listů, tak v případě kupónů jsou uvedena práva do nich vtělena a není možné je uplatňovat či převádět bez těchto cenných papírů. Vzhledem k tomu, že zákon ani v jednom případě konkrétní podmínky převodu těchto cenných papírů blíže nespecifikuje, bude nutné v případě jejich převodu vycházet především z obecných ustanovení o převodech cenných papírů obsažených v ust. § 1103 a § 1104 o.z.

Převod samostatně převoditelných práv

Proto, aby mohla být samostatně převoditelná práva převedena, musí být určen okamžik, od kterého tak lze činit. Okamžik převoditelnosti jednotlivých práv samostatně převoditelných ze zákona je roztroušen v příslušných ustanoveních ZOK, kdy právo na podíl na zisku (resp. právo na výplatu dividendy) je dle ust. § 352 odst. 1 samostatně převoditelné ode dne, kdy valná hromada společnosti rozhodla o jeho výplatě, přednostní právo na upisování akcií je dle ust. § 486 samostatně převoditelné ode dne, kdy valná hromada rozhodla o zvýšení základního kapitálu, přednostní právo spojené s prioritním dluhopisem je dle ust. § 291 samostatně převoditelné ode dne určeného v rozhodnutí valné hromady a konečné právo na podíl na likvidačním zůstatku je na základě ust. § 549 samostatně převoditelné ode dne, kdy společnost vstoupila do likvidace, neurčí-li stanovy jinak. U samostatně převoditelných práv, která byla v souladu se zákonem založena přímo stanovami, musí být okamžik jejich převoditelnosti a další související podmínky blíže specifikovány opět ve stanovách.

Samotný postup převodu samostatně převoditelných práv je upraven v ust. § 283 ZOK. Postup je obdobný tomu dosavadnímu, obsaženému v obchodním zákoníku, tedy že taková práva se převádějí smlouvou o postoupení pohledávky, a to v souladu s ust. § 1879 a násl. o.z. Výjimku tvoří pouze samostatně převoditelná práva spojená se zaknihovanou akcií, která lze v souladu s ust. § 282 ZOK samostatně zapsat do evidence zaknihovaných cenných papírů. V takovém případě pak pro převod tohoto práva zákon předepisuje smlouvu a provedení změny zápisu v této evidenci, tak jak je uprave-

no v ustanoveních obsahujících podmínky převodu cenných papírů. Podmínky převodu opčních listů a kupónů jsem již zmínila výše, tedy, že i na tyto se uplatní obecná úprava převodu cenných papírů. Vzhledem k tomu, že po zrušení zákona o cenných papírech není v žádném současném právním předpise nikde smluvní typ o převodech cenných papírů speciálně upraven, na smlouvy o cenných papírech se tak použijí ustanovení obecných smluvních typů obsažená v o.z.

Zákon rovněž vyžaduje, aby v rámci posílení právní jistoty účastníků a ochrany třetích osob byl převod a oddělení samostatně převoditelných práv vyznačen na akcií nebo v evidenci zaknihovaných cenných papírů. Dále má společnost povinnost uvést tyto skutečnosti rovněž v seznamu akcionářů.

Uplatnění samostatně převoditelných práv

Vzhledem ke skutečnosti, že v případě převodu takových práv dochází ke změně v osobě, která je oprávněna toto právo vůči společnosti uplatňovat, je třeba zodpovědět také otázku, od kdy tak tato osoba vlastně může činit, kterým okamžikem se tedy stává osobou legitimovanou k výkonu daných práv. Řešení nalézáme přímo v zákoně o obchodních korporacích, který v ust. § 284 definuje tzv. „rozhodný den“, jímž se dle daného ustanovení rozumí den určený zákonem, stanovami nebo rozhodnutím valné hromady a od kterého může samostatně převoditelné právo spojené s cenným papírem vůči společnosti uplatňovat pouze osoba, která je k tomuto dni k výkonu oprávněna, a to i v případě, že po rozhodném dni dojde k převodu samostatně převoditelného práva. Rozhodný den v případě zákonem upravených samostatně převoditelných práv určí zákon sám, jinak mohou rozhodný den určit rovněž stanovy nebo i rozhodnutí valné hromady, tak ovšem mohou činit pouze na základě zákona.

Samotný ZOK obsahuje ustanovení určující rozhodný den v případě uplatnění práva na podíl na zisku, kdy dle ust. § 351 je rozhodným dnem den k účasti na valné hromadě, která rozhodla o výplatě podílu na zisku s tím, že stanovy mohou určit za rozhodný i den jiný. Rozhodným dnem pro uplatnění práva na upisování akcií je dle ust. § 485 odst. 1 písm. d) den, kdy mohlo být přednostní právo vykonáno poprvé. Na uplatnění přednostního práva na získání vyměnitelných nebo prioritních dluhopisů se v souladu s ust. § 292 odst. 2 aplikují ustanovení o přednostním právu na upisování akcií. Ust. § 289 pak stanovuje, že v případě vydání dluhopisů jako zaknihovaných cenných papírů, může přednostní právo uplatnit osoba, které

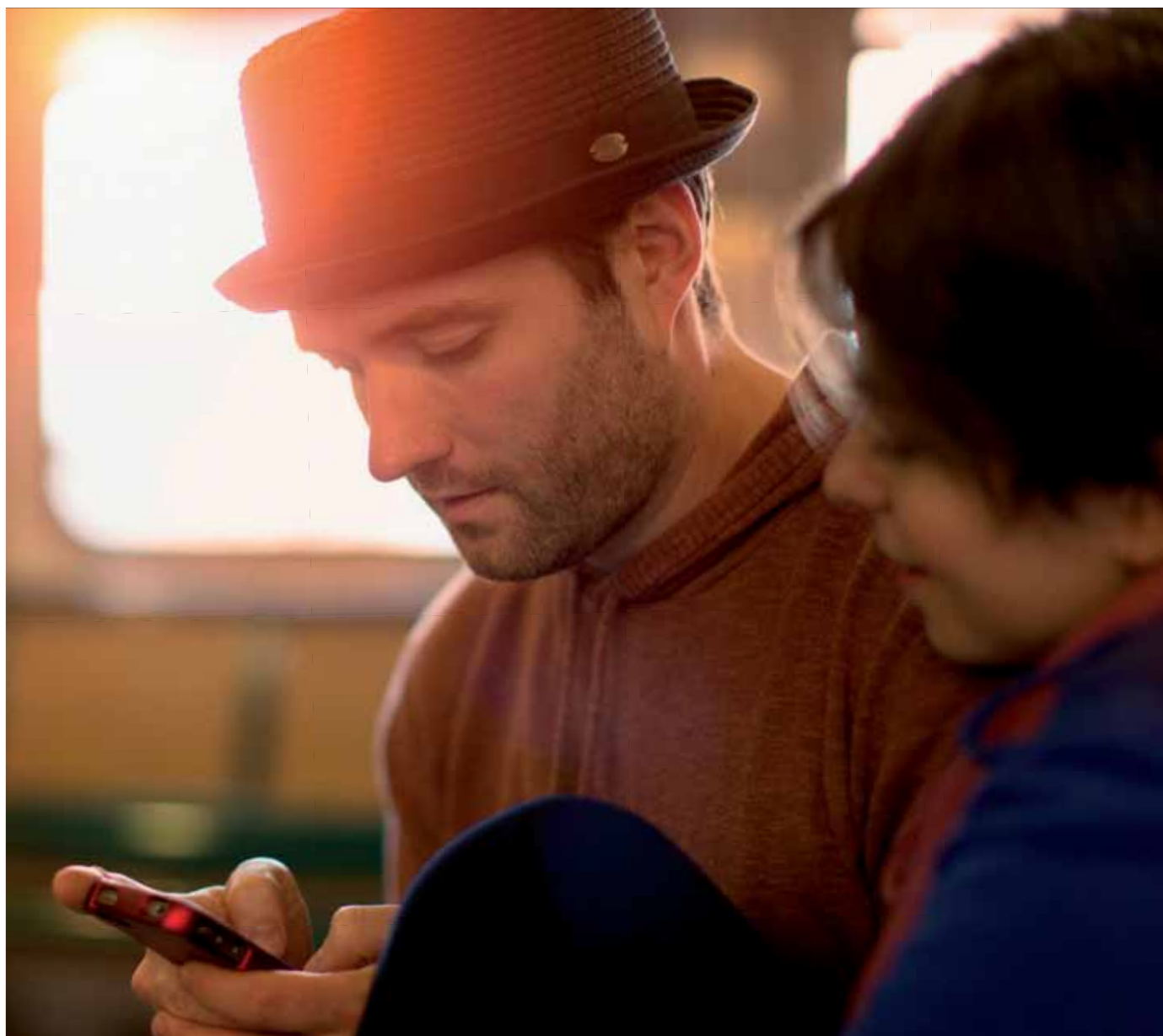
toto právo svědčilo ke dni, kdy mohlo být vykonáno poprvé. Je zde tedy vazba na moment převoditelnosti, jež jsem ve zkratce specifikovala výše. V případě uplatnění práva na podíl na likvidačním zůstatku společnosti se pak uplatní ust. § 549 odst. 1, dle kterého bude rozhodným dnem den, kdy společnost vstoupila do likvidace. I zde je zákonem připuštěno, aby stanovy případně určily jinak. V případě jakýchkoliv jiných (stanovami za samostatně převoditelná určených) práv, musí být okamžik jejich převoditelnosti i rozhodný den určen rovněž stanovami.

Závěrem

Hlavním smyslem a podstatou samostatně převoditelných práv je tedy skutečnost, že se určité majetkové právo odděluje od akcie jako takové a stává se tak samostatnou věcí, se kterou je dále možné nakládat odlišně od dispozice se samotnou akcií. Zákon o obchodních korporacích rovněž nově umožňuje okruh těchto práv dále prostřednictvím stanov rozšířit, což zvyšuje flexibilitu v oblasti uplatňování akcionářských práv. Samostatně převoditelné právo je tak možné převést na jakoukoli jinou osobu nebo může být například předmětem zástavního práva, aniž by rovněž docházelo k převodu samotné akcie a tím i ke změně akcionářské struktury společnosti. Pro snadnější dispozici pak lze rozhodně doporučit vtělení takového práva do některého z výše uvedených cenných papírů, tedy v podobě opčního listu či kupónu. ●

Mgr. Kateřina Šperková,
advokátní koncipientka
MSB Legal, v.o.s.

ČEZ ON-LINE pro váš mobil

Stáhněte si vylepšenou mobilní aplikaci, kde můžete spravovat svůj zákaznický účet za energie i mobil. Nově můžete přímo v aplikaci přijímat důležitá upozornění, měnit produktové řady, aktivovat doplňkové služby nebo zadat samoodečet.

Máme pro vás skvělé služby, protože vaše energie je na prvním místě.

**Stáhněte si aplikaci zdarma
na www.cez.cz/cezonline.**

www.cez.cz | Zákaznická linka 840 840 840

JSME S VÁMI. SKUPINA ČEZ

Výzva k plnění vs. předžalobní výzva dle § 142a občanského soudního řádu

Dne 1. 1. 2013 nabyla účinnosti novela (zák. č. 396/2012 Sb.), kterou bylo do právního řádu zakotveno ustanovení § 142a občanského soudního řádu (zák. č. 99/1963 Sb.). Uvedené ustanovení stanoví povinnosti, které musí žalobce splnit, aby mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému. Tento článek se zabývá otázkou, zda lze spojit výzvu ke splnění povinnosti dle § 1958 odst. 2 občanského zákoníku (zák. č. 89/2012 Sb.) s předžalobní výzvou dle § 142a občanského soudního řádu. Naše úvahy budeme demonstrovat na peněžitém dluhu, který je nejčastěji soudně vymáhaným plněním.

Výzva k plnění

Dle ustanovení § 1958 odst. 2 občanského zákoníku platí, že „Neujednají-li strany, kdy má dlužník splnit dluh, může věřitel požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu.“ Není-li tak sjednána splatnost dluhu a má-li věřitel zájem dluh zesplatnit, vyzve dlužníka k úhradě a ve smyslu uvedeného ustanovení je dlužník povinen splnit svůj dluh bez zbytečného odkladu po doručení výzvy k úhradě. Lhůta bez zbytečného odkladu je lhůtou neurčitou, jejímž smyslem a účelem je umožnit dlužníkovi splnit svůj dluh ve lhůtě, která je přiměřená okolnostem. V některých případech tak může jít o lhůty velmi krátké, např. vrácení drobných při platbě bankovkou, běžně pak půjde o lhůty v řádu hodin nebo jednotek dnů. Stejně tak na druhé straně časového spektra může jít o lhůty v řádech

týdnů, jde-li např. o zaplacení značných částek v řádech milionů korun, neboť jen stěží by bylo možné považovat za přiměřené, aby v takovém případě dlužník uhradil svůj dluh např. do tří dnů. Stanovení doby splatnosti přímo věřitelem v rámci provedené výzvy k úhradě pak v tomto ohledu nemá žádné právní účinky, jde-li o lhůtu kratší, než je lhůta bez zbytečného odkladu (tedy než přiměřeně odpovídá okolnostem věci). V takovém případě má dlužník v souladu se zákonem možnost uhradit svůj dluh právě ve lhůtě bez zbytečného odkladu po doručení výzvy k úhradě.

Občanský zákoník obsahuje dále množství speciálních ustanovení, která stanoví pro některé konkrétní případy zvláštní lhůtu plnění. Tyto lhůty se pak užijí přednostně před obecnou lhůtou stanovenou § 1958 občanského zákoníku. Jedním z takových ustanovení je např. § 1963 odst. 1 občanského zákoníku, který se použije v případě, že jde o vzájemný závazek podnikatelů, nebo podnikatele a veřejnoprávní korporace, kteří si lhůtu úhrady peněžitého dluhu nedohodili. Lhůta pro zaplacení je v něm pro tyto případy stanovena v délce 30 dní (s různým počátkem běhu lhůty).

Předžalobní výzva

Ustanovení § 142a občanského soudního řádu bylo do právního řádu zakotveno zejm. z toho důvodu, aby bylo zamezeno rozmáhající se praxi podávání žalob pro neuhrazené splatné peněžité dluhy často i v bagatelní výši bez předchozího upozornění dlužníka, přičemž vedlejším efektem v případě podávání takových žalob (často zřejmě žádoucím) bylo zejm. získání nákladů řízení, které nezfídka velmi značně převyšovaly výši samotného vymáhaného dluhu. Zákonodárce se tuto praxi snažil omezit a stanovil, že „Žalobce, který měl úspěch v řízení o splnění povinnosti, má právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému, jen jestliže žalovanému ve lhůtě nejméně 7 dnů před podáním návrhu na zahájení řízení zaslal na adresu pro doručování, případně na poslední známou adresu výzvu k plnění.“ Nebude-li tedy žalobce postupovat dle § 142a občanského soudního řádu a neodešle nejpozději ve stanovené lhůtě před podáním žaloby předžalobní výzvu, soud ani úspěšnému žalobci nepřizná náklady řízení.

Předžalobní výzva ve smyslu shora uvedeného tak má být poslední výstrahou před podáním žaloby a zpravidla nevyhnutelným zvýšením nákladů spojených s úhradou dluhu, jejímž smyslem je, aby dlužníkovi ještě před navýšením nákladů byla jeho povinnost zaplatit připomenuta a byla mu dána možnost vyhnout se urychlenou úhradou zahájení soudního řízení.

Speciálním rysem ustanovení § 142a občanského soudního řádu je skutečnost, že předmětné ustanovení není založeno na principu doručení předžalobní výzvy dlužníkovi, ale na principu jejího pouhého odeslání. Vezmeme-li v úvahu dobu nezbytnou pro doručení poštovní zásilky adresátovi a započítáme-li do sedmidenní lhůty i víkend, může dlužníkovi zbýt od doručení předžalobní výzvy jen naprosté minimum času k úhradě.

Vraťme se nyní k položené otázce, zda lze spojit výzvu k plnění s předžalobní výzvou. V rozhodovací praxi soudů lze nalézt stanovisko jak pro, tak i proti řešené možnosti. Krajský soud v Hradci Králové jako soud odvolací konstatoval, že by spojením hmotněprávní výzvy k úhradě, obsahující uplatnění nároku se založením splatnosti, s předžalobní výzvou docházelo k popírání smyslu § 142a občanského soudního řádu[1]. Oproti tomu z nálezu Ústavního soudu v jiné věci vyplývá, že soud I. stupně pochybil, když výzvu žalobkyně k úhradě posoudil pouze jako hmotněprávní výzvu k úhradě a nepřiznal jí náhradu nákladů řízení, byť předmětná výzva k úhradě splňovala též všechny náležitosti předžalobní výzvy ve smyslu § 142a občanského soudního řádu[2].

Vzhledem ke shora uvedenému se ztotožňujeme s výkladem Krajského soudu, neboť spojením výzvy k úhradě (provedení zesplatnění dluhu) s předžalobní výzvou se z institutu předžalobní výzvy ztrácí onen princip posledního varování za situace, kdy je již dlužník v prodlení s úhradou splatného dluhu. Lze samozřejmě namítnout, že dlužník je výslovně upozorněn, že nebude-li ve lhůtě splatnosti uhrazeno, bude podána žaloba, a tudíž dlužník je fakticky ve stejné situaci, jako když je nejdříve dluh zesplatněn a teprve poté zaslána předžalobní výzva, neboť ví, že je povinen věřiteli svůj dluh uhradit a zároveň byl upozorněn, že neprovede-li úhradu ve stanovené lhůtě splatnosti, bude podána k příslušnému soudu žaloba. Takové úvahy by však mohly vést ke vzniku praxe, kdy do textu daňových nebo účetních dokladů předávaných dlužníkovi bude vložen drobným písmem text vyhovující náležitostem předžalobní výzvy, aby tak bylo učiněno zadost liteře zákona, tedy dlužníkovi byla doručena předžalobní výzva. Smyslu a účelu § 142a občanského soudního řádu by však zcela zřejmě dosaženo nebylo.

Dle našeho názoru tak lze uzavřít, že nejprve by mělo dojít k zesplatnění dluhu výzvou k úhradě, na jejímž základě vznikne dlužníkovi povinnost dluh do určité doby uhradit a teprve nedojde-li k úhradě ve lhůtě splatnosti, lze dlužníkovi doručit předžalobní výzvu ve smyslu §142a občanského soudního řádu, která teprve v tuto chvíli naplňuje bezezbytku svůj

smysl a účel, neb teprve v tomto okamžiku má předžalobní výzva zamýšlený účinek oné poslední výstrahy před zahájením soudního řízení kvůli dluhu, který měl být již někdy v minulosti uhrazen. ●

**Mgr. Jiří Dostál, advokát
Fiala, Tejkal a partneři,
advokátní kancelář, s.r.o.**

FIALA, TEJKAL A PARTNEŘI S.R.O.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Poznámky

[1] Rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 9. 2013, sp. zn. 23 Co 210/2013

[2] Nález Ústavního soudu ze dne 3. 12. 2013, sp. zn. II. ÚS 2697/13

Váš specialista na:

- corporate governance
- fúze a akvizice
- pracovní právo
- řešení sporů

ŠPIČKOVÁ KVALITA
PRÁVNÍCH SLUŽEB

VYSOKÁ ODBORNOST
VŠECH ČLENŮ TÝMU

DLOUHOLETÁ
ZKUŠENOST

OSOBNÍ VZTAH
S KLIENTY
A POROZUMĚNÍ
JEJICH POTŘEBÁM

Váš partner na právním poli

Pomáhejte s námi. Podpořte náš PRO BONO projekt

www.detibezdluhu.cz

VEPŘEK CASKA VLACHOVÁ
advokátní kancelář s.r.o.
Husova 242/9, 110 00 Praha 1

T: (420) 222 220 775
F: (420) 222 220 804
E: info@vcv.cz

[WWW.VCV.CZ](http://www.vcv.cz)

Máte padáka. Nebo ne?

Zaměstnavatelé se často domnívají, že pracovní poměr zaměstnance lze ukončit okamžitým zrušením v případě každého chování zaměstnance, které zaměstnavatel vyhodnotí jako zvlášť hrubé porušení pracovních povinností. Tento omyl může zaměstnavatele v budoucnu stát nemalé prostředky a proto je potřeba opravdu pečlivě zvažovat, zda jsou v konkrétním případě skutečně naplněny zákonné předpoklady pro okamžité zrušení pracovního poměru ze strany zaměstnavatele.

Jen výjimečné případy

Základní zásadou, ze které vychází zákoník práce i judikatura soudů, je povaha okamžitého zrušení pracovního poměru jako zcela výjimečného prostředku zrušení pracovního poměru

ze strany zaměstnavatele. Zaměstnavatel tedy může okamžitě zrušit pracovní poměr pouze výjimečně, a jen ve dvou případech. Prvním z nich je situace, kdy byl zaměstnanec pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na dobu delší než 1 rok, případně na dobu nejméně

6 měsíců, pokud šlo o úmyslný trestný čin spáchaný při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.

My se však v tomto článku zaměříme na druhý možný důvod okamžitého zrušení pracovního poměru, a tím jsou případy, kdy zaměstnanec porušil povinnost vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci (dříve pracovní kázeň) zvlášť hrubým způsobem.

Zákoník práce zná několik stupňů porušení pracovních povinností, od méně závažného přes závažné porušení, pro která lze dát zaměstnanci výpověď (při splnění zákonem stanovených předpokladů), až po zvlášť hrubé porušení, které jediné ospravedlňuje ve výjimečných případech ukončení pracovního poměru zaměstnance jeho okamžitým zrušením.

Proto se soud při posuzování platnosti okamžitého zrušení pracovního poměru vždy pečlivě zabývá právě posouzením intenzity, jaké dosáhlo konkrétní porušení pracovní povinnosti zaměstnancem. Zaměstnavatelé se často mylně domnívají, že došlo k naplně-

ní důvodu pro okamžité zrušení pracovního poměru, pokud se zaměstnanec dopustil jednání, které zaměstnavatel ve svém vnitřním předpisu nebo v pracovní smlouvě označil za zvlášť hrubé porušení pracovních povinností. Takové hodnocení intenzity porušení povinnosti ze strany zaměstnavatele je však zcela irrelevantní a soud k němu při posuzování platnosti okamžitého zrušení pracovního poměru vůbec nepřihlíží.

Soud bude tedy při svém rozhodování vycházet z úvahy, zda porušení povinnosti ze strany zaměstnance bylo skutečně tak závažné, že po zaměstnavateli nelze spravedlivě požadovat, aby zaměstnance zaměstnával až do uplynutí výpovědní doby. Přitom bude soud přihlížet jak ke konkrétním okolnostem porušení pracovní povinnosti ze strany zaměstnance, tak k jeho dopadům na činnost zaměstnavatele, které mohou být různé u různých zaměstnavatelů i v případech zaměstnanců vykonávajících jiný druh práce (konkrétně například požívání alkoholu v pracovní době má jinak závažné dopady v případě řidiče autobusu než v případě pracovníka callcentra).

Za porušení povinnosti odůvodňující okamžité zrušení pracovního poměru byly dosud ze strany soudů shledány například odmítnutí vykonání práce podle pokynu nadřízeného vydaného v souladu s právními předpisy, útok na majetek zaměstnavatele (krádež, poškozování, odčerpávání majetku zaměstnavatele atd.), falšování docházky, hrubě nedbalý postup lékaře při ošetření pacienta, zaměstnanec pracující ve výškách pod vlivem alkoholu, verbální útok na zákazníka, fyzický útok proti nadřízenému nebo jinému zaměstnanci, a také používání věcí zaměstnavatele (služební osobní automobil, osobní počítač, mobilní a pevný telefon) v pracovní době k jiným než pracovním činnostem.

Pozor na těhotné

Pro úplnost je také potřeba podotknout, že ani ve výše popsaných případech nelze okamžitě zrušit pracovní poměr se zaměstnankyní těhotnou nebo na mateřské dovolené, ani zaměstnancem čerpajícím rodičovskou dovolenou.

Zatímco u zaměstnanců na mateřské nebo rodičovské dovolené zřejmě ani v praxi k žádnému zvlášť hrubému porušování pracovních povinností nedochází, v případech těhotných zaměstnankyň k němu samozřejmě dojít může. V případech zvlášť hrubého porušení pracovních povinností ze strany těhotné zaměstnankyně pak lze pracovní poměr ukončit výpovědí podle § 52 písm. g) zákoníku práce.

Zaměstnavatel však v této situaci může narazit na těžko řešitelné dilema. Zaměstnankyně totiž nemá povinnost informovat zaměstnavatele o svém těhotenství, a zároveň judikatura i právní teorie vychází z toho, že pro uplatnění zákazu okamžitého zrušení s těhotnou zaměstnankyní není rozhodující, zda při okamžitém zrušení zaměstnavatel věděl nebo nevěděl o tom, že zaměstnankyně je těhotná. Ostatně to dosud nemusí vědět ještě ani sama zaměstnankyně. Proto lze jen doporučit, aby v případech, kdy má zaměstnavatel „podezření“, že by zaměstnankyně mohla být těhotná, zaměstnavatel „pro jistotu“ nepřistoupil k okamžitému zrušení pracovního poměru, ale ukončil pracovní poměr zaměstnankyně výpovědí podle § 52 písm. g) zákoníku práce, a vyhnul se tak riziku neplatnosti okamžitého zrušení pro případ, že by později vyšlo najevo těhotenství dotčené zaměstnankyně.

Náležitosti okamžitého zrušení

Okamžité zrušení pracovního poměru musí být samozřejmě písemné. Důvod okamžitého zrušení v něm přitom musí být popsán takovým způsobem, aby jej nebylo možné zaměnit s jiným. Zaměstnavatel tedy musí dostatečně určitě a konkrétně skutkově vymezit, jakého porušení pracovních povinností se zaměstnanec dopustil, zjednodušeně řečeno, z obsahu okamžitého zrušení musí být jasné, co přesně zaměstnanec udělal a kdy, aby bylo zřejmé, za co přesně mu byl okamžitě zrušen pracovní poměr.

Pokud chce zaměstnavatel okamžitě zrušit pracovní poměr se zaměstnancem, nesmí s tím také příliš dlouho otálet. Pracovní poměr lze okamžitě zrušit pouze do dvou měsíců ode dne, kdy se zaměstnavatel o důvodu okamžitého zrušení dověděl (s výjimkou případu porušení pracovní povinnosti v cizině, kdy lhůta končí dva měsíce po návratu zaměstnance z ciziny), nejpозději však vždy do jednoho roku ode dne, kdy důvod k okamžitému zrušení pracovního poměru vznikl. Další výjimkou představuje případ, kdy se v průběhu oněch dvou měsíců stalo porušení povinnosti zaměstnancem předmětem šetření jiného orgánu. Pak je možné okamžitě zrušit pracovní poměr ještě do dvou měsíců ode dne, kdy se zaměstnavatel dověděl o výsledku tohoto šetření. I v případě uvedených výjimek je však nutné dodržet nejzazší jednorozhodnou lhůtu ode dne vzniku důvodu okamžitého zrušení pracovního poměru.

Pokud se zaměstnavatel vypořádal se všemi popsanými úskalími okamžitého zrušení pracovního poměru zaměstnance, má dostatečně zdokumentováno porušení povinnosti ze

strany zaměstnance zvlášť hrubým způsobem, a toto porušení pracovních povinností konkrétně a určitě popsal v okamžitém zrušení pracovního poměru, zbývá už jen tuto listinu dotčenému zaměstnanci řádně doručit, a to do vlastních rukou, nejlépe osobně na pracovišti, nebo poštou za splnění podmínek stanovených zákoníkem práce. Řádné doručení okamžitého zrušení pracovního poměru nemusí být v praxi tak jednoduché, jak by se mohlo na první pohled zdát. Proto je třeba věnovat mu dostatečnou pozornost, aby nesprávným doručením nepřišlo vniveč veškeré předchozí úsilí zaměstnavatele o skončení pracovního poměru se zaměstnancem, který zvlášť hrubým způsobem porušil povinnosti vztahující se k jím vykonávané práci. ●

**Alena Vlachová, advokátka
VEPŘEK CASKA VLACHOVÁ
advokátní kancelář s.r.o.**

Zámecký hotel
Historické kongresové centrum

Chateau ZBIROH

ZÁMECKÝ HOTEL ★ KONFERENCEČNÍ SÁLKY
★ WELLNESS & FITNESS ★
CATERING ★ VOLNOČASOVÉ AKTIVITY

Zámek Zbiroh je ideální místo pro nejrůznější firemní akce od 10 do 1 000 hostů. K dispozici máte výběr z 52 pokojů, každý je originál, prostorem, plochou i orientací výhledů z oken. Můžete se rozhodnout, zda si vyberete pokoj o 20 m² nebo apartmán královských rozměrů 110 m².

Zámek je obklopen 63hektarovým parkem s bohatou nabídkou aktivit a vyžití (lanové centrum, minigolf, terénní buginy, paintball, střelba z luků a kuší, obří šachy, jízda na koních, jízda se psím spřežením, masáže, tělocvična, sokolníci s dravci a mnoho dalšího).

tel.: +420 378 771 452
+420 724 188 363

Zámek ZBIROH

Zámek tří císařů

e-mail: hotel@zbiroh.com
www.zbiroh.com

Nutná obrana

V poslední době, kromě jiného též z důvodu násilností, které se odehrály v zahraničí, se dostává čím dál více do popředí zájmu veřejnosti otázka dovolené obrany v případech napadení. Níže se proto věnujeme alespoň v hrubých rysech, bez aspirace na pokrytí všech aspektů dané problematiky, jedné z okolností, které v souladu se zákonem č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „TZ“) vylučují protiprávnost jinak trestného činu[1]. Řeč je o nutné obraně, která je někdy mylně označována jako přiměřená či nutná sebeobrana.

Nutnou obranou se dle ust. § 29 TZ rozumí čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem. Nejde však o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.

Předpokladem pro aplikaci ustanovení o nutné obraně je tak především existence útoku vedeného na zájem chráněný trestním zákonem (zpravidla ochrana majetku, života a zdraví), který přímo hrozí nebo trvá. O nut-

nou obranu se tak v souladu se zákonnou dikcí nebude jednat tehdy, pokud se obránce zpočátku brání způsobem přiměřeným (viz níže) povaze a nebezpečnosti útoku směřujícímu proti zájmům chráněným trestním zákonem, ale po skončení útoku sám přejde do útoku s úmyslem vypořádat se s útočníkem, od něhož již nehrozí nebezpečí. Za následek způsobený v této fázi jednání je obránce, nyní sám v roli útočníka, trestně odpovědný a nemůže se dovolávat, že jednal v nutné obraně.[2]

Samotný útok přitom nemusí být veden přímo proti osobě, která takovýto útok odvrací

(viz výraz „někdo“), jednat v nutné obraně tak může i zprvu útokem nedotčená osoba (např. náhodný kolemjdoucí). Na rozdíl od krajní nouze, která je rovněž jednou z okolností vylučujících protiprávnost činu, „pro jednání v nutné obraně není podstatná tzv. subsidiarita, tj. nevyžaduje se, aby se obránce snažil vyhnout hrozícímu nebo již probíhajícímu útoku nebo aby použil nejdříve mírnější způsoby obrany a jejich intenzitu případně stupňoval až podle způsobu útoku.“[3] Naopak, aby obrana byla s to dosáhnout svého cíle, tj. odvrátit útok, je přípustné, aby byla silnější než tento útok.[4] Zvolený způsob obrany však nesmí být zcela

zjevně nepřiměřený způsobu útoku, jinak se obránce sám vystavuje riziku trestního postihu.

Ve vztahu ke krajní nouzi (která je trestním zákoníkem upravena v § 28) je vhodné uvést, že nutná obrana je jejím speciálním privilegovaným případem.[5] Oba instituty, vylučující protiprávnost, totiž směřují na jednání, kterým dotyčný odvrací újmu hrozící zájmu chráněnému trestním zákonem. V případě krajní nouze je odvráceno jakékoli přímo hrozící nebezpečí, u nutné obrany se jedná pouze o útok, který navíc musí hrozit přímo anebo trvat. I s ohledem na to stanoví trestní zákoník mírnější kritéria pro následné posuzování, zda se o nutnou obranu jednalo (nutná obrana nesmí být zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku, kdežto u nutné obrany nesmí být způsobený následek zřejmě stejně závažný či dokonce závažnější než ten, který hrozil). Otázka (ne)priměřenosti zvolené obrany pak vyvstává zejména v souvislosti s použitím zbraně proti útočníkovi.

V případě použití zbraně proti útočníkovi obecně platí, že „samotná skutečnost, že obránce použije proti neozbrojenému útočníkovi zbraň, neznamená, že jde o obranu zcela zjevně nepřiměřenou způsobu útoku“.[6] Pokud se však již obránce rozhodne použít proti útočníkovi (střelnou) zbraň, musí vždy zvláště pečlivě posuzovat, jakým způsobem je možné za konkrétních podmínek zbraň použít, aby bylo docíleno odvrácení útoku, a zároveň tento způsob již nepřekračoval zákonem stanovenou mez přiměřenosti. Použití (střelné) zbraně totiž představuje možnost vzniku fatálního následku (tj. usmrcení jiného). Pokud by tak bylo za dané situace reálně možné a pro obránce seznatelné[7] útok za pomoci zbraně odvrátit i jinak než právě usmrcením útočníka (např. varovné výstřely namísto střelby směrem na útočníka), měla by být zbraň primárně po-

užita takovýmto způsobem.[8] Jak naznačeno výše, významná pro posouzení přiměřenosti použití zbraně bude přítom též skutečnost, jaký zájem chráněný TZ je útokem dotčen. Pokud by útok směřoval ryze proti majetku, bylo by použití zbraně obráncem, v důsledku čehož by došlo k usmrcení útočníka, zpravidla považováno za tzv. excés z nutné obrany (nejednalo by se o nutnou obranu), neboť zájem na ochraně zdraví zásadně převažuje nad zájmem na ochranu majetku.[9]

Uvedený závěr nicméně nelze aplikovat paušálně, neboť, jak judikoval Ústavní soud ČR, „není možné apriorně usoudit na vybočení z mezí nutné obrany pouze z toho, že stěžovatel, jenž odvracel útok na majetek a na nedotknutelnost obydlí, svým jednáním ublížil jinému na zdraví.“[10] Vždy tak bude záležet na konkrétní situaci, zejména intenzitě (nebezpečnosti) útoku a způsobu obrany.

Zaznívají i názory, že uvedená pravidla pro splnění nutné obrany jsou pro případného obránce přísná a že na jakýkoli útok na zájem chráněný trestním zákonem by měla existovat možnost libovolně reagovat, bez ohledu na vzájemný hodnotový vztah zájmu, na který je útočeno, a zájmu, který je porušen či ohrožen během obrany. Uvedené diskuze jsou časté například u případů automatických bezpečnostních systémů, které jsou využívány zejména v rekreačních obydlích a jsou způsobilé způsobit újmu na zdraví, a to hlavněachatelům majetkové trestné činnosti.

K těmto systémům se při své rozhodovací praxi vzhledem k opakovaným případům jejich použití a nejednotného posuzování soudů vyjádřilo i trestní kolegium Nejvyššího soudu ČR ve svém stanovisku věnovaném právě vztahu uvedených systémů a nutné obrany jako okolnosti vylučující protiprávnost, přičemž Nejvyšší soud dospěl k závěru, že sa-

motné použití podobného automatického zařízení bez součinnosti obránce na místě samo o sobě nevylučuje naplnění podmínek nutné obrany. K tomu, aby byly splněny podmínky nutné obrany v případě použití automatického obranného zařízení zejména v podobě nástražného systému, který se automaticky uvede v činnost po vniknutí útočníka do chráněného objektu, však musí být zabezpečeno, aby se aktivovalo jen proti přímo hrozícímu či trvajícím útokem na zájem chráněný trestním zákonem a aby jeho účinnost nebyla zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.[11]

V souvislosti s ochranou a nedotknutelností obydlí je vhodné pro úplnost závěrem zmínit aktuální poslanecký návrh na doplnění stávajícího ust. § 29 TZ o nutné obraně o další odstavec, v souladu s nímž by nutnou obranu představovala též obrana vedená vůči osobě, která neoprávněně vnikla do cizího obydlí za použití násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí nebo překonala překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí, pokud takové jednání může vyvolat u obránce oprávněnou obavu z ohrožení života či zdraví jeho nebo jiné přítomné osoby.[12] Je otázkou, zda by se u případů, na které by toto nové ustanovení dopadalo, neuplatnila již dosavadní úprava nutné obrany. ●

JUDr. Ondřej Kábela, Ph.D., LL.M.

Mgr. Jan Sádlo

Rada & Partner advokátní kancelář, s.r.o.

Rada
& Partner
advokátní kancelář

Poznámky

[1] Trestným činem se v souladu s ust. § 13 TZ rozumí protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně.

[2] Rozhodnutí NS ČSR, sp. zn. 11 To 1/78 ze dne 13. 2. 1978.

[3] Usnesení NS ČR, sp. zn. 5 Tdo 162/2007 ze dne 28. 2. 2007.

[4] Usnesení NS ČR, sp. zn. 6 Tdo 66/2007 ze dne 28. 3. 2007. Uvedenému závěru odpovídá princip, v souladu s nímž „riziko za výsledek konfliktu mezi útočníkem a obráncem musí nést především útočník“ (viz rozsudek NS ČR, sp. zn. 3 Tdo 840/2006 ze dne 13. 9. 2006).

[5] K tomu např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 2. 2009, sp. zn. 8 Tdo 1576/2008.

[6] Rozhodnutí Městského soudu v Praze, sp. zn. 7 To 202/94 ze dne 19. 12. 1994. Obdobně též usnesení NS ČR, sp. zn. 1 Tzn 25/97 ze dne 28. 1. 1998.

[7] Při hodnocení skutečností týkajících se trvání i nebezpečnosti útoku z hlediska podmínek nutné obrany je nutné přihlížet též k psychickému stavu obránce a k jeho subjektivnímu náhledu na trvání a nebezpečnost útoku (viz rozhodnutí NS ČR, sp. zn. 11 To 27/90 ze dne 28. 4. 1990).

[8] Usnesení NS ČR sp. zn. 3 Tdo 825/2013 ze dne 30. 10. 2013.

[9] Usnesení NS ČR, sp. zn. 3 Tdo 903/2014 ze dne 1. 10. 2014.

[10] Nález ÚS ČR, sp. zn. II. ÚS 317/01 ze dne 1. 10. 2002.

[11] Viz stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2009, sp. zn. Tpjn 303/2008.

[12] Návrh poslance Davida Kádnera, dostupný z: <http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=145&CT1=0> [navštíveno dne: 28. 1. 2015]

... hřiště s léčebnými účinky

(Ondřej Hejma)

Beroun GC – člen ČGF

BEROUN GOLF CLUB

- 18jamkové privátní hřiště
- Driving range
- Putting a chipping green
- Klubová restaurace pouze pro členy Beroun GC a jejich hosty
- Veřejná restaurace
- Vyhlídková terasa
- Otevřená kuchyně, pizza pec
- Konferenční centrum
- Executive room
- Hotel
- Wellness centrum
- Venkovní bazén
- Pro-shop
- Byty na prodej a pronájem
- 10 minut z Prahy

BEROUN GOLF CLUB

Na Veselou 909

266 01 BEROUN

www.golfberoun.cz

recepce@golfberoun.cz

+420 313 101 090, +420 606 506 326

Novela zákona o zaměstnanosti stanoví nové sankce za nelegální zaměstnávání

Zákon č. 136/2014 Sb. novelizoval s účinností od 1. 8. 2014, resp. 1. 1. 2015, zákon o zaměstnanosti (dále jen „ZZ“), zákon o inspekci a zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, když zavedl několik významných změn, které se v rámci tohoto článku pokusíme shrnout, přičemž se zaměříme především na změnu právní úpravy sankcí za spáchání správního deliktu umožnění výkonu nelegální práce.

Změna právní úpravy sankcionování správního deliktu umožnění výkonu nelegální práce

Jedním ze záměrů zákonodárce vedoucích jej k přijetí novely zákona o zaměstnanosti bylo mj. doplnit skutkové podstaty přestupků a správních deliktů v oblasti porušení povinností zaměstnavatelů včetně stanovení minimální sazby pokuty za umožnění výkonu nelegální práce tak, aby nebyla pro zaměstnavatele likvidační.[1]

Původním cílem zákonodárce bylo, dle dů-

vodové zprávy, snížit minimální výši pokuty u správního deliktu umožnění výkonu nelegální práce z dosavadních 250 000 Kč na 150 000 Kč.[2] V konečném důsledku byla spodní hranice výše této pokuty stanovena na částku nejméně 50 000 Kč.

Skutková podstata správního deliktu umožnění výkonu nelegální práce je upravena v rámci ustanovení § 140 odst. 1 ZZ, a to pod písmeny c) a e). Tohoto správního deliktu se dopustí právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba tím, že

c) umožní výkon nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 1 nebo 2,

e) umožní výkon nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 3,

přičemž se dle ustanovení § 140 odst. 4 písm. f) ZZ ve znění od 1. 1. 2015 uloží za výše uvedený správní delikt pokuta do 10 000 000 Kč, nejméně však ve výši 50 000 Kč.

Původní znění ustanovení § 140 odst. 4 písm. f) ZZ účinné do 19. 10. 2014, tedy ve znění zákona č. 367/2011 Sb. a zákona č. 1/2012 Sb., tj. před jeho novelizací provedenou zákonem č. 136/2014 Sb. a před vyhlášením nálezu Ústavního soudu ze dne 9. 9. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 52/13 ve Sbírce zákonů, obsahovalo vymezení spodní hranice sankce za předmětný

správní delikt nejméně ve výši 250 000 Kč. Takto stanovená spodní hranice sankce byla nálezem Ústavního soudu shledána jako nepřijatelná a v rozporu s čl. 1, čl. 4, čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a z tohoto důvodu také zrušena, a to ke dni 20. 10. 2014. V průběhu řízení před Ústavním soudem došlo s účinností od 1. 1. 2015 k novelizaci napadeného ustanovení ve znění, jak je uvedeno výše.

Důležité je uvést, že Ústavní soud v daném případě neprováděl abstraktní kontrolu ústavnosti ustanovení § 140 odst. 4 písm. f) ZZ ve znění účinném od 1. 1. 2015 a neposuzoval tak obecnou přípustnost nově vymezené dolní hranice pokuty za správní delikt spočívající v umožnění výkonu nelegální práce. Ústavní soud výslovně uvedl, že „Ústavní soud proto v tomto řízení není oprávněn jakkoliv se vyslovovat k otázce, zda vůbec, a pokud ano, v jaké výši by v případě tohoto správního deliktu měla být dolní hranice pokuty zákonem stanovena.“[3] S ohledem na výše uvedené tak v mezidobí od zrušení napadeného ustanovení (20. 10. 2014) do nabytí účinnosti novelizovaného ustanovení (1. 1. 2015) nebyla dolní hranice této pokuty stanovena vůbec.

Otázkou tak zůstává, zda i nově nastavená dolní hranice předmětné pokuty ve výši nejméně 50 000 Kč splňuje kritéria ústavnosti.

Přestože zákonodárce zdůvodňuje zachování dolní hranice předmětné pokuty zachováním preventivního a zároveň odstrašujícího účinku, kdy se nelegální zaměstnávání nesmí zaměstnavatelům vyplácet, máme za to, že zachování dolní hranice pokuty nemusí ve všech případech z hlediska ústavnosti obstát. Nedomníváme se, jako tomu činí zákonodárce, že takto vymezenou hranici pokuty od 50 000 Kč do 10 mil. Kč je dán dostatečný prostor pro správní úvahu o výši sankce s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu, především počtu nelegálně zaměstnávaných osob, obratu zaměstnavatele a také okolností, za kterých k nelegálnímu zaměstnávání dojde.

Předmětem konkrétní kontroly ústavnosti v řízení vedeném Ústavním soudem pod sp. zn. Pl. ÚS 52/13 byl správní delikt, kterého se měla společnost dopustit tím, že připustila výkon nelegální práce, neboť dne 19. 9. 2012 umožnila na specifikované stavbě vykonávat pomocné stavební práce dvěma cizincům ukrajinské státní příslušnosti na základě písemné pracovní smlouvy, avšak v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání, konkrétně s místem výkonu práce uvedeným v tomto povolení.

Z popisu skutku tak vyplývá, že správním deliktem dle zákona o zaměstnanosti může být i skutek, který nevykazuje vysoký stupeň společenské nebezpečnosti a může být spíše administrativním nedbalostním pochybením zaměstnavatele. V takovém případě však nemá správní orgán, popř. správní soud v rámci přezkumu, možnost zohlednit tato kritéria včetně kritéria majetkových a osobních poměrů právnické osoby či podnikající fyzické osoby. Má-li, jako v posuzovaném případě, společnost pouhých dvanáct zaměstnanců a vlastní kapitál ve výši jen 70 000 Kč může být i pokuta uložená na samé spodní hranici ve výši 50 000 Kč pro tuto společnost likvidační. Tím spíše platí tento závěr pro podnikající fyzickou osobu.

V této souvislosti odkazujeme na náleze Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002 sp. zn. Pl. ÚS 3/02, ze kterého vyplývá, že: „Nepřípustné jsou takové pokuty, jež mají likvidační charakter, čímž se rozumí i takové případy, v nichž pokuta natolik přesáhne možné výnosy z podnikání, že se podnikatelská činnost v podstatě stává bezúčelnou (tj. směřující pouze k úhradě uložené pokuty po značné časové období).“ Zároveň Ústavní soud zdůraznil i nebezpečí likvidační pokuty spočívající v dopadech na pachatelovo okolí, a to zejména u podnikajících fyzických osob, vzhledem k tomu, že není oddělen jejich soukromý majetek a majetek určený k podnikání.

V rámci tohoto nálezu upozorňuje rovněž Ústavní soud na vymezení horní a dolní hranice výše pokuty, kdy tyto je dle jeho názoru třeba rozlišovat. Pokud je nedostatečná horní hranice výše pokuty, může to znamenat, že se právo stane v podstatě nevykonatelným, a to bez ohledu na kvalitu a efektivitu činnosti správních orgánů. Naopak nestanovení žádné, popř. stanovení nízké dolní hranice výše pokuty, nemůže vést k tomuto následku, to však za předpokladu, že se k tomu nepřipojí neefektivní výkon státní správy. Lze tak v rámci zkvalitňování fungování státní správy doporučit např. zvýšení kontrolní činnosti, přijetí interních pokynů o ukládání pokut, kterými lze docílit shodné aplikace spodní hranice pokuty v obdobných případech, aniž by toto muselo být řešeno stanovením závazné spodní hranice výše pokuty.[4]

Závěrem je třeba pro úplnost zmínit, že správní soud sice disponuje moderačním právem a může snížit správním orgánem uloženou pokutu, vždy je však vázán spodní hranicí stanovenou zákonodárcem.

Vzhledem k výše uvedenému máme za to, že i přes snahu zákonodárce zřejmě vyhověl závěrům Ústavního soudu obsaženým v nálezu ze dne 9. 9. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 52/13,

nemusí být zachování dolní hranice výše pokuty za správní delikt umožnění výkonu nelegální práce, byť na částku ve výši nejméně 50 000 Kč, zárukou, že tato právní úprava bude ústavně konformní pro všechny případy, které mohou být správním orgánem posuzovány jako správní delikt podle § 140 odst. 1 písm. c) a e) ZZ. ●

Mgr. Jan Lipavský, advokát

**Mgr. Erika Horníčková, advokátní koncipientka
PPS advokáti s.r.o.**

Poznámky

- [1] Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 136/2014 Sb. Sněmovní tisk 84/0, s. 1.
- [2] Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 136/2014 Sb. Sněmovní tisk 84/0, s. 5.
- [3] Nález Ústavního soudu ze dne 9. 9. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 52/13.
- [4] Nález Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02.

FX | CFDS | OPTIONS | FUTURES | STOCKS

Obchodování CFD na ropu, pšenici a zlato nebylo nikdy jednodušší.

Získejte více příležitostí s nižší investicí.

Jako obchodník chcete být stále ve středu dění. Při obchodování komodit u Saxo Bank se vyhnete omezením spojeným s předem danou velikostí lotů a díky nízkým požadavkům CFD na marži získáte s nižší investicí více příležitostí.

Zažijte obchodování jedním kliknutím pro množství světových komodit jako severoamerická ropa, zemní plyn, zlato, stříbro, měď, káva, kukuřice, pšenice a sója. Sledujte nejnovější zprávy a analýzy ohledně komodit, vše na platformě pro širokou škálu aktiv, která patří k nejocetovanějším v oboru.

Přečtěte si více o komoditních CFD u Saxo Bank na
saxobank.cz

Obchodování s finančními instrumenty je spojeno s riziky. Vždy se před tím, než začnete obchodovat, ujistěte, že skutečně plně rozumíte těmto rizikům.

SAXOBANK.CZ

Weil

Weil, Gotshal & Manges s.r.o. advokátní kancelář

CHAMBERS EUROPE AWARDS 2013 WINNER				

NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ MEZINÁRODNÍ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
PŮSOBÍCÍ V ČESKÉ REPUBLICĚ
(Chambers Europe 2013, 2009, 2008)

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘ
(epravo.cz 2013, 2012, 2011)

a současně
PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU V KATEGORIÍCH

- Nejlepší klientské služby (epravo.cz 2014, 2012)
- Fúze a akvizice (epravo.cz 2014, 2013, 2012, 2011, 2010)
- Řešení sporů a arbitráže (epravo.cz 2013, 2012, 2011, 2010)
- Právo hospodářské soutěže (epravo.cz 2014)
- Telekomunikace a média (epravo.cz 2008)

NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
STŘEDNÍ A VÝCHODNÍ EVROPY V OBLASTI M&A
(Financial Times/Mergermarket 2011, 2007)

NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ V ČESKÉ REPUBLICĚ
(International Financial Law Review/Euromoney 2011, 2006, 2004)

NEJLEPŠÍ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ V ČESKÉ REPUBLICĚ
DLE VÝBĚRU KLIENTŮ
(International Law Office 2008)

Křižovnické nám. 193/2
110 00 Praha 1
tel.: 221 407 300, fax: 221 407 310

www.weil.com

Trestný čin tzv. „sprejerství“

Přechin tzv. „sprejerství“ [1] je v současné době upraven v § 228 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen „trestní zákoník“), který stanoví, že odnětím svobody až na jeden rok, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty „bude potrestán, kdo poškodí cizí věc tím, že ji postříká, pomaluje či popíše barvou nebo jinou látkou.“ Skutková podstata tohoto trestného činu byla doslovně převzata z § 257b zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona (dále jen „trestní zákon“).

Sprejerství však nebylo vždy samostatnou skutkovou podstatou trestného činu, když § 257b byl do trestního zákona vložen až zákonem č. 139/2001 Sb. s účinností od 1. 7. 2001. Do té doby bylo možné sprejerství postihovat buď jako poškození cizí věci dle § 257 trestního zákona nebo jako přestupek, přičemž jediným určujícím faktorem, zda půjde o trestný čin či o přestupek, byla výše způsobené škody. Právě tato skutečnost vedla zákonodárce k novelizaci trestního zákona, neboť zjišťování výše škody je v případě sprejerství velmi obtížné, závisí na tom, zda a jak lze nástřik odstranit či zda je k uvedení věci do původního stavu třeba vynaložit vyšší náklady např. na přetření omítky či zda je poškození nevratné.

Zákonem č. 139/2001 Sb. tedy byla rozšířena působnost skutkové podstaty poškození cizí věci i na sprejerství, a to bez ohledu na výši způsobené škody. Případy, kdy je skutková podstata trestného činu konstruována bez vazby na výši způsobené škody, jsou u majetkových trestných činů spíše výjimkou, nikoli však ojedinělou (srov. např. pojistný podvod dle § 210 odst. 1 trestního zákoníku či úvěrový podvod dle § 211 odst. 1 trestního zákoníku). Ústavní soud velmi trefně vystihl podstatu trestného činu sprejerství v usnesení pléna ze dne 18. 3. 2003, sp. zn. Pl. ÚS 4/03, kterým zamítl návrh na zrušení § 257b trestního zákona. Ústavní soud ve zmiňovaném usnesení konstatoval: „Z formulace skutkové podstaty a rovněž z jejího systematického zařazení v trestním zákoně vyplývá, že objektem trestného činu podle § 257b odst. 1 trestního zákona jsou majetková práva, ochrana majetkových práv, u nichž se vždy dostává do popředí otázka míry jejich poškození či narušení, přičemž tuto míru lze kvantifikovat především výší způsobené škody. Z absence výše škody v případě trestného činu podle § 257b odst. 1 trestního zákona lze dovodit, že objektem, nikoliv však hlavním,

jsou rovněž další nemateriální hodnoty, resp. ochrana hodnot estetických či ochrana kulturních statků v převážně urbánních částech životního prostředí. Jinými slovy objektem trestného činu podle § 257b odst. 1 trestního zákona jsou nejen majetková práva, nýbrž i další nemajetkové hodnoty, na jejichž ochraně existuje společenský zájem, vyjádřený ústavně konformní vůlí zákonodárce, tento druh jednání trestněprávně postihovat.“

Ústavní soud se k podstatě trestného činu sprejerství vyjádřil i v usnesení ze dne 9. 6. 2011, sp. zn. III. ÚS 2190/10: „Nebezpečnost jednání dle § 257b tr. zák. spočívá mimo jiné v poměrně zákeřnosti, resp. snadnosti, s níž lze v krátké době posprejováním i ve větším rozsahu narušit estetiku budov a veřejného prostoru vůbec. Pro posouzení stupně společenské nebezpečnosti je významné, zda jednání pachatele „sprejerství“ bylo výrazem jisté vyšší míry bezohlednosti vůči poškozeným, kteří kromě způsobené majetkové škody mohou posprejování vnímat jako obzvlášť zlomyslné a dehonestující. Současně může být takovýto projev vandalismu, působící pohoršení, výrazem obzvláštní neucty vůči širší veřejnosti, jejím obecně sdíleným estetickým hodnotám, ale i vůči obecným zásadám ohleduplného soužití občanů (neminem laedere). Na míru závažnosti jednání „sprejera“ má tudíž vliv skutečnost, zda takové jednání poškozený mohl vnímat, resp. vnímal nejen jako pouhé poškození majetku, ale především jako svévolné ubližování, k němuž poškození majetku pachatelem sloužilo jako prostředek s cílem poškozeného šikanovat či zesměšnit.“

Od 1. 7. 2001 je tedy pro trestní odpovědnost sprejera nerozhodná výše škody, kterou svým jednáním způsobí. I tak však nelze všechny případy sprejerství automaticky postihovat dle § 228 odst. 2 trestního zákoníku a je třeba zvažovat, zda se nejedná pouze o přestupek. Do 31. 12. 2009 byl odpovědí na tuto otázku stupeň nebezpečnosti jednání pro společnost, tedy materiální znak trestného činu vyjádřený v § 3 odst. 2 trestního zákona. Trestní zákoník však zavedl v § 13 odst. 1 formální definici trestného činu, kdy nebezpečnost trestného činu pro společnost již není jako zákonný znak trestného činu vyžadována. Přesto byl materiální korektiv zachován, a to prostřednictvím výslovně uvedené zásady subsidiarity trestní represe obsažené v § 12 odst. 2 trestního zákoníku, dle kterého lze postihovat pouze jednání společensky škodlivé.

Ke kritériím posuzování společenské škodlivosti se vyjádřil Nejvyšší soud ve stanovisku trestního kolegia sp. zn. Tpjn 301/2012, v němž mimo jiné konstatoval: „Zvláštnost materiálního korektivu spočívajícího v použití subsidiarity trestní represe vyplývá z toho, že se jedná o zásadu, a nikoli o konkrétní normu, a proto je třeba ji aplikovat nikoli přímo, ale v zásadě jen prostřednictvím právních institutů a jednotlivých norem trestního práva (...) Úvaha o tom, zda jde o čin, který s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe není trestným činem z důvodu nedostatečné společenské škodlivosti případu, se uplatní za předpokladu, že posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty.“

V této souvislosti lze znovu odkázat na usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 6. 2011, sp. zn. III. ÚS 2190/10, dle kterého nedostatečná aplikace zásady subsidiarity trestní represe vede ve svých důsledcích k porušení čl. 39 Listiny základních práv a svobod a případně i k zásahu do práva garantovaného čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

V praxi tedy orgány činné v trestním řízení a zejména soudy musí posoudit každý jednotlivý případ sprejerství z hlediska jeho společenské škodlivosti, tedy zejména z pohledu § 39 odst. 2 trestního zákoníku stanovujícího kritéria posouzení závažnosti trestného činu. V případě sprejerství potom jedním z takových kritérií bude vedle např. četnosti jednání či pohnutky pachatele jistě i výše škody. Lze tak konstatovat, že výše škody, která byla z počátku formálním znakem trestného činu sprejerství, a to do 30. 6. 2001, kdy sprejerství bylo možné postihnout dle § 257 trestního zákona pouze, způsobil-li pachatel škodu vyšší než nepatrnou, se důsledkem novelizací stala nejprve materiálním znakem tohoto trestného činu a následně materiálním korektivem trestní odpovědnosti pachatele. ●

Mgr. Jana Vlková
TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář, s.r.o.

[1] Nejde o zákonné označení deliktu.

Nedejte na předsudky

Máme britské kořeny a více než stoletou tradici

Provident založil v Anglii už v roce 1880 sir Joshua Waddilove. Dnes působíme v osmi zemích v Evropě a v Americe. Splňujeme přísná kritéria pro finanční instituce a jsme kontrolováni britskými regulátory. Naše akcie jsou obchodovány na londýnské burze.

Zákazníci se k nám vracejí

V Česku působíme už déle než 17 let a za tu dobu jsme zde získali více než 1 000 000 spokojených zákazníků, kteří nás znají, důvěřují nám, a proto se k nám i rádi vracejí. Kdyby tomu tak nebylo, dali by naši klienti přednost některé z 25 bank, 60 velkých nebankovních společností či 10 tisíc malých finančních společností, které na našem finančním trhu působí.

Proč chodí naši obchodní zástupci k zákazníkům domů?

Snažíme se zajistit našim klientům maximální komfort. Nemusejí nikam chodit žádat o úvěr a veškeré potřebné náležitosti spojené s vyřízením úvěru se uskuteční v pohodlí jejich domácnosti. Nemusejí mít žádný bankovní účet, nemusejí peníze nikam vkládat ani je někam posílat. Pro nás je výhodou to, že osobně známe všechny své klienty.

Na naše smlouvy nepotřebujete lupu

Naše smlouva se vejde na jeden list papíru, je psána srozumitelným jazykem a dostatečně velkým písmem. Nikde nečihá žádný skrytý poplatek nebo sankce. S každým jednáme otevřeně, proto je i smlouva veřejně přístupná na našich webových stránkách.

Naše půjčka je bezpečná

U nás nepotřebujete ručitele ani nemusíte za úvěr ručit svým majetkem. Půjčku obdržíte do několika hodin, do 14 dnů můžete od smlouvy odstoupit a do 30 dnů půjčené peníze vrátit bez jakýchkoliv dalších poplatků.

Neúčtujeme penále z prodlení

Pokud se některý z našich klientů dostane do tíživé finanční situace (třeba ztratí práci, onemocní a není schopen splácet), nabídneme odklad či snížení splátek. Nikdy neúčtujeme úroky ani penále z prodlení.

Naše půjčka není dražší

Pokud si vezmete bezhotovostní půjčku a splácíte přes účet, je naše cena srovnatelná s konkurencí. Když potřebujete hotovost, náš obchodní zástupce vám přiveze peníze až domů a každý týden k vám jezdí pro splátky. To je komfortní, ale spojené s vyššími náklady. Vyšší cena zohledňuje i rizikový příplatek za to, že v případě nesplácení neúčtujeme penále z prodlení.

Stavba jako pojem občanského práva

O stavbě jako součásti pozemku se diskutuje od okamžiku, kdy se začaly rýsovat první kontury rekodifikovaného soukromého práva. Od účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“) je toto téma stálíci v odborných člancích a na přednáškách. Jejich těžištěm je zejména změna statusu stavby ze samostatné věci nemovitě na součást pozemku a výklad přechodných ustanovení o. z. Cílem následujícího příspěvku je nastínit základní východisko pro takové úvahy a zamyslet se nad tím, co zákonodárce považuje za stavbu.

Ustanovení § 506 odst. 1 stanoví, že „součástí pozemku je prostor nad povrchem i pod povrchem, stavby zřízené na pozemku a jiná zařízení (dále jen „stavba“) s výjimkou staveb dočasných, včetně toho, co je zapuštěno v pozemku nebo upevněno ve zdech.“ Zákonodárce pojem nijak blíže neurčuje, používá pouze legislativní zkratku s cílem aplikovat dané ustanovení nejen na stavby, ale i na jiná zařízení.

Není-li pojem v právní normě definován, obrátíme se obvykle do jiných právních předpisů. V tomto případě si bohužel jinými zákony nepomůžeme. Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) chápe stavbu ve smyslu § 2 odst. 3 jako jakékoli dílo, které vzniká stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby. Stavební zákon také stanoví, že

vymezení se použije pro účely stavebního zákona. Nesmíme zapomenout ani na § 1 odst. 1 větu druhou o. z., podle které je uplatňování soukromého práva nezávislé na uplatňování práva veřejného. Z účelu obou právních předpisů je v neposlední řadě zřejmé, že zákonodárce neměl v úmyslu vymezit pojem stavba totožně, neboť v každém případě sleduje jinou oblast regulace. Zatímco stavební zákon vymezuje pojem šířeji (stavbou jsou také výrobky plnící funkci stavby), aby umožnil veřejnoprávní usměrňování v území, není pro účely pocho-

pení součástí věci širší pojetí stavby nezbytné. Použitelná zůstane i předchozí judikatura, podle které nelze obsah pojmu stavba vykládat zcela podle stavebních předpisů, které jej chápou dynamicky, tedy jako činnost směřující k uskutečnění díla, zatímco občanskoprávní pojem je kategorií statickou[1], tedy pojetím, zda se jedná o samostatnou věc v právním smyslu.

Nemožnost opory v právním předpise veřejného práva nelze samosebou absolutizovat. Například pro účely vymezení dočasné stavby nezbude, než ji vnímat jako stavbu, o níž stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání (§ 3 odst. 3 stavebního zákona). Nelze si totiž představit, že by o dočasnosti rozhodoval vlastník stavby dle svého uvážení a tím by sám určoval, která stavba je součástí pozemku a která nikoli. Podobný výklad by neodpovídal racionální úvaze o smyslu slovního vyjádření právní normy a fakticky by znemožnil práci katastrálním úřadům.

U samotného pojmu stavba ale můžeme setrvat na závěru, že stavební zákon ani jiný předpis z oblasti veřejného práva zcela využít nelze. Pokusme se proto pomocí § 2 odst. 2 o. z. pojem stavba vložít autonomně pro o. z. Podle citovaného ustanovení nelze zákonnému ustanovení přikládat jiný význam, než jaký plyne z vlastního smyslu slov v jejich vzájemné souvislosti a z jasného úmyslu zákonodárce.

S určitým vymezením přicházejí komentáře. Například z komentáře vydavatelství C.H. Beck[2] vyplývá, že stavbou má být výsledek stavební činnosti spojený s pozemkem. V systému ASPI najdeme k § 506 komentář, podle kterého movité stavby nejsou součástí pozemku.

Ze zákonného textu o. z. však pevné spojení s pozemkem výslovně nevyplývá a zákon nepracuje ani s pojmem stavba movitá. Beze sporu není ani to, co je stavební činností, neboť hranice mezi ní a montážní činností není úplně zřetelná.

Vrátíme-li se k předchozí právní úpravě, zjistíme, že ani ona stavbu nedefinovala. Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen „obč. zák.“) v § 20 odst. 2 pouze konstatoval, že stavba není součástí pozemku. Judikatura se tak opakovaně vypořádávala s otázkou, zda má stavba takové charakteristiky, že může být samostatnou věcí v právním smyslu[3].

Přestože nám tato judikatura nedává úplnou odpověď na naši současnou otázku, nabízí nám vodítko, kterým směrem se vydat za přesvědčivým výkladem pojmu. Jestliže předchozí argumentace soudů směřovala k určení, zda je stavba dostatečně samostatná, aby byla ne-

movitou věcí (věci v právním smyslu) a nikoli součástí pozemku, pak stavba podle o. z. musí být „dostatečně nesamostatná“, aby součástí pozemku byla. Nesamostatnost si nelze bez dalšího vykládat optikou § 505 o. z. definující součást věci, podle kterého je součástí „vše, co k věci podle její povahy náleží a co nemůže být od věci odděleno, aniž se tím věc znehodnotí“. Věcí je v tomto případě dle o. z. pouze pozemek a ten se odstraněním stavby nutně znehodnotit nemusí. Někdy tomu může být právě naopak. Na znehodnocení stavby se nemusíme z právního hlediska zaměřovat, protože není samostatnou věcí v právním smyslu.

Závislost (nesamostatnost) stavby dle o. z. se proto bude projevovat v její praktické neoddělitelnosti od pozemku, tedy spojením s pozemkem pevným základem. Jiné dílo stavbou podle o. z. nebude. V obecném jazyce si samozřejmě můžeme vypomoci souslovím movitá stavba, čistě formálně se ale o stavbu ve smyslu o. z. nejedná.

Prisvědčit lze také tomu, že podle obecného jazyka vzniká stavba stavební činností. Podle konkrétního případu však bude moci být již zmiňovaná činnost kombinací dalších činností: montážní, truhlářské, kovoobráběcí.

Pro účely posuzování zděného rodinného domu by byly výše uvedené úvahy jistě zbytečným zamyšlením. Tyto závěry však mají praktický dopad na určitý segment objektů, které pro jejich rozměry v běžně mluvě stavbou nazýváme. Považovat je automaticky za součást pozemku by však bylo ukvapené. Řeč je o montovaných halách, které mají svůj samonosný konstrukční systém, jsou demontovatelné a není nutné je k pozemku ukotvovat pomocí betonových základů. Z důvodu stability bývají přichyceny pomocí šroubů nebo kotev. Samotná montovaná hala tak sice vzniká stavebně montážní činností, není však spojena s pozemkem pevným základem. Pro účely občanského práva proto bude dle právě uvedeného vymezení stavby věcí movitou a nikoli stavbou. Přirůstají-li k pozemku pouze stavby (a nikoli věci movité), nestane se takový objekt součástí pozemku, ač jej při komunikaci s klientem nespočetněkrát stavbou nazveme.

Nezbývá než tento příspěvek uzavřít stále aktuálním názvem článku, který se na webu epravo.cz k pojmu stavba vyjadřoval před více než třemi lety: „Není stavba jako stavba“.

JUDr. Monika Novotná,
advokátka, partner
JUDr. Eva Kaas Zahořová, LL.M., Ph.D.,
advokátka
Rödl & Partner, advokáti, v.o.s.

Rödl & Partner

Poznámky

- [1] Například rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ve věci sp. zn. 22 Cdo 1118/2005
- [2] Lavický, P. a kol.: Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654). Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2014, 2400 s.
- [3] Například rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ve věci sp. zn. 22 Cdo 1118/2005, sp. zn. 22 Cdo 737/2002, sp. zn. 22 Cdo 52/2002, sp. zn. 22 Cdo 2106/2009.

PORSCHE DESIGN

P'9983 SMARTPHONE

BEYOND LUXURY.

 BlackBerry®

Porsche Design Prague | Pařížská 21
Porsche Design Prague | International Airport | Terminal 1 + 2 | Duty Free Zone
Porsche Design Prague | Kotva Department Store | Náměstí Republiky 656/8
www.porsche-design.com

Miluji náš dům teď patří mé exmanželce.

Život je plný zvrátů a každý
z nich si žádá rozhodnutí.
Swiss Life pomáhá svým klientům
rozhodovat se správně v oblasti
správy privátních financí
a majetku již od roku 1857.

844 111 444

www.swisslifeselect.cz

premium@swisslifeselect.cz

Kdy nemůže společník obchodní společnosti vykonávat své hlasovací právo?

Rozhodovat o vnitřních i vnějších záležitostech obchodní společnosti je jedním ze základních a nejvýznamnějších práv každého společníka.

Zákonodárce však považoval za nutné stanovit z tohoto práva společníka v odůvodněných případech výjimky, jimiž se z hlediska právní úpravy společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti zabývá tento příspěvek. Hovoříme v této souvislosti o tzv. situaci hlasovacího práva společníka.

V zásadě je možné zjednodušit, že zákonodárce zakázal společníkovi vykonávat hlasovací právo v případech, kdy zájem společníka může být v rozporu se zájmy společnosti, případně pokud společník porušuje nebo je v prodlení s plněním svých povinností vůči společnosti. Zákon o obchodních korporacích proto stanoví, stejně jako dříve činil obchodní zákoník, případy zákazu výkonu hlasovacího práva.

Účinky zákazu hlasovat jsou vždy dvojí – jednak zákon zakazuje společníku hlasovat, zároveň ale vždy platí, že společnost nesmí k jeho hlasům přihlídnout ani při posuzování schopnosti valné hromady usnášet se[1], ani při počítání, zda bylo dosaženo většiny potřebné k přijetí daného usnesení.

Jak vyplývá z jednotlivých případů zákazu hlasování popsaných níže, zákaz výkonu hlasovacích práv se vztahuje buď k určitému usnesení[2], nebo k osobě společníka bez ohledu na to, o jakých záležitostech valná hromada rozhoduje[3].

Zákaz hlasovat však nemá žádný dopad na právo společníka účastnit se valné hromady. Společník tedy musí být na její zasedání řádně pozván. Zákaz výkonu hlasovacího práva taktéž nebrání ve výkonu dalších práv společníka, zejména práva na informace. Vztahuje-li se zákaz výkonu hlasovacího práva pouze na rozhodování o určité záležitosti, je dotčený společník oprávněn hlasovat o jiných záležitostech (jsou-li valnou hromadou projednávány) a při posuzování schopnosti valné hromady usnášet se je v takovém případě pro jednotlivá rozhodnutí, o kterých je oprávněn hlasovat, nutné přihlídnout i k jeho účasti.

Co se stane, pokud společnost umožní vykonat hlasovací právo i společníku, na kterého

se vztahuje zákaz výkonu hlasovacího práva, a (nebo) při posuzování schopnosti valné hromady se usnášet mylně přihlídnout i k hlasům takového společníka? V takovém případě je nutné posoudit, jak tyto skutečnosti ovlivnily celkový výsledek hlasování. Jestliže společnost považuje konkrétní usnesení za přijaté, ale bez započítání hlasů „z hlasování vyloučeného“ společníka by nebylo usnesení přijato (popřípadě by valná hromada nebyla usnášenišopná), může být tato vada důvodem pro vyslovení neplatnosti dotčeného usnesení.

Jednotlivé případy zákazu hlasování jsou následující:

- prodlení s plněním vkladové či příplatkové povinnosti;
- rozhodnutí o nepeněžitém vkladu společníka;
- rozhodnutí o vyloučení společníka nebo o podání návrhu na vyloučení společníka[4] v případě prodlení společníka s plněním vkladové povinnosti nebo příplatkové povinnosti, případně pokud společník porušuje zvlášť závažným způsobem svou povinnost;
- rozhodnutí o prominutí splnění povinnosti – zákaz výkonu hlasovacího práva v tomto případě zejména chrání ostatní společníky tím, že brání společníku, jemuž vůči společnosti svěřená určitá povinnost, aby vahou svých hlasů prosadil její prominutí, např. rozhodnutí o prominutí dluhu (bude-li takové rozhodnutí vůbec spadat do působnosti valné hromady) či rozhodnutí o schválení smlouvy o vypořádání újmou podle § 53 odst. 3 ZOK, bude-li člen orgánu, který porušil svou povinnost, současně společníkem.
- rozhodnutí o odvolání z funkce pro porušení povinnosti – rozhoduje-li valná hromada o odvolání člena orgánu společnosti, který je zároveň společníkem, a to proto, že porušil povinnosti při výkonu funkce, brání zákaz hlasování tomu, aby dotčený společník prosadil své setrvávání ve funkci, nevykonává-li ji řádně a porušuje-li své povinnosti. Zákaz výkonu hlasovacího práva se ovšem prosadí pouze tehdy, porušil-li společník – člen orgánu skutečně své povinnosti. Je na ostatních společnících, aby

posoudili, zda k porušení povinností člena orgánu došlo a zda je natolik závažné, aby odůvodňovalo odvolání z funkce. Jedná-li se však o většinového společníka, zřejmě takové řešení nebude mít dlouhého trvání, neboť buď svolá novou valnou hromadu a zvolí se do funkce opětovně, případně místo sebe dosadí příhodného „zástupce“.

- další případy podle ZOK nebo zvláštních zákonů – v této „zbytkové“ klauzuli lze uvést případ nabytí vlastního podílu společnosti, případně situaci ve společnostech, které před 1. lednem 2014 měly vydány listinné akcie na majitele a vlastníci těchto akcií se společnosti nepřihlásili v zákonem stanovené lhůtě[5].

Z výše uvedeného je zřejmé, že institut zákazu výkonu hlasovacího práva má mnohá úskalí, která je nutné při jeho uplatňování brát pečlivě v potaz. Jak ukázaly některé v poslední době medializované případy[6], nejedná se přitom o právní institut teoretický, ale o ryze praktický nástroj k prosazování své politiky v rámci společnosti. Důsledkem nesprávné aplikace příslušných zákonných ustanovení však může být neplatnost usnesení valné hromady s nepříznivými důsledky pro všechny společníky. ●

Vladimír Petráček
Weinhold Legal, v. o. s. advokátní kancelář

WEINHOLD LEGAL

Poznámky

- [1] § 169 odst. 3 ZOK, § 412 odst. 2 ZOK.
- [2] § 173 odst. 1 písm. a) až c) ZOK, § 426 písm. b) a c) ZOK.
- [3] § 173 odst. 1 písm. d) ZOK, § 149 odst. 2 ZOK, § 426 písm. a) ZOK.
- [4] Platí pouze pro s. r. o.
- [5] § 3 odst. 1 zákona č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů.
- [6] Viz např. kauza ohledně skupiny AGEL, dostupné na www.eko-nomika.idnes.cz/chrenek-bitva-o-zdravodnicke-imperium-angel-polach-f7x-/ekonomika.aspx?c=A141120_223633_ekonomika_hro

Obrana proti porušování práv z ochranné známky

V rámci řešení sporů vyplývajících z porušování práv k ochranné známce se v nedávné době objevila rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, která vzbudila kontroverze. Byla totiž v protikladu se zaběhnutou praxí. Podívejme se na jejich reálný dopad.

V prvním rozhodnutí Nejvyšší soud ČR prohlásil,[1] že ochrannou známku nelze přenechat třetí osobě k užívání jiným způsobem, než prostřednictvím uzavření licenční smlouvy. Konkrétně byly zpochybněny právní účinky udělení souhlasu vlastníka ochranné známky s jejím užíváním.

Rozhodnutí dopadá na běžnou kontraktační praxi, souhlas s užitím ochranné známky je totiž obvyklým ustanovením řady smluv. Typicky na obdobná ujednání narazíme například v oblasti poskytování reklamních služeb, kde se uzavření licenční smlouvy jeví jako nadbytečné a příliš administrativně náročné (u předmětu průmyslového vlastnictví se předpokládá její uveřejnění v rejstříku). Souhlas sice nevytváří obligační závazek, je odvolatelný a z tohoto pohledu rizikový. Nicméně způsobuje právní následky, zabráňuje vzniku protiprávního stavu a užívání ochranné známky na jeho základě je oprávněné.[2]

Kromě toho se právní povaha ochranné známky s přijetím nového občanského zákoníku mění, když tato je považována za věc v právním smyslu.[3] Je konkrétně věcí nehmotnou movitou. Z toho vyplývá, že může být předmětem majetkoprávní dispozice, jako např.

nájmu. Předmětné rozhodnutí proto považuji za překonané.

Druhé překvapivé rozhodnutí padlo v rozsudku ve věci sporu o internetovou doménu Globtour.cz.[4] Žalobce v této věci postupoval obvyklým způsobem, když požadoval kromě zdržení se užívání sporné domény také uložení povinnosti žalovanému, aby na něj tuto doménu převedl. Nejvyšší soud dospěl k závěru, že součástí tzv. zdržovacího nároku není nárok převodní, neboť jde nad jeho rámec. Je nárokem konstitutivním, který by bylo možné vydat jedině v rámci žaloby na určení.

Převodní nárok býval žalobci v doménových sporech zcela běžně uplatňován a nic na tom předmětné rozhodnutí nezměnilo. Soudy tento závěr reflektují, což je zřejmé zejména z praxe rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, který je kompetentní pro řešení doménových sporů. Ten nicméně dovozuje, že převodní nárok je součástí práva na informační sebeurčení a analogicky s pravidly pro rozhodování sporů z domén nejvyššího stupně .eu[5] tento nárok nadále přiznává.

Podle mého názoru se ani jedno z předmětných rozhodnutí v praxi neuchytí, přesto lze doporučit se s nimi argumentačně vypořádat. Pozitivní je, že ani jedno z těchto rozhodnutí

není publikováno ve sbírce rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR. Co se týče nároků v doménových sporech, již dnes je z rozhodovací praxe rozhodčího soudu patrné, že převodní nárok bude i nadále úspěšným žalobcům přiznáván.

**Mgr. Marek Martinka, advokát
Švehlík & Mikuláš advokáti s. r. o.**

ŠVEHLÍK & MIKULÁŠ
advokáti

Poznámky

- [1] Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 3. 2012 č. j. 23 Cdo 3996/2010
- [2] Viz Prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.: Souhlas, nebo licenční závazek? Právní rozhledy, 2013, č. 13–14, s. 457.
- [3] Ust. § 489 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku
- [4] Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 4. 2012 č. j. 23 Cdo 3407/2010
- [5] Nařízení Komise č. (ES) 874/2004

**Podpora
v podnikání**

**Fúze a akvizice
Restrukturalizace**

**Bankovníctví,
finance, leasing**

**Nemovitosti
a stavební právo**

**Sporná agenda,
správa pohledávek**

Tým 30 profesionálů

20 právníků

5 základních advokátních praxí

Budoucí zástavní právo

Článek ve stručnosti představuje institut budoucího zástavního práva a možnosti jeho využití při koupi nemovitostí. Institut je postupně nahlížen pohledem kupujícího, prodávajícího a úvěrující banky prodávajícího. Ačkoliv se budoucí zástavní právo do realitní praxe dosud výrazněji neprosadilo, může být dle názoru autora v řadě situací vhodným právním nástrojem k jejich řešení.

Pokud za účinnosti „starého“ občanského zákoníku[1] chtěl kupující financovat nabyvanou nemovitost z hypotečního úvěru, obvykle bylo nutné, aby prodávající ještě před prodejem nemovitosti k ní zřídil zástavní právo ve prospěch banky.

Banky ve většině případů byly ochotny umožnit čerpání úvěru poté, kdy byl podán návrh na vklad zástavního práva do katastru nemovitostí. Zástavní právo sloužilo k zajištění úvěru, ze kterého kupující hradil kupní cenu nemovitosti. Někteří prodávající se však zdráhali zatížit stále ještě jejich nemovitost k zajištění cizího dluhu.

Nový občanský zákoník[2] umožňuje zřízení budoucího zástavního práva, které může být řešením shora popsané situace. Ještě před podpisem kupní smlouvy a před čerpáním úvěru může kupující se souhlasem vlastníka nemovitosti (tj. prodávajícího) zřídít ve prospěch své úvěrující banky budoucí zástavní právo k nemovitosti, kterou hodlá koupit. Zástavní

právo se „aktivuje“, tj. přemění z budoucího na existující, okamžikem, kdy se kupující stane vlastníkem nemovitosti.

Pohled kupujícího

Kupující uzavře přímo se svou úvěřující bankou smlouvu o zřízení budoucího zástavního práva k nemovitosti. Pokud smlouva o zřízení budoucího zástavního práva mezi kupujícím a bankou neobsahuje též souhlas vlastníka nemovitosti (prodávajícího), je třeba tento souhlas předložit katastrálnímu úřadu na samostatné listině, obvykle s úředně ověřeným podpisem.[3] Dále je v praxi třeba, aby kupující zajistil součinnost prodávajícího při ocenění nemovitosti pro účely poskytnutí hypotečního úvěru.

Budoucí zástavní právo se zapisuje do katastru nemovitostí vkladem.[4] Účastníky vkladového řízení jsou budoucí zástavní věřitel (banka), budoucí zástavní dlužník (kupující) a stávající vlastník nemovitosti (prodávající). Má-li katastrální úřad provést vklad co nejrychleji, je vhodné, aby všichni účastníci podali společný návrh na vklad budoucího zástavního práva.

Pohled prodávajícího

Budoucí zástavní právo sice vlastníka nemovitosti bezprostředně neomezuje, přesto však nemovitost zatěžuje. Pokud by po zápisu budoucího zástavního práva do katastru nemovitostí z plánovaného prodeje nemovitosti sešlo, zatížení nemovitosti budoucím zástavním právem bude odrazovat od koupě případně jiné zájemce či prodej nemovitosti jinému zájemci komplikovat. Stejně tak úvěřující banka takového zájemce se bude zdráhat přijmout do zástavy nemovitost se zapsaným budoucím zástavním právem, protože by její zástavní právo mohlo být odsunuto na druhé pořadí.

Občanský zákoník další osud budoucího zástavního práva, které se „nezaktivuje“, výslovně neřeší. Z těchto důvodů lze prodávajícímu doporučit, aby souhlasil se zápisem budoucího zástavního práva pouze na dobu určitou.[5] Uplynutím této doby budoucí zástavní právo zanikne, pokud se kupující zatím nestal vlastníkem nemovitosti.

Pohled úvěřující banky

Z hlediska banky poskytující hypoteční úvěr je zásadní, že zástavní právo vznikne s pořadím k okamžiku, kdy bylo požádáno o vklad budoucího zástavního práva[6], tzn. kdy byl

katastrálnímu úřadu doručen návrh na vklad budoucího zástavního práva. Priorita zástavního práva banky tak zůstává zajištěna s podmínkou, že se kupující skutečně stane vlastníkem předmětné nemovitosti.

Je-li v katastru nemovitostí zapsané budoucí zástavní právo, může banka umožnit čerpání úvěru, jakmile bude kupující zapsán v katastru nemovitostí jako vlastník nemovitosti. Vzhledem k tomu, že banka má obvykle kontrolu nad zněním kupní smlouvy i nad dobou návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí, může banka případně souhlasit i s čerpáním úvěru již po podání návrhu na vklad vlastnického práva ve prospěch kupujícího.

Prodávaná nemovitost může být zatížena zástavním právem s přednostním pořadím, obvykle jde o zajištění hypotečního úvěru prodávajícího. V takovém případě bývá úvěr prodávajícího předčasně splacen z kupní ceny s cílem dosáhnout zániku zástavního práva s přednostním pořadím v důsledku zániku zajištěného dluhu.[7] V takovém případě lze bankce doporučit, aby ve vztahu ke svému klientovi (kupujícímu) trvala na sjednání zákazu zajistit původním zástavním právem nový dluh, a aby tento zákaz byl zapsán do katastru nemovitostí. Tímto postupem banka zamezí využití práv vlastníka při uvolnění zástavy[8] a zajistí si tak, že její zástavní právo nemůže být odsunuto na méně výhodné pořadí.

Závěr

Budoucí zástavní právo bude zřejmě nejčastěji užito v souvislosti s nabytím nemovitosti, proto i tento článek hovoří o nemovitostech. Budoucí zástavní právo lze však využít ke zřízení zástavního práva na jakékoliv věci, movité i nemovité, hmotné i nehmotné, zapsané i nezapsané ve veřejném seznamu.

Budoucí zástavní právo je dle mého názoru zajímavým instrumentem pro všechny zúčastněné strany, přesto se do praxe bank poskytujících hypoteční úvěry dosud ve větší míře neprosadilo. To lze zřejmě do jisté míry přičíst konzervativní praxi bankovního sektoru. Zda a kdy se užívání budoucího zástavního práva výrazněji prosadí do realitní praxe, ukáží až následující roky. ●

Mgr. Pavel Mlíkovský, advokát
ŘANDA HAVEL LEGAL
 advokátní kancelář s.r.o.

RANDA HAVEL ■ LEGAL

Poznámky

- [1] Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- [2] Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.
- [3] Viz § 62 a 63 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška).
- [4] Viz § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon).
- [5] Viz § 1377 odst. 1 písm. e) občanského zákoníku (s užitím analogie) a § 17 odst. 1 písm. e) a odst. 2 katastrální vyhlášky.
- [6] Viz § 19 odst. 5 katastrální vyhlášky.
- [7] Viz § 1376 občanského zákoníku.
- [8] Viz § 1384 občanského zákoníku.

DĚTI K PRÁCI PATŘÍ.

Díky nabídce Ticket Junior.

Vyzkoušejte i vy ve vaší firmě tento **unikátní benefit**. Ticket Junior je **elektronický portál** se všemi školkami, jehož prostřednictvím mohou vaši zaměstnanci nebo vy platit za školku a ušetřit tak **31,1 %** z platby školkovného. Navíc tento produkt **nezvyšuje** vaše mzdové náklady a **motivuje** vaše zaměstnance k dřívějšímu **návratu do práce** z rodičovské dovolené. Nabídněte svým zaměstnancům víc než vaše konkurence.

Zavolejte nám na **234 662 340** a my vám rádi vysvětlíme, jak se vám Ticket Junior ve vaší firmě vyplatí.

Na Poříčí 5, 110 00 Praha 1
Telefon: 234 662 340

www.ticketjunior.cz

Nároková nebo nenároková prémie?

Motivování zaměstnanců prostřednictvím bonusů, prémie nebo variabilních složek mzdy navázaných na splnění určitých osobních cílů nebo celkové ekonomické výsledky zaměstnavatele je u českých i zahraničních zaměstnavatelů oblíbené a často využívané. Aby se zaměstnavatel vyhnul případným sporům o to, zda (a v jaké výši) měla být prémie vyplacena, případně aby tuto nemusel vyplatit „problematickému“ zaměstnanci, uvádí často v pracovní smlouvě či vnitřním předpisu, že prémie je „nenároková“ nebo „podmíněna rozhodnutím zaměstnavatele o jejím přiznání“. Nedávný rozsudek Nejvyššího soudu ČR opět upozorňuje na to, že i v takovém případě je z pohledu zaměstnavatele třeba mít se na pozoru.

Ve věci sp. zn. 21 Cdo 3167/2013 Nejvyšší soud posuzoval spor, v němž se bývalý zaměstnanec, obchodní konzultant, domáhal po zaměstnavateli výplaty roční provize. Pravidla pro její výplatu byla stanovena vnitřním předpisem, který uváděl, že provize jsou „vyplaceny 4x kvartálně a 1x ročně dle skutečného plnění plánu za kvartál a rok“, „roční provize je vyplacena v případě 100% a vyššího plnění ročního plánu“ a „výpočet její výše vychází z fakturovaných plateb“. Nezdá se přitom, že by bylo sporu o tom, že zaměstnanec roční plán splnil. Zaměstnavatel však ve sporu akcentoval, že „ve všech pravidlech pro výpočet provize označuje provizi jako nenárokovou složku mzdy vyplácenou zaměstnanci na základě jeho pracovního výsledku“, tj. že provize „bez rozhodnutí zaměstnavatele má povahu nároku pouze fakultativního“, přičemž tato konkrétní roční provize nebyla zaměstnanci žádným rozhodnutím zaměstnavatele přiznána.

Soud prvního stupně i odvolací soud daly za pravdu zaměstnavateli. Nejvyšší soud však svým rozsudkem ze dne 25. září 2014 jejich rozhodnutí zrušil, a to s poukazem na to, že v řízení nebyla prokazatelně zjištěna povaha provize jako složky mzdy zaměstnance. Nejvyšší soud v odůvodnění svého rozhodnutí nejdříve poukázal na svou starší judikaturu, konkrétně rozsudek ve věci 21 Cdo 537/2004, v němž připomněl, že je třeba rozlišovat, zda je prémie plněním, které je zaměstnavatel povinen poskytnout, jestliže zaměstnanec splní sjednané předpoklady (nároková prémie), nebo zda nárok na ni vzniká (bez ohledu na splnění dalších předpokladů) až na základě zvláštního rozhodnutí zaměstnavatele o jejím přiznání (nenároková prémie). Nejvyšší soud také připomněl, že pokud je o přiznání nenárokové prémie zaměstnavatelem rozhodnuto, stává se daná prémie nárokovou a zaměstnavatel může své rozhodnutí zrušit a prémii nevyplatit pouze v případech, že mu to smlouva nebo vnitřní předpis výslovně umožňuje a pouze za splnění podmínek tam uvedených. Z mé zkušenosti přitom vyplývá, že opravdu málokterý zaměstnavatel toto v příslušném vnitřním předpisu má.

Posledně uvedené však v aktuálním sporu řešeno nebylo. Zde šlo o to, zda sjednaná provize byla fakticky i právně nárokovou nebo nenárokovou složkou mzdy. Nejvyšší soud vyšel z toho, že provize byly u zaměstnavatele vypláceny v závislosti na výsledcích práce zaměstnanců a hospodářských výsledcích zaměstnavatele, tedy zaměstnavatel spojil nárok na určitou část mzdy s pracovním výkonem zaměstnance a stanovil podmínky pro její výplatu.

Následně Nejvyšší soud předestřel podle mého názoru velmi podstatnou úvahu, že míra konkrétnosti stanovených podmínek může být velmi rozdílná. Na jedné straně může jít o „zcela obecně postulovaný příslib (např. za „dlouhodobě dosahované kvalitní výsledky práce“), kdy je okolnost, zda zaměstnanec obdrží pobídkovou složku mzdy, závislá na zhodnocení dosažených pracovních výsledků na základě úvahy zaměstnavatele (příslušného nadřízeného vedoucího zaměstnance) a jeho rozhodnutí má v tomto smyslu konstitutivní význam. Na druhé straně mohou být předpoklady vzniku nároku na pobídkovou složku mzdy stanoveny v podobě naprosto konkrétních, objektivně měřitelných a kvantifikovatelných cílů, kdy stanovení konkrétní výše části mzdy příslibené zaměstnanci v případě jejich dosažení je převážně věcí pouhého aritmetického výpočtu; v takovém případě, jsou-li předpoklady pro vznik nároku naplněny, může rozhodnutí zaměstnavatele o přiznání odměny vyjadřovat jen formální stvrzení těchto

předpokladů a v tomto smyslu má rozhodnutí pouze deklaratorní význam.“[1] Aplikujíc toto na řešený případ, Nejvyšší soud uzavřel, že pouze z vnitřního předpisu zaměstnavatele nelze dospět k jednoznačnému závěru o povaze sporné prémie, když tento ji na jednu stranu označuje za „nenárokovou složku mzdy“, ovšem na druhé straně je „vyplácena zaměstnanci na základě jeho pracovního výsledku“, a to dle její cílové částky a skutečného plnění plánu. Nejvyšší soud proto soudy prvního stupně uložil doplnit v tomto směru dokazování.

Podle mého názoru lze uvedený právní závěr Nejvyššího soudu interpretovat (také) tak, že tam, kde je způsob výpočtu prémie ve vnitřním předpisu detailní a vázaný na splnění konkrétních cílů, nemůže zaměstnavatel pouhým uvedením toho, že „prémie je nenárokovou složkou mzdy“, dosáhnout toho, aby byl oprávněn danou premii nevyplatit. Zejména to bude platit v okamžiku, kdy zaměstnavatel nevyhotovuje žádné rozhodnutí o přiznání prémie, ale prostě ji dle vnitřního předpisu výpočte a vyplatí. Shodný však může být výsledek i v případech, že formální rozhodnutí vyhotovováno je, jelikož toto může být soudy v případě sporu považováno za pouhý „deklaratorní akt“. Takové jsou přitom aktuální přístupy mnoha zaměstnavatelů. Zdá se však, že je třeba, aby „nenárokovost“ prémie byla zřejmá z celého příslušného vnitřního předpisu. Ideální by pak bylo, aby poskytnutí prémie bylo výslovně vázáno na rozhodnutí zaměstnavatele „konstitutivní“ povahy. Samotná diskrece zaměstnavatele totiž zřejmě Nejvyššímu soudu nevádí. Na druhou stranu by však při jejím užití samozřejmě nemělo docházet k libovůli či diskriminaci.

Závěrem poukazuji na to, že Nejvyšší soud také konstatoval, že je samozřejmě povinností zaměstnavatele prokázat, že jedním z předpokladů pro výplatu provize bylo rozhodnutí o jejím přiznání, tj. že se zde jednalo o provizi nenárokovou. Zaměstnavatelům bych proto doporučil přihlídnout při revizi smluv, mzdového či premiového řádu i k výše uvedenému.

Mgr. Jindřich Fuksa, advokátní koncipient
Glatzová & Co., s.r.o.

GLATZOVÁ & Co.
Advokátní kancelář - Law firm

Poznámky

[1] Citováno z rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. září 2014 ve věci sp. zn. 21 Cdo 3167/2013

Stále ještě nepoznáte zubní kartáček SWISSDENT?

Jednoduchý, ergonomický, profesionální.

Zubní kartáček
SWISSDENT + PROFI
Red&Red

DENTAL
COSMETICS
SWISS
DENT

Naše mise: Spolehlivý osobní právník pro firmy poskytující praktické služby zaměřené na výsledky za dobrou cenu.

dvořák || hager & partners
advokátní kancelář

„Dvořák Hager & Partners' team is dynamic, efficient, and flexible.“

Legal500

„Very knowledgeable about local laws and regulations, and offers excellent value for money.“

Chambers and Partners

Dvořák Hager & Partners znamená tým 33 advokátů a dalších právníků v kancelářích v Praze a Bratislavě, poskytujících právní poradenství jak nadnárodním společnostem, tak českým a slovenským podnikatelům.

Komplexní právní podpora v oblasti:

- Právo obchodních společností. Fúze a akvizice
- Financování a kapitálový trh
- Obchodní smlouvy. Mezinárodní obchod a přeprava
- Nemovitosti a výstavba
- Hospodářská soutěž. Veřejné zakázky. PPP
- Zastupování v soudních a arbitrážních řízeních
- Insolvence a restrukturalizace
- Pracovní právo
- Životní prostředí a odpady
- Energetika

Dvořák Hager & Partners, advokátní kancelář, s.r.o.

Oasis Florenc, Pobřežní 12, 186 00 Praha 8

Tel.: +420 255 706 500

E-mail: paha@dhplegal.com

www.dhplegal.com

Tichá společnost – praktický způsob financování podnikání?

Institut tiché společnosti je v českém právním prostředí zakotven již delší dobu.

Nejedná se ovšem o další formu obchodní korporace, ale o druh synallagmatického závazkového vztahu, který vzniká na základě smlouvy mezi tichým společníkem (fyzickou či právnickou osobou) a podnikatelem. Tento smluvní typ byl obsažen již v ustanovení § 673 obchodního zákoníku č. 513/1991Sb, ale s novou soukromoprávní úpravou zákona č. 89/2012Sb, občanský zákoník (dále jen „NOZ“), vstoupila dne 1. 1. 2014 v účinnost ustanovení § 2747 až § 2755, která by mohla pomoci využití tohoto institutu rozšířit, neboť určitá práva a povinnosti subjektů vztahu zpřesňují.

Zaváže-li se tichý společník ke vkladu, kterým se bude po celou dobu trvání smlouvy podílet na výsledcích podnikání, a je-li naproti tomu podnikatel povinen vyplácet tichému společníkovi podíl na zisku, vzniká mezi nimi smluvní závazkový vztah, a to tiché společenství. K větší transparentnosti a právní jistotě těchto vztahů byla dříve obligatorně vyžadována písemná forma, od čehož NOZ ustupuje a koncepčně se přiklání k bezformálnosti soukromoprávních vztahů a k platnému a účinnému uzavření smlouvy postačuje forma ústní.

Podnikatelem je myšlen nejširší možný okruh osob, který NOZ za podnikatele považuje. Mohou to být jak osoby podnikající na základě živnostenského oprávnění, tak obchodní korporace zapsané v obchodním rejstříku.

Jak vztah funguje? Tichý společník vloží do podnikání jiné osoby vklad a jako protihodnotu obdrží podíl na zisku podnikatele, který se ovšem nutně poji s rizikem podílu na případných ztrátách, ovšem maximálně do výše vkladu tichého společníka. Podíl na ztrátě smluvně vyloučit nelze, jednalo by se o zdánlivé, tj. nicotné jednání. Vykáže-li tedy podnikatel za účetní období ztrátu, vklad společníka se o jeho podíl na ztrátě sníží. Dosáhne-li podíl

na ztrátě výši celého vkladu, jeho účast na podnikání a tím i závazek ze smlouvy o tiché společnosti zaniká, ledaže by se sám rozhodl podíl na ztrátě uhradit, anebo svůj vklad o tuto částku doplnit.

Neupraví-li si smluvní strany právní režim předmětu vkladu odlišně, platí, že k nemovitě věci nabývá podnikatel užívací i požívací právo, tedy právo přivlastňovat si užítky věci, bez ohledu na to, zda se jedná o tzv. plody přirozené nebo plody civilní. Je-li např. vkladem dům s bytovými jednotkami, které jsou předmětem nájmu, má podnikatel právo na užítky z této věci plynoucí, tedy na pravidelně se opakující částku nájemného. U ostatních vkladů platí vyvratitelná právní domněnka, že podnikatel k předmětu vkladu nabyl vlastnické právo.

Tichý společník má právo nahlížet do obchodních dokladů a účetních záznamů podnikatele, aby mohl získat přehled o samotném podnikání, jelikož sám na jeho chod přímý vliv nemá. Ze znění ustanovení § 2749 vyplývá, že toto právo může být smluvně omezeno. Pokud by však tichý společník prokázal rozumný důvod se domnívat, že tyto doklady nejsou vedeny správně nebo poctivě, k takovému omezení se nepřihlíží.

Tichý společník se může podílet na veškerém podnikání podnikatelského subjektu nebo účast smluvně omezit jen na provoz některého ze závodů podnikatele. Poté bude jeho podíl na zisku a ztrátě určen dle výsledků podnikání konkrétní části obchodního závodu.

Pokud je podnikatelem obchodní korporace, vztahuje se na její podnikání a organizaci i zákon o obchodních korporacích č. 90/2012Sb., proto je třeba zohlednit i ustanovení § 34, kde je stanoveno, že podíl na zisku obchodní korporace lze rozdělit toliko mezi společníky, ledaže společenská smlouva určí jinak. Toto ustanovení má nepochybně sloužit k zprůhlednění nakládání se ziskem, ale mohlo by ohrozit samotnou podstatu institutu tichého společníka. Ten zpravidla nemá zájem na publicitě svého vkladu. Proto postačí, bude-li ve společenské smlouvě generální klauzule o možnosti rozdělení zisku i mezi tiché společníky, aniž by byl tento konkrétně jmenován.

Je-li jednou ze stran smlouvy o tichém společenství kapitálová společnost, vyžaduje se

k její platnosti schválení nejvyšším orgánem společnosti, to je valnou hromadou. U osobních společnostech musí smlouvu schválit všichni společníci.

Za závazky vzniklé z podnikání tichých společníků neodpovídá. Podnikatel je z nich zavázán sám. Pokud ovšem tichý společník vystoupí z anonymity, ručí za dluhy podnikatele, protože rozhodnutí třetích osob o uzavření smlouvy s podnikatelem může fakt, že se konkrétní osoba – tichý společník na podnikání byl jen finančně podílní, značně ovlivnit. Proto toto ustanovení k ochraně třetích osob nelze platně vyloučit. Jde o případy, kdy je jméno tichého společníka obsaženo ve jménu, popř. obchodní firmě, podnikatele nebo prohlásí-li tichý společník vůči osobě, s níž hodlá podnikatel uzavřít smlouvu, že podniká společně s podnikatelem.

Obligacní vztah mezi podnikatelem a tichým společníkem zaniká v případech stanovených zákonem či smlouvou. Jak již bylo řečeno výše, dosáhne-li podíl na ztrátě tichého společníka výši jeho vkladu, tiché společenství zaniká, pokud jej tichý společník sám ze své vůle neodvrátí. Dále vztah zaniká výpovědí jedné ze stran, u které je dispozitivně stanovena šestiměsíční výpovědní lhůta, ukončením samotného podnikání nebo zrušením konkurzu jedné ze stran smluvního vztahu po splnění rozvrhového usnesení, zrušením konkurzu proto, že jejich majetek je zcela nepostačující, anebo zamítnutím insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku.

Poté, co tichá společnost zanikne, vydá podnikatel bez dalšího tichému společníkovi jeho vklad snížený/zvýšený o podíl na výsledku podnikání.

Smlouva o tichém společenství tak nabízí podnikatelům další právní možnost, jak zapojit třetí osoby do svého podnikání. Je samozřejmě otázkou, jestli nová právní úprava povede k většímu využití tohoto institutu. ●

Mgr. Tereza Leníčková,
advokátní koncipientka
Dvořák Hager & Partners,
advokátní kancelář, s.r.o.

Společné jmění manželů po rekodifikaci

Institut společného jmění manželů je juristickým interpretačním „evergreenem“ a prakticky není právníka, který by v souvislosti s ním neřešil nějaký výkladový problém. Problematika SJM se interpretačně neustálila ani za cca 15 let její existence za účinnosti starého občanského zákoníku, natož pak během cca jednoho roku účinnosti občanského zákoníku nového. Pojďme si proto shrnout základní rozdíly v pojmání SJM dle staré a nové úpravy a při této příležitosti si odpovědět na otázku, zda je institut SJM pro manžele (resp. vůbec) užitečný, či nikoliv.

Na úvod připomeňme notorietu, která je však pro celou problematiku společného jmění manželů zcela zásadní – právní pojem „jmění“ nezahrnuje (oproti běžné mluvě) pouze aktiva, ale též pasiva. Nový občanský zákoník to vyjadřuje ve svém § 495, podle kterého jmění osoby tvoří souhrn jejího majetku a jejich dluhů, obdobný obsah však měl samozřejmě pojem „jmění“ i za předchozí právní úpravy. Právě inkorporace dluhů, resp. závazků je to, čím se institut společného jmění (SJM) manželů liší od dříve známého institutu bezpodílového spoluvlastnictví manželů (BSM), platného na území ČR do 31. 7. 1998. „Vlastnit“ dluhy pojmově nelze, „mít“ dluhy je naproti tomu možné. Vraťme se však k rozdílům mezi úpravou SJM dle nového a starého občanského zákoníku.

Aktiva SJM

Zákonný režim SJM je v NOZ upraven obdobně jako v OZ, tedy opět platí obecné pravidlo, že součástí SJM je to, čeho nabyl jeden z manželů nebo čeho nabyl oba manželé společně za trvání manželství. V tomto ohledu je vhodné poukázat zejména na následující:

- Za předchozí úpravy bylo judikatorně dovozováno, že součástí SJM jsou též výnosy z toho, co náleží výhradně jednomu z manželů. Ustanovení § 709 odst. 2 NOZ výslovně stanoví obdobné pravidlo, ovšem s tím rozdílem, že místo výnosů hovoří o zisku. Jde přitom o rozdíl nikoliv nevýznamný – zisk jsou totiž (zjednodušeně řečeno) výnosy po odečtení nákladů na dosažení těchto výnosů. To otevírá celou řadu nevyřešených otázek významných pro vypořádání SJM – např. k jakému okamžiku se má vznik zisku posuzovat (měsíc, finanční rok, den zániku manželství?), zda a jak zohledňovat vyšší jednorázové náklady vynaložené na zdroj výnosů těsně před vznikem SJM, zda výnosy a náklady posuzovat zvlášť ke každému aktivu ve výlučném majetku nebo zda má být výlučný majetek z pohledu ziskovosti pojímán jako celek atd. V důsledku této jistě dobře míněné a „spravedlivé“ změny tedy hrozí, že z řízení o vypořádání SJM se stane „vyúčtovací spor“, tedy přesně to, čemu se dosavadní judikatura z praktických důvodů a zcela logicky dosti vehementně bránila.
- Podobně jako OZ, stanoví též § 709 odst. 3 NOZ, že součástí SJM je podíl manžela

v obchodní společnosti nebo družstvu. Oproti OZ je však zároveň vypuštěno pravidlo o tom, že nabytí účasti jednoho manžela v obchodní společnosti nezakládá účast druhého manžela. Je tedy otázkou, zda tím skutečně bylo míněno, že nabytí obchodního podílu jedním z manželů do SJM má za následek nabytí účasti druhého z manželů ve společnosti ve smyslu vzniku „společného společníka“, nebo šlo o důvody jiné – bohužel důvodová zpráva v tomto ohledu klasicky mlčí. Nejrozumnějším bude zřejmě výklad, že takový obchodní podíl je v (bezpodílovém) spoluvlastnictví obou manželů s tím, že ten z manželů, který obchodní podíl svým právním jednáním nabyl, bude na základě svého právního jednání a jeho korporátních důsledků automaticky považován za správce takového společného podílu ve smyslu § 32 odst. 4 ZOK.

Kromě výše uvedené úpravy došlo též ke zpřesnění některých výjimek (viz § 709 odst. 1 NOZ):

- Nadále sice do SJM nepatří to, co jen jeden z manželů nabyl darem a děděním (nebo nově odkazem), avšak dárce při darování, resp. zůstavitel v pořízení pro případ smrti může projevit jiný úmysl, tedy darovat či odkázat věc do SJM. Je však třeba upozornit na to, že předmětná výjimka z „nabytí všeho během manželství do SJM“ nově neplatí pro společně nabytí určité věci darem, děděním či odkazem – zatímco dle OZ v takových případech vznikalo podílové spoluvlastnictví, nyní půjde o „klasické“ nabytí do SJM, tedy spoluvlastnictví bezpodílové.
- Výslovně se potvrzuje pravidlo, které za účinnosti OZ dovodila již judikatura, tedy že do SJM nepatří to, co nabyl jeden z manželů jako náhradu nemajetkové újmy na svých přirozených právech. V terminologii OZ šlo o náhradu nemajetkové újmy v penězích, nicméně princip zůstává stejný.
- Dále se v NOZ výslovně potvrzuje to, co dovodila doktrína, tedy že do SJM nepatří to, co nabyl jeden z manželů náhradou

za poškození, zničení nebo ztrátu svého „výhradního majetku“ (terminologicky konzistentně zřejmě mělo být „vylučného majetku“).

- V seznamu výjimek již není uveden majetek získaný v rámci restitučních předpisů, neboť restituce už jsou v zásadě konzumovány. Tomu odpovídající zákonná vyluka je však zachována v rámci přechodných ustanovení (§ 3040 NOZ), takže fakticky se oproti OZ nic nemění.

Pasiva SJM

Pokud jde o pasiva SJM, § 710 NOZ stanoví zásadu, že součástí SJM jsou „dluhy převzaté“ za trvání manželství. Jde o poněkud kryptické vyjádření poměrně zásadního rozdílu oproti předchozí právní úpravě, která hovořila o závazcích „vzniklých“ za trvání manželství. V důvodové zprávě k NOZ je totiž uvedeno, že „dluhy převzaté“ jsou „dluhy, které lze převzít“, přičemž takovými dluhy jsou dle důvodové zprávy jen dluhy soukromoprávní (nikoli veřejnoprávní), a jen závazky z řádného obligčního důvodu (tedy nejde o závazky z porušení právní povinnosti). Co z toho plyne? Například to, že do SJM nově nespádají mimo jiné dluhy na daních, povinnost nahradit škodu či povinnost platit výživné v důsledku narození dítěte.

Je zřejmé, že půjde-li o dluhy převzaté za trvání manželství oběma manžely, tyto dluhy budou součástí SJM. Pokud jde o dluhy převzaté – byť za trvání manželství – jen jedním z manželů, lze oproti OZ lze z textu NOZ nepřímo dovést pravidlo, že tyto dluhy do SJM nepatří, ovšem s několika dosti zásadními výjimkami, které toto pravidlo do značné míry relativizují. O dluh patřící do SJM tak půjde mj. v následujících případech:

- Dluh byl převzat jen jedním z manželů při obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny – dle NOZ je tedy již nerozhodné, zda rozsah závazků přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů, důležitý je účel, který byl převzetím dluhu sledován, konkrétně zda touto cestou měla či neměla být obstarána každodenní či běžná potřeba rodiny. Pojem „každodennosti“, pokud nebude vykládán doslovně, zřejmě problémy vyvolávat nebude, jiné to může být u „běžnosti“ některých potřeb. Pouze namátkou – má být „běžnost“ posuzována typově (např. osobní automobil), nebo ve vztahu k ceně (luxusní automobil)? V případě druhé varianty bychom se logicky vrátili zpátky ke kritériu přiměřenosti majetkovým poměrům manželů dle OZ.

- Dluh byl jen jedním z manželů převzat se souhlasem druhého manžela – jde o situaci odlišnou od převzetí dluhu oběma manžely, nicméně tomuto scénáři velmi blízkou, proto má i obdobné důsledky. V praxi může jít např. o případ, kdy jeden z manželů je účastníkem smlouvy a druhý manžel v této souvislosti písemně prohlásí, že s uzavřením této smlouvy svým manželem souhlasí.

- Dluh se týká vylučného majetku jednoho manželů v rozsahu, který odpovídá zisku z tohoto majetku – jestliže do SJM spadá zisk z vylučného majetku, pak je spravedlivé, aby ve stejném rozsahu do SJM spadaly i dluhy, které jinak (než je dosaženo zisku) zatěžují pouze toho z manželů, o jehož vylučný majetek jde. K tomuto dobře míněnému záměru zákonodárce však lze mít tytéž praktické výhrady, které byly k problematice zisku z vylučného majetku zmíněny výše u aktiv SJM. Uvidíme tedy, zda předemtná úprava nepřinese více problémů než užitku.

SJM z pohledu věřitele

Důležitost rozlišování mezi tím, zda příslušný dluh patří, či nepatří do SJM, je však značně umenšena ustanovením § 731 NOZ, podle kterého se věřitel při výkonu rozhodnutí může uspokojit i z toho, co je v SJM, pokud dluh jen jednoho z manželů vznikl za trvání společného jmění (tj. v principu po uzavření manželství). Jinými slovy i když nejde o dluh společný, ale vylučně zavazující jednoho z manželů, přesto k jeho uhrazení může věřitel využít i majetek společný, nikoliv jen vylučný. Zákon zde navíc nehovoří o (vylučných) dlužících „převzatých“, ale o dlužících „vzniklých“, není tedy brán ohled na druh dluhu či způsob jeho vzniku.

Určité zmírnění tohoto pro nedlužícího manžela dosti tvrdého pravidla představuje § 732 NOZ, podle kterého vznikl-li dluh jen jednoho z manželů proti vůli druhého manžela, který nesouhlas projevili vůči věřiteli bez zbytečného odkladu poté, co se o dluhu dozvěděl, může být společné jmění postiženo jen do výše, již by představoval podíl dlužníka, kdyby bylo společné jmění zrušeno a vypořádáno. Je tedy třeba aktivního a bezodkladného jednání nedlužícího manžela – pro omezení rozsahu postižení SJM nestačí pouhá absence jeho souhlasu, nýbrž aktivní vyjádření nesouhlasu, navíc mnohdy nikoliv až v době exekuce, ale bezodkladně poté, co se příslušný manžel o dluhu dozvěděl.

Stejný princip (uspokojení věřitele ze SJM jen do výše hypotetického vypořádacího podílu dlužícího manžela) pak platí (i) v případě po-

vinnosti manžela plnit výživné, (ii) jde-li o dluh z protiprávního činu jen jednoho z manželů a (iii) v případě, že dluh jen jednoho z manželů vznikl ještě před uzavřením manželství. V posledně jmenovaných třech případech nastává uvedený důsledek automaticky, bez nutnosti druhého manžela vůči věřiteli cokoliv namítat. Jde však o hmotněprávní rovinu – v rovině procesněprávní bude i v těchto případech postižený manžel často okolnostmi nucen ohledně „své“ poloviny SJM podat vylučovací žalobu.

Závěr

Z výše uvedeného stručného shrnutí vyplývá, že společné jmění manželů představuje i po rekonstrukci značně komplikovaný institut, který přiděluje zbytečné starosti manželům, ale i právníkům. Více škody než užitku vyvolávají zejména důsledky dluhů jednoho z manželů na jmění obou manželů a dále pak otázky vypořádávání SJM po jeho zániku, klasicky v důsledku rozvodu. Na řešení těchto otázek a problémů s tím spojených už se spotřebovalo neuvěřitelné množství intelektuální i emocionální energie všech zainteresovaných stran, ať již účastníků řízení, jejich právních zástupců či soudců. Pomijím přitom značné množství vzájemně si odporujících odborných článků a soudních rozhodnutí, představující často názorové veletoce následně kritizované odbornou veřejností. Úprava SJM v novém občanském zákoníku pak v některých ohledech vytváří ještě více nejasností.

Osobně se proto domnívám, že SJM by de lege ferenda nemělo vznikat automaticky uzavřením manželství, ale pouze jako důsledek aktivní volby obou snoubenců. Implicitním režimem by mělo být pokračování režimu, který snoubenci mezi sebou měli ještě před svatbou a který je jim i intuitivně zcela pochopitelný, tedy v zásadě oddělené jmění a spoluvlastnictví pouze tam, kde se na tom manželé dohodnou. ●

Dr. Mgr. Daniel Mališ, LL.M., advokát
Mališ Nevrlka Legal, advokátní kancelář, s. r. o.

Mališ Nevrlka Legal

T·M·Jewin

Abyste svou image nemuseli obhajovat...

Oblek a košile na míru
Vaší postavě nejpozději
do druhého dne.

Obchodní Centrum Nový Smíchov
Nákupní Galerie Myslbek
Centrum Černý Most
Centrum Chodov

www.tmlewin.cz

Zákon o státní službě: Co čeká státní zaměstnanec?

Nový zákon o státní službě, vyhlášený ve Sbírce zákonů pod č. 234/2014 Sb. (dále jen „zákon o státní službě“), který nabyl účinnosti k 1. 1. 2015, je novou komplexní úpravou poměrů mezi státními zaměstnanci (úředníky) a správními úřady.[1] Účinnost předchozího zákona z roku 2002 (tzv. služební zákon) upravujícího služební poměry byla mnohokrát odkládána, až nakonec došlo v letošním roce k jeho nahrazení úplně novým zákonem (zákonem o státní službě). Jeho přijetí předcházela bouřlivá a médií hojně komentovaná diskuse, zejména ohledně existence tzv. politických náměstků nebo zřízení Generálního ředitelství státní služby.

Stranou zájmu tak do určité míry zůstala samotná právní úprava vztahu mezi státními zaměstnanci a správními úřady při výkonu jejich služby, kde pro zaměstnance dochází k mnoha zásadním změnám, jejichž dopad ovšem nemusí být na první pohled patrný (a to ani pro právníky). V této souvislosti se v rámci našeho příspěvku zaměříme na základní charakteristiku služebního poměru, jako je jeho veřejnoprávní charakter a dopady této konstrukce do pracovních (služebních) vztahů státních zaměstnanců. Vzhledem k neexistenci důvodové zprávy ke schválenému znění zákona o státní službě a poměrně malému množství dostupné literatury se omezuje pouze na určité aspekty, které nás při studiu zákona zaujaly. Věříme, že k řadě níže uvedených témat se v dohledné době objeví více výkladů či komentářů.

Pracovní vs. služební poměr

V současné době jsou zaměstnanci ministerstev, správních úřadů a jiných organizačních složek státu zaměstnáni na základě pracovní smlouvy či jmenování v pracovním poměru podle zákoníku práce. Ve srovnání se zaměstnanci soukromého sektoru se na ně vztahuje pouze několik zvláštních ustanovení, například pokud jde o odměňování platem nebo přísnější zákaz konkurence.

Nový zákon o státní službě však přichází s úplně novým typem právního vztahu, kterým se bude řídit vztah státního zaměstnance a správ-

ního úřadu, a to služebním poměrem zákona o státní službě. Služební poměr není podřízen režimu a právní úpravě zákoníku práce, ale jeho téměř komplexní úprava je obsažena v zákoně o státní službě.

V otázce některých institutů (např. překážky v práci) zákon o státní službě na zákoník práce odkazuje; v ostatních případech (tedy, kde není

uveden výslovný odkaz), však máme za to, že se zákoník práce neaplikuje. Zákoník práce tedy není vůči zákonu o státní službě subsidiárním (podpůrným) právním předpisem, ale jedná se o vztah delegace. Základní instituty pracovního práva jako zejména vznik pracovního poměru dle pracovní smlouvy nebo jmenování nebo ukončování pracovního poměru se tedy v případech státních úředníků nově vůbec neuplatní.

Obdobným způsobem je v současné době upraven služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů (Policie České republiky, hasičský záchranný sbor, vězeňská služba atd.) dle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. V těchto specifických případech je nepochybně taková komplexní veřejnoprávní úprava nutná z důvodu specifické povahy takového vztahu, jehož fungování v soukromoprávním režimu by bylo obtížně představitelné a mohlo ohrozit naplňování jeho účelu. U státních úředníků je ovšem taková potřeba diskutabilní, a to i s ohledem na skutečnost, že tato forma nebyla zvolena ani u úředníků územně samosprávných celků, jejichž právní vztah se i nadále řídí zákoníkem práce pouze s odchylkami ve zvláštní právní úpravě.[2]

Účinnost zákona o státní službě a přechod na nový systém

Zákon o státní službě nabyl účinnosti již 1. 1. 2015 (s výjimkou několika „přípravných ustanovení“, která jsou účinná již ode dne vyhlášení zákona). K praktické aplikaci zákona o státní službě nicméně dojde až k 1. 7. 2015, kdy má dojít k „překlopení“ stávajících pracovních poměrů do služebních poměrů. U vedoucích zaměstnanců (dle nové terminologie „představených“) dojde k tomuto překlopení automaticky. U ostatních (řadových) zaměstnanců vykonávajících činnosti spadající pod zákon o státní službě dojde při splnění zákonných podmínek k překlopení do služebního poměru na základě rozhodnutí vydaného služebním orgánem,[3] a to pouze za předpokladu, že o to jednotliví zaměstnanci požádají do 31. 8. 2015. Z textu zákona rozumíme, že pokud zaměstnanec o přijetí do služebního poměru v této lhůtě nepožádá, bude pokračovat dále v pracovním poměru, nejdéle však do 30. 6. 2017, kdy takový pracovní poměr zanikne ze zákona. O překlopení do služebního poměru již po 31. 8. 2015 pravděpodobně nebude možné dále požádat, jedinou cestou by v takovém případě byla účast zaměstnance ve výběrovém řízení na volné služební místo.

Po dobu prvních dvou let tak může docházet k situacím, kdy se na služebních místech budou nacházet jak zaměstnanci v pracovním poměru, tak státní zaměstnanci ve služebním poměru, což může správním úřadům vzhledem k odlišnosti obou právních vztahů způsobovat minimálně administrativní problémy.

Závěrem nelze opomenout skutečnost, že správní úřady budou i nadále zaměstnávat zaměstnance v pracovním poměru, pro které nebude platit zákon o státní službě, a to za

městnance, kteří vykonávají pomocné, servisní nebo manuální práce a zaměstnance, kteří tyto zaměstnance řídí.

Veřejnoprávní povaha služebního poměru

Jak uvedeno výše, základním aspektem, který bude odlišovat služební poměr státních zaměstnanců od jejich dosavadního pracovního poměru, je jeho právní povaha. Vzhledem k tomu, že služební poměr je zakládán a ukončován jednostranným rozhodnutím služebního úřadu a že jedním z účastníků tohoto vztahu je orgán veřejné moci, je zřejmé, že služební poměr bude veřejnoprávním vztahem. Tento výklad byl již v minulosti potvrzen také u služebních poměrů příslušníků bezpečnostních sborů zvláštním senátem NS a NSS při rozhodování kompetenčního sporu. V předmětném rozsudku se uvádí, že „služební poměr vzniká mocenským aktem služebního funkcionáře a po celou dobu svého průběhu se výrazně odlišuje od poměru pracovního, který je naopak typickým poměrem soukromoprávním, jehož účastníci mají rovné postavení. Ne každý vztah ke státu má ale podle stávající úpravy takový charakter. Vodičkem tu může být charakter právní úpravy: je zřejmé, že tam, kde je užití zákoníku práce vůbec anebo z převážné části vyloučeno a úprava služebního poměru má kodexový charakter, půjde o poměr veřejnoprávní.“[4]

U soukromoprávních vztahů (jakými jsou pracovní poměry vztahy) je také klíčová zásada autonomie vůle, kdy účastníci těchto vztahů si mohou v mezích vymezených právními předpisy dělat, co chtějí. To pro veřejnoprávní vztahy neplatí: pro ně a pro orgány veřejné moci platí naopak zásada objektivit – orgán veřejné moci nesmí postupovat a rozhodovat libovolně, ale může svou moc uplatnit pouze k zákonným účelům a v zákonném rozsahu. Například, pokud jsou v pracovním poměru dány důvody, pro které je možné ukončit pracovní poměr výpovědí (např. zaměstnanec hrubě poruší své povinnosti), je na uvážení zaměstnavatele, zda zaměstnanci výpověď z tohoto důvodu dá, či nikoliv. Naopak, pro služební poměr bude pravděpodobně platit, že pokud budou naplněny zákonné důvody pro jeho skončení, bude služební orgán úřadu povinen rozhodnout o jeho skončení.

Základním důsledkem této skutečnosti je, že služební poměry obecně nebudou podléhat úpravě právních předpisů soukromého práva, tedy zejména občanskému zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb.), ale naopak úpravě právních předpisů práva veřejného – základním subsidiárním předpisem vůči zákonu o státní službě

tak bude správní řád (zákon č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Na služební poměr se tak nebudou uplatňovat ani základní zásady soukromého práva, vyjádřené v Hlavě první občanského zákoníku, ale naopak se budou aplikovat zásady uplatňování veřejné moci a základní zásady správního řízení vyjádřené v § 2 až § 8 správního řádu. Dále, vzhledem k tomu, že například kárné řízení nebo řízení o skončení služebního poměru bude svou povahou v podstatě řízením sankčním, budou se podle našeho názoru v těchto řízeních analogicky uplatňovat také základní zásady trestního řízení tak, jak jsou uplatňovány v současné době v řízeních týkajících se služebních poměrů příslušníků bezpečnostních sborů.[5]

Ujednání ve věcech služebního poměru

Veřejnoprávní povaha služebního poměru se projeví i v rámci ujednání mezi služebními orgány a státními zaměstnanci. Vzhledem k tomu, že se v tomto právním vztahu neuplatní autonomie vůle, která je typická pro soukromoprávní vztahy, budou ujednání se státními zaměstnanci možná pouze tam, kde je zákon o státní službě výslovně připouští a s takovým obsahem, který je zákonem výslovně umožněn.[6]

Taková dohoda pak podle našeho názoru bude tzv. veřejnoprávní smlouvou ve smyslu § 159 a násl. správního řádu, jelikož bude zakládat, měnit nebo rušit práva a povinnosti v oblasti veřejného práva, jak je definována v § 159 odst. 1 správního řádu. Těmito ustanoveními se také bude řídit proces uzavírání těchto smluv, stejně jako přezkoumávání jejich souladu se zákonem a řešení případných sporů, které budou provádět primárně nadřízené správní úřady, případně příslušné ústřední správní úřady. Soudní přezkoumání bude poté příslušet do kompetence správních soudů.[7]

Problémy mohou vzniknout v případech, kdy zákon o státní službě odkazuje na úpravu zákoníku práce, která ovšem v některých aspektech předpokládá dohodu se zaměstnanci, učiněnou obvykle v rámci pracovní smlouvy. Jelikož ovšem státní zaměstnanci již dále pracovní smlouvu mít nebudou (jejich pracovní smlouva zanikne překlopením do služebního poměru), zaniknou i tato ujednání v pracovní smlouvě učiněná, což se týká například dohody o bezhotovostní výplatě platu nebo výplatě platu v běžném termínu při čerpání dovolené. Obdobná ujednání tedy bude třeba se zaměstnanci sjednat znovu, a to pravděpodobně formou veřejnoprávní smlouvy, byť jde o záležitosti typicky pracovníprávní.

Ukončení služebního poměru

Veřejnoprávní povaha služebního poměru bude mít velké dopady v oblasti jejich ukončování. Obecně pro služební poměry zákon o státní službě zavádí vlastní důvody pro propuštění ze služebního poměru, odlišné od § 52 zákoníku práce upravující důvody pro výpověď z pracovního poměru ze strany zaměstnavatele. V této chvíli nejsme schopni domyslet do důsledků všechny situace a sporné otázky, které praxe přinese. Níže shrnujeme pouze některé aspekty, nad kterými jsme se při studiu nového zákona pozastavili.

Dle § 72 zákona o státní službě služební orgán rozhodne o skončení služebního poměru:

- nesplňuje-li státní zaměstnanec požadavek občanství členského státu EU/EHP,
- jestliže dvě po sobě jdoucí služební hodnocení státního zaměstnance obsahují závěr o tom, že ve službě dosahoval nevyhovujících výsledků,
- nesplňuje-li státní zaměstnanec bez zavinění služebního úřadu jiný předpoklad potřebný k výkonu služby, nebo
- uplynula-li marně doba, po kterou byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů.

Na rozhodování o skončení služebního poměru nebude podle našeho názoru možné aplikovat dosavadní judikaturu Nejvyššího soudu týkající se ukončování pracovních poměrů dle zákoníku práce, zejména pokud jde o porušení povinností (porušení pracovní kázně) nebo neuspokojivých pracovních výsledků. Nelze tak předvídat, jakým způsobem budou služební orgány při kárných řízeních postupovat a hodnotit jednotlivá porušení povinností státními zaměstnanci. Určitým vodítkem může být dosavadní judikatura týkající se služebních poměrů u příslušníků bezpečnostních sborů, byť některé aspekty právní úpravy se odlišují.

Současně nelze přehlédnout, že pro státní zaměstnance bude také výrazně výhodnější skončení jejich služebního poměru z organizačních důvodů. V případě, že nebude možné přeházet státního zaměstnance na jiné služební místo (např. po zrušení jeho služební pozice změnou systematizace), bude zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů, kdy mu bude náležet 80 % měsíčního platu, nejdéle však na 6 měsíců. V případě, že ani do uplynutí této lhůty nebude možné zařadit státního zaměstnance na vhodné služební místo, rozhodne služební orgán o skončení služebního poměru dle § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě, kdy státnímu zaměstnanci přísluší odbytné ve výši až 12násobku

měsíčního platu státního zaměstnance odstupňované dle doby výkonu služby (což je významné zvýšení oproti dosavadnímu pracovnímu poměru, kde ze zákona náleží odstupné v maximální výši trojnásobku průměrného měsíčního výdělku).

Zároveň je poměrně zajímavé, že stejný postup se bude aplikovat také v případech, kdy státní zaměstnanec bude uznán dlouhodobě zdravotně nezpůsobilým pro výkon práce na dosavadním služebním místě, a to i v případech, kdy zdravotní nezpůsobilost bude následkem obecného onemocnění či úrazu nesouvisejícího s výkonem práce (tedy nikoliv následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání). I v takovém případě, není-li k dispozici jiné vhodné služební místo, bude dle § 62 odst. 1 zákona o státní službě státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů (opět s nárokem na 80 % platu) a po uplynutí lhůty bude jeho služební poměr ukončen pravděpodobně i s nárokem na odbytné, jak je uvedené výše. Zákon o státní službě stanoví v § 115 zvláštní odchodné pro případy ukončení služebního poměru z důvodu dlouhodobého neplnění předpokladu zdravotní způsobilosti, k němuž došlo v souvislosti s výkonem služby ve výši 12násobku měsíčního platu. Toto ustanovení je poměrně nesystematicky zařazeno a poměrně obtížně se dovozuje jeho vazba na odbytné. Každopádně z něj dle našeho názoru nevyplývá, že by v případech ukončení pracovního poměru ze zdravotních důvodů, které s výkonem služby nesouvisejí, odbytné nepřislušelo. Pokud je naše interpretace zákona správná, dochází zde k významné změně, jelikož v rámci pracovního poměru nemá zaměstnanec v případě skončení z důvodu dlouhodobé zdravotní nezpůsobilosti následkem obecného onemocnění (bez vazby na výkon práce) nárok na odstupné. Zákon o státní službě tak je v tomto pohledu pro státní zaměstnance velmi výhodný, když stanoví automatickou překážku v práci s nárokem na 80 % platu po dobu půlroku a současně i nárok na odbytné.

Mimo důvody, pro které zaniká služební poměr rozhodnutím Služebního orgánu, stanoví zákon o státní službě v § 74 také důvody, při kterých zaniká služební poměr přímo ze zákona. Jedná se například o některé případy trestního stíhání, zákazu činnosti, omezení svéprávnosti atd. Vedle toho je v tomto ustanovení (poměrně nesystematicky) uvedeno ukončení služebního poměru služebním orgánem ve zkušební době, ke kterému je ovšem podle našeho názoru vyžadováno rozhodnutí služebního orgánu a měl by tento důvod být uveden spíše v § 72 citovaném výše. Služební poměr končí automaticky také dnem 31. prosince kalendářního roku, v němž státní zaměstnanec dovrší věk 70 let (bez ohledu na případný nárok na starobní důchod).

Poslední uvedený důvod, tedy automatické skončení služebního poměru dosažením určitého věku, bude pro státní zaměstnance novinkou, která v dosavadních pracovních vztazích byla považována za nepřipustnou (z důvodu věkové diskriminace). Přestože obdobná úprava v určitých právních předpisech již existuje,^[8] pokud jde například o soudce nebo příslušníky bezpečnostních sborů, je otázkou, zda je taková úprava legitimní i v případě státních zaměstnanců dle zákona o státní službě. Nelze přitom přehlédnout, že například pro úředníky územně samosprávných celků žádná obdobná úprava neplatí. Zajímavé také je, že pro soudce a příslušníky bezpečnostních sborů je stanovena věková hranice 65 let, stejně jako se s touto věkovou hranicí počítalo v původním služebním zákoně z roku 2002. Nynější právní úprava pro státní zaměstnance ovšem tuto hranici zvyšuje až na 70 let.

Současně také může služební poměr skončit na základě žádosti státního zaměstnance. Služební orgán v takovém případě vydá rozhodnutí o skončení služebního poměru s tím, že dle § 73 zákona o státní službě rozhodnutí vydá tak, aby služební poměr skončil do 60 dnů ode dne podání žádosti. Lze předpokládat, že záměr zákonodárce byl, aby služební poměr na základě žádosti státního zaměstnance skončil dva měsíce po podání žádosti, což by odpovídalo výpovědní době z pracovního poměru dle zákoníku práce. Nicméně, z textu zákona spíše vyplývá, že 60 dní je maximální lhůta, a pokud by tedy služební orgán neměl pro zaměstnance, který podal žádost o skončení služebního poměru práci, bude zřejmě možné rozhodnout i o skončení služebního poměru k dřívějšímu dni (tedy i ke dni vydání rozhodnutí).^[9] Také se nabízí otázka, co se bude dít v případě, že služební orgán poruší svou povinnost vydat rozhodnutí ve stanoveném termínu. Podle našeho názoru bude služební poměr státního zaměstnance dále trvat a měla by být využita opatření proti nečinnosti správního orgánu dle § 80 správního řádu.

Mimo výše uvedené pak samozřejmě služební poměr zaniká také smrtí státního zaměstnance nebo jeho prohlášením za mrtvého a uplynutím doby služebního poměru na dobu určitou.

Přezkum rozhodnutí ve věcech služebního poměru

Spory mezi zaměstnavateli a zaměstnanci o práva a povinnosti vyplývající z pracovních vztahů, včetně případné neplatnosti ukončovacích jednání, přezkoumávají obecné soudy dle úpravy občanského soudního řádu.

Spory vyplývající ze služebního poměru ovšem do pravomoci obecných soudů spadat nebudou.

Rozhodování služebního orgánu ve věcech služebního poměru tak bude podléhat obecně režimu správního řízení s možností následného přezkumu těchto správních rozhodnutí ve správním soudnictví. Nově tak do působnosti správního soudnictví spadne také např. rozhodování o žalobách proti rozhodnutí služebního orgánu o skončení služebního poměru nebo o kárném opatření.

Nicméně, než budou tato rozhodnutí služebních orgánů podrobena soudnímu přezkumu, bude mít státní zaměstnanec možnost se proti tomuto rozhodnutí odvolat k nadřízenému služebnímu orgánu, určenému podle § 162 odst. 4 zákona o státní službě nebo podle obecných ustanovení správního řádu.[10] Odvolat se proti rozhodnutí služebního orgánu bude možné dle ustanovení správního řádu vždy do 15 dnů od doručení rozhodnutí služebního orgánu státnímu zaměstnanci s tím, že podané odvolání nemá odkladný účinek.[11] Na rozdíl od úpravy zákoníku práce, kdy zaměstnanec má dva měsíce od skončení pracovního poměru, aby napadl neplatnost výpovědi u soudu, bude mít státní zaměstnanec na rozporování rozhodnutí o skončení služebního poměru pouze 15 dní ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Na druhou stranu, státní zaměstnanec bude o existenci tohoto řízení vědět dříve, než bude vydáno rozhodnutí,[12] a bude mít tak možnost se na případné odvolání připravit již před vydáním rozhodnutí.

Přezkum ústavnosti zákona o státní službě

Po dlouhotrvající při v rámci Parlamentu ČR o podobu zákona se do tohoto sporu vložil výrazněji také prezident republiky, když dne 7. 11. 2014 podal Ústavnímu soudu České republiky návrh na zrušení zákona o státní službě nebo jeho částí. Ústavní soud do dnešního dne o tom návrhu nerozhodl.

Pokud pomineme argumentaci prezidenta republiky ohledně pochybení v rámci legislativní procedury, má být dalším stěžejním argumentem pro zrušení zákona o státní službě právě jeho způsob provázání se zákoníkem práce, kdy na určitých místech na zákoník práce výslovně odkazuje, v jiných přináší vlastní právní úpravu, která je ovšem s úpravou zákoníku práce mnohdy totožná. Dle názoru vyjádřeného v ústavní stížnosti (se kterým musíme po přečtení zákona o státní službě bohužel souhlasit) tento postup neodpovídá požadavkům srozumitelnosti a vnitřní bezrozpornosti právních předpisů.

Dalším poměrně zajímavým bodem návrhu na zrušení zákona o státní službě je odkaz na § 22 zákona o státní službě, který stanoví, že do služebního poměru lze jmenovat pouze osobu, u které lze předpokládat, že bude ve službě dodržovat demokratické zásady ústavního pořádku České republiky a řádně vykonávat službu. Zde je tak služebnímu orgánu při rozhodování o výběru osob k přijetí do služebního poměru dána do ruky poměrně vágně definovaná možnost vyřadit uchazeče z výběrového

řízení. Nesplnění tohoto požadavku v průběhu výkonu služby je pak současně jedním z důvodů pro přijetí rozhodnutí o skončení služebního poměru.

Závěr

Pro státní zaměstnance bude přechod pod služební poměr znamenat zásadní změnu právního vztahu, kterým se bude řídit jejich zaměstnání. Přijetí zákona o státní službě bude také vyžadovat velkou přípravu ze strany zaměstnanců personálních oddělení státní správy, kteří budou muset zavádět zcela nové postupy, včetně přípravy dokumentace ke služebním poměrům.

Je otázkou, nakolik bylo nutné pro naplnění účelu ochrany státních zaměstnanců a jejich zabezpečení před politickým vlivem vytvářet nový typ právního vztahu a úplně novou právní úpravu stojící vedle úpravy zákoníku práce. Konstrukce služebního poměru pravděpodobně vnese v některých oblastech do právních vztahů větší zmatek a nejistotu, než pokud by byli státní zaměstnanci ponecháni v režimu soukromoprávního pracovního poměru a v rámci zákona o státní službě by byly pouze stanoveny odchylky tam, kde je to pro dosažení smyslu a účelu tohoto zákona potřebné. ●

Mgr. Daniel Vejsada
JUDr. Tereza Erényi LL.M.
PRK Partners s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Správním úřadem se ve smyslu § 3 zákona o státní službě rozumí ministerstvo a jiný správní úřad, jestliže je zřízen zákonem a je zákonem výslovně označen jako správní úřad nebo orgán státní správy.
- [2] Viz § 1 odst. 2 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, ve znění pozdějších předpisů.
- [3] Služebním orgánem se rozumí správní orgán, který jedná a rozhoduje ve věcech služebního poměru vůči státnímu zaměstnanci.
- [4] Usnesení Zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 17. 8. 2005, sp. zn. Konf 76/2004.
- [5] Viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, sp. zn. 8 As 17/2007.
- [6] Např. dohoda o zákazu konkurence dle § 83

zákona o státní službě nebo dohoda o výkonu služby z jiného místa dle § 117 téhož zákona.

- [7] Úprava občanského zákoníku na tyto veřejnoprávní dohody dopadne pouze v omezeném režimu ve smyslu § 170 správního řádu, který stanoví, že nevylučuje-li to povaha a účel veřejnoprávních smluv, použijí se ustanovení občanského zákoníku přiměřeně, s výjimkou ustanovení o neplatnosti právních jednání a relativní neúčinnosti, ustanovení o odstoupení od smlouvy a odstupném, ustanovení o změně v osobě dlužníka nebo věřitele, nejde-li o právní nástupnictví, ustanovení o postoupení smlouvy a o poukázce a ustanovení o započtení.
- [8] Např. § 94 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích nebo § 41 písm. d) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

- [9] Dle § 74 správního řádu je rozhodnutí předběžně vykonatelné (tedy má právní účinky) v případě, kdy případné odvolání nemá odkladný účinek, což platí dle § 168 odst. 2 zákona o státní službě také na rozhodnutí o skončení služebního poměru.
- [10] S výjimkou rozhodnutí kárné komise prvního stupně, vůči které je odvolacím orgánem kárná komise druhého stupně dle § 168 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě.
- [11] S výjimkami uvedenými v § 168 odst. 2 zákona o státní službě, tedy například vůči rozhodnutí o kárném opatření.
- [12] Dle § 165 zákona o státní službě není přípustné, aby v řízení o skončení služebního poměru bylo vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení.

Specialisté na hospodářskou soutěž.

hospodářská soutěž

energetika

veřejné zakázky

compliance

Praha   Bratislava

Společnost **MT Legal s.r.o.**, advokátní kancelář poskytuje komplexní právní a poradenské služby pro veřejný a soukromý sektor v rámci celé České republiky, a to prostřednictvím svých více jak 20 právních specialistů.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

PRAHA
Karolíny Světlé 25, 110 00 Praha 1
tel.: +420 222 866 555

BRNO
Jakubská 121/1, 602 00 Brno 2
tel.: +420 542 210 351

OSTRAVA
Bukovanského 30, 710 00 Ostrava
tel.: +420 596 629 503

email: info@mt-legal.com
www.mt-legal.com

NABÍZENÉ SLUŽBY

- komplexní právní poradenství
- poradenství dodavatelům a zadavatelům veřejných zakázek
- kontrola nabídek dodavatelů, administrace zadávacích a koncesních řízení
- zpracování právních rozborů a analýz
- zastupování v soudních, správních a arbitrážních řízeních
- přednášková činnost, metodická podpora

HLAVNÍ SPECIALIZACE

- právo veřejného investování (veřejné zakázky, koncese, projekty PPP, veřejná podpora, strukturální fondy EU)
- právo EU
- právo duševního vlastnictví, právo ICT
- energetické právo
- stavební právo
- horní právo
- právo životního prostředí
- zdravotnické právo
- vodní a lesnické právo
- právo obchodní, občanské, správní, pracovní
- arbitráže a investiční spory

Prolongace nepeněžních forem jistoty ve vazbě na zadávací lhůtu

Některá ustanovení zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) se na první pohled jeví jako jednoznačná a nevzbuzují pochyby o svém významu. Problémy nastávají v aplikační praxi v případech, na jejichž řešení zákon výslovně nepamatoval. Za taková ustanovení lze považovat i § 67 odst. 5 zákona ve vzájemné korelaci s § 43 odst. 4, 5 zákona týkající se jistoty.

Institut jistoty mohou zadavatelé využít v otevřeném či užším zadávacím řízení, v jednacím řízení s uveřejněním, zjednodušeném podlimitním řízení nebo v soutěžním dialogu za účelem zajištění splnění zákonných povinností dodavatelů, kteří v zadávacím řízení podali nabídku. Cílem je donutit uchazeče k respektování vázanosti jejich vlastními nabídkami. Výkon práv zadavatele z poskytnuté jistoty má být pro uchazeče výstrahou pro případ porušení jejich povinností vyplývajících z účasti v zadávacím řízení, tedy pokud by se uchazeč rozhodl pro změnu či odvolání (zpětvzetí) své nabídky po uplynutí lhůty pro podání nabídek, popřípadě pokud by jako vybraný ucha-

zeč neposkytl zadavateli součinnost k podpisu smlouvy na veřejnou zakázku, resp. by její uzavření přímo odmítl (srov. § 67 odst. 7 zákona). Jistota představuje současně i určitou formu testu vážnosti zájmu uchazeče o veřejnou zakázku, jeho ochoty nést v souvislosti s účastí v zadávacím řízení toto riziko[1] a náklady s poskytnutím jistoty spojené.

Zákon rozlišuje peněžní a nepeněžní formu jistoty; volba formy je přitom plně v dispozici uchazeče. Jistotu v peněžní formě poskytuje uchazeč složením na bankovní účet zadavatele a platnost takové formy jistoty je zadavatelem „řízena“ v souladu s jeho povinností poskytnuté finanční prostředky vrátit uchazeči i s přírostnými úroky v zákonem předvídaných případech podle § 67 odst. 2.

Nepeněžními formami jistoty dle zákona jsou bankovní záruka a pojištění záruky. Zatímco bankovní záruka je nepeněžní formou jistoty od počátku účinnosti zákona, pojištění záruky (bid bond)[2] je formou jistoty zařazenou do zákona až později.[3] Pořízení pojištění záruky by mělo být (na rozdíl od bankovní záruky) méně administrativně náročné a také levnější, tedy pro uchazeče dostupnější.

V případě bankovní záruky vystavuje banka záruční listinu, v případě pojištění záruky vystavuje pojišťovna tzv. písemné prohlášení o pojištění záruky; tyto doklady uchazeč předkládá ve své nabídce jako doklady o složení jistoty. Zadavatel pak originál písemného prohlášení o pojištění záruky archivuje spolu s nabídkou podle § 155 zákona; pojišťovny vrácení tohoto dokladu nepožadují. Jiná situace je však u záručních listin, kdy banky často požadují originál záruční listiny zpět a zadavatel je nucen uchovávat pro účely archivace toliko kopii.[4]

O vázanosti nabídkou a riziku propadnutí jistoty v zadávacím řízení lze ovšem uvažovat po omezenou dobu. Touto dobou je tzv. zadávací lhůta upravená v § 43 zákona. Zadávací lhůta je časovým intervalem, po který jsou uchazeči svými nabídkami vázáni. Počátek jejího běhu spadá do okamžiku uplynutí lhůty pro podání nabídek a její konec je dán rozhodnutím zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky. Maximální či minimální hranici délky zadávací lhůty zákon přitom nestanoví a délka zadávací lhůty (omezená obecně rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky) je tak na vůli zadavatele; zadávací lhůta (délku zadávací lhůty či datum uplynutí této lhůty) musí zadavatel stanovit v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení, a to zejména s ohledem na druh zadávacího řízení a předmět veřejné zakázky. Zadávací lhůta se prodlužuje ze zákona jen těm uchazečům, s nimiž je možné podle zákona podepsat smlou-

vu na veřejnou zakázku, a to až do okamžiku uzavření smlouvy nebo eventuálního zrušení zadávacího řízení.

Vzájemná vazba mezi zadávací lhůtou a jistotou je s ohledem na výše uvedené proto zřejmá. Zadavatel může čerpat plnění z poskytnuté jistoty, jen pokud je uchazeč nabídkou stále vázán, tzn. jen pokud ve vztahu k dotčenému uchazeči neuplynula zadávací lhůta. Aplikací a výkladový problém ovšem nastává v okamžiku, kdy je běh zadávací lhůty přerušen, avšak zadávací řízení dále pokračuje.

Podle § 67 odst. 4 a 5 zákona se přerušuje a následně prodlužuje trvání zadávací lhůty, pokud:

- zákon zadavateli zakazuje uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku (například v případě uchazečů – možných kontrahentů ve smyslu § 82 odst. 4 zákona v době, kdy uchazeči mají právo podat námítky proti výběru nevhodnější nabídky);
- zadavatel obdržel námítky v zadávacím řízení, až do okamžiku doručení rozhodnutí o nich stěžovateli;
- je podán návrh na přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), až do okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu o podaném návrhu (tato podmínka platí obdobně i pro řízení zahájená Úřadem ex officio);
- podle rozhodnutí Úřadu je zadavatel povinen učinit nápravné opatření v zadávacím řízení až do doby, kdy nápravné opatření bude přijato.

Ve všech posledně uvedených případech dochází k přerušení běhu zadávací lhůty, která však jako taková nepřestává existovat. To znamená, že přerušování zadávací lhůty neznamená ztrátu vázanosti nabídkou. S okolnostmi vedoucími k přerušování běhu zadávací lhůty totiž zákon nespojuje povinnost zadavatele nepostupovat v zadávacím řízení. Jinými slovy, zadavatel i za situace, kdy byly např. podány námítky či návrh k Úřadu, je oprávněn přijímat nabídky, posuzovat je a hodnotit.[5] Pakliže v každém okamžiku existence zadávací lhůty mají být povinnosti uchazeče ve smyslu § 67 odst. 7 zákona nadále zajištěny jistotou, je nezbytné, aby zadavateli nadále svědčila faktická možnost čerpání z poskytnuté jistoty.

V případě peněžní formy jistoty zadavatel reálně disponuje finančními prostředky složenými uchazečem na bankovní účet zadavatele; proces čerpání této formy jistoty tak není nikterak komplikovaný. V případě bankovní

záruky nebo pojištění záruky je však výkon práva zadavatele z poskytnuté jistoty možný jen v případě, pokud je záruka daného uchazeče stále platná.

Ust. § 67 odst. 5 zákona upravuje povinnost uchazeče k zajištění platnosti nepeněžních forem jistoty poskytnuté v zadávacím řízení, tedy bankovní záruky a pojištění záruky po celou dobu zadávací lhůty. Jazykovým výkladem tohoto ustanovení lze dojít k závěru, že zákon nepožaduje, aby tato záruka pokrývala plnou délku zadavatelem stanovené zadávací lhůty již v okamžiku podání nabídky. Z této dikce by plynulo, že postačí, pokud uchazeč, který zvolil některou z nepeněžních forem jistoty, fakticky zajistí platnost záruky po celou dobu zadávací lhůty, přičemž se tak může dít i po uplynutí lhůty pro podání nabídek.[6] Důležité je, aby zadavatel měl příslušnou záruku (záruční listinu) k dispozici,[7] a to i v době, kdy běh zadávací lhůty je sice přerušen, ale zadávací řízení nadále pokračuje. Jak však uchazeč poskytnuvší nepeněžitou formu jistoty například zjistí, že došlo k přerušování běhu zadávací lhůty a následně k jejímu prodloužení?

Zadavatel povinně oznamuje uchazečům své rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, v němž v souladu s ust. § 82 odst. 5 písm. e) obligatorně deklaruje zákaz uzavření smlouvy po dobu běhu lhůty pro podání námitek podle § 110 odst. 4 zákona. Zadavatel je podle ust. § 111 odst. 3 zákona povinen informovat uchazeče o podaných námítkách a rozhodnutí o nich. V těchto případech jsou příslušná oznámení zadavatele implicitními nositeli informace o zákonném přerušování běhu zadávací lhůty a tedy o povinnosti uchazeče prolongovat poskytnuté jistoty ve formě záruky. Nelze však pominout, že tento způsob „informování“ bude dostatečný jen pro uchazeče zákona dobře znalé, nakolik zákon nezakládá povinnost zadavatele automaticky informovat uchazeče o přerušování běhu zadávací lhůty.

Absenci povinnosti zadavatele informovat všechny dotčené uchazeče o přerušování zadávací lhůty, resp. o opětovném běhu přerušování zadávací lhůty (zejména v případech, kdy je podán návrh k Úřadu podle §114 zákona), lze považovat za jistou mezeru v zákoně, která může mít za následek výrazné oslabení právní jistoty uchazečů v zadávacím řízení. Je na místě doplnit, že pokud zadavatel takové informace v zadávacím řízení poskytuje, činí tak zcela dobrovolně.[8] Pokud naopak tyto informace uchazečům nesdíljuje (jakkoliv to lze jen doporučit), nelze jej pro takový postup stíhat, nakolik jde o jednání intra legem. Dle názoru autorů tohoto článku nemůže přitom v této souvislosti obstát případný argument, že by bylo lze informační povinnost zadava-

tele o běhu zadávací lhůty dovozovat z obecné povinnosti zadavatele dodržovat zásadu transparentnosti zadávacího řízení podle ust. § 6 odst. 1 zákona. V takovém případě by totiž utrpěla právní jistota zadavatele, který legitimně spoléhá na zákonnost svého postupu; tato legitimita se opírá o skutečnost, že pokud měl zákonodárce v úmyslu uložit zadavateli určitou informační / oznamovací povinnost, činí tak v zákoně explicitně, zatímco ve vztahu k běhu zadávací lhůty resp. jejím přerušení taková zákonná úprava chybí.[9]

Ve prospěch zadavatele svědčí také skutečnost, že forma jistoty ve smyslu § 67 odst. 1 zákona je na volbě dodavatele. Pokud dodavatel zvolí nepeněžní formu jistoty, měl by si být vědom zvýšených nároků, které s touto formou jistoty spojuje ust. § 67 odst. 5 zákona. Pokud je zajištění platnosti nepeněžní formy záruky po celou dobu zadávací lhůty zákonou povinností dodavatele, bude na něm, aby aktivně přistupoval k naplňování této zákonné povinnosti (včetně dostupného zjišťování relevantních skutečností a informací). Pokud uchazeč nesplní povinnost uloženou mu posledně citovaným ustanovením zákona, je zadavatel povinen takového uchazeče vyloučit z další účasti v zadávacím řízení pro neposkytnutí jistoty, a to bez ohledu na skutečnost, že uchazeč nebyl o případném přerušení běhu zadávací lhůty zadavatelem informován. Autoři tohoto článku vyslovují tento názor ze-

jména jako impuls k další diskusi a především pak jako podnět pro úpravu v připravovaném novém zákoně.

Vzhledem k tomu, že k shora podávané problematice neexistuje relevantní rozhodovací praxe Úřadu a aktuálně schválená technická novela zákona[10] výše nastiněný problém nikterak neřeší, v zájmu zdárného průběhu zadávacího řízení as cílem minimalizovat třecí plochy lze osobám zúčastněným na zadávacím procesu doporučit zejména, aby:

- dodavatelé striktně dbali své zákonné povinnosti udržovat platnost bankovní záruky / pojištění záruky po celou dobu zadávací lhůty a v okamžiku, kdy se blíží zánik platnosti poskytnuté jistoty, aby aktivně usilovali o zjištění všech skutečností relevantních pro případnou prodloužení záruky (zejména formou oficiálních žádostí o poskytnutí informací adresovanými zadavateli);
- zadavatelé z opatrnosti písemně a vhodným způsobem (zejména na profilu zadavatele) informovali dodavatele o skutečnostech představujících přerušení běhu zadávací lhůty, jakož i o skutečnostech, které jsou důvodem pro její další pokračování. Tyto informace mohou v lepším případě a pro lepší orientaci uchazečů obsahovat také mezitímní výpočet již uply-

nulé resp. zbývající části zadávací lhůty, jejíž běh byl ex lege přerušen. ●

Mgr. Filip Krumbholc
Mgr. Tomáš Machurek
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Propadnutím jistoty ve prospěch zadavatele uchazeč ztrácí finanční prostředky ve výši až 2% z předpokládané hodnoty veřejné zakázky (má-li být v zadávacím řízení uplatněna elektronická aukce, pak až 5% z tétož základu).
- [2] Práva a povinnosti z pojištění záruky se řídí zákonem č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [3] Viz novela zákona o veřejných zakázkách č. 179/2010 Sb., která vstoupila v účinnost dne 15. 9. 2010.
- [4] Ze stanoviska Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k poskytování jistoty ve formě bankovní záruky (viz <https://www.uohs.cz/cs/verejne-zakazky/vykladova-stanoviska-a-metodiky.html>) citujeme: „Bude-li se v praxi jednat o tyto případy, kdy zadavatel již nemá možnost nebo nehodlá uplatnit práva z poskytnuté bankovní záruky a originál bankovní záruky slouží pouze pro účely archivace, nejví se z hlediska praktického účelně vyžadovat důslednou aplikaci ust. § 155 zákona ve vztahu k originálu záruční listiny. Z uvedeného důvodu lze konstatovat, že by při případném přezkou-

mání úkonů zadavatele Úřad v konkrétním případě připustil, pokud by zadavatel vrátil originál záruční listiny v případech, kdy jsou uchazeči zavázáni k vrácení záruční listiny peněžnímu ústavu. V této souvislosti je však nutno poznamenat, že z hlediska přezkoumatelnosti je nezbytné ponechat v dokumentaci o veřejné zakázce kopii (příp. úředně ověřenou kopii) záruční listiny.“

- [5] Výjimkou jsou případy, kdy Úřad nařídí předběžné opatření podle § 117 odst. 1 písm. b) zákona spočívající v pozastavení zadávacího řízení.
- [6] Autoři nicméně upozorňují, že daný výklad by mohl být dozorovými či soudními orgány kvalifikován jako kolizní se základními zásadami rovného zacházení a zákazu diskriminace dodavatelů dle § 6 odst. 1 zákona, a to zejména v případě komparace podmínek mezi uchazeči volícími peněžní a nepeněžní formu jistoty. Peněžní forma jistoty musí být připsána na bankovní účet zadavatele již v okamžiku skončení lhůty pro podání nabídek a příslušná finanční částka je v držení zadavatele po celou dobu zadávací lhůty (bez možnosti uchazeče s touto částkou disponovat), zatímco uchazeč

poskytující nepeněžní formu jistoty může zajistit její platnost po dobu zadávací lhůty i po podání nabídky. V takovém případě nelze ovšem vyloučit případy spekulací, kdy uchazeč eventuelně přistoupí k prodloužení záruky až po té, co například zjistí své šance na získání veřejné zakázky ve vazbě na otevření obálek s nabídkami. Tím může docílit nemalé úspory nákladů spojených s pořízením nepeněžní formy jistoty.

- [7] Je na místě připomenout, že podmínkou uplatnění práv z bankovní záruky je předložení platné záruční listiny výstavci. Beneficiént tak musí mít záruční listinu ve svém držení.
- [8] Jedinou zákonnou výjimkou je povinnost informovat uchazeče o nápravném opatření uloženém Úřadem podle § 43 odst. 5 zákona.
- [9] Srov. čl. 4 odst. (1) úst. zák. č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů, který stanoví, že povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.
- [10] Srov. usnesení PS PČR č. 616, viz <http://www.psp.cz/sqw/text/tiskrt.sqw?o=7&v=US&ct=616>

Náhrada škody zaměstnancem

Jsou-li splněny podmínky odpovědnosti zaměstnance za škodu způsobenou zaměstnavateli uvedeně v ustanovení § 250 odst. 1 zák. práce, je vyloučena odpovědnost zaměstnance za nesplnění povinnosti k odvrácení téže škody podle ustanovení § 251 odst. 1 zák. práce, neboť tento odpovědnostní vztah může vzniknout jen mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, který nesplnil svou oznamovací povinnost.

Doručování

Nebyla-li písemnost účastníku (nebo jeho zástupci) řádně doručena, nelze vyhovět ani

jeho návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení (porušení právních norem upravujících doručování soudních písemností, v důsledku kterého nelze písemnost považovat za doručenu, není způsobilým důvodem pro vyslovení neúčinnosti doručení podle ustanovení § 50d o. s. ř.)

Místní příslušnost

Rozhodující pro závěr, že žalobou je uplatněno právo na náhradu škody ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 písm. b) o. s. ř. je to, že právě na toto právo lze usuzovat ze žalobních tvrzení. Uplatněné právo pak vyplývá ze skutečností tvrzených v žalobě, pokud vyjadřují hmotně-právní předpoklady vzniku tohoto práva (vznik škody, protiprávní jednání, příčinnou souvislost). Na uplatnění práva na náhradu škody (přestože by je tak žalobce v žalobě označil) by

nebylo možné usuzovat například tehdy, když by žalobní tvrzení naplňovala hmotně-právní předpoklady jiného práva než práva na náhradu škody. Možnost soudu odchytil se na základě svých skutkových zjištění v průběhu dalšího řízení od žalobcova právního názoru je pro určení místní příslušnosti soudu bez významu.

Popření otcovství a přípustnost odběru vzorku DNA

Jestliže zůstavitel sám za svého života neurčil, jak má být s jeho ostatky naloženo a nebyl ani získán souhlas osob oprávněných takový souhlas udělit, je svévolným odběrem vzorků DNA zemřelého zasaženo do práva na pietní ochranu osobnosti, jejíž výkon přísluší manželu a dětem zemřelé fyzické osoby, a není-li jich, jejím rodičům.

Největší česko-slovenská advokátní kancelář s mezinárodním dosahem

- | Havel, Holásek & Partners s kancelářemi v Praze, Brně, Ostravě a Bratislavě je s týmem více než 180 právníků největší česko-slovenskou právníkovou firmou
- | Komplexní právní poradenství a související daňové služby ve 12 světových jazycích. Kancelář poskytovala právní poradenství ve více než 60 zemích světa, až 70 % případů zahrnuje mezinárodní prvek
- | Více než 1000 klientů, z toho 70 společností uvedených v seznamu největších firem Fortune 500, 40 společností z Czech Top 100 a 7 společností z Czech Top 10
- | Kancelář je součástí tří z deseti nejprestižnějších mezinárodních právních sítí: World Law Group, State Capital Group a Interlaw, které sdružují celkově více než 250 předních světových právnických firem
- | Kancelář je podle historických výsledků všech sedmi ročníků oficiální soutěže Právníká firma roku podle celkového počtu nominací a titulů nejuspěšnější českou advokátní kancelář v rámci tohoto hodnocení

Právníká firma roku
v České republice
(2011, 2012, 2014)

WHO'SWHOLEGAL

Klienty nejlépe hodnocená
právníká firma
v České republice
(2010, 2013, 2015)

Právníká firma roku
v kategorii Fúze a akvizice
v České republice
(2013, 2014)

1. místo v celkovém počtu
realizovaných fúzí a akvizic
v České republice
(2009–2013)

Nejuspěšnější kancelář
podle počtu nominací
a titulů všech sedmi
ročníků soutěže

1. místo mezi domácími
právníkými firmami
(2009–2012)

PRACTICAL LAW COMPANY

Seminář:

Dítě – objekt či subjekt péče

Praktické a teoretické ohlédnutí po roce od rekodifikace soukromého práva

Termín: 30. března 2015 od 14.00 hod.

Místo konání: CEVRO Institut, Jungmannova 17, Praha 1

Program:

Úvodní slovo – doc. JUDr. Alena Macková, Ph.D.

Dítě a rodiče v subjekt-objektivním pohledu – 14.00 hodin
doc. JUDr. Hendrychová-Zuklínová, CSc.

Soudní praxe – rodinně-právní a opatrovnická agenda po rekodifikaci rodinného práva (negativa, pozitiva) – 14.30 hodin
JUDr. Hana Nová, soudkyně

Postavení rodinně právních a opatrovnických soudců – 15.00 hodin
JUDr. Libuše Kantůrková, soudkyně, předsedkyně Sdružení rodinně právních a opatrovnických soudců

Střídavá péče, výživné, styk s nezletilým – 15.30 hodin
JUDr. Jana Dvořáková-Závodská, advokátka

Poznatky z rodinně právní a opatrovnické praxe z pohledu advokáta – 16.00 hodin
JUDr. Valentina Nedělová, advokátka

Registrovat na seminář se můžete do 25. 3. 2015 prostřednictvím formuláře na webu školy nebo emailem na konference@vsci.cz.

Vylučovací žaloba a dobré mravy

Obecně lze předpokládat, že dlužník, jehož úpadek nebo hrozící úpadek byl v posledku řešen likvidační formou, tedy konkursem (§ 4 odst. 2 písm. a/ insolvenčního zákona), v minulosti nekonal vždy řádně při udržování a správě svého majetku (jinak by zpravidla nebyl v úpadku řešeném konkursem). Osobní stav dlužníka založený rozhodnutím o prohlášení konkursu na jeho majetek pak logicky má (vzhledem k tomu, že lze očekávat jen poměrné uspokojení pohledávek jeho věřitelů) vliv i na způsob, jakým se prosazují práva a oprávněné zájmy dlužníka při ochraně jeho majetku ve vztahu ke třetím osobám (např. též formou vindikační žaloby dle § 126 odst. 1 obč. zák.). Po prohlášení konkursu na majetek osoby, která byla původcem jednání, v němž lze spatřovat rozpor s dobrými mravy (dlužníka), tedy soud musí ve sporu zahájeném reivindikační žalobou o vyklizení nemovitosti při úvaze, zda ve vztahu k insolvenčnímu správci (jako stávajícímu žalobci) lze pro jednání (insolvenčního) dlužníka (původního žalobce) odepřít (dle § 3 odst. 1 obč. zák.) právo na vyklizení nemovitosti, přihlídnout i k tomu, zda to lze spravedlivě žádat též s přihlédnutím ke společnému zájmu věřitelů (insolvenčního) dlužníka. Neuspěje-li vylučovatel s vylučovací žalobou, pak důvodem, pro který se prosadí práva „majetkové podstaty“ na úkor práv „vyklizovaného“, bude (bez zřetele k možným vlastnickým poměrům v rovině práva hmotného) nevyvratitelná domněnka oprávněnosti soupisu (§ 225 odst. 3 insolvenčního zákona). Řízení o vylučovací žalobě je tím řízením, v jehož rámci má být pro účely následného zpeněžení majetku sepsané ho do majetkové podstaty dlužníka, řešen spor o to, zda silnější právo k majetku má majetková podstata (dlužník) nebo vylučovatel.

Zkrácené přípravné řízení

Výkon trestu odnětí svobody je pro posuzování podmínek omezení obviněného na osobní svobodě srovnatelný s vazbou, na niž pamatuje ustanovení § 179f odst. 1 tr. ř., neboť oba tyto instituty trvají relativně delší dobu, a to na rozdíl od zadržení (srov. § 76 tr. ř.), u něhož zákon předpokládá, že podezřelý bude buď propuštěn na svobodu, nebo vzat do vazby. Z tohoto důvodu v situaci, když je podezřelý ve výkonu trestu odnětí svobody, nelze aplikovat ustanovení § 179e tr. ř. dopadající na postup státního zástupce v případě, je-li ve zkráceném přípravném řízení podezřelá osoba zadržená. Z těchto důvodů je proto nutné pro konání zkráceného přípravného řízení podle § 179a tr. ř. odlišit případ, kdy je podezřelý zadržen (§ 76 tr. ř.), což umožňuje konání zkráceného řízení za podmínek § 179e tr. ř., od situace, kdy je obviněný

ve výkonu trestu odnětí svobody, což analogicky podle § 179f odst. 1 tr. ř. vylučuje možnost konání zkráceného řízení.

Nabytí vlastnického práva k nemovitosti od nevlastníka

Pouze zákonem stanovené způsoby nabytí vlastnického práva jsou ústavně souladné, což je plně uplatnitelné i pro případy, kdy dojde (po právu) k odstoupení od převodní smlouvy mezi A a B poté, co B převedl své vlastnické právo na nabyvatele C, případně došlo-li v dané posloupnosti k dalším převodům, (dříve, než došlo k odstoupení od smlouvy mezi A a B, převodce B v souladu s právem mohl převést vlastnické právo na nabyvatele C atd., takže případně následně odstoupení jednoho z účastníků převodní smlouvy mezi A a B již nemůže ovlivnit věcnoprávní vztah náležející subjektu C, D atd., jenž v mezidobí předmětný nemovitý majetek řádně nabyl, a proto jej (s ohledem na ochranu svého řádně nabytého vlastnického práva) nemůže pozbyt. Popsaný model je tak třeba důsledně odlišovat od situace, kdy převodní smlouva je již od samého začátku absolutně neplatná. Při řešení otázky nabytí vlastnického práva k nemovitosti od nevlastníka je potřeba daný problém vnímat z pohledu systému do 31. prosince 2013 reglementované výšece soukromoprávních vztahů. Tím, že zákonodárce upravil institut držby, právní důsledky vyplývající z plynutí času, časově vymezil podmínku pro vydržení nemovité věci lhůtou deseti let atd., zcela jasně a zřetelně nastavil pravidla pro nabytí věci pro „dobrověrného nabyvatele“, jímž nemůže být nikdo jiný, než oprávněný držitel ve smyslu § 130 obč. zák. Nyní platná a účinná právní úprava těchto vztahů a z nich vyplývajících rozporů oproti tomu principiálně vychází z ochrany dobré víry dobrověrného nabyvatele a ze zákonnosti nabytí věci i od neoprávněného, zároveň však obsahuje systém ochrany původního vlastníka (viz § 984 až 986 o. z.), jehož deficit v předcházející právní úpravě je zřejmý. Další kupující se nestává vlastníkem nemovitosti jen na základě toho, že při uzavření další kupní smlouvy jednal v dobré víře v zápis do katastru nemovitostí. Opačný výklad by negoval celou dosud platnou úpravu vydržení v občanském zákoníku, představoval nepřipustný zásah do právní jistoty a byl v rozporu s rozhodovací praxí pléna Ústavního soudu ČR.

Odpovědnost státu za škodu

Z § 31 zákona č. 82/1998 Sb. vyplývá, že součástí škody, za kterou stát v režimu daného

zákona odpovídá, jsou i ty náklady řízení, jež musel poškozený vynaložit k odstranění nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu a jejichž náhrada nebyla v rámci procesních předpisů ovládacích řízení, v němž došlo k vydání nezákonného rozhodnutí nebo k nesprávnému úřednímu postupu, možná. Smyslem této úpravy je umožnit náhradu těchto nákladů, jejichž vynaložení by jinak nebylo v příčinné souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí nebo nesprávným úředním postupem. Příčinou vynaložení nákladů řízení je totiž vždy rozhodnutí účastníka řízení, který je vynakládá, a proto by se i v případě nákladů řízení předpokládaných § 31 zákona č. 82/1998 Sb. musel uplatnit § 441 obč. zák. s tím důsledkem, že by danou škodu nesl v plném rozsahu ten, kdo náklady vynaložil. Z hypotézy § 31 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. však vyplývá, že se použije pouze ve vztahu k těm poškozeným, kteří sami vynaložili náklady na odstranění nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu. Netýká se proto jiných osob, které vynaložily náklady toliko v souvislosti s vydaným nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, nikoli však za účelem jejich odstranění. U nich se plně uplatní § 441 obč. zák. a takto vynaložené náklady si nesou ze svého.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Pravomoc soudu

Výlučnost místní příslušnosti v řízení o úschovách, omezená na soud místa plnění, neznamená, že by se i pravomoc českých soudů omezovala jen na ty úschovy, u kterých se místo plnění nachází na území České republiky a že by i v této věci nemohla být založena pravomoc českých soudů podle jiných kritérií. K založení mezinárodní pravomoci českých soudů k projednání majetkového sporu podle § 37 odst. 1 ZMPS postačuje, aby byl dán kterýkoli z druhů místní příslušnosti upravené v §§ 84 až 89a o. s. ř. Za situace, kdy nelze určit jiný místně příslušný soud, zakládá místní příslušnost pro majetkové spory a jiné majetkové věci (a tedy i pravomoc soudů České republiky) ustanovení § 86 odst. 2 o. s. ř.

Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby

V demokratickém právním státě jsou všechny orgány veřejné moci povinny respektovat základní práva a svobody, úkolem soudů je poskytovat jim ochranu, resp. svébytnou a specifickou formu ochrany. Je-li ochrana základních práv a svobod středobodem fungování demokratického právního státu, je třeba při jejich aplikaci trvat na uplatnění zásady přímosti a bezprostřednosti takové ochrany. Shledá-li již sám obecný soud porušení základního práva či svobody, je povinen učinit všechna opatření k tomu, aby k dalšímu porušování nedocházelo a již existující porušení odčinit prostředky, kterými disponuje v rámci své pravomoci. To se ostatně odráží v komplementární zásadě subsidiarity, která se uplatňuje v řízeních před orgány (většně soudů), jež jsou nadány poskytovat jednotlivci specifickou ochranu základních práv a svobod. Z hlediska maximálního právního státu je proto nepřipustné, aby obecný soud sice připustil porušení základního práva, avšak z něj nevyvodil závěry, které by směřovaly k efektivní ochraně základních práv jednotlivce.

Jednání ve shodě

Jednání ve vzájemném srozumění v podobě vědomé koordinace výkonu hlasovacích práv může indikovat i setrvalé souhlasné hlasování akcionářů. Přesto jej obvykle nebude možné považovat za dostatečné kritérium, na jehož základě bude moci soud bez dalšího (vždy) uzavřít, že osoby souhlasně hlasující jednaly ve shodě. Obdobně není možné jen na základě rozdílného hlasování akcionářů tvrdit, že ve shodě nejednali.

Náhrada škody, poučení podle § 118a o.s.ř.

Ustanovení § 693 obč. zák. jako ustanovení speciální vylučuje použití obecného ustanovení § 420 obč. zák. v rozsahu, v jakém se jedná o nárok pronajímatele na náhradu nákladů vynaložených na odstranění závad a poškození domu způsobených nájemcem. Obecně sice nelze uzavřít, že by v případě možnosti posouzení nároku na základě zvláštního ustanovení o objektivní odpovědnosti byl automaticky vyloučen nárok poškozeného na náhradu škody z titulu obecné odpovědnosti škůdce za zaviněné protiprávní jednání, když souběh takových nároků je zásadně možný, v případě § 693 obč. zák. je však třeba uvážit, že toto ustanovení upravuje specifický nárok vyplývající z porušení smluvní povinnosti. Práva a povinnosti smluvních stran ve vztahu

ke škodě (závady a poškození domu), za kterou odpovídá nájemce, jsou v předmětném ustanovení upraveny komplexně, když jsou zde nejen stanoveny předpoklady odpovědnosti, ale i konkrétní pravidla pro způsob náhrady škody a odchylka od obecného pravidla ve prospěch naturální restituce. Vedle použití § 420 obč. zák. je tudíž vyloučeno i použití § 442 odst. 2 obč. zák.

Postup podle § 118a o. s. ř. přichází v úvahu jen tehdy, jestliže účastníky uvedená tvrzení a navržené (případně i nenavržené, ale provedené) důkazy nepostačují k tomu, aby byl objasněn skutkový stav věci; postačují-li v řízení uplatněná tvrzení a navržené (či nenavržené, ale provedené) důkazy pro objasnění skutkové stránky věci i při případném jiném právním názoru soudu, není třeba k poučení podle § 118a odst. 2 o.s.ř. přistupovat.

Společenská škodlivost

Každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání. Úvaha o tom, zda jde o čin, který s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe není trestným činem z důvodu nedostatečné společenské škodlivosti případu, se uplatní v případech, v nichž posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty. Kritérium společenské škodlivosti případu je doplněno principem „ultima ratio“, z kterého vyplývá, že trestní právo má místo pouze tam, kde jiné prostředky z hlediska ochrany práv fyzických a právnických osob jsou nedostatečné, neúčinné nebo nevhodné.

Vyloučení člena družstva

Rozhodnutí o vyloučení člena z bytového družstva pro neplacení nájemného a úhrad za plnění poskytovanou s užíváním družstevního bytu musí obsahovat přesnou specifikaci dluhu i proto, aby bylo možno posoudit, zda je vyloučení člena z družstva přiměřenou sankcí za porušení členských povinností.

Ublížení na zdraví

Následek je jednou ze složek objektivní stránky trestného činu, zatímco zavinění představuje subjektivní stránku trestného činu. Má-li být správně posouzeno zavinění ve vztahu k určitému následku, nemůže se tak stát bez tohoto, aby byl tento následek náležitě objasněn. Při právním posuzování jednání pachatele, jímž útočil proti zdraví poškozeného, nelze vycházet jen z toho, jaká újma na zdraví poškozeného

byla nebo mohla být takovýmto útokem způsobena, ale je třeba přihlídnout i k okolnostem, za kterých se útok stal, jakým předmětem bylo útočeno a jaké nebezpečí pro napadeného z útoku hrozilo.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Náhrada škody

Nárok na náhradu ztráty na výživě podle § 448 obč. zák., který se přiznává formou opětujičho se plnění (peněžitý důchod), je jedním z důležitých nároků na náhradu škody, má výhradně majetkovou povahu a jeho účelem je kompenzace ztráty, která vznikla pozůstalým tím, že přišli o pravidelné hmotné plnění (výživné) ze strany zemřelého. Ve smyslu tohoto ustanovení lze odškodňovat pouze ztrátu plnění majetkové povahy, jehož výše se počítá analogicky podle ustanovení příslušných předpisů o vyživovací povinnosti. Pobírá-li pozůstalá osoba sirotčí důchod, jeho výše se při výpočtu výše náhrady odečítá od částek výživného, které pozbyla. Oproti tomu nemajetková újma, jež pozůstalým vznikne v důsledku úmrtí osoby blízké, projevující se v osobnostní sféře poškozeného zejména tím, že přijde o osobu blízkou a o možnost rozvíjet s ní rodinné vztahy, se nahrazuje podle § 444 odst. 3 obč. zák. a to jednorázovou částkou, jejíž výše se primárně neodvíjí od majetkových poměrů dotčených osob. Jedná se o odlišné nároky, které nelze zaměňovat.

Výluka z pojistného plnění

Byla-li výluka z poskytnutí pojistného plnění sjednána tak, že pojištění se nevztahuje na škody vzniklé na vozidle, které v době škodné události (mající svůj původ v havárii vozidla) nebylo k provozu způsobilé, pak takto sjednaná výluka z poskytnutí pojistného plnění se vztahuje na případ závady na pneumatikách spočívající v jejich opotřebení pod mez stanovenou právními předpisy.

Exekuce a insolvence

Soudní exekutor je povinen po zahájení insolvenčního řízení na majetek v exekuci povinného vydat do majetkové podstaty úpadek jím v exekuci vymožené plnění bez odpočtu

Challenging the status quo in Real Estate.

Czech Law Firm of The Year Award
in Development and Real Estate projects:
2009, 2010, 2011, 2013 and 2014 by epravo.cz

Dentons. The Global Elite law firm
created by Salans, FMC and SNR Denton.

DENTONS

Know the way

dentons.com

© 2015 Dentons

nákladů exekuce a jako věřitel úpadce náklady exekuce (svoji pohledávku) přihlásí do insolvenčního řízení.

Oprávnění zastupovat společnost

Zanikne-li společníku účast ve společnosti, zaniká i jeho oprávnění zastupovat společnost podle § 131a obch. zák., a to i v řízeních, v nichž za společnost již podal žalobu.

Jednání ve shodě

Právnícká osoba, již svědčí vyvratitelná domněnka jednání ve shodě podle § 66b odst. 2 písm. a) obch. zák., nemůže být současně cílovou společností, vůči níž má jednání ve shodě směřovat.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Odpovědnost dědice za dluhy zůstavitele

Omezení odpovědnosti dědice za dluhy zůstavitele a za přiměřené náklady spojené s pohřbem je třeba procesně vyjádřit nikoliv zamítnutím nebo odmítnutím žaloby zčásti, ale zastavením řízení v rozsahu té části věřitelovy pohledávky, za níž dědic s ohledem na cenu nabytého dědictví neodpovídá. Míru odpovědnosti dědice za dluhy zůstavitele a za přiměřené náklady spojené s pohřbem je zásadně třeba zkoumat již v souvislosti s rozhodováním o tom, zda a s kým bude v řízení pokračováno (podle ustanovení § 107 o. s. ř.), a nikoliv teprve při rozhodování o věci samé. Posouzení rozsahu odpovědnosti dědice za dluhy zůstavitele a za přiměřené náklady spojené s pohřbem se neprojevuje jako okolnost, která by byla významná pro rozhodnutí ve věci samé, ale již při zkoumání podmínek řízení (posléze vyjádřené rozhodnutím o tom, s kým bude v řízení pokračováno na místě účastníka, který ztratil po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení).

Konkurs a žaloba pro zmatečnost

Tvrzení, že pravomocné a vykonatelné rozhodnutí o úpadku dlužníka, proti němuž již nelze podat opravný prostředek (odvolání

nebo žalobu pro zmatečnost), je postiženo tzv. zmatečností vadou řízení, je pro další chod insolvenčního řízení právně bezvýznamné; o důvod ke zrušení konkursu na majetek dlužníka nejde.

Náhrada škody

Za škodu způsobenou provozní činností odpovídá poškozenému provozovatel takové činnosti, a to bez ohledu na zavinění (úmysl, nedbalost), je-li škoda v příčinné souvislosti s provozní činností; jde tedy o objektivní odpovědnost, která umožňuje širší a důslednější zabezpečení náhrady takové škody. Poškozený při uplatňování svého nároku nemusí dokazovat porušení konkrétní právní povinnosti na straně provozovatele, ale jen to, že škoda byla vyvolána zvláštní povahou provozní činnosti. Přesto objektivní odpovědnost provozovatele není odpovědností absolutní, neboť ustanovení § 420a odst. 3 obč. zák. formuluje dva liberační důvody, jejichž prokázáním se může provozovatel částečně nebo úplně odpovědnosti zprostit. Vedle škody způsobené neodvratitelnou událostí nemající původ v provozu je takovým liberačním důvodem okolnost, že škoda byla způsobena vlastním jednáním poškozeného. Jde rovněž o objektivně posuzované jednání bez ohledu na zavinění, kde je důležité pouze to, zda a nakolik toto jednání vedlo ke vzniku škody. Provozovateli nelze ukládat povinnost k náhradě škody vůbec či zčásti, jestliže si ji poškozený způsobil zcela nebo zčásti sám svým jednáním. Pokud je jednání poškozeného jedinou příčinou vzniklé škody, provozovatel činnosti se úplně zprostit odpovědnosti a škodu v plném rozsahu ponechá sám poškozený. Pokud je ale jeho jednání jen jednou z příčin škody a další příčina spočívá v provozní činnosti provozovatele, nese poškozený škodu jen poměrně a částečně za ni odpovídá i provozovatel.

Náklady řízení

Za výjimečný důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 150 o. s. ř. nelze považovat procesní nástupnictví.

Odpovědnost státu za škodu

Při vydání pozitivního lustračního osvědčení nemá služební orgán jinou možnost než rozhodnout o propuštění daného příslušníka ze služebního poměru, rozhodující je tu stav v okamžiku propuštění. Právní předpisy neumožňují ani takový postup, aby v případě probíhajícího řízení o určení neoprávněnosti evidence služební orgán s propuštěním vyčkal až do skončení tohoto soudního řízení.

Soudní poplatky

Skutečnost, že se žalobce dostal do nepříznivé finanční situace v důsledku trestného činu žalovaného, kterým mu byla způsobena škoda, a u soudu se domáhá náhrady této škody, je zásadně podstatnou okolností svědčící pro naplnění podmínky existence zvlášť závažných důvodů pro úplné osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 138 odst. 1 o. s. ř., nicméně nezakládá naplnění této podmínky bez dalšího a vždy záleží na dalších okolnostech konkrétního případu.

Reklama a dobré mravy

Lze považovat za rozpor s dobrými mravy soutěže a jednáním klamavé reklamy, pokud soutěžitel při zahájení své podnikatelské činnosti naznačuje či předstírá návaznost své činnosti na dosavadní činnost jiného soutěžitele.

Zajištění závazku a insolvence

Zástavní věřitel, jenž má vůči dlužníku pouze zástavní pohledávku (dlužník je zástavním dlužníkem, nikoli však osobním dlužníkem), je v případě, že zástava je v době rozhodnutí o úpadku ve vlastnictví dlužníka, povinen přihlásit zástavní pohledávku do insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka do skončení propadlé procesní lhůty určené v rozhodnutí o úpadku.

Jestliže vady nebo neúplnost přihlášky pohledávky do insolvenčního řízení, které brání jejímu zařazení na seznam přihlášených pohledávek, nebrání současně posouzení včasnosti přihlášky, lze přihlášku pohledávky z tohoto důvodu odmítnout, aniž by předtím bylo nutné přistupovat k odstranění vad přihlášky.

Odpovědnost státu za škodu

V případě nezákonného příkazu k provedení domovní prohlídky je jediným možným prostředkem nápravy podání ústavní stížnosti. Ač není Ústavní soud součástí soustavy soudů a není ani povolán k instančnímu přezkumu jejich rozhodnutí, z jeho četné judikatury k této problematice lze dovodit, že Ústavní soud se přezkumem příkazů k provedení domovních prohlídek zabývá, a že lze ústavní stížnost považovat za účinný právní prostředek nápravy.

Plná moc

Není-li plná moc k založení společnosti s ručním omezeným udělena v písemné formě nebo není-li podpis zmocnitele úředně ověřen, je ne-

CÍSAŘ
ČEŠKA
SMUTNÝ

JINÁ DIMENZE ŘEŠENÍ

www.akccs.cz

22let 1993
2015

BĚLINA & PARTNERS ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ S.R.O. PATŘÍ MEZI VÝZNAMNÉ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘE NA ČESKÉM TRHU. PROSTŘEDNICTVÍM ČLENSTVÍ V PRESTIŽNÍ MEZINÁRODNÍ ORGANIZACI INTERNATIONAL PRACTICE GROUP, SDRUŽUJÍCÍ ADVOKÁTY, AUDITORY A DAŇOVÉ PORADCE Z CELÉHO SVĚTA, SOUČASNĚ ZAJIŠTUJE PRÁVNÍ POMOC I V ZAHRANIČÍ.

NÁŠ TÝM JE SLOŽEN ZE ZKUŠENÝCH PRÁVNÍKŮ, Z NICHŽ NĚKTEŘÍ SE VĚNUJÍ ADVOKACII JIŽ VÍCE NEŽ 20 LET.

POSKYTUJEME PRÁVNÍ SLUŽBY VE VŠECH STĚŽEJNÍCH OBORECH PRÁVA. NAŠÍ SPECIALIZACÍ JE ZEJMÉNA:

- » OBCHODNÍ PRÁVO, PŘEMĚNY SPOLEČNOSTÍ, FÚZE A AKVIZICE,
- » PRACOVNÍ PRÁVO,
- » PRÁVO VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK,
- » SPORNÁ AGENDA VČETNĚ ROZHODČÍHO ŘÍZENÍ.

Bělina & Partners advokátní kancelář s.r.o.

Pobřežní 370/4, 186 00 Praha 8

Tel: +420 226 287 000

Fax: +420 226 287 001

Email: recepce@belinapartners.cz

Web: www.belinapartners.cz

Člen International Practice Group

www.ipg-online.org

Bělina & Partners

advokátní kancelář

platným právním jednáním; soud k této neplatnosti přihlédne i bez návrhu.

Rozhodčí řízení a dobré mravy

Smlouva o rozhodci není neplatná podle § 39 obč. zák. jen proto, že strany sporu při jejím uzavření měly v úmyslu vyvést majetek, jehož se smlouva o rozhodci týkala, mimo dosah věřiteli jedné z nich. Rozhodčí nález vydaný na základě takové smlouvy o rozhodci není nicotný.

Vzájemné plnění

Zvláštní úprava obsažená v § 253 insolvenčního zákona nahrazuje za trvání konkursu na majetek účastníka smlouvy o vzájemném plnění ta ustanovení hmotného práva, jež smluvním stranám dovolovala odstoupit od takové smlouvy pro její neplnění v době před prohlášením konkursu. Je-li smlouva o vzájemném plnění ke dni prohlášení konkursu na majetek jedné ze stran smlouvy (dlužníka) zcela splněna druhou stranou smlouvy, nemůže druhá strana smlouvy od smlouvy odstoupit proto, že dlužník před prohlášením konkursu sám řádně a včas nesplnil (a v důsledku prohlášení konkursu již nesplní) své povinnosti z této smlouvy, a to bez zřetele k tomu, zda smlouva obsahuje ujednání o právu odstoupit od smlouvy. Nebyla-li smlouva o vzájemném plnění v době prohlášení konkursu na majetek dlužníka ještě zcela splněna ani dlužníkem ani druhou stranou smlouvy, může druhá strana smlouvy od této smlouvy po prohlášení konkursu odstoupit, jen je-li právo od smlouvy odstoupit ve smlouvě ujednáno. Nebyla-li smlouva o vzájemném plnění v době prohlášení konkursu na majetek dlužníka ještě zcela splněna ani dlužníkem ani druhou stranou smlouvy a právo od smlouvy odstoupit nebylo ujednáno ve smlouvě, nemůže druhá strana smlouvy od smlouvy odstoupit (to, zda dojde k ukončení smlouvy odstoupením nebo k jejímu naplnění, ovlivní postup insolvenčního správce dle § 253 odst. 2 insolvenčního zákona).

Zadostiučinění

Ve smyslu § 153 odst. 2 o. s. ř. a ve vazbě na ustanovení § 14 a § 31a zákona č. 82/1998Sb. soud prvního stupně v prvé řadě posuzuje (ovšem za předpokladu důvodného uplatnění nároku vůbec), zda žalobci již v rámci předběžného pojednání (příp. i ve spojení s jinak poskytnutým zadostiučiněním) bylo poskytnuto zadostiučinění, které lze považovat za přiměřené. Dojde-li soud k závěru, že ano, žalobu jako nedůvodnou zamítne (a to nárok, jak byl vymezen žalobou). Dojde-li k závěru, že nikoliv,

znovu rozhodne o poskytnutí přiměřeného zadostiučinění, a to ve formě (formách) a případně výši, které sledá (příp. i ve spojení s jinak poskytnutým zadostiučiněním) za přiměřené a v zásadě bez ohledu na stanovisko příslušného úřadu v rámci předběžného pojednání. Pouze v případě zadostiučinění v penězích z hlediska formální vykonatelnosti svého rozhodnutí zohlední částku, která z téhož důvodu byla žalovaným již žalobci vyplacena, a ve výroku rozhodnutí uloží zaplacení pouze rozdílu mezi částkou, kterou považuje za přiměřené zadostiučinění, a částkou, která z téhož důvodu byla již žalovaným státem žalobci vyplacena.

Bezprávná výhrůžka

O svobodný právní úkon nejde, byl-li tento úkon učiněn v důsledku psychického donucení (nátlaku), tedy bezprávné výhrůžky; rozhodující je přitom působení bezprávné výhrůžky v době učinění právního úkonu. Uzavřel-li některý z účastníků smlouvy smlouvu na základě psychického donucení, nedovoleným nátlakem ze strany druhého účastníka smlouvy, bylo jeho jednání postiženo nedostatkem svobody vůle. Bezprávnou výhrůžkou je takové protiprávní působení na vůli jednatelce, když se vůle vytváří pod vlivem důvodné bázně či strachu z protiprávní hrozby.

Zástavní právo a konkurs

Je-li podle smlouvy o zřízení zástavního práva zajištěna zástavním právem k nemovitosti pohledávka, která teprve v budoucnu vznikne nebo jejíž vznik je závislý na splnění určité (odkládací) podmínky, vznikne zástavní právo k nemovitosti nejdříve dnem vzniku takové (zajištěné) pohledávky, bez zřetele k tomu, že právní účinky vkladu zástavního práva k nemovitosti do katastrofu nemovitosti nastaly dříve. Před vznikem pohledávky zajištěné zástavním právem nelze ohledně předmětu zajištění (zástavy) postupovat podle § 27 odst. 5 zákona o konkursu a vyrovnání.

Předběžné opatření a náhrada škody

Podmínky vzniku majetkové újmy představované průběžně vynakládanou částkou, kterou by poškozený při obvyklém sledu událostí nemusel při svém podnikání vynaložit, a nebýt škodlivého zásahu by tak dosáhl úspory, jsou v otázce tzv. „pravidelného běhu událostí“ obdobné jako u nároku na náhradu ušlého zisku (§ 442 odst. 1 obč. zák.). Při právním posouzení je proto třeba v tomto směru vycházet z dosažité relevantní judikatury, podle níže je zásadně rozhodující, jakému prospěchu, k němuž

mělo reálně dojít, zabránilo jednání škůdce, tedy konkrétně o jaký reálně dosažitelný (nikoli hypotetický) prospěch poškozený přišel, přičemž nejde jen o tvrzené zmaření zamýšleného podnikatelského záměru, není-li plánovaný majetkový přínos podložen již existujícími či reálně dosažitelnými okolnostmi, z nichž lze usuzovat, že k zamýšlenému zisku by skutečně došlo, nebýt škodné události. Musí tu být zmíněn „pravidelný běh věcí“, tedy taková skladba okolností svědčící o tom, že jednání vedoucí k zisku se již začalo nebo alespoň nepochybně mělo začít naplňovat, a že – nebýt škodlivého zásahu – výsledek by se dostavil. Ušlý zisk z podnikání znamená ztrátu očekávaného přínosu, způsobenou tím, že škodná událost zasáhla do průběhu děje, vedoucího k určitému zisku, tedy v situaci, že poškozený měl zajištěny předpoklady pro tzv. pravidelný běh věcí, byl nejen ochoten ale i schopen začít s provozem konkrétní podnikatelské činnosti včetně zajištění příp. zákonných podmínek. Z toho, že činnost vedoucí k zisku se neuskutečnila ani následně, sice samo o sobě nevyplývá, že by zisku dosaženo nebylo, může však jít o skutečnost významnou právě pro posouzení reálnosti záměru, z něž poškozený majetkovou újmu dovozuje.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Povinnost správce konkursní podstaty

Součástí povinnosti správce konkursní podstaty postupovat při výkonu funkce s odbornou péčí je i povinnost vyvinout odpovídající úsilí ke zjištění stavu úpadcova majetku (pro účely jeho soupisu a následného zpeněžení), včetně zkoumání zda některé z transakcí uskutečněných pozdějším úpadcem nevykazují znaky absolutně nebo relativně neplatných právních úkonů nebo úkonů odporovatelných či dokonce neúčinných ze zákona. Uvedené platí bez zřetele k tomu, zda úpadce poskytuje správci konkursní podstaty zákonem předepsanou součinnost.

Exekuce

Zákonná úprava rozděluje průběh exekuce prodejem nemovitosti do několika relativně samostatných fází, z nichž v každé se řeší vymezený okruh otázek. Těmito fázemi jsou 1) nařízení exekuce, 2) určení ceny nemovitosti

a jejího příslušenství, ceny závad a práv s nemovitostí spojených, určení závad, které prodejem v dražbě nezaniknou a určení výsledné ceny, 3) vydání usnesení o dražební vyhlášce, 4) prodej nemovitosti v dražbě a 5) rozvrh rozdělované podstaty. Úkony soudu, účastníků řízení a osob na řízení zúčastněných jsou zpravidla završeny usnesením, jehož účinky vylučují možnost v další fázi znovu řešit otázky, o kterých již bylo (pravomocně) rozhodnuto.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Podjatost rozhodce

Za přiměřeného použití občanského soudního řádu podle § 30 zákona o rozhodčím řízení lze dospět k závěru, že princip nezávislého a nestranného rozhodování, jež je určující pro rozhodování soudců, se uplatní i pro rozhodování rozhodce. Při posuzování možné podjatosti rozhodce nelze odhlédnout od toho, že v případě rozhodčího řízení je autonomie stran a právo volby určitého rozhodce nebo podílení se na jeho určení jednou ze základních zásad rozhodčího řízení. Je-li stranami zvolený rozhodce zvolen z řad advokátů, lze předpokládat a současně jej nelze v takové činnosti omezovat, že bude v běžném pracovním styku v kontaktu např. s jinými advokáty, přičemž taková běžná profesní spolupráce nemusí sama o sobě znamenat okolnost, která by vzbuzovala důvodné pochybnosti o případném poměru takového rozhodce z řad advokátů k jinému advokátovi zastupujícímu účastníka rozhodčího řízení. Důvodné pochybnosti o poměru rozhodce z řad advokátů k jinému advokátovi zastupujícímu účastníka rozhodčího řízení by mohla vyvolat např. dlouhodobá spolupráce mající povahu určité ekonomické závislosti, např. spolupráce ve společné advokátní kanceláři.

Postoupení pohledávky a odstoupení od smlouvy

Jsou-li dány zákonem předvídané důvody pro odstoupení od (jakékoli) smlouvy, pak jen to, že smluvní strana, která již obdržela plnění podle smlouvy, nemá toto plnění k dispozici v době, kdy se odstoupení od smlouvy stalo účinným, není na překážku účinnému odstoupení od takové smlouvy.

Insolvenční návrh

Zkoumat, zda jde o insolvenční návrh, k němuž se nepřihlíží (§ 97 odst. 2 insolvenčního zákona), je možné jen do vydání rozhodnutí o úpadku; po vydání rozhodnutí se existence takové vady insolvenčního návrhu může projevit jen prostřednictvím projednání opravného prostředku (odvolání, žaloby pro zmatečnost) podaného proti rozhodnutí o úpadku.

Závislé smlouvy

O závislé smlouvy ve smyslu ustanovení § 275 odst. 2 obč. zák. nejde v případě, kdy jde pouze o jistou ekonomickou spjatost daných smluv. Za smlouvy závislé lze považovat ty, u nichž se závislost týká jejich vzniku a zániku. Smlouvy jsou závislé v případě, že vznik jedné z nich, pokud by nevznikla i druhá smlouva, nemá hospodářský smysl a současně zánik jedné ze smluv bez splnění musí vyvolat zánik i další smlouvy nebo smluv, protože jejich izolované splnění by nemělo rovněž hospodářský význam.

Náklady léčení

Nárok na náhradu tzv. nákladů léčení je speciálním nárokem, jehož smyslem je poskytnutí náhrady za náklady, které musel poškozený vynaložit (v tomto směru mají charakter skutečné škody) na své léčení, udržení zdravotního stavu či zajištění pomoci při snížené soběstačnosti. Odvíjí se od ustanovení, které předstává speciální úpravu pro případy újmy na zdraví a které zároveň oproti § 442 odst. 1 obč. zák. lépe umožňuje zajistit náhradu i třetí osobě (§ 449 odst. 3 obč. zák.), pokud takové náklady ve prospěch poškozeného vynaložila.

Úschova

Není-li možné v řízení o úschovách vyhovět žádosti příjemce nebo jiné osoby, která uplatnila právo na předmět úschovy (přihlašovatele), o vydání předmětu úschovy proto, že se žádosti nesouhlasí ten, jehož souhlasu je třeba, může být předmět úschovy – jak vyplývá z ustanovení § 185e OSŘ – vydán žadateli (příjemci nebo přihlašovatel), jen jestliže byl jeho souhlas nahrazen rozhodnutím soudu vydaným v řízení podle části třetí občanského soudního řádu (ve sporném řízení). Aktivně legitimován k podání žaloby, kterou se takové řízení zahajuje, je příjemce nebo ten, kdo uplatňuje právo k předmětu úschovy (přihlašovatel). Žaloba směřuje proti tomu, pro jehož nesouhlas nebylo možné předmět úschovy vydat, a žalobce se jí domáhá, aby žalovanému

bylo uloženo souhlasit s vydáním předmětu úschovy žalobci. Výrok rozsudku soudu o tom, že žalovaný je povinen souhlasit s vydáním předmětu úschovy žalobci, nahrazuje prohlášení vůle účastníka řízení o úschovách ve smyslu ustanovení § 161 odst. 3 OSŘ. Také to však platí jen za předpokladu, že dlužník složil předmět plnění do úschovy vskutku v souladu s ustanovením § 568 obč. zák. nebo jiným zákonem stanoveným důvodem; nestalo-li se tak a nenastaly-li proto soluční účinky složení předmětu plnění závazku do soudní úschovy, nemá (nemůže mít) příjemce ani přihlašovatel právo na vydání předmětu plnění z úschovy soudu, a nemůže se proto úspěšně domáhat, aby bylo tomu, kdo vydání předmětu úschovy příjemci nebo přihlašovatelé odpouje, uloženo s tímto vydáním souhlasit.

Zajištění závazku

Zajištěný věřitel, jenž může pohledávku vůči dlužníku uspokojit pouze z majetku poskytnutého k zajištění je v případě, že majetek poskytnutý k zajištění je v době rozhodnutí o úpadku ve vlastnictví dlužníka, povinen přihlásit takovou pohledávku do insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka do skončení propadné procesní lhůty určené v rozhodnutí o úpadku. Pro poměry zajištění zástavním právem pak zástavní věřitel, jenž má vůči dlužníku pouze zástavní pohledávku (dlužník je zástavním dlužníkem, nikoli však osobním dlužníkem), je v případě, že zástava je v době rozhodnutí o úpadku ve vlastnictví dlužníka, povinen přihlásit zástavní pohledávku do insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka do skončení propadné procesní lhůty určené v rozhodnutí o úpadku.

Jestliže vady nebo neúplnost přihlášky pohledávky do insolvenčního řízení, které brání jejímu zařazení na seznam přihlášených pohledávek (§ 189 odst. 1 věta druhá insolvenčního zákona, v rozhodném znění) nebrání současně posouzení včasnosti přihlášky, takže lze uzavřít, že přihláška je opožděná, lze přihlášku pohledávky z tohoto důvodu odmítnout (§ 173 odst. 1, § 185 insolvenčního zákona, v rozhodném znění), aniž by předtím bylo nutné přistupovat k odstranění vad přihlášky.

Odpovědnost státu za škodu

Osoba ve výkonu trestu odnětí svobody může přijmout (i odmítnout) pouze takovou léčbu, kterou indikovali lékaři Vězeňské služby ČR, či na základě uzavřené dohody lékaři jiných zdravotnických zařízení (event. přivolaný lékař lékařské služby první pomoci nebo zdravotnické záchranné služby), a kterou lze poskytnout ve zdravotnických zařízeních Vězeň-

KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.

PRAHA BRATISLAVA

WE KNOW
HOW TO SCORE

www.ksd.cz

Rychlý posun vpřed

advokátní kancelář

síla argumentů

ské služby ČR, příp. za podmínek § 5 odst. 2 zákona č. 169/1999 Sb. ve zdravotnickém zařízení mimo objekty spravované Vězeňskou službou ČR. Za případná pochybení a z toho vzniklou újmu při poskytování zdravotní péče odpovídá zdravotnické zařízení, které ji poskytlo, tedy i Vězeňská služba ČR (resp. stát, jehož je organizační složkou), byla-li zdravotní péče poskytnuta jejími lékaři či v jejím zdravotnickém zařízení, a to podle obecných ustanovení o náhradě škody. Nejedná se o úřední postup ve smyslu § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci.

Neplatnost právního úkonu, nadbytečnost

Rozhodnutím zaměstnavatele o organizační změně, vzhledem k němuž se zaměstnanec stane nadbytečným, je též rozhodnutí o snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivity práce. Takové rozhodnutí může být realizováno nejen snížením fyzického počtu zaměstnanců, kteří u zaměstnavatele vykonávají práci ve stanovené týdenní pracovní době (§ 79 odst. 1 a 2 zák. práce), a rozvázáním pracovního poměru s těmi z nich, kteří se v důsledku tohoto rozhodnutí zaměstnavatele stali nadbytečnými, ale i sjednáním kratší pracovní doby (pod rozsah stanovený v § 79 odst. 1 a 2 zák. práce) se zaměstnanci vykonávajícími práci ve stanovené týdenní pracovní době nebo s některými z nich (snížením tzv. přepočteného stavu zaměstnanců), neboť zaměstnancům, s nimiž zaměstnavatel sjednal kratší pracovní dobu, přísluší mzda nebo plat, které odpovídají sjednané kratší pracovní době (srov. § 80 zák. práce), a zvýšení efektivity práce sledované touto organizační změnou (snížení nákladů zaměstnavatele na mzdy nebo platy) lze proto tímto způsobem dosáhnout stejně jako v případě snížení fyzického počtu zaměstnanců vykonávajících práci ve stanovené týdenní pracovní době. Odmítne-li zaměstnanec, který u zaměstnavatele vykonává práci ve stanovené týdenní pracovní době a jehož práce není v tomto rozsahu pro zaměstnavatele v dalším období potřebná, uzavřít se zaměstnavatelem dohodu o změně obsahu pracovního poměru spočívající ve sjednání kratší pracovní doby (srov. § 40 odst. 1 a § 80 zák. práce), je ve vztahu k němu dán důvod výpovědi uvedený v ustanovení § 52 písm. c) zák. práce, neboť se stal vzhledem k rozhodnutí zaměstnavatele o snížení stavu zaměstnanců nadbytečným.

Smlouva o přepravě věci a hrubá nedbalost

To, zda se v konkrétním případě jedná o hrubou nedbalost rovnocennou úmyslu ve smyslu

článku 29 odst. 1 a článku 32 odst. 1 Úmluvy CMR, je vždy nezbytné zkoumat podle konkrétních okolností daného případu a přihlížet například k chování řidiče či jiných zaměstnanců dopravce, k úsilí, které dopravce vyvinul k ochraně zásilky, jeho zkušenostem, hodnotě přepravované zásilky, místu, kde ke ztrátě či poškození zásilky došlo, technickému zabezpečení zásilky, k pokynům odesílatele a jejich dodržení dopravcem apod.

Veřejná dražba

Vydražitel může nabýt vlastnické právo k nemovitosti dražené ve veřejné dobrovolné dražbě na návrh likvidátora státního podniku, na kterého se vztahuje zákaz zcizení této nemovitosti podle ustanovení § 5 odst. 3 zákona o půdě, jen tehdy, jestliže při dokládání oprávnění likvidátora státního podniku navrhnout dražbu nemovitosti byla zachována běžná (obvyklá) opatrnost, kterou lze s ohledem na okolnosti a povahu případu požadovat (očekávat) při uzavírání smlouvy o provedení dražby.

Odpovědnost státu za škodu

Ze samotné skutečnosti, že odsuzující rozsudek v trestní věci (posuzované podle zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník) není, a to i na základě postoje obžalovaného, který se vzdal práva odvolání, v souladu s trestním řádem odůvodněn, nelze bez dalšího dovozovat, že soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry nerespektoval obecná pravidla pro ukládání trestů uvedená v zákoně, případně že soud rozhodující v trestním řízení otázku přiměřenosti doby trvání trestního řízení posoudil odchylně od soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení. Primárně je věcí obžalovaného, aby hájil svá práva, včetně práva na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou trestního stíhání, a je-li toho názoru, že soud v rozporu se zákonem při stanovení druhu trestu a jeho výměry nepřihlédl k nepřiměřené délce trestního řízení, měl by svůj postoj (a požadavek na přiměřené zadostiučinění) projevovat podáním odvolání proti takovému rozsudku. Vzdá-li se obžalovaný práva odvolání proti odsuzujícímu rozsudku, kterým mu je i ukládán trest, nelze z toho učinit jiný závěr, než že se stanoveným druhem trestu a jeho výměrou je minimálně srozuměn, a to i z hlediska kompenzace nepřiměřené délky trestního řízení. K případné vnitřní výhradě nelze přihlížet.

Majetková podstata

Nevyvatitelná právní domněnka, že určitý majetek byl pojat do soupisu majetkové

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

podstaty oprávněně (§ 225 odst.3 insolvenčního zákona), nenastane tehdy, jestliže insolvenční soud na základě včas podané žaloby pravomocně rozhodne, že se tento majetek vylučuje z majetkové podstaty. Otázkou, zda určitý majetek byl pojat do soupisu majetkové podstaty oprávněně, je povolán řešit výlučně insolvenční soud, a to na základě žaloby na vyloučení majetku z majetkové podstaty, kterou projedná a rozhodne jako incidenční spor. Nikdo jiný než insolvenční soud nemůže posuzovat příslušnost určitého majetku k majetkové podstatě dlužníka, a to ani jako otázku předběžnou, už proto, že žádná řízení vedené před jiným orgánem než insolvenčním soudem (a výsledek takového řízení) nemůže zabránit tomu, aby nenastala nevyvratitelná právní domněnka podle ustanovení § 225 odst.3 insolvenčního zákona. Totéž platí rovněž v řízení o určení neplatnosti veřejné dobrovolné dražby. Byla-li veřejná dobrovolná dražba provedena na návrh insolvenčního správce, může být (z hlediska věcné legitimity dražby) neplatná, jen jestliže předmět dražby, který byl zapsán do soupisu majetkové podstaty, z ní byl vyloučen pravomocným rozhodnutím insolvenčního soudu vydaným v řízení o žalobě na vyloučení majetku z majetkové podstaty. V případě, že řízení na vyloučení majetku (předmětu dražby) z majetkové podstaty dosud nebylo pravomocně skončeno, soud řízení o určení neplatnosti veřejné dobrovolné dražby podle ustanovení § 109 odst.1 písm.b) o.s.ř. přeruší.

Ochranné známky

Je-li celním úřadem zboží v celním režimu vnější tranzit zadrženo s podezřením na porušení práva duševního vlastnictví, tíží důkazní břemeno k tvrzení, že zboží je určeno k uvedení na vnitřní trh členského státu Evropské unie žalobce, tj. toho, kdo tvrdí, že jeho práva duševního vlastnictví jsou porušována.

Právo na informace

Za šikanózní, tj. v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku (§ 265 obch. zák.), lze považovat takový výkon práva na vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti upraveného v § 180 odst. 1 obch. zák., kdy akcionář

žádostmi o vysvětlení ve skutečnosti nesměřuje k získání informací nezbytných pro hlasování o navržených usneseních, nýbrž k jiným, zákonem nepředpokládaným, cílům (např. obstrukci jednání valné hromady, „zvýšení“ ceny za prodej jím vlastněných akcií apod.). Na šikanóznost výkonu tohoto práva akcionáře však zásadně nelze usuzovat pouze z vyššího počtu žádostí o vysvětlení. Nezbytné je současně posoudit obsah a formu žádostí akcionáře, a to i v jejich vzájemné souvislosti, význam, jaký podání vysvětlení má pro posouzení předmětu jednání valné hromady, jakož i význam samotného předmětu jednání valné hromady pro společnost a její akcionáře (test proporcionality), popř. i další v úvahu přicházející skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit, že akcionář jedná šikanózně.

Rozhodčí řízení a odklad vykonatelnosti

Na rozhodčí nález ukládající prohlášení vůle je třeba z pohledu možnosti odkladu jeho vykonatelnosti hledět jako na soudní rozhodnutí. Nelze-li odložit vykonatelnost rozhodčího nálezu v části ukládající prohlášení vůle, nelze v uvedeném rozsahu odložit ani vykonatelnost rozhodčího nálezu ukládajícího prohlášení vůle postupem podle § 32 odst. 2 zákona o rozhodčím řízení. V úvahu přichází pouze odklad vykonatelnosti takového rozhodčího nálezu v části ukládající povinnost nahradit náklady rozhodčího řízení. Při odůvodnění hrozící závažné újmy není dostačující poukaz navrhovatele např. jen na výši částky, která by na něm mohla být vymáhána, nýbrž musí konkretizovat, jaká závažná újma mu neprodleným výkonem rozhodnutí hrozí a z jakých konkrétních okolností takovou obavu vyvoluje.

Zajištění závazku

Kromě zajišťovacích prostředků upravených v obchodním zákoníku nebo občanském zákoníku z roku 1964 mohou k zajištění závazků sloužit i jiná smluvní ujednání, popř. modifikace jednotlivých zajišťovacích prostředků, vždy však za předpokladu jejich platnosti, zejména z hlediska § 37 a násl. obč. zák.

Týrání osoby žijící ve společném obydlí

Trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku není trestným činem pokračujícím, nýbrž trvajícím, pro který je typické jeho souvislé páchaní nerozpadající se do dílčích útoků. Trvajícím trestným činem je takový čin, kterým pachatel vyvolá protipráv-

ní stav, jež následně udržuje. Znak trvání se vyznačuje plynulostí navozeného protiprávního stavu, který existuje nepřetržitě až do jeho ukončení. Trestné činy trvajících se posuzují jako jediné jednání, ať protiprávní stav trvá sebedéle.

Odpovědnost státu za škodu

Újmu spočívající v morálním poškození osobnosti (integrity) poškozeného nelze považovat za méně intenzivní jen z toho důvodu, že je v probíhající trestní řízení úspěšný v řízení odvolacím, když zrušující rozhodnutí nevedlo k bezprostřednímu zastavení trestního řízení, naopak toto řízení pokračovalo ještě po dobu delší než čtyři roky.

Insolvence a postoupení pohledávky

Věřitel dlužníka, který nabyl pohledávku vůči dlužníku postoupením a má své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v některém z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska, o kterém však do uplynutí propadné lhůty určené v rozhodnutí o úpadku k podávání přihlášek do insolvenčního řízení nevyjde v insolvenčním řízení ničeho najevo ani z dlužníkem řádně vedeného účetnictví nebo jiných záznamů o majetku a závazcích dlužníka, s nimiž se insolvenční správce včas seznámil, ani jinak, jelikož dlužník se o postoupení nedozvěděl (nebyl o něm nikým vyrozuměn) a jako majitele pohledávky dále označoval postupitele, není pro tuto dobu pokládán za známého věřitele dlužníka. Tím, že okolnost, že takový věřitel nabyl pohledávku postoupením od původního majitele pohledávky (jenž nebyl věřitelem, který má své místo pobytu, bydliště nebo sídlo v některém z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska), vyjde při obvyklém (řádném) chodu věci najevo později (po uplynutí propadné přihlašovací lhůty), není insolvenční správce ani insolvenční soud zbaven povinnosti postupovat ohledně takového věřitele ve smyslu ustanovení § 430 insolvenčního zákona (plnit vůči němu informační povinnost), zmeškaná lhůta k podání přihlášky se však takovému věřiteli nevrací.

Výkon rozhodnutí

Pokud byl rozsudek pro zmeškání povinnému doručen a ten využil opravné prostředky vůči němu, již není třeba zabývat se otázkou, zda byl v dostatečném časovém předstihu doručen návrh na zahájení řízení, popř. jiná rovnocenná písemnost.

Vylučovací žaloba

I výzva k podání vylučovací žaloby, učiněná konkursním soudem (až) v průběhu řízení o vylučovací žalobě, podané žalobcem bez předchozí výzvy, vyvolává účinky dle § 19 odst. 2 zákona o konkursu a vyrovnání. Nebude-li takové žalobě vyhověno (bez zřetele k tomu, zda řízení o ní skončilo pravomocným zamítnutím žaloby, jejím odmítnutím či zastavením řízení) a uplynula-li lhůta výzvou určená, brání úspěchu případné nové vylučovací žaloby její opožděnost. ●

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Advokátní kancelář

Naše služby:

Korporátní a komerční právo

M&A

Finanční restrukturalizace

Cenné papíry

Smluvní agenda

Sporná agenda

Problematika hospodářské soutěže

Nemovitostní a stavební právo

Duševní vlastnictví

Trestní právo

Ochrana osobnosti

MSB Legal, v.o.s.

Bucharova 1314/8
158 00 Praha 5

Tel.: +420 251 566 005

Fax: +420 251 566 006

E-mail: paha@msblegal.cz

www.msblegal.cz

Advokátní kancelář MSB Legal, v.o.s. poskytuje komplexní právní služby podnikatelským subjektům, včetně společností s výlučnou či částečnou zahraniční majetkovou účastí. Ačkoli většinu agendy kanceláře tvoří problematika související s podnikáním, poskytujeme právní služby také nepodnikajícím fyzickým i právníkům osobám, převážně z oblasti občanského, pracovního a správního práva. Své služby poskytujeme v českém, anglickém a francouzském jazyce.

VILLAS VALRICHE MAURICIUS

HERITAGE GOLF CLUB – GOLFOVÁ PERLA INDICKÉHO OCEÁNU

Chcete si zahrát golf na nejlepším hřišti v oblasti Indického oceánu? Pak vaše cesta musí jednoznačně směřovat na ostrov Mauricius, přesněji do regionu Domaine de Bel Ombre, kde se v exotickém resortu VILLAS VALRICHE rozprostírá mistrovské osmnáctijamkové hřiště Heritage Golf Club, které se podle renomované ankety CNN umístilo v TOP 10 nejlepších golfových hřišť Afriky a současně získalo i titul „Indian Ocean’s Best Golf Course“, když pro něj hlasovalo bezmála 100 tisíc golfových odborníků z více než 100 zemí světa.

Vysoká kvalita, dokonalý design, špičkové zázemí a nadstandardní servis, to vše v kombinaci s atraktivní polohou a překrásnou přírodní scénérií vytváří tajemství úspěchu této mistrovské osmnáctky, jejímž tvůrcem je vyhlášený golfový architekt Peter Matkovich. Není proto velkým překvapením, že se právě zde bude 7. až 10. května konat prestižní turnaj AfrAsia Bank Mauritius Open za účasti světových golfových hvězd, který poprvé společně pořádají tři nejvyšší profesionální soutěže - European, Asian a Sunshine Tour. Ostatně VILLAS VALRICHE jako sponzor tohoto klání věnuje luxusní vilu v hodnotě milion dolarů hráči, který v závěrečném kole jako první zahráje eagle na sedmnácté jamce.

Svou návštěvu Heritage Golf Clubu tak můžete spojit s touto skvělou podívanou, po jejímž skončení si budete moci hřiště sami zahrát tak,

jak bylo připraveno pro nejlepší profesionály. A co vás vlastně čeká na šesti a půl kilometrech golfové zeleně? Kromě dech beroucích výhledů na Indický oceán a do okolní zvláště krásné krajiny se šťavnatou vegetací a plantážemi cukrové třtiny, také atraktivně tvarované ferveje, nádherné sametové grýny i spousta vodních a dalších herních překážek, které vás mohou přimět ke strategické hře. Toto technicky náročnější hřiště proto uspokojí jak rekreační golfisty, tak zdatnější hráče.

Pokud se tedy necháte zlákat krásou této prvotřídní osmnáctky, která je společně s devítijamkovou akademií součástí jednoho z nejlepších rezidenčních golfových projektů současnosti VILLAS VALRICHE, podstatná pro vás bude i skutečnost, že si zde prostřednictvím společnosti Bling-Bling můžete koupit nebo pronajmout některou z luxusních rezidencí, odkud to budete mít na hřiště doslova jen pár kroků. Jako majitelé vil navíc automaticky získáváte trvalý pobyt na ostrově Mauricius a členství v Heritage Golf Club, takže si budete moci užívat svou oblíbenou hru prakticky neomezeně. A zkrátka nepříjdu ani ostatní členové rodiny, kteří nesdílejí stejné golfové nadšení, protože jim tato oblast nabízí bezpočet dalších zážitkových aktivit, jako jsou potápění a šnorchlování, plavání s delfíny, rybaření, vyjížďky na koních, vyhlídkové lety vrtulníkem či hydroplánem nebo nejrůznější výlety do hor a do přílehlé přírodní rezervace Frédérica. Ať už tedy jste golfovými příznivci nebo nejste, úchvatný resort VILLAS VALRICHE vás rozhodně nadchne!

Jako čtenáři EPRAVO.CZ MAGAZINE navíc získáte příjemný bonus v podobě dvou zpátečních letenek v ekonomické třídě, které vám při koupi nemovitosti společnost Bling-Bling zpětně proplatí. ●

Bližší informace naleznete na www.bling-bling.cz nebo kontaktujte společnost Bling-Bling e-mailem: info@bling-bling.cz či telefonicky: +420 603 954 433.

VILLAS VALRICHE

MAURITIUS

Mauritius

PRODEJ LUXUSNÍCH VIL DO OSOBNÍHO VLASTNICTVÍ

VILLAS VALRICHE MAURITIUS

Součástí resortu je 18jamkové golfové hřiště Heritage Golf Club.
V těsném sousedství se nachází přírodní rezervace Frédérica.

Luxusní bydlení obklopené nádherným výhledem na Indický oceán,
18jamkové golfové hřiště a neuvěřitelně krásnou krajinu ostrova Mauricius.

- Široký výběr různých velikostí a typů vil, velkorysé pozemky
- Celoživotní rezidence na ostrově Mauricius
- Parková úprava tropických zahrad s úchvatnými bazény
- Písečné pláže, vodní sporty
- Fitness, Spa, tenisové kurty
- Výběr restaurací a barů
- Rybaření

www.bling-bling.cz

Ing. Jana Štefánková
tel.: +420 603 954 433
stefankova@bling-bling.cz

BLING - BLING

VÝHRADNÍ ZASTOUPENÍ PRO ČR A SR

Vznik a pohyb dokumentů?

Podle průzkumu často zdlouhavé.

Až 75 % právníků při vytváření nové smlouvy najde a upraví nějakou starší. Téměř 50 % hledá potřebný dokument podle spisu a nejvíce kanceláří využívá jako úložiště sdílený disk. To jsou čísla, která ukázal náš průzkum mezi českými advokátními kancelářemi. Ukazují, že zde často chybí systematické řešení, které by práci významně zrychlilo a zefektivnilo.

Vznik dokumentů

Jak jsme již uvedli, dokument nejčastěji vzniká úpravou staršího – například ve smlouvě o dílo autor přepíše název zhotovitele, upraví cenu a předmět smlouvy a vše uloží pod novým názvem. Jen 15 % dotázaných má k dispozici vzorový dokument, do kterého doplňuje. A 10 % dokonce začíná úplně od nuly, tedy prázdným dokumentem. Pokud kancelář využívá vzory či šablony, v polovině případů jich má k dispozici více než 30, což je obtížné na orientaci. Zefektivněním celého procesu by přitom došlo k výrazným úsporám času.

Vyhledávání dokumentů

Aby člověk mohl použít starší dokument při vytváření nového, musí si nejprve vzpomenout na nějaký vhodný, a ten pak nalézt. Téměř 50 % právníků jej hledá podle spisu, v němž by se měl dokument nacházet, a poté si pomáhá klíčovými slovy v názvu. Chce-li tedy vytvořit například dohodu o mlčenlivosti, pak se podívá do složky s odpovídajícím případem, a v něm pak hledá slovo „mlčenlivost“. Velká časová náročnost je nasnadě.

Předávání dokumentů

Z průzkumu vyplynulo, že až 50 % kanceláří nemá nastaven jednotný systém pohybu dokumentů. Nejvíce kanceláří, až 75 %, využívá sdílený disk a skoro polovina pak e-mail. 10 % advokátů si dokonce předává dokumenty v papírové podobě, z ruky do ruky.

Dokument posílá klientovi 60 % právníků nejen v elektronické podobě, ale i v té papírové.

Kde jsou dokumenty uloženy

Podle průzkumu nejvíce oslovených využívá k ukládání dokumentů sdílený disk, těsně následován cloudovým úložištěm. Až 50 % kanceláří má dokumenty dokonce uloženy na více místech. 40 % dotázaných uvedlo,

že je ukládají i u sebe na počítači. Dohledat poslední verzi dokumentu tedy vyžaduje velké úsilí a spoustu času. Navíc v případě použití Dropboxu či Google Drive dochází ke kolizi s evropskými zákony na ochranu osobních údajů, pokud jsou klientské dokumenty kopírovány a ukládány mimo Evropský hospodářský prostor.

SingleCase pro řízení právních dokumentů

I díky průzkumu jsme vám systém SingleCase mohli ušít na míru tak, aby práce s dokumenty byla efektivní a co nejpohodlnější.

Nový dokument díky předpřipraveným vzorům vytvoříte přímo v aplikaci, ten stávající jednoduše přetáhnete. Můžete sem nahrát i obsah pošty nebo datové schránky.

V SingleCase vidíte, že je dokument právě upravován a kým. Všechny předchozí verze jsou uloženy a neustále k dispozici. V případě potřeby tedy budete vždy vědět, kde a od koho se daná verze vzala.

K dokumentům je možné psát poznámky i úkoly pro konkrétní osobu, jejich plnění hlídá sama aplikace. Stejně tak nabízí možnost bezpečného odesílání dokumentů, fulltextového či filtrovaného vyhledávání. Ostatně, přesvědčit se můžete sami – na www.singlecase.cz můžete vyzkoušet aplikaci na 30 dní zcela zdarma.

Průzkum byl proveden společností SingleCase. ●

www.SingleCase.cz

ALLEN & OVERY

*„Nejlepší mezinárodní
právní kancelář v České republice“*

Právnícká firma roku 2014

S ČEZ v mobilu ušetříte čas a máte kontrolu nad výdaji

Mobilní telefony čím dál častěji nahrazují kanceláře. Po telefonu řešíme důležité schůzky, čteme si v něm noviny, objednáváme zboží a služby nebo platíme faktury. Moderní trendy sleduje i Skupina ČEZ a svým zákazníkům umožňuje spravovat jejich účty za energie z chytrých telefonů.

Mobilní aplikace ČEZ ON-LINE, která je k dispozici zdarma pro operační systémy Google Android a iOS společnosti Apple, umožňuje zákazníkům ČEZ obsluhovat elektřinu, plyn i balíčky mobilních služeb. Dnes už zjednodušuje život více než 19 000 uživatelů a další si ji bezplatně stahují každý den.

„Naši zákazníci si díky mobilní aplikaci ČEZ ON-LINE velmi rychle oblíbili samostatné rozhodování o nastavení volání, SMS a internetu tak, jak právě v danou chvíli potřebují. Díky tomu neplatí ani korunu navíc za něco, co zrovna nevyužívají. Teď jim jako první chceme dát stejnou volnost také v případě elektřiny a plynu,“ uvedl David Hajmán, ředitel ČEZ Prodej.

Mějte přehled o svých financích

Téměř každému se už někdy stalo, že někam zašantročil vyúčtování třeba od mobilního operátora nebo od energetiků. V poště pak na něj s lehkou výtčinkou čekala upomínka. Nic

takového se ale nemusí stát ve chvíli, kdy budete mít ve svých účtech stejný pořádek jako ve svých e-mailech.

Díky elektronické správě zákaznického účtu ČEZ v mobilní aplikaci si můžete zkontrolovat informace o svých fakturách a provedených platbách třeba cestou z práce. Pokud fakturu z roztržitosti přesto zapomenete zaplatit, přijde vám do aplikace včas informační SMS. Bez dlouhého listování a vzpomínání si také kdykoliv rychle zjistíte třeba výši odběru elektřiny nebo plynu a podle potřeby nastavíte výši zálohy. Nově si přes aplikaci můžete změnit také produktovou řadu energetických komodit nebo se pojistit online proti poruše a havárii v domácnosti (ČEZ ASISTENT).

Přístup do webové nebo mobilní aplikace ČEZ ON-LINE si již zřídilo více než půl milionu zákazníků a každý měsíc přibývá několik tisíc nových uživatelů. Měsíčně pak využívá služeb ČEZ ON-LINE sto tisíc uživatelů.

„Těší nás, že zákazníci mají zájem o moderní možnosti, které jim ČEZ nabízí pro zjedno-

dušení a zpříjemnění jejich každodenního života. Dosud realizovaná opatření vyplynula z přání zákazníků a my děláme vše pro to, abychom je plnili i nadále,“ shrnul Pavel Cyran, ředitel divize obchod a strategie Skupiny ČEZ.

Vše pro rychlost a dostupnost

K vysokému standardu služeb se Skupina ČEZ přímo zavazuje v Zákaznickém kodexu. Mobilní aplikace je pouze jednou z celkem třiceti novinek Skupiny ČEZ v rámci zvyšování zákaznické spokojenosti, přičemž velká část těchto opatření se týká zlepšení rychlosti a dostupnosti. Z dalších novinek stojí v souvislosti s aplikací například za zmínku zprovoznění platební brány na webu ČEZ pro platbu služeb kartou. ČEZ přichází ale také se službou speciálního poradenství v oblasti energetické legislativy. Nově zákazníkům nabídne pomoc také například při změně dodavatele, řešení dědictví nebo v případě insolvence. ●

OUT NOW!

schönherr roadmap15

schönherr roadmap15

Advokátní kancelář Schönherr přichází s novým vydáním publikace roadmap15. Publikace upozorňuje na současný právní vývoj napříč střední a východní Evropou a poskytuje čtenářům nejen ucelený přehled právních novinek, ale též jejich analýzu a kritické postřehy v jednotlivých jurisdikcích.

<http://roadmap2015.schoenherr.eu>

schönherr

Splněný sen:

Existuje mnoho různých návodů, jak vybudovat úspěšnou značku.

V jednom se ale obvykle shodnou. Na začátku dlouhé cesty bývá velký sen, kterého se vizionář nechce vzdát, i když ho pochybovači odrazují. Podobným způsobem přišla před téměř 90 lety na svět i proslulá dánská značka Bang & Olufsen.

V roce 1925 mladí inženýři Peter Bang a Svend Olufsen, v dánském Stueru, založili firmu a v malé lokální dílně spřádali sny o dokonalé reprodukci zvuku a odhalovali složitosti vzrušujícího světa radiové technologie v době, kdy to bylo ještě skoro magickým nemožným fenoménem. Všechno začalo nápadem sestavit nový typ rádia, které by mohlo být připojeno přímo do elektrické sítě. To bylo v té době neobvyklé, protože elektrické napájení dost často vypadávalo. Nicméně za dva roky se mohl novátorský rozhlasový přijímač Eliminator prodávat.

Bylo to v krásné době, kdy jazz a Art Deco, ve kterém luxus, kouzlo, nadšení a víra v sociální a technický pokrok přinášely obrovský rozkvět.

V dnešní době je značka Bang & Olufsen ikonou výkonu a vynikajícího designu, díky své dlouholeté tradici, mistrovské řemeslné práci a silnému odhodlání podílet se na výzkumu a vývoji vyspělé technologie a inovací. Mezi masovou produkcí se značka prosadila svou exkluzivitou. Výrobky jsou zhotovené z ušlechtilých materiálů, s důrazem na detail a pečlivé, léty prověřené řemeslné zpracování. Televize, reproduktory, audiosystémy či sluchátka se značkou Bang & Olufsen mezi ostatními zkrátka nepřehlédnete.

Bang & Olufsen vás bude bavit doma, v autě, na cestách, anebo si některý z přenosných audiosystémů můžete vzít s sebou, kamkoliv se vám zachce.

Hudební systém BeoPlay vypadá jako designový kus nábytku

BeoPlay A2 s výdrží baterie 24 hodin a zvukem do 360°

Bang & Olufsen

Řada BO PLAY – Hračky pro náročné

Značka BO Play by Bang & Olufsen je určena dynamickým zákazníkům, které zajímá design a moderní technologie, od nichž ale požadují, aby se přizpůsobily ony jim, nikoliv opačně. Většina výrobků s logem BO Play, snad kromě televize BEO PLAY V1, je přenosná a snadno se s Vámi vydá, kamkoliv budete chtít, ať jde o pochůzky městem nebo o víkendové stěhování do přírody.

Sluchátka, audiosystémy, reproduktory i televize se uživatelům přizpůsobí nejen svými funkcemi, ale barevně vyjdou vstříc i jejich vkusu a estetickému citění. Kromě základních barevných variant nabízejí zákazníkům také limitované edice v barvách sezony. Myslíte, že když si jednou pořídíte reproduktor například v červené barvě, nemůžete svůj názor po čase změnit? Mýlíte se. Textilní potahy u audiosysté-

**Přenosný reproduktor
BeoPlay 15 s výdrží
baterie 24 hodin
a zvukem do 360°**

mu Beo Play A9 dokoupíte zvlášť a jednoduše je změňte spolu s novým designem bytu nebo podle své aktuální nálady.

Nová bezdrátová sluchátka, nebo přenosné reproduktory A2 a novinka Beolit 15 jsou nejen krásné svým designem, ale i praktické. Vyba-vené Bluetooth technologií a bez připojení k internetu, jen je spárujete s mobilním přístrojem a hned jste připraveni pustit si hudbu. Baterie má výdrž 24 hodin a reproduktor nabízí ten nejkvalitnější poslech hudby do 360°.

Elektroniku Bang & Olufsen do České republiky dováží a prodává již 20 let společnost KD ELEKTRONIKA. Seznámit se s ní můžete v prodejně v Jáchymově ulici v Praze. ●

Šéf Saxo Bank: Finanční svět čeká změna. Aktivní klienti už našli způsob, jak vlastní kapitál rozmnožovat

Přístup k využívání bankovních služeb se podle Pavla Drahotského, ředitele Saxo Bank pro Českou republiku, Slovensko a Maďarsko, bude stále více proměňovat. „Tento proces už nastal a jsem přesvědčený o tom, že bude stále postupovat směrem k větší aktivitě klientů bank, které už nebude bavit své prostředky pouze někam uložit a několik let bez možnosti prakticky cokoliv ovlivnit čekat na nevelký výnos. Lidé budou chtít být při spravování peněz víc aktivní, což klientům v Saxo Bank umožňujeme už dnes,“ vysvětluje Pavel Drahotský, jenž do roku 2011 působil v Citibank, odkud odcházel z pozice viceprezidenta a ředitele investičních produktů.

V čem bude bankovníctví jiné?

Jako příklad použiji prostředí telekomunikací. Nejdříve se chodilo volat na poštu, později se díky technologiím dostaly telefonní přístroje do telefonních budek na ulicích a ti šťastnější si díky kontaktům pořídili vlastní přístroj domů. Dnes se nám mobilní telefon snadno vejde do kapsy, ale umí i mnoho dalších užitečných věcí, které šetří čas i peníze. Ve světě financí je tou poštou s telefonním přístrojem kamenný finanční ústav, kde vám nabídnou spořicí účet, termínovaný vklad, případně podílový fond. To už ale dnes nestačí. Aktivní a zvědaví klienti už několik let hledají nové a uživatelsky příjemné způsoby, jak vlastní kapitál rozmnožovat. Po letech strávených v jedné z největších finančních institucí na světě cítím, že je tato změna nevyhnutelná a osobně rád přispěji k jejímu urychlení.

Jak konkrétně je na to Saxo Bank připravena?

Saxo Bank je dle mého názoru bankou budoucnosti. De facto je to největší supermarket investičních příležitostí a nástrojů, kterými lze tyto příležitosti přeměnit na zisk z pohodlí domova nebo mobilního telefonu. Žádné doprošování se bank o lepší výnosy. Zkrátka mám nápad, přečtu si analýzy z trhu, vyberu si ten správný nástroj a začnu si postupně spravovat své finance sám.

Jak může člověk začít investovat?

Stačí vyplnit formulář na saxobank.cz a náš tým zájemce uvede do světa tradingu v závislosti na jeho dosavadních zkušenostech. Investoři s praxí již většinou vědí, pro co si jdou, a po rychlém srovnání možností našeho demo platformy SaxoTrader s jejich stávající platformou si otevřou účet. Začínající klienti si nejprve projdou naše materiály o jednotlivých produktech, včetně videí například o technické analýze či psychologii tradingu, připojí se v pohodlí domova na webináře neboli on-line semináře a zpravidla několik týdnů si zkoušejí obchody cvičně v demo prostředí. Samotný bankovní účet si založíte on-line z pohodlí domova během pěti minut a přidáte kopie dvou dokladů totožnosti. Jakmile obdržíte platební instrukce, převedete prostředky na svůj Saxo Bank účet a můžete začít obchodovat.

Na co se vás investoři nejčastěji ptají, když uvažují o otevření účtu?

Na prvním místě bývá otázka na ochranu vložených prostředků. Saxo Bank je na rozdíl od ostatních brokerů na trhu skutečně bankou s plnou bankovní licencí a jako dánská banka nabízí mimořádně vysoký standard ochrany ve svém oboru

Druhým nejčastějším dotazem je škála produktů. S více než 42 000 investičních nástrojů je Saxo skutečně velký supermarket příležitostí.

Pavel Drahotský

V roce 2004 začal pracovat v Citibank, kde měl na starosti celý prodej investičních nástrojů včetně spolupráce s třetími stranami. Americkou banku opustil na konci roku 2011 v pozici viceprezidenta a ředitele investičních produktů Citibank. Poté se soukromě věnoval wealth managementu a v čele Saxo Bank stojí od června 2014. Titul MBA získal na barcelonském ESMA. Ve volném čase se věnuje myslivosti a rychlým lodím. Je ženatý a má syna.

Saxo neposkytuje investiční poradenství, ale umožňuje svým klientům přístup ke globálním i sektorovým analýzám, včetně další inovativní funkce, a tou je spojení obchodování a sociální sítě, která nabírá stále více na oblibě.

Jak reagujete na výtky, že obchodování na trzích je „spekulativní“ nebo „hazardní“?

Důležité je mít určitou vnitřní disciplínu. Stejně jako při učení se nových věcí je běžné, že to na začátku nejde a člověk se hodně natrápí, ale jakmile se začne dařit, je to velmi příjemný pocit. Pro ty, kdo se rozhodnou obchodovat sami, osobně doporučuji velmi pozvolný začátek. V případě většího disponibilního kapitálu bych se přimlouval za spolupráci s profesionálními správci.

Minimální investice u Saxo Bank je 10 tisíc dolarů. Někteří konkurenti vyžadují méně. Proč je to u vás tolik?

Dodáváme řešení pro seriózní investory, správce financí a banky. Pokud někdo chce pouze náhodně sázet nebo si „hrát“ na kapitálovém trhu, Saxo určitě není ta správná volba. Naši budoucí klienti mají pro zkoušení a učení se možnost osahat si všechny možnosti na demo účtu Saxo Bank, tedy jakési cvičné louče. Zde dostane investor virtuálních 100 000 USD, se kterými může zcela bezpečně zkoušet, co se stane, když...

S čím má podle vás smysl začít obchodovat?

Většina klientů začíná s forexem, tedy cizoměnovými transakcemi. Osobně se domnívám, že je lepší začít s něčím hmatatelným. Preferuji vybrat si několik komodit, akcií a mezinárodních indexů. O ropě, plynu, mědi, stříbru nebo Německu najdu mnohem víc informací formou příběhu, za kterým se mi začne doplňovat v hlavě mozaika informací potřebných pro budoucí rozhodování. Pokud nechci mít celý den v ruce

telefon či tablet, abych hlídal kurzy, doporučuji se zaměřit na nákup opcí. Jejich prodej je možný až na základě zkušeností. Řekneme, že se zaměřím na Německo a jeho index DAX. Nechci denně sledovat trh, ale domnívám se, že za týden nebo měsíc bude jeho hodnota vyšší. Pak si ve vyhledávací instrumentu podobně jako v internetovém vyhledávací zadám opce, DAX, datum a hodnotu, na níž se domnívám, že DAX v budoucnu bude, zvolím nákup množství call opce a datum si uložím do kalendáře, abych zkontroloval výsledek. Tím, že se jedná o tzv. evropskou opci, vás nezajímá vývoj v průběhu, ale jen v rozhodný den. Tak si mohu nasázet několik „želízek do ohně“ a jako v adventním kalendáři čekat, které mi přinese čokoládu. Výhodou tohoto přístupu je, že váš výdaj za nákup opce je zároveň maximální možná ztráta z této transakce v případě, že se opce neuplatní. Kdežto potenciál výnosu je de facto neomezený.

Jakých výnosů lze tradingem dosahovat?

Samozřejmě se dají ročně vydělávat desítky procent, stejně tak se dají prodělat desítky procent. Pokud se člověk spokojí s procentním výnosem blízcím se dvoucifernému číslu po zdanění, může toho dosahovat s relativní lehkostí a bez příliš velkého rizika. ●

Semináře
Školení na míru
Expertní posudky
Konzultace

VZDĚLÁVACÍ AKADEMIE HAVEL, HOLÁSEK & PARTNERS

Vzdělávání v oblasti práva na nejvyšší úrovni

I AKTUÁLNÍ SPECIALIZOVANÉ SEMINÁŘE

Témata seminářů rozvíjejí specializované oblasti nového občanského zákoníku i dalších právních oborů a vychází z aktuálních přání a požadavků praxe.

I KOMPLEXNÍ PŘÍSTUP

Každý seminář vede více lektorů, zpravidla špičkoví praktici spolu s všeobecně uznávanými experty z řad akademiků a soudců, kteří nabízejí náhled na dané téma z více úhlů pohledu.

I NEJSILNĚJŠÍ TÝM ODBORNÍKŮ

V oblasti nového soukromého práva má naše Akademie nejsilnější tým odborníků, kteří se podíleli na jeho tvorbě a přijímání, znají jeho inspirační zdroje, důvody, smysl a průběh tvorby. Jsou jimi spolutvůrci nového občanského zákoníku a velkých komentářů k němu, Milan Hulmák, Filip Melzer, Petr Tégl a František Korbek.

I MODERNÍ ZÁZEMÍ

Semináře probíhají v moderních výukových prostorách pražského Florentina, které bylo vyhlášeno v prestižní mezinárodní soutěži Central & Eastern European Real Estate Quality Awards (CEEQA) nejlepším kancelářským prostorem ve střední a východní Evropě.

- Praha 1 Florentinum, recepce A,
Na Florenci 15
- Ostrava Poděbradova 2738/16
- Brno hotel International,
Husova 16
- Bratislava Mlynské Nivy 49,
Apollo Business Center II, blok H
- **pátek, 9:00 – 12:30 hodin**

Více informací a přihlašovací formulář naleznete na:
www.havelholasek.cz/akademie

Aktuální semináře

- **Distanční smlouvy (Praha) | 3. dubna**
od hlavních lektorů, spoluvůrců právní úpravy a spoluautorů komentáře s poznámkami praktického advokáta pro všechny právníky B2B, B2C i B2G
- **Dotace a investiční pobídky (Praha) | 10. dubna**
od specialistů společnosti eNOVATION pro podnikatele s komentáři právníků skupiny Public advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners
- **Příprava na červnové valné hromady (Ostrava) | 10. dubna**
rukověť předsedy valné hromady aneb jak úspěšně čelit rozmarům minoritních akcionářů od specialistů skupiny Corporate a Tax
- **Zástava a zajišťovací převod v souvislostech (Brno) | 10. dubna**
změny hlavních zajišťovacích institutů od specialistů skupiny Bank&Finance a spoluautorů komentáře pro podnikatele a finanční instituce
- **Příprava na červnové valné hromady (Praha) | 17. dubna**
rukověť předsedy valné hromady aneb jak úspěšně čelit rozmarům minoritních akcionářů od specialistů skupiny Corporate a Tax
- **Nový občanský zákoník v České republice (Bratislava) | 17. dubna**
výklad základů nového soukromého práva a aktuálně řešených otázek v ČR od bývalých náměstků ministra spravedlnosti, kteří se podíleli na přípravě nového občanského zákoníku
- **Nová hypoteční směrnice (Praha) | 24. dubna**
od specialistů skupiny Bank&Finance pro finanční instituce a developery
- **Smluvní odpovědnost v detailu (Praha) | 15. května**
zásadní občanskoprávní téma od hlavních lektorů, spoluvůrců právní úpravy a spoluautorů komentáře pro všechny právníky B2B, B2C i B2G
- **Ochrana osobních údajů pro obchodní korporace (Praha) | 22. května**
od specialistů z pohledu advokáta i dozorového orgánu (ředitele odboru legislativy a zahraničních vztahů Úřadu pro ochranu osobních údajů)
- **Předsmluvní odpovědnost v detailu (Praha) | 29. května**
úzce specializovaný seminář od hlavních lektorů, spoluvůrců právní úpravy a spoluautorů komentáře pro všechny právníky B2B, B2C i B2G
- **Compliance a prevence trestní odpovědnosti právnických osob (Praha) | 5. června**
nový seminář k fenoménu trestní odpovědnosti právnických osob, jejich compliance a prevenci
- **Nová civilní judikatura Nejvyššího soudu, závazkové senáty 23, 26, 31, 32, 33 Cdo (Praha) | 12. června**
první seminář v rámci projektu Ius Focus realizovaného nakladatelstvím C. H. Beck a hlavními lektory Akademie
- **Nová civilní judikatura Nejvyššího soudu, věcněprávní a deliktní senáty 22, 25, 28, 30, 31 Cdo (Praha) | 19. června**
druhý seminář v rámci projektu Ius Focus realizovaného nakladatelstvím C. H. Beck a lektory Akademie Havel, Holásek & Partners
- **Aktuální vývojové tendence občanského zákoníku (Praha) | 26. června**
od spoluvůrců zákoníku, hlavních lektorů Akademie a autorů komentáře se zaměřením na aktuální návrh novely

Luxus nejnáročnějších: horské chalety i privátní ostrov

Úspěšní a movití si rádi dopřávají na svých cestách komfort a nejlepší služby. Chtějí zážitky na míru. A spojuje je jedno: obvykle mají na cestování kvůli svým pracovním aktivitám jen málo času. Tady jsou tři místa, kam míří, když chtějí na pár dní vyrazit do klidu horských výšin nebo do exotiky.

Fregate Island Private (Seychely)

Seychelské souostroví na východ od Afriky patří geologicky k nejstarším zemím světa. Jako zbytek pradávného kontinentu tak svádí k pocitu, že takhle nějak mohl vypadat ráj. A opravdu.

Ostrovky jsou ovšem nejen místem zlatých pláží a blankytně modré vody, ale i nádherných želv, skloněných palm a romantických skalisek.

Fregate Island Private je soukromý ostrov, který nabízí v intimní atmosféře vše, co na Seychelách přitahuje celý svět. Je to ráj na samotě. Hosté zde mohou ve svých snech objevovat idylického trosečníka a relaxovat uprostřed

luxusu. Ostrov má sedm nádherných pláží, korálové útesy i stezky v džungli.

Najdete tu pouhých 16 privátních rezidencí uprostřed zeleně. Ke každé patří vlastní bazén a privátní plážové zázemí. O hosty se tu stará osobní komorník, který je připraven splnit všechna jejich přání.

Radost tu budou mít i vaše chuťové pohárky. Jídlo vám tu připraví přesně podle vaší chuti, a i pokud se rozhodnete vyzkoušet ostrovní speciality, garantujeme, že i když budete vybírat zcela naslepo, nikdy neuděláte chybu. Posnídat či povečeřet tu navíc můžete i ve člunu, na pláži nebo v korunách stromů.

A pokud si budete chtít dopřát trochu relaxace, můžete navštívit místní Rock Spa, které nabízí bohatou nabídku masáží a je průkopníkem Ajurvedy.

Le K2 – Luxusní hotelová vesnička (Francie)

Francouzské lyžařské středisko Courchevel 1850 je jedním z nejpobulárnějších mezi evropskou lyžařskou smetánkou. Svět prestiže a luxusu je zde normou. Pocítíte ho v komfortních hotelech přímo na sjezdovce, i v privátních chaletech, které nabízejí dokonalé soukromí. Chalety zajišťují služby komorníka i kuchaře a často jsou propojené koridorem s hlavní hotelovou budovou. Právě tím vzniká ideální soulad privátního prostoru a služeb nejvyšší úrovně.

Hotel Le K2 je inspirovaný legendárním vrcholkem. Vznikl v touze splnit si sen. V tomto případě sen o dokonalém bydlení uprostřed horských vrcholků. Najdete ho v blízkosti centra horského střediska, podél svahu Cospillot, který nabízí hostům jedinečný výhled do údolí a na horské masivy. Klientům nabízí 29 pokojů, apartmánů a 5 chat výjimečné kvality. Místní ho popisují jako „luxusní hotelovou vesničku. Lyžařský vlek tu najdete přímo před hotelem. Poskytuje přístup k největší světové lyžařské oblasti. „Hotel je ideální pro ty, kdo touží po klidu a privátním užívání luxusu, mimo rušná alpské střediska,“ říká Jaroslava Smejkalova z cestovní kanceláře Privileq, specializující se na luxusní cesty.

Kromě lyžačsky a soukromí si tu užijete i gastronomické pochoutky. Místní restaurace Le Kintessence se pyšní dvěma michelinskými hvězdami. Proslavené Goji Spa zase oslavuje švýcarskou značku La Prairie a nabízí exkluzivní program „The Art of Beauty“, který je zaměřen na ošetření obličeje i celého těla.

Zážitek tu ale budete mít i při plavání, kruhový bazén s výhledem do údolí nabízí neuvěřitelné panoráma. Hostům jsou k dispozici i teplé a studené koupele a vnější jacuzzi, sauna i turecké lázně.

Le Strato – Moderní rodinná chata (Francie)

Hotel Le Strato najdete ve stejném lyžařském středisku Courchevel 1850. Nabízí ale poněkud odlišnou atmosféru. Klienti se tu cítí především jako v obrovské rezidenci, moderní rodinné chatě. Kulisám tu totiž dominují velké krby a útulné sedačky a křesla.

Rodina Laurent Boix-Vives navrhla hotel Strato jako horské útočiště, pro pohodlný životní styl, kde si lze vychutnat horskou atmosféru v dobré společnosti.

Pokoje tu jsou velmi světlé, s výhledem do údolí a všechny mají balkon nebo terasu. Každý je zařízen trochu jinak, to proto, abyste při opakované návštěvě měli vždy trochu jiný prožitek. Všechny ale spojuje společný rys, kterým je důraz na pocit velkého prostoru, pohodlí a elegance.

A co tu klienti nejčastěji dělají? „Samozřejmě především lyžují, ale vždy se nás ptají i na doplňkový kulturní nebo gastronomický program. Zařizujeme jim proto především rezervace v místních degustačních restauracích. Přáním většiny klientů je ale hlavně zajištění maximální míry soukromí. To je samozřejmě v segmentu luxusního cestování obvyklý požadavek, se kterým od začátku počítáme.“, říká Smejkalová. ●

Privileg a cestovní skupina Fischer

Privileg vstoupil na český trh na podzim 2012. Přinesl unikátní individuální přístup při tvorbě luxusní dovolené na míru. Značka je součástí cestovní skupiny Fischer, která dále zahrnuje stejnojmennou cestovní kancelář pro letní a exotickou dovolenou, Nev-Damu, jedničku pro lyžování v Alpách a internetového prodejce zájezdů eTravel. Cestovní skupina patří do portfolia finanční a investiční skupiny KKCG.

JUDr. Martin Maisner, PhD, MCI Arb.:

„NovaVoice ze mne lepšího právníka neudělá, ale určitě mi pomůže stihnout více aktivit.“

Jak dlouho program NovaVoice používáte?

Program NovaVoice používám něco přes rok, nejdříve jsem měl zapůjčenu testovací verzi, pak na základě řádné licence. Před NovaVoice jsem používal jiný program na diktování – jinak ve své praxi diktuji přes dvacet let – tedy od éry mikrokazet a minikazet.

Je složité se s aplikací naučit pracovat?

Rozhodně ne. Ovládání je v podstatě intuitivní – ovládání programu určitě není problém. Trochu složitější je samozřejmě technika diktování – především, aby se diktující naučil diktovat ukázněně, stále stejným hlasem a aby pečlivě vyslovoval. Tam kde na hlasovém záznamu přepisující asistentka obsah odhadne nebo sepis textů v rámci mé publikační praxe. Píši sice poměrně rychle na počítači, ale při rozsáhlejších materiálu je diktování komfortnější a připadá mi rovněž, že pokud je text formulován řečí, přednesem, má trochu jiný styl a je plynulejší.

K čemu Vám program slouží a jaké jsou jeho hlavní přednosti?

Program používám především pro rozsáhlejší texty – at již se jedná o písemnosti v rámci mé advokátní praxe, práci rozhodce nebo sepis textů v rámci mé publikační praxe. Píši sice poměrně rychle na počítači, ale při rozsáhlejších materiálu je diktování komfortnější a připadá mi rovněž, že pokud je text formulován řečí, přednesem, má trochu jiný styl a je plynulejší.

Je NovaVoice spolehlivý?

Míra spolehlivosti je značná. V této kategorii programů se určitě nemůžeme bavit o zaručení 100% převodu za jakýchkoliv podmínek, protože převod závisí na srozumitelnosti a pečlivosti výslovnosti diktujícího a do určité míry i na snímacím zařízení – nekvalitní mikrofon nebo hluk na pozadí může mít na spolehlivost jakéhokoliv programu tohoto druhu značný vliv.

Vyžaduje používání programu nějaké speciální dovednosti?

Určitě nikoliv. Ovládání programu je velmi jednoduché a intuitivní a určitý cvik či zkušenost

v diktování nepovažuji za speciální dovednost. Nicméně ze své vlastní zkušenosti vím, že zejména mladší kolegové preferují práci na počítači před diktováním a to zejména proto, že text hned vidí před očima.

Již několik let NovaVoice vlastníte, myslíte, že jeho pořizovací cena je vysoká?

Pokud program NovaVoice užíváte, je cena zcela přiměřená. Jako kuriozitu bych si jej asi nepořídil, ale pokud uživatel užívá například diktafon pravidelně, zvykne si užívat takto i NovaVoice.

Kolik času Vám program uspoří?

To je velmi těžké exaktně stanovit. Při sepisu textu na počítači je text vidět hned a navíc lze používat i techniku copy/paste – na druhou stranu ovšem tento postup vede k tomu, že se autor snaží text precizovat a formátovat ihned a to samozřejmě zabere svůj čas a to nemalý. Pokud používáte diktafon a přepis sekretářkou nebo asistentkou, stejně je třeba konečný text kontrolovat. Při používání NovaVoice ušetříte čas přepisu sekretářkou, eventuálně ještě „manipulační“ čas přesunu textu k sekretářce a od sekretářky. Ale přesně to skutečně stanovit nedokážu. Mohu snad jen dodat, že úspora je vyšší při rozsáhlejších textech.

Komu byste NovaVoice doporučil?

Mohu posuzovat jen ty profese, o nichž něco prakticky vím – určitě program využije advokát, který pracuje s texty, které musí tvořit od počátku – tedy texty, u nichž nelze použít formulář nebo vzor a které jsou rozsáhlé. Určitě je využije soudce nebo rozhodce při zpracování rozhodnutí, kde zejména odůvodnění může být

dost rozsáhlé a citace z podkladů nelze jednoduše „nakopírovat“ systémem copy/paste. Velmi vhodný je pro publikační aktivity – články nebo rozsáhlejší publikace. Dokážu si představit i použití znalcem. Použití v jiných oborech například v medicíně nemohu komentovat, protože o podstatě a možnostech využití NovaVoice v tomto oboru toho mnoho nevím.

Určitě je obrovský prostor pro využití programu ve veřejné správě, především v oblasti legislativy a zpracování rozsáhlých textů, ale v tomto případě hodně záleží na tom, jaký důraz bude ve veřejné správě kladen na efektivitu úředníků.

Co pro Vás NovaVoice znamená?

Je to samozřejmě jen nástroj. NovaVoice ze mne lepšího právníka neudělá, ale určitě mi pomůže stihnout více aktivit a vyprodukovat více odborných textů. ●

Další možnost, jak udržet klíčové zaměstnance ve vaší firmě

Nové řešení společnosti Edenred, dlouholetého profesionála na trhu zaměstnaneckých benefitů, umožní rodičům i dřívější návrat do zaměstnání z rodičovské dovolené.

Možnost využití tohoto benefitu se v současné době týká zaměstnavatelů a rodičů více než 670 000 českých dětí ve věku od jednoho do šesti let. Téměř šedesát tisíc zaměstnanců muselo změnit své plány díky skutečnosti, že se jejich dítě letos nedostalo do státní mateřské školky. Ty soukromé jsou pak pro mnoho rodičů příliš drahé. „České zákony umožňují, aby školovné za rodiče platili jejich zaměstnavatelé, a tato platba je pak osvobozena od daní a platby pojistného. Prostřednictvím nového Ticket Junioru tak nyní může zaměstnavatel zaměstnancům s umístěním dětí pomoci. Je to investice, která se zaměstnavateli vyplatí. Nahrazení klíčového zaměstnance firmu v nákladech stojí více než jeho jeden roční plat,“ říká Michaela Číhalíková, produktová manažerka Ticket Junioru v České republice.

Ticket Junior sladí rodinný a pracovní život

„Hledat nové řešení jsme se rozhodli na základě konzultací s personálními šéfy firem, které jsou našimi klienty. Víme, jak důležitý pro ně je brzký návrat zaměstnanců po mateřské dovolené zpět do práce. Jsem sama rodič dvouletého syna a vím, jak komplikované je dítě do školky dostat. Proto jsme si řekli, že chceme vyvinout co nejjednodušší systém, který využije zákonem dané možnosti výhodného placení školek,“ sdělila Michaela Číhalíková. O tom, že model, který umožňuje sladit rodinný život a práci, zaujal, svědčí i ohlasy firem a rodičů.

„Po jeho představení v září 2014 nám klienti sami volají a chtějí se zapojit. Benefit začalo využívat několik prvních desítek zaměstnavatelů.“ sdělila Michaela Číhalíková.

Jednoduše fungující řešení s velkými úsporami

Benefit Ticket Junior je velmi jednoduchý. Je založen na elektronickém propojení zaměstnavatelů, školek a rodičů, zjednodušeně řečeno je to určitá obdoba internetového bankovníctví. Zaměstnanec se dohodne se svým zaměstnavatelem, ten se s námi zkontaktuje a my mu zřídíme do systému přístup. Firma pak za něj posílá prostředky konkrétnímu předškolnímu zařízení, do kterého chodí jeho dítě a uplatňuje tak úsporu na odvodech. Zaměstnanec, který si takto nechá dítě ve školce financovat, také ušetří. Z dané částky totiž neplatí daň ani odvody a v součtu se jedná o 31%. Rodiče, kteří platí dítěti za soukromou školku osm tisíc korun měsíčně, ušetří ročně téměř 25 tisíc korun,“ konstatuje Michaela Číhalíková.

Řešení od společnosti Edenred zahrnuje všech více než 5 000 státních i soukromých školek registrovaných na Ministerstvu školství. To je

výrazná výhoda ve srovnání s poukázkovými systémy, které jsou administrativně náročné a jejichž síť je oproti řešení Ticket Junior výrazně omezená. Elektronický systém je naproti tomu velmi jednoduchý, zajišťuje snadnou přehlednost peněžních toků a pro předškolní zařízení se nic nemění – jen mu přijde platba za dítě z jiného účtu, ale se stejným variabilním symbolem, který si samo pro dané dítě určilo.

„Naše řešení pomůže tomu, že pro mnohem více rodičů, kteří neuspěli ve státních školkách, budou soukromé školky mnohem dostupnější, než tomu bylo v minulosti. Nebude tak pro ně problém vrátit se do zaměstnání i dříve, než před dosažením tří let věku dítěte. Věříme, že firmy poskytující svým zaměstnancům daňovou optimalizaci díky Ticket Junioru zvýší svou prestiž a jejich zaměstnanci budou více loajální,“ doplnila Michaela Číhalíková.

Edenred CZ, vydavatel stravenek Ticket Restaurant, má dvacetiletou zkušenost s širokou nabídkou zaměstnaneckých benefitů. Spolu s implementací systému Ticket Junior jsme připraveni pomoci a poradit při nastavení či revizi celého benefitního programu vaší společnosti. ●

Dokumenty s právním účinkem co by nemělo žádnému právníkovi uniknout

Long-Term
eDocs

Advokát přijme elektronický dokument, ověří jeho pravost, korektně uloží do elektronického archivu (tedy s časovým razítkem a dalšími povinnými náležitostmi). V roce 2021 bude chtít tento dokument použít v důkazním řízení, vyjme jej z archivu a zjistí, že nelze ověřit jeho pravost. Zatímco byl dokument v archivu, vešlo v účinnost přelomové evropské nařízení eIDAS a dokumenty již jsou ověřovány jinak než v roce 2015.

Takovému problému budou v menší či větší míře čelit všichni advokáti, kteří přistupují k normám pro práci s elektronickými dokumenty nedbale. S pokračováním současného poměrně benevolentního přístupu k formátům dokumentů totiž nelze počítat. Nové podmínky budou striktní a v celé Evropě stejné.

KLÍČOVÁ LEGISLATIVNÍ ZMĚNA

Loni schválené Nařízení Evropského parlamentu a Rady o elektronické identifikaci a službách tvořících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu (eIDAS) a o zrušení směrnice 1999/93/ES, které vstoupí v účinnost 1. července 2016 otevírá prostor pro nové advokátní služby, zároveň ale budou všichni advokáti a právníci dotčeni ve své každodenní praxi – v úkonech, jako je vytváření dokumentů, předávání dokumentů, přijímání zpráv, archivace, ověřování apod.

Diskutovaná oblast je totiž náročná zejména tím, že právní formulaci odpovídá skutečnost, jejíž pochopení vyžaduje určité technologické znalosti – výstup z informačního systému, hash dokumentu, datová věta apod. Je tedy snadné udělat chybu i při dobré znalosti legislativy.

Nařízení eIDAS pokrývá oblasti jako elektronická identifikace osob, důvěryhodné systémy elektronického doručování zpráv, důvěryhodné webové stránky apod. Z hlediska každodenní práce advokátů jsou však jednoznačně nejdůležitější ustanovení týkající se elektronických dokumentů.

Připomínáme, že eIDAS není direktiva, nýbrž nařízení. To znamená, že není implementována do národních legislativ, nýbrž platí přímo a v případě kolize má před národní legislativou přednost. Základní principy eIDAS ohledně dokumentů lze shrnout následovně:

- Žádný orgán veřejné moci v žádném státě EU nesmí odmítnout dokument jen proto, že nemá listinnou podobu.
- Pokud dokument splňuje stanovené podmínky, musí jej akceptovat úřady ve všech státech EU. Úřady žádného státu nesmí stanovit vyšší požadavky na dokumenty, než jsou požadavky celoevropské.

JEDNOTNÉ PROSTŘEDÍ V CELÉ EU

Historicky tomu bylo tak, že direktiva EU určovala základní principy práce s elektronickými dokumenty a detaily byly ponechány na každé zemi. Jedním z důsledků takového stavu byly problémy s uznáváním pravosti do-

FORMÁTY PODPISŮ

Všichni víme, že elektronické dokumenty jsou vytvářeny v různých formátech (PDF, word atd.). Asi každý už má zkušenost s chybně vytvořeným dokumentem, který přesně neodpovídá žádnému formátu a vznikají tudíž problémy se zobrazením jeho obsahu.

Ne každý si ale uvědomuje, že své formáty mají i elektronické podpisy. A právě tady bývá zádrhel. I když se jedná o podpis vytvořený pomocí kvalifikovaného certifikátu se všemi náležitostmi, může se stát, že jeho platnost nebude možné ověřit kvůli problémům s formátem. Pokud kupříkladu připojíte „obyčejný“ podpis k dokumentu v PDF, možná se jedná o specifikaci PAdES-Basic. Ale tato specifikace není vhodná pro dlouhodobou archivaci. Je vhodné podpis vytvářet dle specifikace PAdES BES-EPES a vyšší.

Normy Evropského institutu pro telekomunikační standardy (ETSI) popisují celou řadu formátů, a v to v závislosti na:

- formátu podepisovaného dokumentu (PDF, datová zpráva atd.)
- účelu (běžné podepisování, dlouhodobá archivace atd.)

kumentů předávaných z jednoho státu do druhého. To napravovalo rozhodnutí Evropské komise z 25.2. 2011, které státům ukládalo přijmout normy ETSI a definovalo tím minimální požadavky na přeshraniční výměnu elektronických dokumentů o (viz rámeček), což se v České republice stalo novelou zákona o elektronickém podpisu (227 / 2000Sb.). Takové sjednocení norem je ovšem poměrně komplikované (zákon odkazuje na rozhodnutí komise, které odkazuje na normu ETSI), navíc se s rozvojem technologií objevují nové záležitosti jako práce s dokumenty na mobilních zařízeních nebo serverové podepisování.

eIDAS vytváří jednotné prostředí napříč státy EU a komunikačními kanály. Mezi „služby vytvářející důvěru“ řadí:

- elektronický podpis, jakožto ekvivalent ručního podpisu;
- elektronickou značku (v doslovném překladu se hovoří o „elektronické pečeti“), která garantuje autenticitu dokumentu, není však spojena s konkrétní osobou;
- časové razítko, umožňující doložit existenci dokumentu v určitém čase;
- elektronické doručování, tedy něco, co známe jako systém datových schránek;
- autentizaci webových stránek, která návštěvníkovi dává důvěryhodnou informaci, kdo stránku provozuje.

POŽADAVKY NA DOKUMENTY

Advokáti tedy mohou spoléhat, že elektronické dokumenty opatřené elektronickým podpi-

sem nebo elektronickou značkou budou akceptovány jako právě „nad veškerou pochybnost“ i poté, co eIDAS vstoupí v účinnost, to je však podmíněno tím, že:

- a) podpis či značka jsou vytvořeny na základě platného kvalifikovaného certifikátu,
- b) k dokumentu jsou připojena také ověřovací metadata
- c) to vše je chráněno kvalifikovaným časovým razítkem
- d) o dokument bylo řádně a nepřerušeno pečováno

...a samozřejmě podle naprosto korektních formátů. To vše bylo povinné už dosud, nicméně v návaznosti na eIDAS je to naprosto kritické.

Pochopitelně platí, že práce s dokumenty s dodržením korektních postupů musí být tak automatizována, aby výsledek nezávisel na technických znalostech a pečlivosti uživatele. Software602 za tím účelem nabízí sadu nástrojů, které mohou být použity na osobním počítači či tabletu jednotlivého uživatele, může z nich být vytvořeno centrální místo zpracování dokumentů nebo mohou být integrovány do informačních systémů. Podrobnější informace o těchto produktech i celé problematice najdete na portále www.longtermdocs.eu ●

Martin Vondrouš
ředitel divize Long-Term Docs
ve společnosti Software602
e-mail: vondrousm@602.cz

Svým klientům opravdu nasloucháme:

nabídku pro právnické profese jsme vytvořili podle jejich požadavků

Rozhovor s Renārem Karašsem, členem představenstva Expobank CZ

Expobank vstoupila na trh na podzim loňského roku koupí LBBW Bank. Byl přechod k nové značce, k nové strategii, náročný?

Koupit banku není jako koupit nové boty, ve kterých si můžete vykračovat rovnou cestou z obchodu. Bylo nutné se soustředit na banku jako takovou, dokonale prozkoumat a zhodnotit její služby, produkty a procesy jak z hlediska profitability banky, tak z hlediska potřeb klienta. Proč zachovávat produkty, které klient nevyužívá a které tím pádem představují pouze administrativní zátěž? Lépe je soustředit energii na ty produkty a služby, které přímo kopírují potřeby klienta. Služby a produkty, které jsme my i naši klienti vyhodnotili jako přínosné, jsme si samozřejmě ponechali. Bylo také nutné ujasnit si cíle banky i to, jak jich dosáhnout.

Jaká je tedy strategie banky?

Banka nemá za cíl masivní nárůst počtu klientů. Chce se naopak soustředit na vybrané, tzv. výklenkové, neboli užší a specializované, segmenty trhu, kterým může nabídnout efektivní bankovní řešení na základě dobré znalosti potřeb klienta. Malá banka má tu výhodu, že díky své ploché struktuře jsou její schvalovací procesy rychlé, což často bývá pro klienta rozhodující. Na osobní přístup ke klientovi, spolehlivost a pružnost klademe velký důraz. Naše motto „Banka pro Vás“ není jen nálepkou, ale vychází právě z této strategie.

Expobank kromě osobního bankovníctví nabízí služby privátního a korporátního bankovníctví a služby treasury. Umíme řešit osobní i podnikatelské peníze z jednoho místa, to je pro klienta velmi komfortní. Máme dlouhole-

té zkušenosti s německým a mezinárodním trhem.

Zmínil jste zaměření se na specifické – výklenkové – segmenty trhu, můžete mi uvést nějaké konkrétní příklady?

Protože jsme v e-právu, musím zmínit právnické profese. Advokátům, notářům, soudcům a dalším jsme partnery již dlouhou dobu, velmi dobře známe jejich potřeby. Na podzim jsme strávili dlouhé dny a týdny diskusemi s našimi současnými klienty, ptali jsme se na jejich bankovní potřeby. Nyní tak přicházíme s inovovanou produktovou nabídkou. Základem je garantovaný úrok 1,1% p.a. na účtu úschov až do konce roku 2015. K účtu úschov nabízíme zdarma osobní nebo podnikatelské konto. Klient nemusí ztrácet čas návštěvou banky, osobní bankéř přijede za ním. Na dálku s námi může komunikovat prostřednictvím internetového bankovníctví a využívat digitálního podpisu. Žádné další podmínky, žádné „novelizace“ úroků.

Můžete mi říci něco více o majoritním akcionáři, Igoru Kimovi? Jeho jméno v českém prostředí není příliš známé.

Igor Kim je především byznysmen a strategický investor, který již úspěšně dokončil více než 30 fúzí a akvizic v Rusku i Evropské Unii. Jeho aktiva jsou výsledkem chytrých investic a inteligentního bankovního řízení. Ve společenských rubrikách budete pana Kima těžko hledat. Jeho jméno je ale zárukou zdravé a prosperující společnosti.

Kdo jsou další klíčové osoby v bance?

Předsedou představenstva je Māris Avotiņš, který, stejně jako já, přišel z Lotyšska. Oba máme téměř 20 let bankovních zkušeností. Dalšími členy představenstva jsou Boris Čuchran, ten v představenstvu banky působil již za LBBW, a Miroslav Kohout, který byl v bance finančním ředitelem.

Žádné revoluční změny se tedy nekonaly, pro nás je důležité zachovat kontinuitu a využít vnitřní lidský potenciál, který banka má. ●

Expobank

www.expobank.cz

volejte zdarma 800 700 800
Banka pro Vás

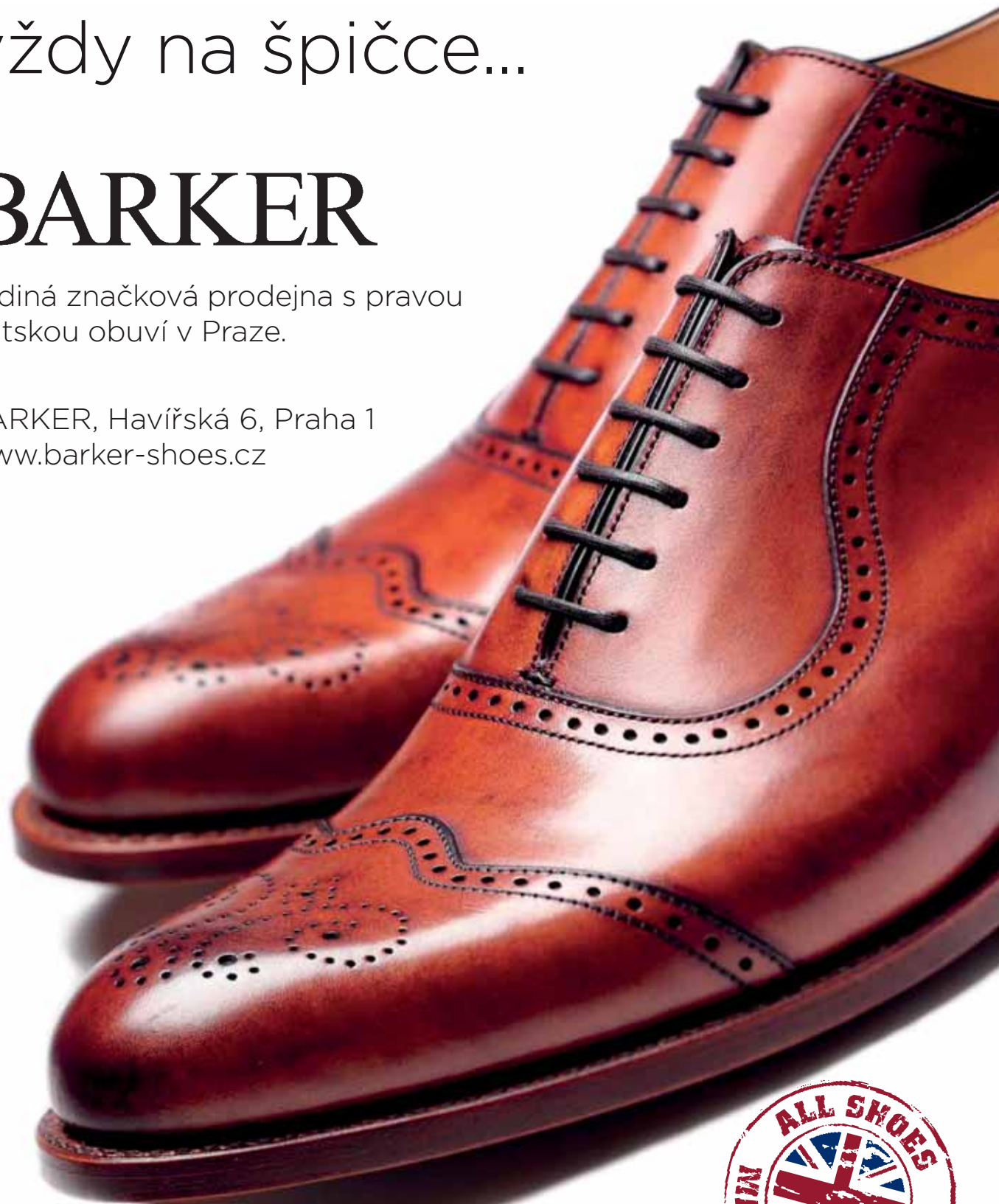
Hlavní partner právníka roku 2014

To nejlepší hledejte
vždy na špičce...

BARKER

Jediná značková prodejna s pravou
britskou obuví v Praze.

BARKER, Havířská 6, Praha 1
www.barker-shoes.cz

LEV VE SVĚTĚ PRÁVA

Advokátní kancelář pracuje na těchto principech:

- vysoká odbornost
- profesní zdatnost
- rychlé, přesné a pružné řešení problémů klienta
- respekt k zákonům
- respekt ke klientům

Praha

Sokolovská 5/49, 186 00 Praha 8

Tel.: 225 000 400

E-mail: recepcpha@hjf.cz

Hradec Králové

Resslova 1253/17a, 500 02 Hradec Králové

Tel.: 495 534 081

E-mail: recepcchk@hjf.cz

Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o., je tradiční česká advokátní kancelář s více než dvacetiletou historií, poskytující právní služby velkým obchodním společnostem, holdingovým uskupením, orgánům státní správy a územně samosprávným celkům. Po dobu své existence si vybudovala pevné místo na českém trhu. Advokátní kancelář má pracoviště v Praze a Hradci Králové, přičemž na poskytování právních služeb a provozu advokátní kanceláře se podílí v současné době okolo 55 pracovníků.

Právní služby jsou nabízeny především na území České republiky, zemích EU a v případě potřeby lze zajistit poskytnutí právní služby i jinde v zahraničí. K tomu slouží aktivní členství kanceláře v nadnárodním sdružení ABL (Alliance of Business Lawyers). Právní služby poskytované advokátní kanceláří nejsou zaměřeny pouze na některé oblasti práva nebo na určitou problematiku, ale jsou poskytovány v celém spektru práva soukromého i veřejného. Profesionální tým advokátní kanceláře tvoří významní odborníci, kteří pravidelně publikují v odborných časopisech a působí jako zkušení a aktivní členové v orgánech předních institucí a věnují se přednáškové činnosti, zvláště pro odbornou veřejnost.

HARTMANN

JELÍNEK

FRÁŇA

a partneři

Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o. se stala doporučenou kanceláří v oblasti trestního práva.

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o. se stala doporučenou kanceláří v oblasti trestního práva.

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

MARINA ISLAND

– BYDLENÍ PRO NÁROČNÉ ROMANTIKY

Do práce nebo na výlet vyrazíte na motorovém člunu, který zakotví přímo pod vaší terasou. Během několika minut se z oázy klidného domova dostanete do pulsujícího centra města – anebo si jen tak užijete pocit volnosti a úchvatný výhled na řeku. Díky novému projektu Marina Island předních developerů Daramis Group a Lighthouse Group, který vyrůstá v pražských Holešovicích, nemusí být takové bydlení pouhým snem, ale může se stát realitou každého všedního dne.

Holešovicím dominoval více než sto let přístav. Na uměle vyhloubeném rameni Vltavy sloužil původně jako zimní kotviště a ochranný přístav, později byl přebudován a stal se součástí hlavní obchodní tepny Holešovic. Rozvoj této části Prahy by bez něj byl nemyslitelný a i dnes dýchá na návštěvníka této čtvrti nostalgický půvab a jedinečná estetika dob dávno minulých.

Dnes jsou Holešovice moderní městskou čtvrtí, vyhledávanou pro řadu možností originálního kulturního využití, relaxaci a blízkost historického centra Prahy. Benefity lokality dokonale využívá Marina Island – projekt, který díky velkorysému architektonickému řešení, použitým materiálům, standardům provedení, ale i službám zjednodušujícím a zpříjemňujícím život jeho obyvatel, splňuje vysoké nároky těch, kteří hledají kvalitu bez kompromisů.

Soukromí, uklidňující výhled na řeku, prostorná zahrada, terasa s vlastním bazénem a soukromá garáž s přímým vstupem do bytu – to je **Townhouse**, který se nachází v prvním patře Marina Island a díky velkolepému prostoru dokonale evokuje bydlení v rodinné vile.

Penthouse nabízí pohled na město z ptačí perspektivy a maximální soukromí. Pokaždé, když vyjdete na vaši terasu s vlastním bazénem

a rozhlédnete se do všech světových stran, oceníte vzdálený ruch velkoměsta, neopakovatelné panorama Prahy i řeku plynoucí kolem.

Komfortní byty nacházející se ve 2. až 11. patře poskytují pohodlí, které svým standardem převyšuje nabídku na trhu. Unikátné řešení prostor, plně vybavené designové koupelny s vyhřívanou dlažbou a velkolepé terasy, to jsou příklady standardů tohoto bydlení, které je v nabídce od 1+kk až po 4+kk.

Žít v Marina Island se nemusí odehrávat jenom v luxusním bytě. Soukromí naleznete v privátním parku a kondici si můžete udržovat ve fitness centru, které se nachází přímo v areálu s výhledem na řeku. S rodinou nebo přáteli můžete také využít reprezentativní společenské prostory, v nichž můžete uspořádat oslavu nebo grilování, aniž byste jakkoliv rušili vaše sousedy. ●

ZBIROH

Historie královského hradu a zámku tří císařů

Počátky původního románsko-gotického hradu jsou neznámé, ale jeho vznik je spojován s mocným rodem Sulislavců. První písemná zmínka pochází z r. 1230 z dokumentů plaského kláštera, z čehož vyplývá, že se jedná o nejstarší šlechtické sídlo na našem území.

Po Sulislavcích přebírají hrad Drslavicové. Člen jedné z jeho větví, Břetislav ze Zbirohu, dopomohl k trůnu Přemyslu Otakaru I. a do majetku koruny hrad násilně převzal Přemysl Otakar II. V roce 1333 získal hrad tehdy ještě markrabě moravský, budoucí císař Karel IV. Jeho otec Jan Lucemburský hrad předal Oldřichu z Rožmberka, přičemž v majetku pánů z Růže zůstal sto let. Město Zbiroh proto dodnes užívá ve svém městském znaku rožmberskou růži ve stříbrném poli.

Součástí původního hradu je kaple Nanebevzetí Panny Marie, kterou v roce 1468 nechal rozšířit další z významných majitelů, Hanuš z Kolovrat. Ten v kapli nechává r. 1469 při zasedání Jednoty zelenohorské vyhlásit papežskou klatbu nad králem Jiřím z Poděbrad. Po Kolovratech se ve Zbirohu vystřídaly další šlechtické rody, Šternberkové a Lobkovicové. V r. 1594 byl Ladislav z Lobkovic odsouzen za spiknutí proti Rudolfovi II., byl zbaven veškerého majetku a Zbiroh připadl císaři, který v jeho okolí po-

řádal hony. V přilehlém parku lze dodnes vidět stromy vysazené za jeho vlády. V době Rudolfa II. dochází také k významné přestavbě hradu na renesanční zámecké sídlo.

Po bělohorské bitvě zde byli vězněni významní členové stavovského odboje a rovněž, jako

i jiná místa v zemi, postihla Zbiroh třicetiletá válka, během níž byl zámek poprvé a jedinkrát ve své historii dobyt. Švédové jej vykradli a vypálili, a to za pomoci zrady místních. Škody byly napraveny dlouho a nedostatečně, až r. 1868 zámek kupuje baron Henry von Strousberg, který chce z místního panství vytvořit železářské impérium a během roku ze zámku dělá honosnou reprezentativní rezidenci. Několik let na to vize končí velkým krachem a Zbiroh se dostává do majetku věřitelů. Od nich panství r.1879 kupuje kníže Josef Colloredo-Mansfeld z posledního urozeného rodu, který zámek vlastnil. Jeho syn Jeroným pobývá častěji na nedaleké Dobříši a Zbiroh pronajímá.

V letech 1910 – 1928 tak zde i s rodinou žil a tvořil velikán secese Alfons Mucha a v dnešním Muchově sále vznikl cyklus Slovanské epopoje vč. jeho dalších děl. V letních měsících na zámek přijížděla i operní pěvkyně Ema Destinová. Po okupaci Colloredo-Mansfeldům zámek zabrala vojska SS a zřídila zde svůj vrchní štáb. Když jej opouštěla, zanechala na dně nehlubší ručně kopané studny

ve střední Evropě (163m) dokumenty a předměty, které dnes tvoří součást zámecké expozice. Po r. 1945 obsadila zámek Československá armáda a díky umístění radiolokátoru Tamara, schopného zachytit i neviditelné letouny americké armády, vymazala zbirožský zámek z map. V roce 2004 kupuje totálně zničený a vykradený zámek společnost Gastro Žofín (dnes Chateau Zbiroh) a zahajuje velmi rozsáhlou a náročnou rekonstrukci. V r. 2005 se zámek poprvé ve své historii slavnostně otevřel veřejnosti a právem se vrací mezi nejvýznamnější památky České republiky. Od r. 2012 je Zbiroh oficiálním sídlem templářů.

ZÁMEK ZBIROH DNES

Pro svoji dostupnost od Prahy (20 min.), výjimečné možnosti a velký rozsah služeb patří dnes zbirožský zámek k nejprestižnějším místům pro firemní, kulturní i soukromé akce. Ohromí historií, velikostí i servisem. Celoročně přístupná zámecká expozice nabízí průřez stáletími, nově je obohacena o vzácné artefakty templářského řádu.

Stylová krčma U Rudolfový kratochvíle s kapacitou až 100 míst servíruje každý den labužnické speciality staročeské kuchyně. Středověkou atmosféru dokresluje vybavení, výzdoba, obsluha v kostýmech i keramické nádobí. Vyjádření úcty k hostům odpovídá komunikace bez hrubých výrazů.

Unikátní Chateau wellness hotel Zbiroh***** disponuje mnoha nej. Můžete přenocovat v komnatách obývaných králi a císaři, v pokojích, kde žil A. Mucha. Genius loci vnímáte na každém kroku, nejvíce však při noclehu v hradním vězení nebo pod gotickými klenbami při relaxaci ve wellness, bývalém královském sále Přemysla Otakara II. Zní to neuvěřitelně? Ale je to tak! 52 zámeckých pokojů v. exkluzivních apartmá uchvátí každého, a kdo ví, jaké sny vás čekají.

Zámecké sály a salonky s kapacitou do 1000 hostů dodají ryzí punc originality každé konferenci, firemní prezentaci, školení, teambuildingu... Pestrý program a aktivity v anglickém parku o rozloze 70 ha už jen doplňují nekonečné a nadstandardní možnosti. Je libo adrenalin v lanovém centru nebo ve sportovních buginách či s tažnými psy? Nebo hra Pevnost Boyard? Možná raději mini golf, projíždky na koních, historické tržiště s rytířským turnajem...? Umíme vše a možná ještě více!

Zbiroh patří dnes i mezi nevyhledávanější místa pro svatbu. Svým kompletním profesionálním servisem si získal i mnohé známé osobnosti. Byl opakovaně vyhlášen „Svatebním místem roku“.

Co říci na závěr o dnešním zámku Zbiroh v pěti slovech? Prestiž – preciznost – profesionalita – poctivost – pokora. ●

**Kontakt: +420 724 188 363,
hotel@zbiroh.com,
www.zbiroh.com**

Čeští developeři energeticky úsporného bydlení mění zaběhlé pořádky

Je energeticky úsporné bydlení pouze eurobyrokracie či marketingová bublina? Anebo je to opravdová nutnost, znamenající nejen kvalitní a zdravější bydlení, ale i injekci českému stavebnictví, které má významný vliv na rozvoj české ekonomiky? Podle českých lídrů tohoto perspektivního trhu investice do energeticky úsporných budov významně napomohou nejen k ekonomickému, ale zároveň i udržitelnému růstu Česka a lepší kvalitě života. Mohl by v tom pomoci i Junckerův balíček pro oživení evropské ekonomiky v celkové výši 300 mld. eur, na jehož část by mohla dosáhnout i Česká republika – pokud ovšem česká vláda k energeticky úsporné výstavbě a renovacím budov přistoupí jako k prioritě ČR.

Energetická efektivita a úspory je téma, které se v celé Evropské unii stále více skloňuje – a Česká republika by mu podle tuzemských odborníků měla věnovat větší pozornost. K tomu směřovaly i loňské dvě výzvy lídrů českého energeticky efektivního stavebnictví vlády ČR. 18 významných firem s obrátem téměř 80 mld. korun a 20 tisíci zaměstnanci se ve výzvách zasazovalo o to, aby při jednání EU o klimaticko-energetickém balíčku vláda podpořila cíl pro energetické úspory do roku 2030 alespoň ve výši 30%. Výsledkem jednání Evropské rady je kompromis 28 zemí – úspory nejméně 27% s možným navýšením v budoucnu. Vzhledem k pozitivním dopadům na ekonomiku a životní prostředí by podle odborníků Česko mělo mít větší ambice. „Energetická náročnost české ekonomiky a závislost na dovozu plynu je u nás výrazně vyšší než průměr Evropské unie. Vyšší energetické úspory by nám pomohly tyto parametry zlepšit. Nový předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker, který sám podporuje minimálně 30% energetické úspory, chystá finanční injekci v celkové výši 300 mld. eur pro oživení evropské ekonomiky. Vlády jednotlivých zemí nyní definují priority a energeticky šetrné stavebnictví bude jednou z nich. Je to velká příležitost, na které by česká vláda měla intenzivně pracovat,“ uvádí iniciátor výzev vlády Ondřej Šrámek z Knauf Insulation.

Evropská legislativa navíc členské státy svou směrnicí EPBD II zavazuje k úsporné výstavbě. „Je třeba zdůraznit, že Česko energeticky úsporné stavby nemůže nestavět. Od let 2018

**Energeticky pasivní projekt
Ecocity Malešice od JRD**

až 2020 musí být všechny soukromé domy stavěny ve velmi úsporném standardu. Pro veřejné budovy to platí ještě o dva roky dříve. Povinnost je ale jen jedna strana mince. Druhá je, že energetické úspory v budovách se mnohonásobně vyplatí jak investorovi, tak státu. A netýká se to jen novostaveb, ale i oblastí renovací budov, kde je obrovský potenciál,“ míní Petr Holub, ředitel aliance Šance pro budovy, a dodává: „Notoricky známá už je dnes

například studie ekonoma Miroslava Zámečnicka, která došla k závěru, že investice do zvýšení energetického standardu budov jsou vzhledem k velkému podílu stavebních prací s vysokým multiplikátorem nejvhodnějším nástrojem k růstu HDP. Každá koruna státní podpory vložená do energetických úspor vydělá 2,13 – 3,59 korun.“ Svůj smysl proto mají různé podpůrné operační programy jako například Nová zelená úsporám.

Vzorový byt v projektu
Ecocity Malešice

perací tepla jim navíc zajišťuje zdravé vnitřní prostředí – stále čerstvý vzduch bez nutnosti větrání a bez průvanu, žádný hluk a prach pronikající otevřenými okny, ani plísňe vznikající kvůli vysoké vlhkosti a špatnému větrání. Potvrzením správné cesty našeho přístupu k bydlení je řada ocenění od odborníků i laické veřejnosti: například pasivní bytový dům Vila Na Výsluní zvítězil v kategorii Reziidenční projekty prestižní soutěže Nejlepší z realit – Best of Realty 2014.“

Výhody zdravého bydlení v pasivních domech potvrzuje i ředitel sdružení Centrum pasivního domu Jan Bárta: „Pasivní domy nejsou zajímavé jen pro svou energetickou účinnost. Velkou výhodou je například promyšlený systém větrání, který v mnoha zateplených objektech chybí, což pak může vést k celkové únavě nebo i zdravotním komplikacím. Pasivní dům má vždy zajištěný přístup čerstvého vzduchu, odfiltrovaného od prachových částic a v případě potřeby i od nežádoucích alergenů.“ Developeři neúspěšných domů často argumentují prodražováním nízkoenergetické a pasivní výstavby, na kterou doplácí kupující. Tento názor Jan Bárta vyvrací: „Loni v létě jsme prezentovali výsledky unikátní české studie, srovnávající cenu energeticky úsporných domů. Došli jsme k podobnému závěru jako

To, že stavebnictví je motorem ekonomiky a energeticky úsporná výstavba zde má své nezastupitelné místo, potvrzují i lídři českého trhu nízkoenergetického a pasivního bydlení. Společnost Skanska do Česka přenáší i své celosvětové zkušenosti. „Zelené stavění je důležitou součástí naší celofiremní strategie. Skanska se celosvětově věnuje problematice udržitelného stavění, využívání ekologických materiálů a ekologické výstavbě. Navzájem si vyměňujeme zkušenosti a probíhá i vnitřní diskuse, co využít pro český trh, který je stále výrazně cenově orientovaný. Věříme, že cíleným vzděláváním laické veřejnosti budeme schopni promítnout benefity udržitelného stavění do našich projektů v ještě širším spektru,“ říká Naďa Ptáčková, generální ředitelka Skanska Realty.

O energeticky úsporné bydlení se díky jeho kvalitativním, finančním a zdravotním aspektům zajímá stále více lidí. A že to funguje dobře i ekonomicky, dokládá Jan Řežáb, majitel společnosti JRD, českého průkopníka šetrné bytové výstavby: „Nízkoenergetické a pasivní byty stavíme již od roku 2003. Jsou cenově srovnatelné se standardními projekty v dané lokalitě a daří se nám je z 97 % vyprodat ještě před kolaudací. Díky těmto dobrým prodejním výsledkům naše firma meziročně roste o 30 %. Zájem o energeticky úsporné byty stoupá, protože představují nejvýhodnější volbu bydlení kvůli jeho komfortu i z ekologických

**Energeticky pasivní Vila
Na Výsluní od JRD, vítěz mezi
reziidenčními projekty v prestižní
soutěži Best of Realty 2014.**

a ekonomických důvodů. Náklady na provoz pasivního bytu jsou oproti běžným novostavbám mnohem nižší. Lidé v takovém bytě za 10 let uspoří přes 250 tisíc korun, které mohou utratit jinak. Na vytápění ušetří dokonce až 85 % nákladů. Systém řízeného větrání s reku-

studie regionální vlády z Bruselu, kde dlouhodobě podporují výstavbu energeticky šetrných budov: jasná korelace mezi standardem pasivního domu a náklady neexistuje. Bavit se lze pouze o době a špatně navržených a postavených domech.“ ●

Chybí vám rovnováha?

Moderní hektická doba plná vypjatých situací našemu zdraví neprospívá. Povaha okolního světa se závratným tempem mění a naše tělesná konstituce nedokáže včas reagovat a jednat. Snažíme se tak najít možnosti, jak našemu tělu pomoci a vlastním přičiněním tak dosáhnout kýženého klidu.

O bzvláště sedavé zaměstnání velmi nepříznivě ovlivňuje fyzický stav našeho těla. Kombinace pracovního vytížení a stres navíc zapříčiňuje, že zvyšujeme konzumaci převážně nezdravých pokrmů, které sice dokáží špatnou náladu a stres zahnat, ale pouze na omezenou dobu. Až s odstupem času nastává nepříjemný moment zjištění, že za nevhodné stravování v kombinaci se stresem platíme tím nejdůležitějším. Naším zdravím.

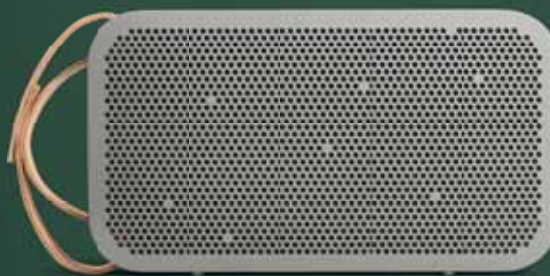
Všichni máme na vybranou. Buď budeme negativní projevy našeho těla a psychiky ignorovat, nebo se pustíme do nápravy. V tom druhém případě můžeme začít prakticky ihned. Nejvhodnějším způsobem regenerace je přirozený pohyb. Kdekdo se obává velké zátěže, nebo má z nutnosti pohybu zkrátka strach. Důležité je ale umění vybrat si správné místo, které vhodně napomůže pomyslné manko smazat. Příhodnými místy jsou fitness centra, která nabízejí dobré zázemí s profesionálními trenéry a dokáží sestavit přesný tréninkový plán podle individuálních potřeb každého člena. Například Balance Club Brumlovka disponuje nejen fitness a cardio zónou ale i prostorným bazénem s relaxační zónou se saunovým světem a střešní terasou s japonským aranžmá. To vše ve velmi příjemném a přátelském prostředí.

„Balance Club Brumlovka je exkluzivní klub, který se řadí mezi špičku českých fitness a wellness center,“ říká Dagmar Nášelová, marketingová koordinátorka Balance Clubu Brumlovka. „Naším posláním je určovat směr zdravého životního stylu, aktivního odpočinku, naučit dnešní „uspěchanou“ populaci vytvořit si harmonii mezi tělem, duší a myslí. Nabízíme také lekce zaměřené na prevenci civilizačních chorob, pomoc při redukci váhy, antistresové lekce, tréninkové hodiny na vyrovnání svalových dysbalancí a další nadstandardní služby,“ dodává Nášelová.

Zpočátku stačí jen sebrat odvahu a zajít se do Balance Clubu Brumlovka podívat. Vždy vás na místě provede některý z trenérů a prokonzultuje s vámi všechny dostupné možnosti zapojení. Navíc vám poskytne kontakt na vybrané trenéry, kteří vám budou nejvíce vyhovovat. Bez nutnosti členství si za symbolický poplatek můžete vyzkoušet i pravidelné lekce a obhlédnout si tak ještě lépe místní zázemí. Navštívit lze i pravidelné akce, které club pořádá. O těch se dozvíte z oficiálních internetových stránek (www.balanceclub.cz) nebo z Facebooku. ●

A2

KAŽDÝ DEN SVÁTEK

S BeoPlay A2 se každý den stane malým festivalem hudby a radosti.

Výkonný přenosný Bluetooth reproduktor BeoPlay A2 je navržen tak, abyste si ho mohli vzít všude s sebou. Skutečný všesměrový zvuk True360 vás bude provázet, kamkoliv se vydáte.

Bang & Olufsen
Jáchymova 4, Praha 1
224 811 234 | www.kd-elektronika.cz

B&O PLAY by BANG & OLUFSEN | Více informací se dozvíte u nás v prodejně nebo na BEOPLAY.COM/A2

Impax, spol. s r. o.

www.impax.cz

Volejte kdykoliv:

+420 244 404 555

+420 606 404 953

Máme zkušenosti s prací pro právnické profese (Ad Notam, Bulletin advokacie, EPRAVO.CZ magazine, Jurisprudence)

► **Noviny Vaší advokátní kanceláře**

► **Získejte nové klienty, informujte ty stávající**

- dejte o sobě vědět ve vašem okolí
- vaše logo, vaše texty, vaše barvy, naše zkušenosti

Propagací materiál: maketa advokátních novin pro Vás a kompletní nabídka od prověřené společnosti

váš ADVOKÁT 2016 **3**

JUDr. JAN NOVÁK, advokát v Pardubicích

Komunikujte s Vašimi klienty, nechte si u nás vyrobit Vaše vlastní advokátní noviny

Noviny, které držíte v rukou, můžete mít šité na míru, s Vaším jménem a obsahem. Pomohou Vám posílit povědomí o Vás ve Vašem regionu a přivést nové zákazníky.

Uvěste stojan a Vašimi novinami do Vaší kanceláře. Posilíte vztah s Vašimi klienty, získáte nové.

Seznamte veřejnost se službami, které nabízíte.

Jak objednat? volejte kdykoliv 244 404 555 email: noviny@impax.cz

V TOMTO ČÍSLE:

- Kompletní maketa advokátních novin
- Jak to funguje?
- Naše reference
- Nabídka spolupráce v. ceny

Informace a tipy v této maketě se dělí na dvě části: na stránku pro Vaši advokátní kancelář a na stránku, která je určena pro veřejnost. Informace v obou částech jsou nastaveny, můžete je však změnit a přidat informace o jiné kanceláři nebo kancelářích.

JUDr. Jan Novák, advokát v Pardubicích

10 LET FUNGOVÁNÍ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘE JUDr. JANA NOVÁKA

Vážení přátelé, dovolte mi, abych Vás informoval o tom, že naše advokátní kancelář je zle pro Vás již deset let. Za tuto dobu se nám podařilo vybudovat s Vámi pevný vztah a být Vám vždy blízkou.

Chtěl(a) bych pro mou kancelář takovéto noviny. Jak to funguje?

Na stranách 3 a 4 vidíte příklad toho, jak mohou Vaše noviny pro veřejnost vypadat.

Zpravodaj advokátní kanceláře

AK Novák a

Co byste měli vědět o NO
Od 1. 1. 2014 se zásadně mění soukromé právo

Zpravodaj advokátní kanceláře 2015

Greenman & Waters

Energetická legislativa pod drobnohledem

Noviny, které držíte v rukou, můžete mít šité na míru, s Vaším jménem a obsahem. Pomohou Vám posílit povědomí o Vás ve Vašem regionu a přivést nové zákazníky.

Světluška

umí rozzářit i potemnělé světy

Noční běh pro Světlušku

Světluška, projekt Nadačního fondu Českého rozhlasu, pomáhá dětem a dospělým s těžkým zrakovým postižením. Je oporou pro ty, které nelehký životní osud postavil před každodenní výzvu: znovu a znovu se učit životu ve tmě bez pomoci jednoho z nejdůležitějších lidských smyslů.

Projekt Světluška pořádá po celé republice akce, jako jsou třeba populární Kavárna POTMĚ nebo tradiční sbírkové dny. V září Světlušky září. Možností, jak podporovat aktivity Světlušky, je celá řada. Samozřejmě lze přispět finančním obnosem na sbírkové konto, ale nabízí se i mnoho velmi zajímavých charitativních akcí, které mohou zájemci podpořit svoji účastí.

Jednou z takových aktivit bylo letošní Plavání POTMĚ zaměřené na podporu nevidomého plavce Miroslava Smrčky a jeho velkého snu zúčastnit se paralympiády v Rio de Janeiru. Známé osobnosti i návštěvníci z řad veřejnosti si mohli se speciálně zatmavenými plaveckými brýlemi vyzkoušet, jak je těžké neztratit orientaci i v klidných vodách krytého bazénu.

Velmi známou charitativní akcí Světlušky je Noční běh pro Světlušku, který se letos koná 16. dubna v pražské Stromovce a 23. dubna v Brně u areálu Riviéra. S podtitulem „I běhat ve tmě má smysl“ odstartují po setmění tisíce

běžců s čelovkami zdotat trasu dlouhou 3 nebo 5 kilometrů. O úspěchu běhu Světlušek svědčí i to, že jen loňský ročník přinesl nevidomým 1,3 milionu korun.

Pro netradiční podporu se rozhodla i společnost DACHSER Czech Republic. „Projekt Světluška sledujeme již delší dobu a velmi se nám líbí, jakou formou pomáhá lidem se zrakovým hendikepem a přispívá k lepší informovanosti veřejnosti o životě bez světla,“ říká Ing. Jan Polter, obchodní a marketingový ředitel DACHSER Czech Republic a.s., a dodává, „proto jsme se rozhodli, že Světlušku podpoříme tím, co umíme nejlépe – poskytováním logistických služeb.“ Pro plynulou organizaci svých aktivit totiž potřebuje Světluška celou řadu produkčního a propagačního vybavení, které se někde musí skladovat a připravovat na cestu do míst v celé republice.

Světluška svítí od roku 2003 a od té doby se zapojilo do projektu více než 73 tisíc dobrovolníků. Na pomoc potřebným rozdělila Světluška, díky příspěvkům dárců, přes 100 milionů korun. ●

Nová Karolina Park

– správná adresa pro sídlo firmy

Pokud zatím jen zvažujete či již přímo hledáte ideální sídlo firmy nebo atraktivní obchodní prostory v nejfrekventovanější části města a je ve vašem hledáčku hlavní město severní Moravy – Ostrava – určitě narazíte na projekt Nová Karolina Park.

Tato unikátní budova nejen svou polohou, ale i výjimečnou architekturou, tvoří pomyslnou vstupní bránu do nově revitalizovaného území Nová Karolina v samém centru Ostravy. Za své sídlo si tento jedinečný projekt, jehož developerem je joint venture společností PASSERINVEST GROUP, GEMO OLMOUC a Multi Development Czech Republic, již vybraly významné společnosti jako Česká spořitelna, UniCredit Bank, NESS Czech, ABB či AXA ASSISTANCE. Byla zde otevřena také dosud největší prodejna hodinek tradiční české značky PRIM.

Budova o šesti nadzemních podlažích s celkovou plochou 25 000 m² nabízí k pronájmu kanceláře prvotřídní kvality i obchodní jednotky v přízemí. Jejich atraktivitu zvyšuje jak poloha na hlavní ostravské třídě 28. října s tramvajovou zastávkou přímo u severní recepcie objektu, tak i průchozí atrium k největšímu ob-

chodnímu centru ostravského regionu Forum Nová Karolina s kompletní nabídkou služeb, restaurací a obchodů. Více než 4 000 lidí, kteří denně pravidelně využívají průchod atriem k přirozenému zkrácení trasy, může využít tohoto výjimečně řešeného prostoru s fontánkami, upravenou zelení a lavičkami k odpočinku, při polední pauze, k setkání s přáteli u kávy po náročném dni či pro neformální schůzku s obchodním partnerem mimo kancelář nebo jen k posezení a četbě na lavičce. Vnitrobloku dominují výdechy plynů bývalých důlních děl, které byly transformovány ve specifická umělecká díla. Kompletní občanskou vybavenost pak doplňuje nedaleké kulturně i sportovně pojaté Trojhalí a přilehlý bytový projekt Residence Nová Karolina.

Developerova snaha o zachování biologické rovnováhy a zvýšení rozmanitosti prostředí při návrhu budovy se neprojevila jen v atriu. Skupiny rozmanitých keřů i záhony květin,

jejichž původ je ve střední Evropě, jsou nejen v parteru budovy, ale také na střeše. Jde o přirozený životní prostor a zdroj potravy pro hmyz a ptactvo. Keře jsou navíc doplněny silnými dřevěnými špalky s předvrtanými otvory pro ty druhy hmyzu, které žijí ve dřevě starých nebo odumřelých stromů. Na ochranné stěně na střeše objektu je zavěšeno přibližně čtyřicet budek pro rorýše. Tento pták, kterého si lze za letu snadno splést s vlaštovkou či jiříčkou, je chráněným druhem a svůj životní prostor si stále častěji nachází v městském prostředí. A stejný počet budek je zde vybudován také pro chráněné a často kriticky ohrožené netopýry. I díky těmto aktivitám developera byla Nová Karolina Park certifikována jako tzv. zelená budova dle britského certifikátu BREEAM, světové metody sloužící k hodnocení staveb z pohledu jejich udržitelnosti. ●

WEINHOLD LEGAL

Advokátní kancelář Weinhold Legal patří s týmem čítajícím několik desítek českých a zahraničních právníků mezi největší právní kanceláře působící v České republice.

Weinhold Legal se opakovaně objevuje v žebříčcích **Mergermarket**; Weinhold Legal byla např. mezi **Top 10** právními kancelářemi v **celé střední a východní Evropě** v žebříčku Mergermarket **2014/Q1**, jakož i v žebříčku 2013/1Q, sestaveného dle transakcí nad 5 milionů USD.

Weinhold Legal nedávno získala řadu dalších **mezinárodních ocenění**, k nimž patří:

„Právníká firma roku pro oblast fúzí a akvizic pro Českou republiku“ v rámci výsledků **Corporate Intl. Legal Awards 2014**

„Právníká firma roku pro oblast informačních technologií pro Českou republiku“ v rámci výsledků **Corporate Intl. Legal Awards 2014**

„Právníká firma roku všeobecně (Overall)“ v České republice dle britského magazínu ACQ v rámci **ACQ Global Awards 2013**

Specialisté Weinhold Legal poskytují právní služby v níže uvedených oblastech:

- Obchodní právo, M&A
- Bankovníctví a finance
- Zastupování v soudním a rozhodčím řízení
- Nemovitosti
- Pracovní právo
- Duševní vlastnictví a informační technologie
- Hospodářská soutěž
- Veřejné zakázky a výběrová řízení

Weinhold Legal, v.o.s. advokátní kancelář, Florentinum, Na Florenci 2116/15, 110 00, Praha 1 - Nové Město
Česká republika, Tel.: +420 225 385 333, Fax: +420 225 385 444, E-mail: wl@weinholdlegal.com

Weinhold Legal v.o.s. advokátní kancelář, organizační složka Bratislava, Hodžovo námestie 1A, 811 06
Bratislava, Slovenská republika, Tel.: +421 233 221 100, Fax: +421 233 221 122, E-mail: wlsk@weinholdlegal.com,
www.weinholdlegal.com

DISKUSNÍ SETKÁNÍ Klubu finančních ředitelů

Prognóza ekonomického vývoje pro rok 2015 a ohlédnutí za roky 2012, 2013, 2014

Letošní první setkání CFO Clubu se konalo 4. února 2015 v moderních prostorách hotelu The Mark.

Večer zahájili úvodním slovem Dean Brabec, prezident Klubu finančních ředitelů a Managing Partner CEE, Arthur D. Little a předal slovo hlavnímu hostu diskuse, Martinu Novákovi, místopředsedovi představenstva a řediteli divize Finance, ČEZ, a.s. V panelu zasedli dále Jakub Kučera, ekonomický komentátor, RSJ, Daniel Heler, člen představenstva, Česká spořitelna a Miroslav Plojhar, strateg, Česká spořitelna.

Historický vývoj makroekonomických ukazatelů

Martin Novák provedl přítomné hosty diskusního setkání prezentací na téma „Ohlédnutí za predikcemi 2012-2014 a očekávání vývoje cen energetických komodit“. V úvodu své prezentace zhodnotil vývoj základních makroekonomických ukazatelů v uplynulých třech letech. Zatímco rok 2012 podle něj překvapil pouze slabším růstem HDP jak v Eurozóně, tak v České republice, v roce 2013 se optimistické předpoklady nenaplnily kromě HDP ani v případě inflace. V roce 2014 byly poměrně spolehlivé předpovědi HDP i vývoje kurzu české koruny mezi 27 a 28 Kč/EUR, a to i navzdory zásahu ČNB. Překvapivý byl ale podle Martina Nováka fakt, že národní a mezinárodní instituce byly v odhadech růstu HDP konzervativ-

nější než privátní banky a analytici. Realita se ovšem rozcházela s prognózou v případě inflace, kde se očekával trend návratu k inflačnímu cíli a hodnoty v tolerančním pásmu, ve skutečnosti byl ale trend opačný a ekonomika zamířila do deflace, stejně tak připravila realita překvapení i v případě kurzu EUR vůči USD. Příčiny lze podle Martina Nováka hledat ve strukturálních problémech evropské ekonomiky a politiky a v případě kurzového vývoje i v eskalaci ukrajinské krize, v postupu švýcarské národní banky či v připuštění možnosti vystoupení Řecka z Eurozóny.

Černé labutě predikcí a vývoj cen komodit

Další část prezentace se věnovala tzv. „černým labutím“ prognóz. Co je takovou černou labutí? Může to být neočekávaný vývoj jedné proměnné, který výrazně ovlivní jinak správné a konzistentní odhady, např. v oblasti energetiky. V poslední době je podle Martina Nováka černou labutí jak v energetice, tak i celé ekonomice, padající cena ropy, jejíž další vývoj bude podle něj nadále určován tržně, ne akcemi OPEC a může dále i klesat z důvodu přebytku

nabídky. Takový vývoj ceny ropy nepředvídali ani nejrenomovanější světoví energetičtí a ekonomičtí analytici. Propad cen ropy vedl i k poklesu cen plynů a spolu s pádem rublu klesala i cena uhlí, což se projevilo v prudkém poklesu spotřebitelských cen energie i celkové inflaci.

Jak pracovat s budoucí nejistotou?

Jako jeden z vhodných přístupů v práci s nejistotou budoucího vývoje uvedl Martin Novák přechod od agregovaných bodových odhadů k výhledům na daných intervalech spolehlivosti. Druhou osvědčenou metodou je podle něj simulace relevantních světů (cenových scénářů), v rámci kterých jsou firemní rozhodnutí testována. Tyto relevantní světy jsou v ČEZ definovány na základě strategické analýzy klíčových driverů (otázek) s dopadem na cenu.

Martin Novák shrnul svůj příspěvek konstatováním, že ekonomický vývoj je jednoduše předvídatelný, vyvíjí-li se vše standardně. Jakmile ale přijde neočekávaná událost, je správná prognóza spíše jednorázovou náhodou, která se zpravidla neopakuje.

Panelová diskuse

Moderátor večera, Dean Brabec, položil v panelu otázku, zda má smysl si stanovovat pevné scénáře pro business. Daniel Heler hovořil o tom, že to smysl má, ale je třeba dobře pracovat s riziky. Jakub Kučera konstatoval, že věřit prognózám smysl nemá a jako příklad uvedl prognózy americké vlády týkající se ekonomického růstu USA, které se poměrně zásadně lišily od reality až o dva procentní body. Zaměřil by se na hledání asymetrií na trhu s vyhodnocením přínosu v případě chtěného vývoje resp. ztráty v případě nechtěného.

Dean Brabec se dále ptal diskutujících, jak oni vidí zmíněné „černé labutě“ od roku 2010, které zásadně změnilly prognózy. Menší černou labutí je podle Jakuba Kučery aktuální situace a stav Řecka v Eurozóně. Daniel Heler s nadšákou uvedl jako příklad černé labutě chování českých politiků. Martin Novák doporučil kvalitní zajišťovací operace (hedging), primárně

kurzového rizika, v případě ČEZ zajištění cen elektřiny. Dále uvedl, že jej udivuje množství firem, které žádné zajištění nemají a jsou překvapeni bolestivým zásahem výkyvů trhu. Miroslav Plojhar reagoval názorem, že někdy se vyplatí spekulovat a nezajišťovat. Uvedl také, že toto platilo spíše v minulosti, ale ne již dnes.

Martin Novák v rámci diskuse o zajišťování uvedl, že z pohledu ČEZ se rizika jednoznačně vyplatí zajistit, jelikož rozdíl 1 Kč na EUR představuje pro ČEZ 3 až 4 mld Kč. Připustil, že i ČEZ spekulace využívá v rámci oddělení tradingu, které zajišťuje obchodování po celém světě, nicméně jen s omezeným spekulativním kapitálem, a to až na úroveň jednotlivého tradera. Zisk ČEZ z takových spekulací se pohybuje kolem 1 mld Kč. Úplně nejvýhodnější je podle něj přirozený hedging, tj. má-li společnost příjmy v EUR, potom mít i výdaje v EUR, což je mechanismus, který dnes ČEZ maximálně využívá jako nejjednodušší způsob zajištění rizika. V rámci další diskuse uvedl, že je naivní

si myslet, že země jako ČR, která vyváží 60 % exportu do Eurozóny, si může dovolit výrazně silnou korunu, která by ČR omezila konkurenceschopnost a uplatnění.

V reakci na dotaz týkající se výhledu na ekonomický růst v budoucnu se Daniel Heler domnívá, že pro krátkodobý růst máme všechny pozitivní předpoklady. Rozhodující bude poptávka, konkurenceschopnost českých podniků a jejich investice do rozvoje. Ze střednědobého pohledu považuje za největší hrozbu nedostatek kvalifikované pracovní síly.

Očekávání vývoje cen energetických komodit

Diskusní setkání pokračovalo další částí prezentace Martina Nováka, ve které se věnoval predikcím a realitě v energetickém sektoru. Uvedl, že velkoobchodní cenu elektřiny určují provozní náklady, především potom palivo a CO₂ a že nejlevnější výrobní náklady mají vítr a slunce, které při dobře nastaveném systému umožňují nabízet elektřinu „téměř zadarmo“. Přestože ceny elektřiny klesly za poslední dva roky o 30 %, zisk ČEZ klesl jen o 10 % díky zajišťovacími operacemi. Trh očekává, že ceny ropy se ve střednědobém horizontu opět zvýší, nicméně podle Martina Nováka se může jakkoliv dlouho pohybovat pod hranicí 100 USD/barel. Uhlí podle něj střednědobě spíše zdraží, jelikož kvůli současným nízkým cenám producenti uhlí rychle snižují investiční výdaje na rozvoj těžby. Kromě relevantních komodit bude vývoj energetiky dominantně určen evropskou regulací a netržními mechanismy, které jsou zcela nepredikovatelné. Diskutovaný je zejména cíl pevného podílu obnovitelných zdrojů ve výši 27 % na celkové spotřebě energie v roce 2030, což podle Martina Nováka zásadně zdraží ceny energie tak, že nebude výhodné je v Evropě nadále vyrábět.

Jakub Kučera v následné panelové diskusi mluvil mimo jiné o dopadu rusko-ukrajinského konfliktu na cenu ropy. Podle něj se dostáváme do doby, kdy politika může začít dominovat ekonomice například posilováním politické pozice prostřednictvím zastavení dodávek ropy. Dodal ale, že on sám zůstává v této oblasti optimistou.

Setkání zakončil Dean Brabec, který poděkoval prezentujícímu Martinu Novákovi i všem panelistům a pozval přítomné hosty na raut restaurace Le Grill a ochutnávku limitované edice rumu Zacapa LIMITADA 2014. Představil také program akcí Klubu finančních ředitelů v roce 2015 i nadcházející akci Vyhlášení výroční ceny Finančního ředitele roku a Talent roku 2014 spojenou s workshopem a společenským večerem, která se uskuteční 1. dubna 2015. ●

Inspirace finského bydlení od YIT

Ve velkorysém bytě Drama Queen o velikosti 109 m² nechybí velká šatna, dvě koupelny ani balkon s výhledem na jezero.

Ve Finsku u jezera Jyväskylä vyrostla nová rezidenční čtvrť Äijälänranta, ve které najde domov až 1000 rezidentů. Společnost YIT zde postavila výškovou budovu World Pillar a v ní vybavila tři různé designové byty, kterými se mohou nechat inspirovat i příznivci severského stylu v České republice.

Sauny jsou ve Finsku běžnou součástí domácnosti, jako např. v bytě Green Family.

„Severský design se v českých domácnostech těší stále větší oblibě. A protože YIT do Česka přináší finský styl bydlení, rádi ukážeme, jak může designové bydlení ve Finsku vypadat. Není to jen bílá barva ani nábytek ze skandinávských řetězců, ale především přírodní materiály, zajímavé detaily a dokonce pestrost barev,“ říká Zuzana Martínková, manažerka rozvoje marketingu a prodeje pro region střední a východní Evropy skupiny YIT.

Tři byty ve třech stylech

Bytový dům World Pillar od YIT leží přímo na břehu jezera a z terasy každého bytu je krásný výhled na jezero a okolní lesy. Vzorové byty dostaly příznačná jména přesně podle charakteru každého z nich. Luxusní a sofistikovaný byt dokonale vystihuje název Drama Queen. Ekologicky zaměřený byt pro rodinu s dětmi dostal jméno Green Family a byt pro

Jednotlivými prvky severského stylu jsou jednoduchost, praktičnost a funkčnost.

milovníka rock „n' rollu Dude. Vznikly rukou známé finské interiérové designérky Milly Alftan a každý je jedinečným originálem, který podtrhne osobnost svého majitele.

Drama Queen

Velkorysý byt na 12. podlaží je jako stvořený pro pravou královnu. Podle Milly Alftan atmosféru bytu vytvářejí luxusní, vysoce kvalitní materiály, světlé a měkké tóny i zajímavá konstrukční a strukturální řešení. „Balkon v Drama Queen je typicky finský, to znamená zasklený a s dřevěným obložením. Takové balkony Finové často využívají jako další plnohodnotnou místnost, kde tráví chvíle odpočinku. Tento charakteristický finský prvek proto začleňujeme i do našich českých projektů, například do projektu Hyacint Modřany,“ uvádí Zuzana Martínková.

Green Family

Ekologické a vkusné řešení - takový je byt Green Family. „Klíčem pro vytvoření atmosféry pravého domova jsou zde originální dekorace. Srdcem bytu je kuchyně. A nebylo by to bydlení pro rodinu s dětmi bez prostorné koupelny se saunou,“ popisuje designérka Milly Alftan. Sauny jsou neodmyslitelnou součástí finského životního stylu a mají rovněž příznivý vliv na zdraví člověka a posílení organismu. YIT je

proto umísťuje i do vybraných bytů ve svých projektech v České republice.

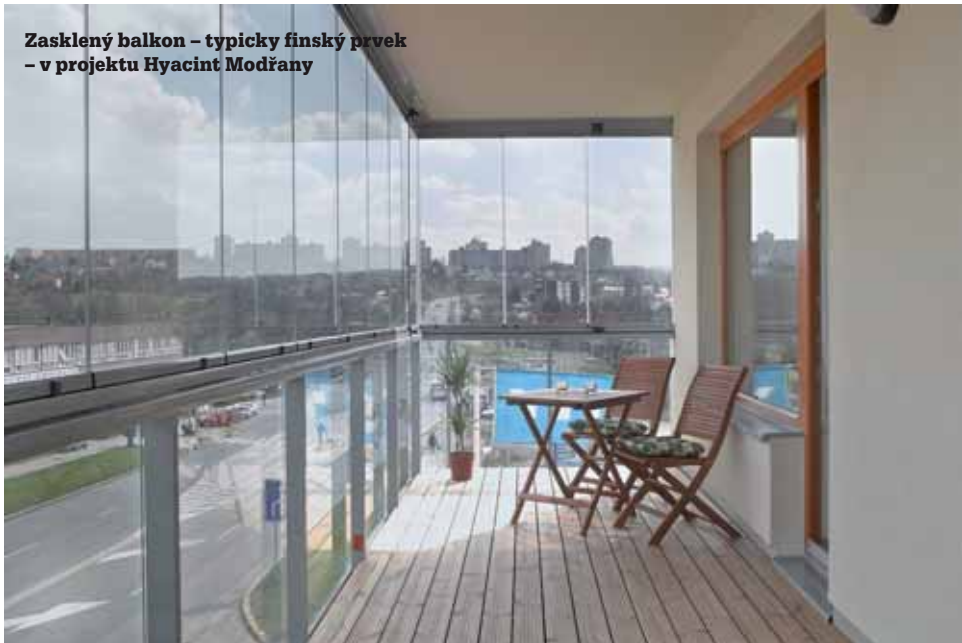
Dude

Byt pro pravého muže je koncipován jako loft v metalických tmavších barvách, které zjemňuje důmyslné umělé osvětlení. Navozuje atmosféru rock „n' rollu a nenechá tak chladným žádného milovníka tohoto žánru. A nechybí v něm ani bar. Milla Alftan doplňuje: „Drsnějšímu, typicky mužskému stylu odpovídá i specialita bytu: velmi kvalitní hi-fi systém s promyšleným akustickým řešením a závěsy na motorický pohon.“ ●

Drsnějšímu, typicky mužskému stylu odpovídá i interiér bytu Dude.

Zasklený balkon – typický finský prvek – v projektu Hyacint Modřany

Adresář advokátních kanceláří, které přispěly do sekce „z právní praxe“

Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Fráňa a partneři, s.r.o.

Sokolovská 49
186 00 Praha 8 - Karlín
Tel: +420 225 000 400
Fax: +420 225 000 444
e-mail: recepcepha@hjf.cz
www.hjf.cz

Advokátní kancelář Pokorný, Wagner & partneři, s.r.o.

Karoliny Světlé 301/8
110 00 Praha 1
Tel: +420 224 229 287-9
Fax: +420 224 229 290
e-mail: office@p-w.cz
www.p-w.cz

Baker & McKenzie, s.r.o., advokátní kancelář

Klimentská 1216/46
110 00 Praha 1
Tel: +420 236 045 001
Fax: +420 236 045 055
e-mail: Prague.info@bakerweb.com
www.bakernet.com

Bělina & Partners advokátní kancelář s.r.o.

Pobřežní 370/4
186 00 Praha 8
Tel: +420 226 287 000
Fax: +420 226 287 001
e-mail: recepce@belinapartners.cz
www.belinapartners.cz

CÍSAŘ, ČESKA, SMUTNÝ s.r.o.

Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel: +420 224 827 884
Fax: +420 224 827 879
e-mail: ak@akccs.cz
www.akccs.cz

DUNOVSKÁ & PARTNEŘI s.r.o. advokátní kancelář

Palác Archa
Na Poříčí 24
110 00 Praha 1
Tel: +420 221 774 000
e-mail: office@dunovska.cz
www.dunovska.cz

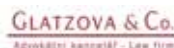
Dvořák Hager & Partners, advokátní kancelář, s.r.o.

Oasis Florenc
Pobřežní 12
186 00 Praha 8
Tel: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
e-mail: praha@dhplegal.com
www.dhplegal.com

Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o.

Mezníkova 273/13
616 00 Brno - Žabovřesky
Tel: +420 541 211 528
Fax: +420 541 210 951
e-mail: recepce@akfiala.cz
www.akfiala.cz

Glatzová & Co., s.r.o.

Betlémský palác
Husova 5
110 00 Praha 1
Tel: +420 224 401 440
Fax: +420 224 248 701
e-mail: office@glatzova.com
www.glatzova.com

Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář

Florentinum
Na Florenci 2116/15
110 00 Praha 1
Tel: +420 255 000 111
Fax: +420 255 000 110
e-mail: office@havelholasek.cz
www.havelholasek.cz

KPMG Legal s.r.o., advokátní kancelář

Pobřežní 1a
186 00 Praha 8
Tel: +420 222 123 111
Fax: +420 222 123 100
www.kpmg.com/cz

KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 00 Praha 4
Tel: +420 221 412 611
Fax: +420 222 254 030
e-mail: ksd.law@ksd.cz
www.ksd.cz

**Mališ Nevřkla Legal,
advokátní kancelář, s. r. o.**

Longin Business Center
Na Rybníčku 1329/5
120 00 Praha 2
Tel.: +420 296 368 350
Fax: +420 296 368 351
e-mail: law.office@mn-legal.eu
www.mn-legal.eu

MSB Legal, v.o.s.

Bucharova 1314/8
158 00 Praha 13
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006
e-mail: praha@msblegal.cz
www.msblegal.cz

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Karoliny Světlé 25
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 866 555
Fax: +420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com
www.mt-legal.com

PPS advokáti s.r.o.

Velké náměstí 135/19
500 02 Hradec Králové
Tel.: +420 495 512 831-2
Fax: +420 495 512 838
e-mail: pps@ppsadvokati.cz
www.ppsadvokati.cz

PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

Jáchymova 26/2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 430 111
Fax: +420 224 235 450
e-mail: prague@prkpartners.com
www.prkpartners.com

Rada & Partner advokátní kancelář, s.r.o.

Truhlářská 1108/3
Praha 1
Tel.: +420 224 810 090
e-mail: i.rada@radapartner.cz
www.radapartner.cz

RAKOVSKÝ & PARTNERS s.r.o.

Václavská 316/12
120 00 Praha 2
Tel.: +420 224 247 135
Fax: +420 224 247 136
e-mail: office@rakovsky.com
www.rakovsky.com

Rödl & Partner, v.o.s.

Platnéřská 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 163 111
Fax: +420 236 163 799
e-mail: prag@roedl.cz
www.roedl.cz

RANDA HAVEL LEGAL advokátní kancelář s.r.o.

Truhlářská 1104/13
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 537 500-1
Fax: +420 222 537 510
e-mail: office.prague@randalegal.com
www.randalegal.com

Švehlík & Mikuláš advokáti s. r. o.

Purkyňova 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 273 134 550
e-mail: info@samak.cz
www.samak.cz

**TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI
advokátní kancelář, s.r.o.**

Trojanova 12
120 00 Praha 2
Tel.: +420 224 918 490
Fax: +420 224 920 468
e-mail: ak@iustitia.cz
www.iustitia.cz

**Ueltzhöffer Klett Jakubec & Partneři,
advokátní kancelář**

Vocťáfova 2449/5
180 00 Praha 8
Tel.: +420 234 707 444
Fax: +420 234 707 404
e-mail: office@uepa.cz
www.uepa.cz

**VEPŘEK CASKA VLACHOVÁ
advokátní kancelář s.r.o.**

Husova 242/9
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 220 775
Fax: +420 222 220 804
e-mail: info@vcv.cz
www.vcv.cz

Weinhold Legal, v.o.s. advokátní kancelář

Florentinum
Na Florenci 2116/15
110 00 Praha 1
Tel.: +420 225 385 333
Fax: +420 225 385 444
e-mail: wl@weinholdlegal.com
www.weinholdlegal.com

P A R T N E R S

advokátní kancelář

KDYŽ VÁM V BYZNYSE SKUTEČNĚ O NĚCO JDE...

PRK Partners pracuje na nejvýznamnějších mandátech ve středoevropském regionu.

- Největší finanční transakce
- Nejvýznamnější fúze a akvizice
- Nejširší korporátní poradenství
- Precizní pracovněprávní a daňové poradenství
- Nejkomplexnější nemovitostní projekty
- Efektivní řešení sporů

CHAMBERS
EUROPE
AWARDS
for Excellence
2014
WINNER

CHAMBERS
EUROPE
AWARDS
for Excellence
2013
WINNER

CHAMBERS
EUROPE
AWARDS
for Excellence
2012
WINNER

PRAHA | BRATISLAVA | OSTRAVA

www.prkpartners.com

CHAMBERS
EUROPE
AWARDS
for Excellence
2014
WINNER

THE LAWYER
EUROPEAN CONFERENCE & AWARDS
WINNER
Law Firm of the Year: Central Europe
2012

Získáte vše.
Samozřejmě.
Bez kompromisů.

UŽÍVEJTE SI ŽIVOTA, STAROSTI PŘENECHTE NÁM.

Pojistěte si právní ochranu u specialistů.

Získejte tým právních profesionálů a 1 000 000 Kč na řešení Vašich právních problémů.

D.A.S. Rechtsschutz AG, pobočka pro ČR

Zákaznická linka 267 990 711

info@das.cz | www.das.cz

VAŠE CESTA K PRÁVU

The legal protection insurer of **ERGO**

Mercedes-Benz třídy M

Výbava Edition 20 se zvýhodněním
162 105 Kč vč. DPH.

SUPERPAKET – financování s atraktivním úrokem 2,99 %.

Výbavu Edition 20 lze využít pouze pro model ML 350 BlueTEC 4MATIC.

Servis na 6 let nebo 125 000 km zdarma.

EASY-PACK – elektrické
zavírání/otevírání víka
zavazadlového prostoru

Multimediální systém
COMAND Online

Sada AMG
Sport Exteriér

Intelligent
Light System

AIRMATIC
vzduchové odpružení

A Daimler Brand

20 LET

Mercedes-Benz
Česká republika

Mercedes-Benz
The best or nothing.

Mercedes-Benz ML 350 BlueTEC 4MATIC, kombinovaná spotřeba 6,8–7,4 l/100 km, kombinované emise CO₂ 174–194 g/km. Hodnoty emisí CO₂ byly naměřeny a jsou uváděny v souladu se směrnicí 1999/94/ES. Produkt Integrovaný servisní paket (ISP) není zákazník povinen odebrat. Údaje se nevztahují na konkrétní vozidlo a nejsou součástí nabídky, slouží pouze pro porovnání s jednotlivými typy vozidel. Nabídka platí od 1. 1. 2015 do vyprodání zásob. Nabídku nelze kombinovat s výprodejovými, flotilovými či jinými speciálními slevami pro zákaznické skupiny a s jinými akčními výbavami, sadami a akčními modely. Foto je pouze ilustrativní.